

Informe sobre la realitat de la joventut a la ciutat de Barcelona

Estudis/Monografies 1

Comissió de Cultura, Educació i Benestar Social de l'Ajuntament de Barcelona

Ferran Mascarell i Canalda, president

Ricard Josep Gomà i Carmona, vicepresident

Xavier Florensa i Cantons, Marina Subirats i Martori, Pere Alcober i Solanas, Ignasi Fina i Sanglas, Pilar Vallugera i Balanyà, Núria Carrera, Immaculada Moraleda, Xavier Basso, Jaume Ciurana, Àngeles Esteller, Teresa M. Fandos, Joaquim Forn, M. Caridad Mejias, membres

Sector de Serveis Personals de l'Ajuntament de Barcelona

M. Glòria Figuerola i Anguera, gerent del Sector de Serveis Personals

Equip de treball

Realització i redacció

Màrius Boada i Pla. Direcció de Serveis d'Estudis i Avaluació

Marta Isach i Barrionuevo. Direcció de Serveis d'Estudis i Avaluació

Col·laboradors

Yolanda Perucho i González

Andrea Villa i Serradell

Coordinació tècnica

Lluís Coromines. Direcció de Joventut

Jordi Casanovas. Direcció de Joventut

Pep Gómez. Observatori Barcelona

Coordinació editorial

Departament de Comunicació i Qualitat. Sector de Serveis Personals

Disseny gràfic i maquetació

CIA COMUNICACION

Assessorament lingüístic

Polyglota,SL

Edició

Ajuntament de Barcelona. Sector de Serveis Personals

www.bcn.es/publicacions

Impressió

Imatge i Producció Editorial. Ajuntament de Barcelona

ISBN:

DL.:

Es permet reproduir les dades i la informació sempre que se'n digui la procedència.

Informe sobre la realitat de la joventut a la ciutat de Barcelona

Estudis/Monografies 1

L'Ajuntament de Barcelona ha apostat fermament al llarg dels anys per portar a terme polítiques de joventut que incidissin positivament en la plena ciutadania de la gent jove. Ho ha fet a través de les orientacions de la Regidoria de Joventut i a partir de nombrosos programes i accions en els quals han pres part activament altres regidories, fet que ha assegurat treballar amb rigor des de la transversalitat.

El coneixement i l'anàlisi de la realitat que viuen els joves es converteix, en aquest marc, en pilars bàsics de tota acció de govern que pretengui incidir en els seus problemes i les seves necessitats. És amb aquest objectiu que el Sector de Serveis Personals de l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant l'Observatori Barcelona, encarrega periòdicament la realització d'una enquesta a la gent jove de la ciutat per tal de poder obtenir una radiografia al més detallada possible de quina és la situació d'aquest sector de població.

L'informe sobre la realitat juvenil de Barcelona és un recull sistemàtic de les seves condicions de vida i ofereix uns resultats que ens aboquen a treballar per assolir nous reptes com, per exemple, l'accés a l'habitatge, la mobilitat, la importància de les noves tecnologies o els mecanismes i instruments de participació social.

Aquest treball és, sens dubte, una eina útil per al disseny de polítiques de joventut. És, també, un bon instrument per a investigadors, professionals, entitats, associacions i ciutadania en general interessats en les condicions de vida dels joves i els desafiaments als quals han de fer front per assolir una ciutadania activa.

Joan Clos
Alcalde de Barcelona

Qualsevol política de joventut o actuació adreçada al col·lectiu jove s'ha de fonamentar en sis pilars estratègics: el coneixement de la realitat juvenil, la interlocució adequada amb els i les joves, el principi de subsidiarietat que en aquest cas es tradueix fent política de joventut per als joves i amb els joves, la concepció integral d'aquesta política, l'execució interdepartamental de les actuacions i, finalment, el treball interinstitucional que ha de permetre la resolució dels principals reptes de la joventut més enllà de la responsabilitat competencial de cadascuna de les administracions.

Determinar la tipologia de polítiques públiques que ha d'implementar un ajuntament en matèria de joventut és indestruïble d'una acurada anàlisi de la realitat. Un cop feta aquesta anàlisi a Barcelona, ens adonem que la realitat juvenil actual difereix, en gran mesura, de la que existia fa només vint anys.

Sociòlegs com Olivier Galland o Gil Calvo fa temps que han corroborat un important canvi en els itineraris biogràfics. Això, entre altres coses, significa un eixamplament de l'etapa de la joventut i l'inici d'una flexibilitat vital en els espais centrals de la vida d'una persona: el laboral, l'afectiu, el social, etc.

Tot i que aquests canvis descrits són innegables, la determinació que per ells mateixos signifiquen l'existència d'una nova condició juvenil és més relativa.

Els sociòlegs anglesos Furlong i Cartmel expliquen que malgrat que els condicionants conjunturals han modificat significativament el context que determina la condició juvenil i que això ha fet que ens trobem davant d'unes generacions juvenils molt diferents en estils de vida, en hàbits, culturalment parlant, etc., de les anteriors, el cert és que no hi ha, respecte a aquestes, gaires diferències estructurals, ja que continuen existint desigualtats entre la gent jove que ens porten a problemàtiques i necessitats juvenils que en essència són molt similars a les que ja hi havia.

Però també és cert que la realitat juvenil actual ens mostra un nou concepte de joventut que entén aquesta etapa com a etapa plena de la vida (no un ritus de pas, transaccional, entre la infantesa i l'adulthood). I això ha fet que els i les joves estiguin clarament definits com a grup social i per tant en molts casos també discriminats respecte d'altres grups socials, com podrien ser els adults.

L'informe que teniu a les mans respon a la necessitat de disposar, de manera continuada, de dades que ens permetin tenir un coneixement exhaustiu de la realitat juvenil a Barcelona per tal de poder planificar, coordinar i executar els posteriors programes de joventut i –segurament el més important–, poder adaptar, de manera constant, aquests programes a les realitats canviants d'un col·lectiu plural i divers amb punts forts i oportunitats que cal promoure, però també amb debilitats i amenaces que cal corregir.

A més a més, l'informe que es desprèn de l'enquesta té un valor afegit importantíssim en ser el darrer d'una sèrie que es fa cada cinc anys i que ens permet, a banda d'analitzar la realitat, conèixer-ne l'evolució i les tendències a mitjà i llarg termini, la qual cosa possibilita la creació d'un instrument de planificació, coordinació i avaluació que es farà realitat en els propers mesos: el nou Projecte Jove.

Ferran Mascarell
President de la Comissió de
Cultura, Educació i Benestar Social

Xavier Florensa
Regidor ponent de Joventut

INTRODUCCIÓ

L'Enquesta de Joves de Barcelona és un estudi sobre els hàbits i valors de la població barcelonina compresa entre els 15 i els 29 anys. La Direcció de Joventut del Sector de Serveis Personals de l'Ajuntament de Barcelona és l'entitat responsable de l'estudi, la realització del qual va a càrrec de la Direcció de Serveis d'Estudis i Avaluació de la Direcció de Comunicació Corporativa i Qualitat.

L'Informe sobre la realitat de la joventut a la ciutat de Barcelona és una síntesi d'aquest estudi que es porta a terme cada cinc anys (les edicions anteriors van tenir lloc el 1992 i el 1997), la qual cosa permet obtenir un coneixement sobre l'evolució d'aquest segment de població. Entre el 13 de desembre de 2002 i el 24 de febrer de 2003 es van fer 1.200 entrevistes presencials sobre una mostra aleatòria de la població objecte d'estudi tenint en compte quotes de sexe, edat i districte municipal calculades proporcionalment sobre el padró municipal d'habitants. Els domicilis van ser escollits aleatòriament i el nivell d'error mostral és de $\pm 2,9$ per al conjunt de la mostra per a un nivell de confiança del 95,5% (2s), i $P = Q$. A causa de l'extensió del qüestionari es va dividir la mostra en dos blocs temàtics que es van subministrar, cadascun, a la meitat de la mostra juntament amb un bloc comú aplicat a la totalitat d'aquesta. En els resultats referits als blocs temàtics l'error és del $\pm 4,1$.

Enguany, i respecte a l'edició de 1997, s'ha ampliat el qüestionari tot incorporant i ampliant els apartats que s'han considerat més rellevants i, alhora, adaptant-lo a la realitat vigent entre els joves.

En primer lloc, es traça un perfil general de les característiques socials, econòmiques i demogràfiques dels joves entrevistats. A continuació, els següents capítols fan un retrat exhaustiu dels diversos àmbits que componen la realitat juvenil: els estudis i la feina, les formes de convivència –que inclouen les realitats familiars i de parella, i fan especial èmfasi en l'emancipació–, l'autonomia econòmica, el lleure –apartat on s'inclouen els comportaments de risc vinculats al tabac, l'alcohol i les drogues–, la societat i els valors, i la política.

FITXA TÈCNICA

- GRANDÀRIA DE LA MOSTRA: 1.200 entrevistes.
- UNIVERS: Població de Barcelona de 15 a 29 anys.
- METODOLOGIA: Entrevista personal a la llar.
- AFIXACIÓ: Proporcional.
- PONDERACIÓ: No procedeix.
- PROCEDIMENT DE MOSTREIG: S'ha realitzat una mostra aleatòria tenint en compte quotes de sexe, edat i districte municipal calculades proporcionalment sobre el padró municipal d'habitants. Els domicilis s'han escollit aleatòriament.
- ERROR MOSTRAL: En el supòsit d'una selecció aleatòria senzilla, per a un nivell de confiança del 95,5% (2s), i $P = Q$, l'error és de $\pm 2,9$ per al conjunt de la mostra.
- QÜESTIONARI: A causa de la llargada del qüestionari s'ha dividit la mostra en dos blocs temàtics que s'han subministrat cadascun a la meitat de la mostra, juntament amb un bloc comú aplicat a la totalitat d'aquesta. En els resultats referits als blocs temàtics l'error és del $\pm 4,1$.
- DATA DE REALITZACIÓ: Del 13 de desembre de 2002 al 24 de febrer de 2003.

NOTES PER A LA COMPRESIÓ LECTORA DE L'INFORME

En els gràfics i taules:

eCAT pCAT = Entrevistat/da nascut/da a Catalunya i pare i mare també

eCAT pCAT/ESP = Entrevistat/da nascut/da a Catalunya, un progenitor nascut a Catalunya i l'altre a la resta d'Espanya

eCAT pESP = Entrevistat/da nascut/da a Catalunya i pare i mare nascuts a la resta d'Espanya

eESP = Entrevistat/da nascut/da a la resta d'Espanya

eUE = Entrevistat/da nascut/da a la Unió Europea

eMON = Entrevistat/da nascut/da a la resta del món

ALT = Altres

Enquestes amb què s'ha fet una anàlisi comparativa: població de referència

- *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven 2002*. INJUVE. Entrevista presencial domiciliària a 1.500 espanyols de 15 a 29 anys.
- *Enquesta de Serveis Municipals 2002*. Ajuntament de Barcelona. Entrevista presencial domiciliària a 4.000 barcelonins de 18 i més anys.
- *Enquesta de Valors Socials 2002*. Ajuntament de Barcelona. Entrevista presencial domiciliària a 1.500 barcelonins de 15 a 74 anys.
- *Les jeunes européens en 2001*. Eurobarometre 55.1. Entrevista presencial domiciliària a 9.760 joves de la Unió Europea de 15 a 24 anys (601 a Espanya).
- INSTITUT DEP; TRILLA, Carme. *Els joves catalans i l'habitatge*. Secretaria General de Joventut, Generalitat de Catalunya, 1999. Entrevista telefònica a 600 joves residents a Catalunya de 15 a 34 anys.
- SURÍS, J. C.; PARERA, N. *Enquesta de salut als adolescents escolaritzats de Catalunya 2001*. Barcelona: Fundació Santiago Dexeus, 2002. Enquesta presencial autoadministrada a 7.057 alumnes de 14 a 19 anys d'Ensenyament Secundari Obligatori, Batxillerat i cursos de Formació de Grau Mitjà i Superior de Catalunya.
- *Attitudes and Opinions of Young People in the European Union on Drugs*. Eurobarometer 57.2, octubre 2002. Entrevista presencial domiciliària a 7.687 joves de la Unió Europea de 15 a 24 anys (450 a Espanya).
- *Enquesta d'Hàbits Informatius*. Ajuntament de Barcelona, 2001. Entrevista presencial domiciliària a 2.000 barcelonins de 18 i més anys.
- *Encuesta General de Medios*. Abril de 2002-març de 2003. Asociación para la Investigación de los Medios de Comunicación. Entrevista telefònica a 43.000 individus de 14 i més anys residents a llars unifamiliars a Espanya.
- *Òmnibus Municipal*. Ajuntament de Barcelona, desembre de 2002. Entrevista telefònica a 1.000 barcelonins de 16 i més anys.
- *Enquesta a les llars sobre l'equipament i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a Catalunya*. Desembre de 2002. Generalitat de Catalunya. Enquesta telefònica a 3.000 llars catalanes.

				1	3
				2	6
			—	3	9
	8	3	—	4	12
9	10	3	—	5	15
10	12	—	—	6	18
11	14	—	—	7	21
12	16	—	—	8	24
13	18	3	—	9	27
14	20	—	—	10	30
15	22	—	—	11	33
16	24	7	—	12	36
17	26	7	—	13	39
18	28	7	—	14	42
19	30	7	—	15	45
20	32	—	—	16	48
21	34	—	—	17	51
22	36	—	—	18	54
23	38	—	—	19	57
24	40	—	—	20	60
25	42	—	—	21	63
26	44	—	—	22	66
27	46	—	—	23	69
28	48	—	—	24	72
29	50	—	—	25	75
30	52	—	—	26	78
31	54	—	—	27	81
32	56	—	—	28	84
33	58	—	—	29	87
34	60	—	—	30	90
35	62	—	—	31	93
36	64	—	—	32	96
37	66	—	—	33	99
38	68	—	—	34	102
39	70	—	—	35	105
40	72	—	—	36	108
41	74	—	—	37	111
42	76	—	—	38	114
43	78	—	—	39	117
44	80	—	—	40	120
45	82	—	—	41	123
46	84	—	—	42	126
47	86	—	—	43	129
48	88	—	—	44	132
49	90	—	—	45	135
50	92	—	—	46	138
51	94	—	—	47	141
52	96	—	—	48	144
53	98	—	—	49	147
54	100	—	—	50	150
55	102	—	—	51	153
56	104	—	—	52	156
57	106	—	—	53	159
58	108	—	—	54	162
59	110	—	—	55	165
60	112	—	—	56	168
61	114	—	—	57	171
62	116	—	—	58	174
63	118	—	—	59	177
64	120	—	—	60	180
65	122	—	—	61	183
66	124	—	—	62	186
67	126	—	—	63	189
68	128	—	—	64	192
69	130	—	—	65	195
70	132	—	—	66	198
71	134	—	—	67	201
72	136	—	—	68	204
73	138	—	—	69	207
74	140	—	—	70	210
75	142	—	—	71	213
76	144	—	—	72	216
77	146	—	—	73	219
78	148	—	—	74	222
79	150	—	—	75	225
80	152	—	—	76	228
81	154	—	—	77	231
82	156	—	—	78	234
83	158	—	—	79	237
84	160	—	—	80	240
85	162	—	—	81	243
86	164	—	—	82	246
87	166	—	—	83	249
88	168	—	—	84	252
89	170	—	—	85	255
90	172	—	—	86	258
91	174	—	—	87	261
92	176	—	—	88	264
93	178	—	—	89	267
94	180	—	—	90	270
95	182	—	—	91	273
96	184	—	—	92	276
97	186	—	—	93	279
98	188	—	—	94	282
99	190	—	—	95	285
100	192	—	—	96	288

1. Perfil dels joves de Barcelona

1. PERFIL DELS JOVES DE BARCELONA

L'any 2002, a Barcelona hi havia un total de 287.617 joves de 15 a 29 anys, que suposaven el 18,7% de la població de la ciutat ¹.

Es confirma la tendència a la disminució de la població jove a Barcelona; el 1996 hi havia 325.608 joves de 15 a 29 anys ², de manera que, en el quinquenni que va entre 1996 i 2002, la població d'aquesta franja d'edat va reduir-se en gairebé 38.000 individus. Paral·lelament al decreixement de la població jove en termes absoluts, s'ha reduït el pes específic d'aquest col·lectiu sobre la població total de la ciutat: mentre que el 1996 els joves suposaven el 21,6% de la població barcelonina, el 2002 havien passat a ser l'esmentat 18,7%. Si ampliem el període observat al darrer decenni, la disminució encara és més accentuada: l'any 1991 hi havia a la ciutat de Barcelona 380.664 joves de 15 a 29 anys (el 23,2% del total de població)³, la qual cosa suposa una pèrdua de 92.991 efectius en el període comprès entre 1991 i 2002.

El percentatge de joves és més alt en el conjunt de Catalunya (22,5%) i d'Espanya (23,1%). D'altra banda, l'edat mitjana de la ciutat de Barcelona és de 43,3 anys (41,1 els homes i 45,3 les dones), mentre que a Catalunya és de 40,1 (38,6 els homes i 41,5 les dones) i a Espanya, de 39,3 (37,9 els homes i 40,7 les dones) ⁴.

La distribució dels joves segons el seu sexe no presenta modificacions substancials durant el període analitzat. Els nois són lleugerament més nombrosos (51,0%) que les noies (49,0%).

Pel que fa a l'estructura per edats dins de la població jove, veiem com aquesta també s'ha anat modificant sensiblement els darrers anys. El fet més significatiu és l'increment del pes del segment d'edat més gran –de 25 a 29 anys– en el conjunt de la població jove: mentre que el 1996 suposava el 34,7% i era un segment minoritari sobre el total dels joves, enguany és el 44,2% i suposa el contingent més important. Dos factors explicarien aquest fet: per una banda, la incorporació al segment d'edat de 20 a 24 anys dels joves que el 1996 en tenien entre 15 i 19 i eren, recordem, el segment minoritari dels joves, i, paral·lelament, la incorporació al segment de 25 a 29 anys dels joves que eren majoria el 1996, quan comptaven entre 20 i 24 anys; per l'altra, l'arribada a Barcelona de joves de nacionalitat estrangera, que el 2002 suposaven l'11,7% dels joves barcelonins, concentrats sobretot en la franja de més edat de 25 a 29 anys, en què representen el 14,7%

¹ Padró Municipal d'Habitants 2002. Ajuntament de Barcelona.

² Padró Municipal d'Habitants 1996. Ajuntament de Barcelona.

³ Padró Municipal d'Habitants 1991. Ajuntament de Barcelona.

⁴ Anuario Social de España 2003. Fundació La Caixa

Taula 1. Els joves barcelonins (nombres absoluts de joves espanyols i estrangers per sexe i franges d'edat prominents del padró de 1991, 1996 i 2002)

Any 1991	Absoluts	%	Home	%	Dona	%
De 15 a 19	127.388	33,5	65.192	33,7	62.196	33,3
De 20 a 24	128.709	33,8	65.757	33,9	62.952	33,7
De 25 a 29	124.567	32,7	62.769	32,4	61.798	33,1
Total joves	380.664	100,0	193.718	100,0	186.946	100,0
Total població	1.643.542	23,2				
<hr/>						
Any 1996	Absoluts	%	Home	%	Dona	%
De 15 a 19	94.466	29,0	48.007	29,0	46.459	29,0
De 20 a 24	118.643	36,4	60.337	36,5	58.306	36,4
De 25 a 29	112.499	34,6	56.923	34,4	55.576	34,7
Total joves	325.608	100,0	165.267	100,0	160.341	100,0
Total població	1.508.805	21,6				
<hr/>						
Any 2002	Absoluts	%	Home	%	Dona	%
De 15 a 19	65.982	22,9	33.563	22,9	32.419	23,0
De 20 a 24	94.463	32,8	48.270	32,9	46.193	32,8
De 25 a 29	127.172	44,2	64.970	44,3	62.202	44,2
Total joves	287.617	100,0	146.803	100,0	140.814	100,0
Total població	1.540.123	18,7				

 Segment d'edat majoritari entre els joves

Taula 2. Els joves barcelonins (nombres absoluts de joves espanyols i estrangers per sexe i franges d'edat prominents del padró de 2002)

	Absoluts	%	% Total Joves	Home	%	Dona	%
De 15 a 19	4.698	13,9	7,1	2.428	14,1	2.270	13,8
De 20 a 24	10.283	30,5	10,9	5.156	33,9	5.127	31,2
De 25 a 29	18.719	55,5	14,7	9.671	32,4	9.048	55,0
Total joves estrangers	33.700	100,0	11,7	17.255	100,0	16.445	100,0
<hr/>							
	Absoluts	%	% Total Joves	Home	%	Dona	%
De 15 a 19	61.284	24,1	92,9	31.135	24,0	30.149	24,2
De 20 a 24	84.180	33,2	89,1	43.114	33,3	41.066	33,0
De 25 a 29	108.453	42,7	85,3	55.299	42,7	53.154	42,7
Total joves espanyols	253.917	100,0	88,3	129.548	100,0	124.369	100,0

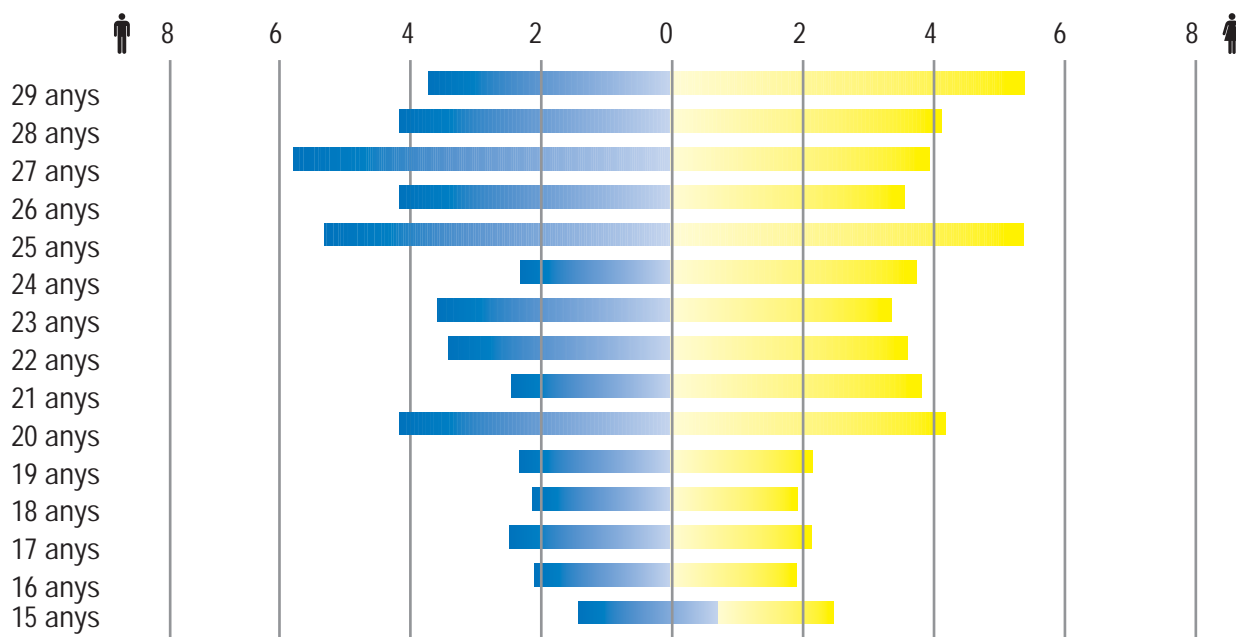
Les projeccions de futur indiquen el manteniment d'aquesta tendència i l'any 2010 els joves suposaran el 13,3% de la població de la comarca del Barcelonès i el 14,6% de la de Catalunya ⁵.

Taula 3. Població de 15 a 29 anys el 2010 (Institut d'Estadística de Catalunya)

	Joves	Total	% Joves / Total
Barcelonès	256.299	1.923.871	13,3
Àmbit metropolità	634.435	4.382.900	14,5
Catalunya	945.581	6.459.053	14,6

Els joves que formen part de l'objecte d'estudi han nascut entre 1972 i 1988. Tal com demostra la següent piràmide, el contingent més important de joves se situa en els 25 anys, és a dir, nois i noies que van néixer l'any 1977. La proporció més gran de persones nascudes fora de l'Estat espanyol es dona entre les noies de 25 i 29 anys.

Gràfic 1. Piràmide d'edats de població de 15 a 29 anys

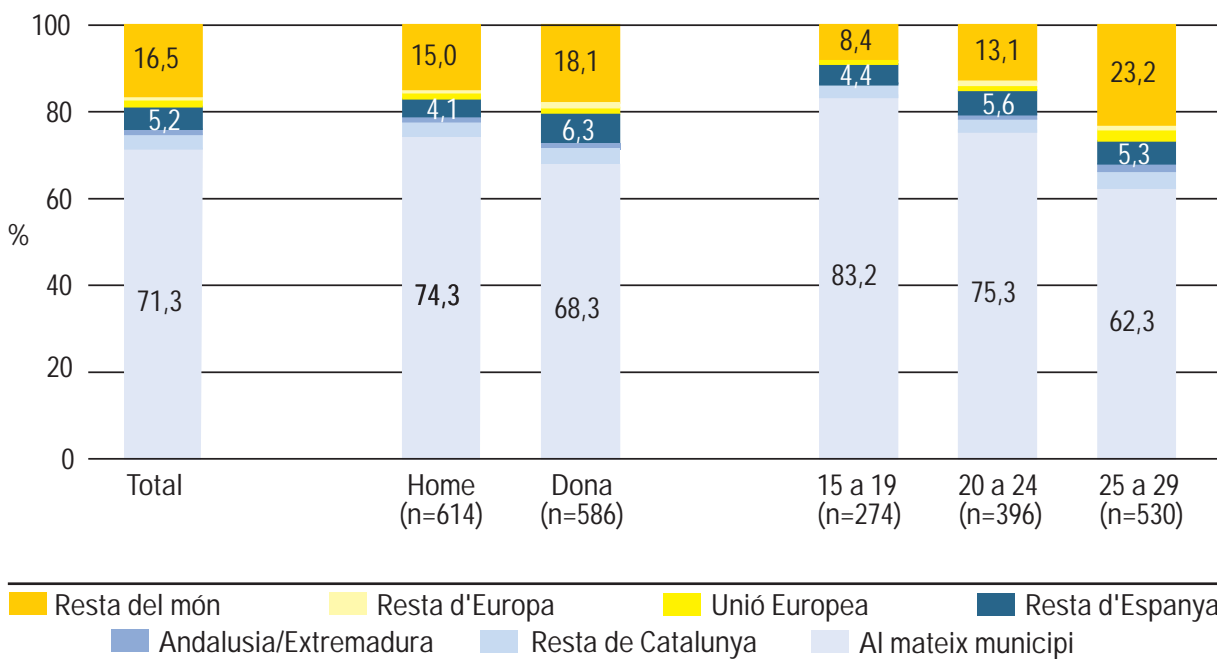

(*) En color més intens correspon a la població de nacionalitat estrangera a cada tram d'edat

El 71,3% dels joves entrevistats és originari de la ciutat de Barcelona, un 3,4%, de la resta de Catalunya, un 6,4%, d'altres comunitats autònomes, i un 18,9% és nascut fora d'Espanya. D'aquests, l'1,6% va néixer en algun país de la Unió Europea, un 0,8%, a altres països europeus, i un 16,5%, a la resta del món. Entre les persones entrevistades nascudes fora d'Europa hi ha més noies (18,1%) que nois (15,0%). D'altra banda, el percentatge de nascuts fora d'Europa entre els joves de 25 a 29 anys (23,2%) gairebé duplica el de la franja d'edat anterior (13,1%) i triplica el de 15 a 19 anys (8,4%).

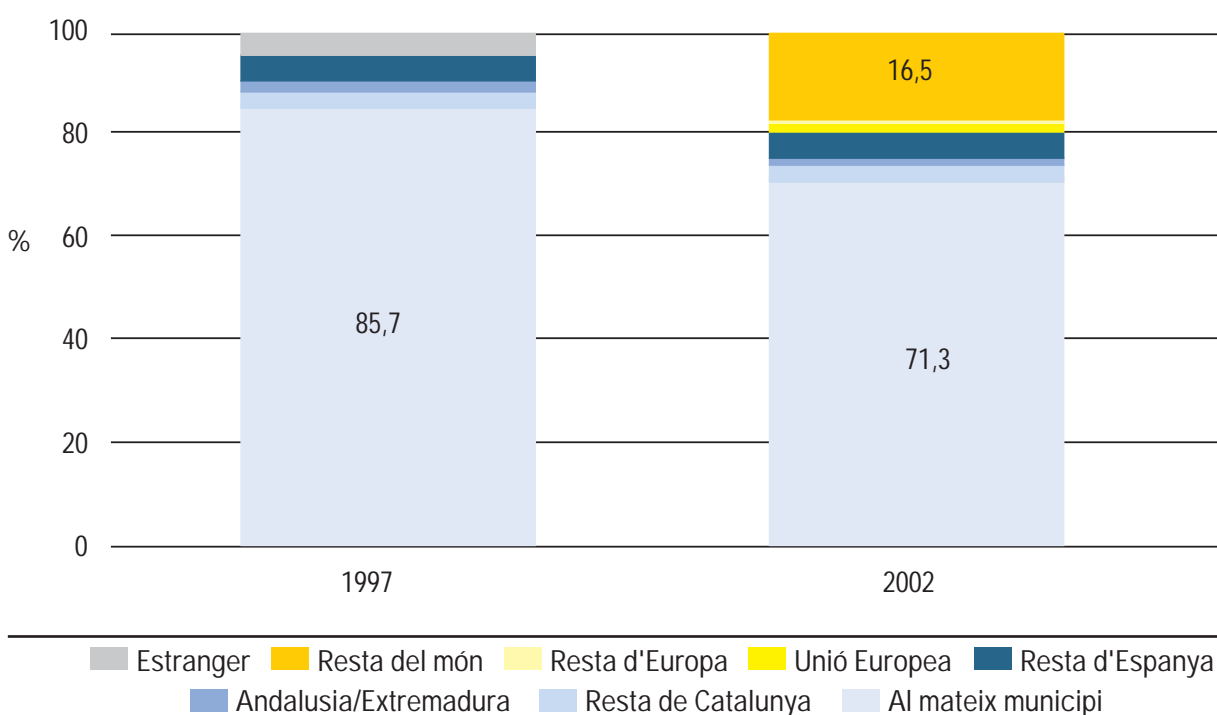
⁵ Projeccions de Població. Institut d'Estadística de Catalunya.

Gràfic 2. Lloc de naixement dels joves segons sexe i edat

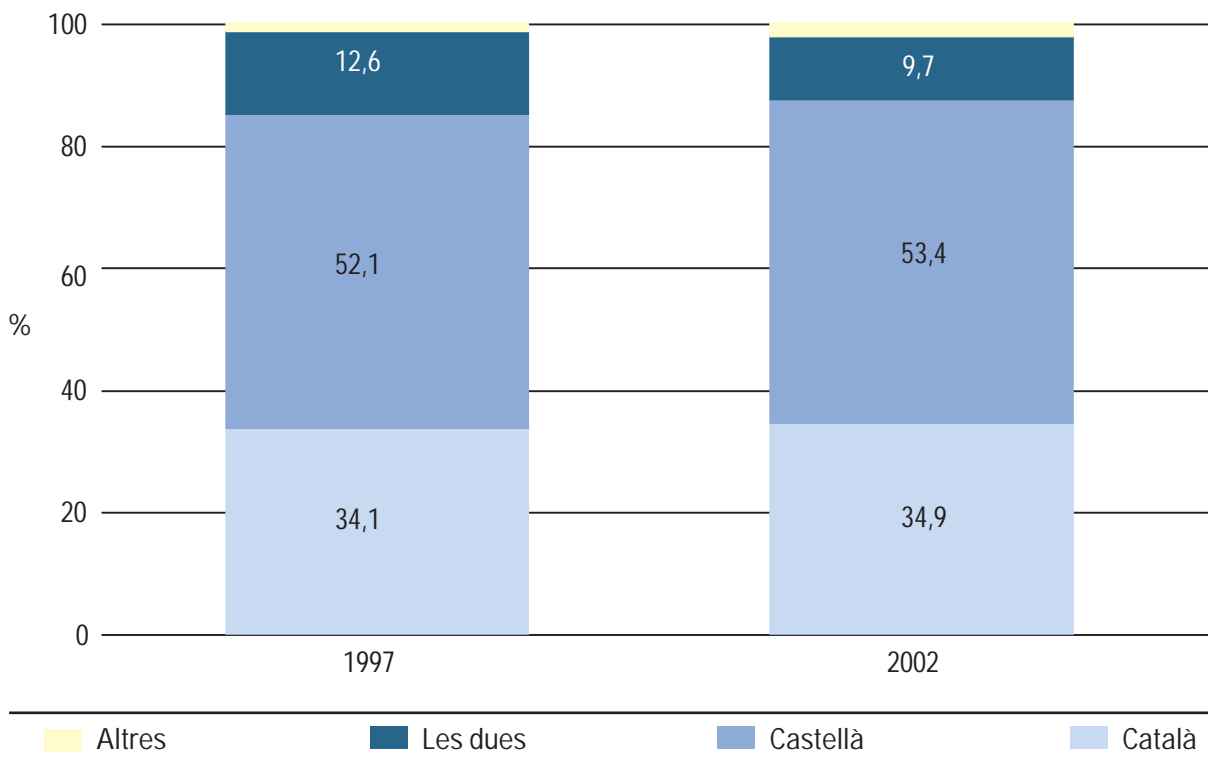
Respecte a les dades que es van obtenir en l'enquesta de 1997 es nota un descens del percentatge de joves nascuts a Barcelona, que és pràcticament idèntic a l'increment dels nois i les noies nascuts a l'estranger.

Gràfic 3. Lloc de naixement (evolució)

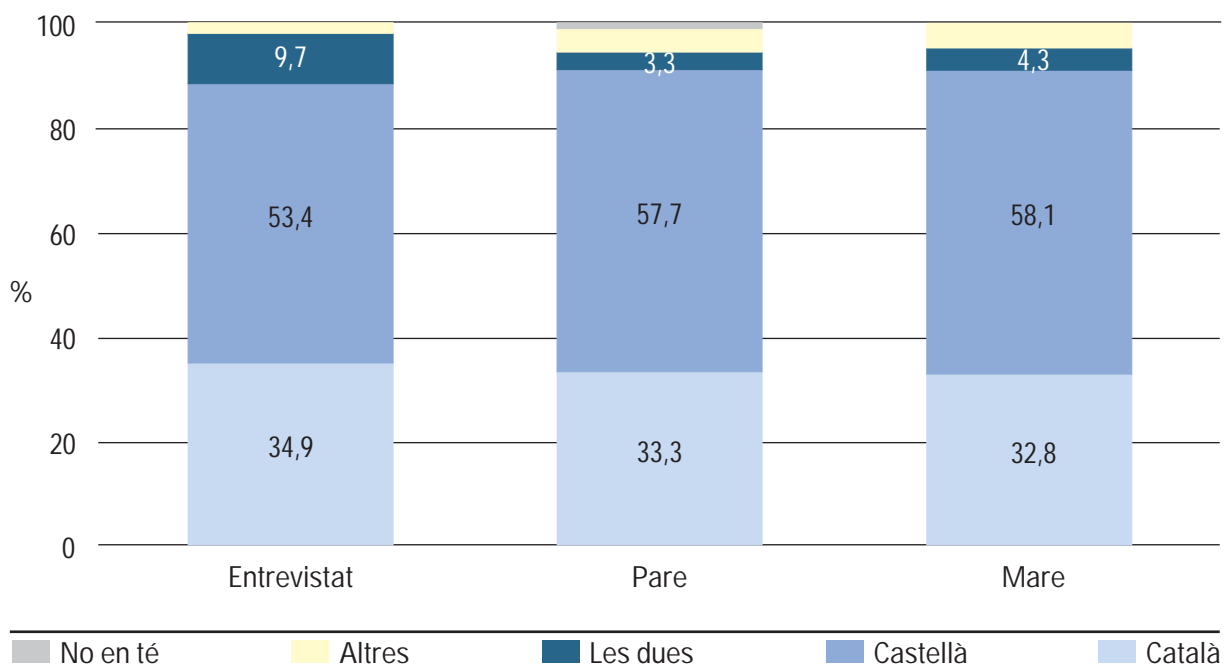
Pel que fa a la llengua habitual en què s'expressen els joves entrevistats, la majoria són castellanoparlants, si bé n'hi ha un percentatge important (9,7%) que utilitza indistintament el català i el castellà. Les dades no són gaire diferents de les que es donaven l'any 1997.

Gràfic 4. Llengua habitual (15 – 29 anys) (evolució)

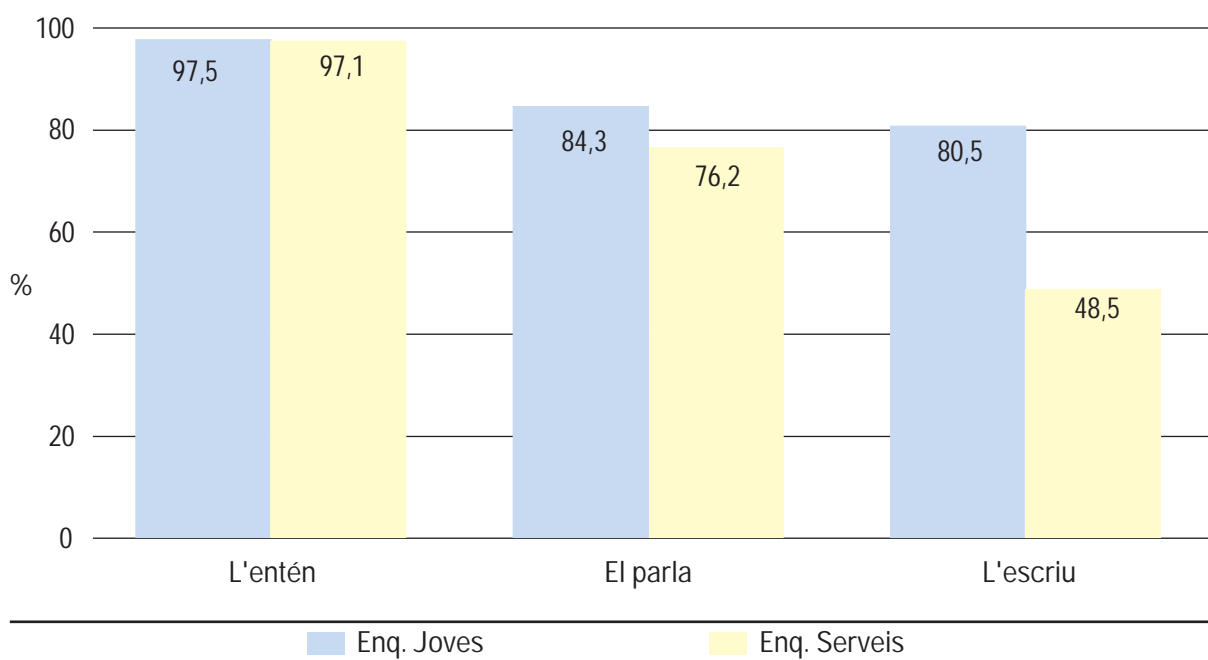

Entre els més joves (de 15 a 19 anys) l'ús del català és més freqüent que en els altres grups d'edat; el 40,9% utilitza aquesta llengua. Aquest percentatge baixa fins al 33,0% en el grup dels de 25 a 29 anys, probablement per l'impacte que els joves nascuts a l'estranger tenen en aquest grup d'edat.

Si comparem la llengua habitual dels joves amb la dels seus pares, veiem que el percentatge de catalanoparlants és molt similar. En canvi, entre els pares hi ha més castellanoparlants i menys persones que utilitzen els dos idiomes. Sembla, doncs, que els nois i les noies que usen les dues llengües són fills i filles de castellanoparlants que han adquirit destresa en l'ús del català.

Gràfic 5. Llengua habitual dels joves, pares i mares

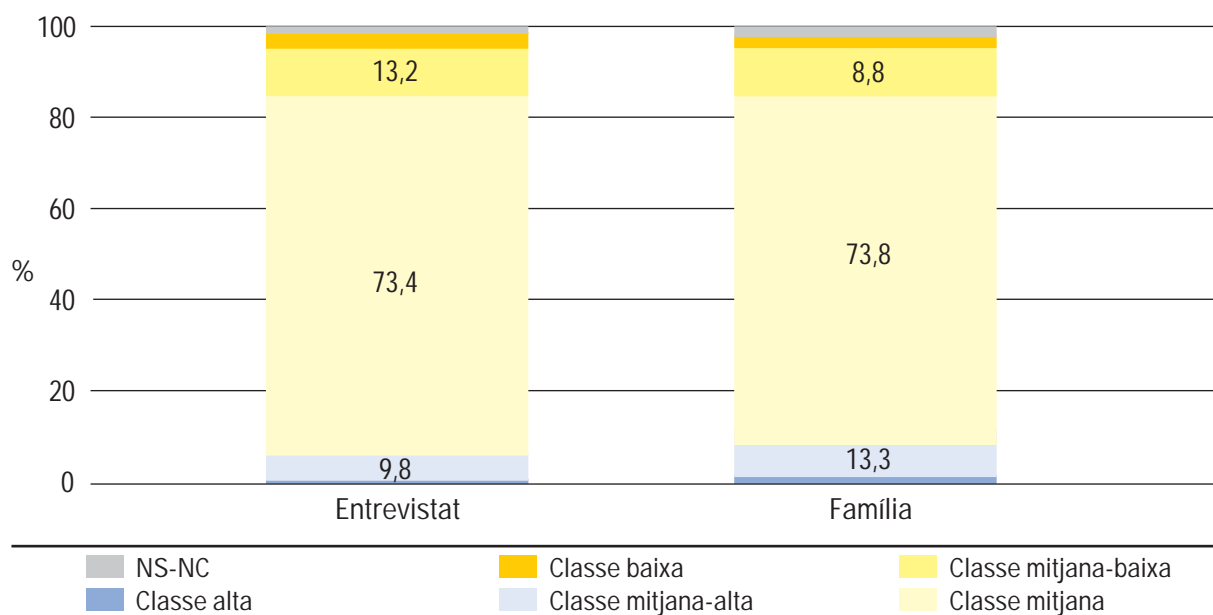
Si bé l'ús habitual del català no és majoritari entre els joves, sí que ho és el domini de la llengua. La comprensió del català és pràcticament universal –no l'entén el 2,5% dels joves, tots ells nascuts fora de Catalunya–, i l'escriu el 80,5% dels joves (el 96,0% dels nascuts a Barcelona). Respecte al total dels barcelonins, saben parlar el català el 76,2% i es consideren capaços d'escriure'l el 48,5%.

Gràfic 6. Respecte el català...

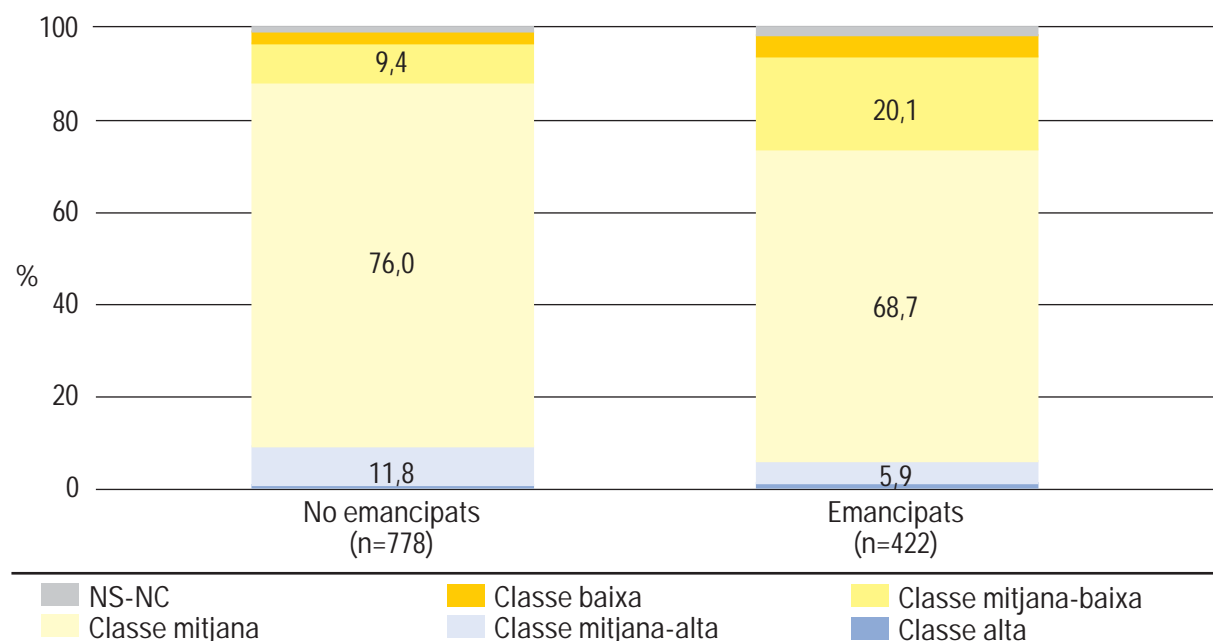
Quan se'ls demana a quina classe social creuen que pertanyen, gairebé les dues terces parts responen que es consideren de classe mitjana. Comparats amb la classe social de la seva família d'origen, s'observen poques diferències, si bé hi ha un lleuger desplaçament des de les classes mitjanes altes cap a les classes mitjanes baixes: en efecte, el 15,5% dels joves es consideren ells mateixos de classe baixa o mitjana baixa, una categoria dins la qual classifiquen llur família el 10,7% dels mateixos joves.

Aquest moviment té lloc bàsicament entre els joves emancipats, que, tal com demostra el següent gràfic, tendeixen més a ubicar-se en les classes inferiors.

Gràfic 7. Classe social dels joves i de la seva família d'origen

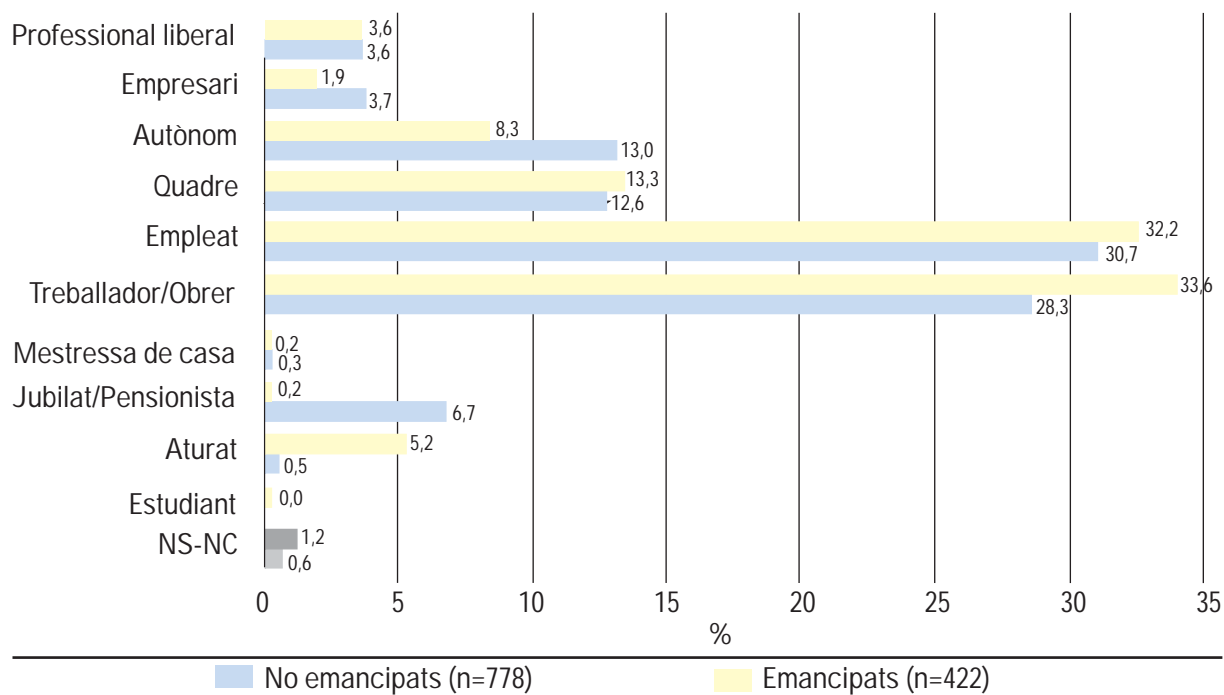

Gràfic 8. Classe social dels joves emancipats i no emancipats

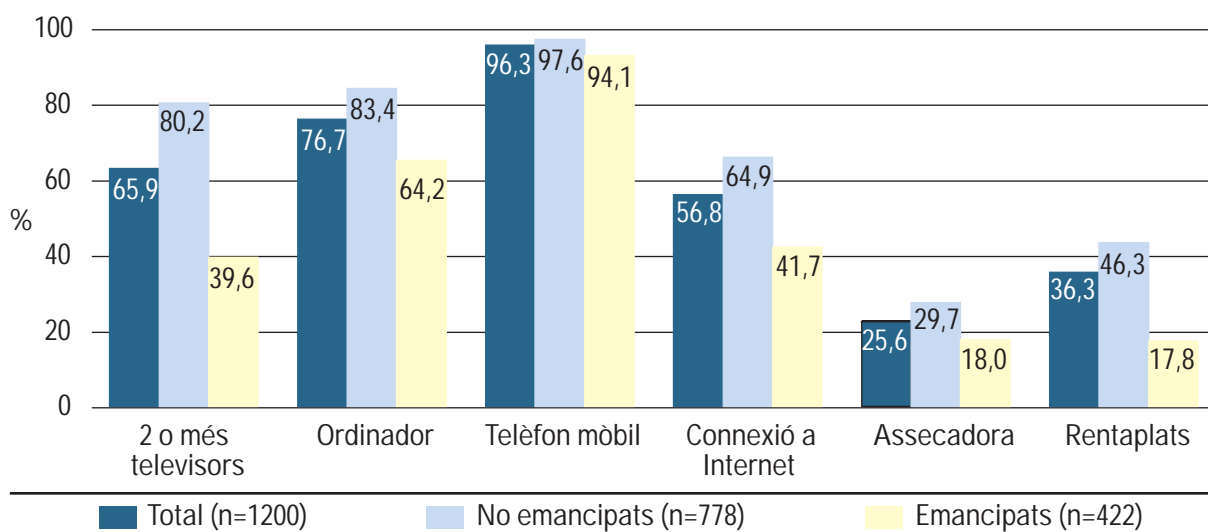
A la majoria de les llars on viuen els joves, la persona que aporta més ingressos és un empleat o un treballador. Entre els joves que viuen amb els pares, es dona més sovint el cas que la persona que guanya més diners és un professional autònom o un empresari.

Gràfic 9. Profesió del membre de la llar amb els ingressos més alts segons joves emancipats i no emancipats

Pel que fa a la tinença de béns de consum, a les llars on viuen els joves és generalitzat el telèfon mòbil i força estès l'ordinador i la tinença de més d'un televisor. El 56,8% dels entrevistats disposen de connexió a Internet, mentre que l'assecadora i el rentaplats són menys freqüents. Destaca el fet que les llars dels joves que viuen amb els seus pares estan força més equipades que les dels que viuen emancipats, excepte pel que fa al telèfon mòbil, que és pràcticament universal.

Gràfic 10. A casa seva hi ha... segons joves emancipats i no emancipats

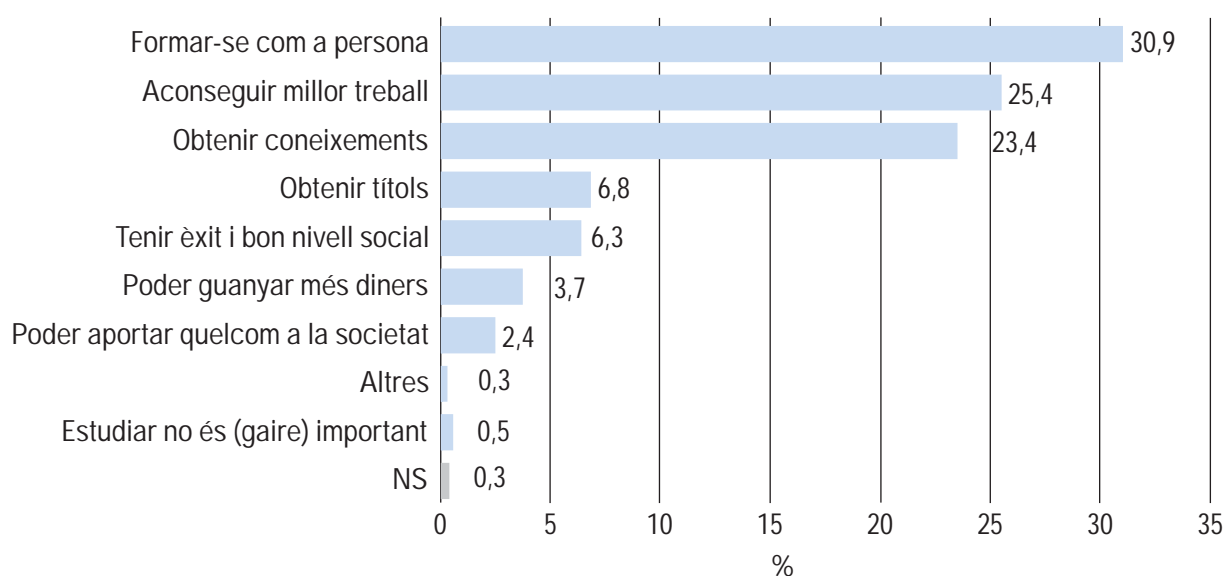
2. ESTUDIS I FEINA

La formació i l'accés al món del treball és un dels factors clau que defineixen l'estatus dels joves en el context social en què viuen, tal com prova el fet que l'atur i les condicions de treball (precarietat, segmentació del mercat de treball, etc.) és el problema social que més preocupa els joves enquestats.

En línia amb aquesta inquietud, quan es demana als joves per la satisfacció que senten respecte a una sèrie d'aspectes que formen part de la seva vida, la feina és, amb la situació econòmica, un dels aspectes que registra un menor grau de satisfacció: mentre que en la majoria d'ítems (salut, família, parella, etc.) la satisfacció és alta, en el cas de la feina les opinions es divideixen entre un 47,3% que se sent molt o bastant satisfet i un 40,8% que se'n sent poc o gens. Els joves que no treballen són clarament els més descontents, mentre que, entre els que treballen, el grau de satisfacció augmenta i arriba al voltant del 70,0%.

Majoritàriament, els joves no tenen una visió utilitarista dels estudis: per ells els estudis són sobretot una eina per formar-se com a persones o per adquirir coneixements, i només una quarta part els considera una via per aconseguir una feina millor. Si aquests els sumem als que veuen els estudis com una eina per tenir èxit en la societat o per guanyar més diners, els joves que en tenen una visió que podríem denominar «instrumental» –és a dir, aquells segons els quals els estudis no suposen una finalitat en ells mateixos sinó una via per assolir una millora social o econòmica– suposarien el 35,4% del total.

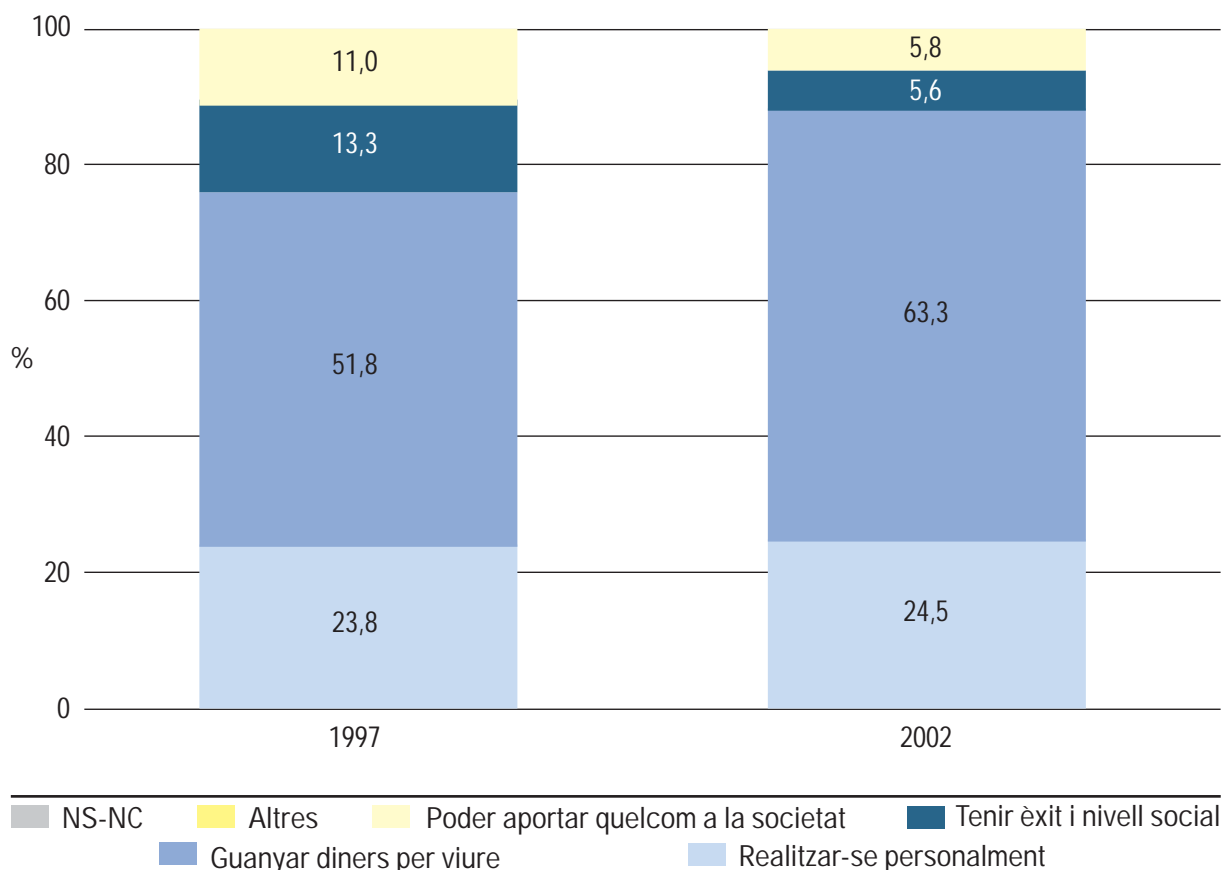
Gràfic 11. Els estudis per a tu serveixen fonamentalment per a...

Els joves que disposen de titulacions universitàries són els que més consideren els estudis com una eina per millorar la seva formació com a persona i els que menys hi confien com una manera de millorar la seva situació laboral.

Sí que es detecta entre els joves, en canvi, una concepció instrumentalista i que podríem denominar «resignada» del treball: la majoria dels joves no veu la feina com una manera de realitzar-se com a persona, ja sigui de manera individual o com a membre d'un col·lectiu social, sinó simplement com una manera de guanyar diners per poder viure. Els nois, els més joves i els no emancipats són els que més sostenen aquesta visió. Es tracta, a més, d'una perspectiva que guanya terreny en els darrers cinc anys.

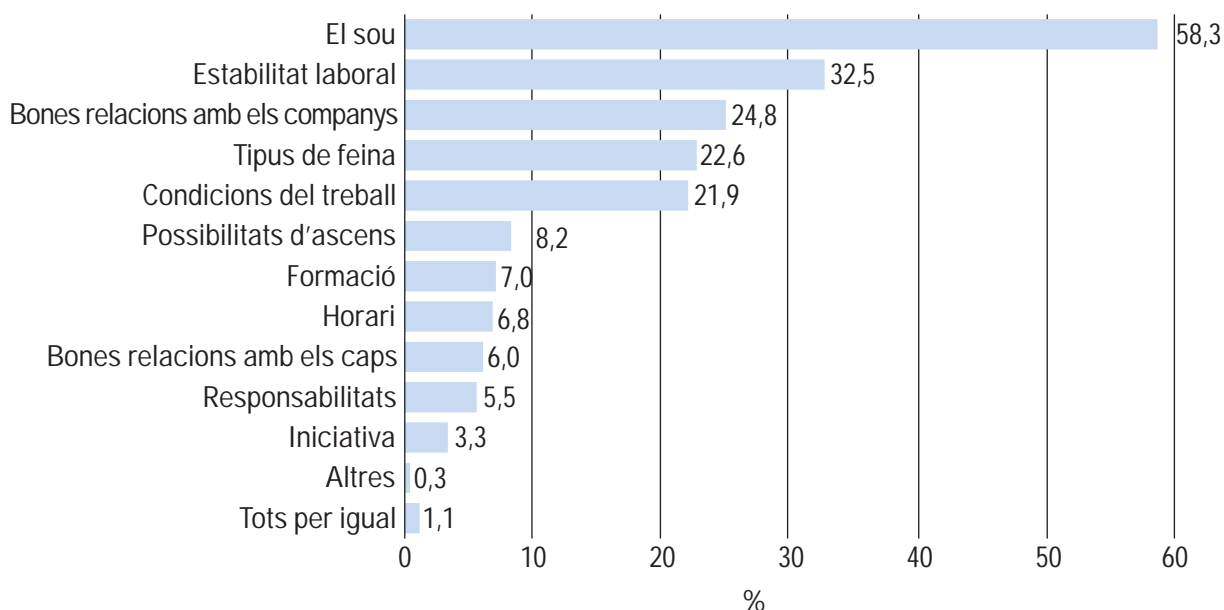
Gràfic 12. Treballar és una manera de... (evolució)

En conseqüència amb aquesta visió, el sou és, lògicament, l'aspecte més valorat en una feina per part dels joves: el 35,4% l'esmenta com a aspecte prioritari i el 22,9% el considera el segon aspecte més important d'una feina. A continuació se situa l'estabilitat laboral i, ja a una certa distància, les bones relacions amb els companys, el tipus de feina i les condicions laborals.

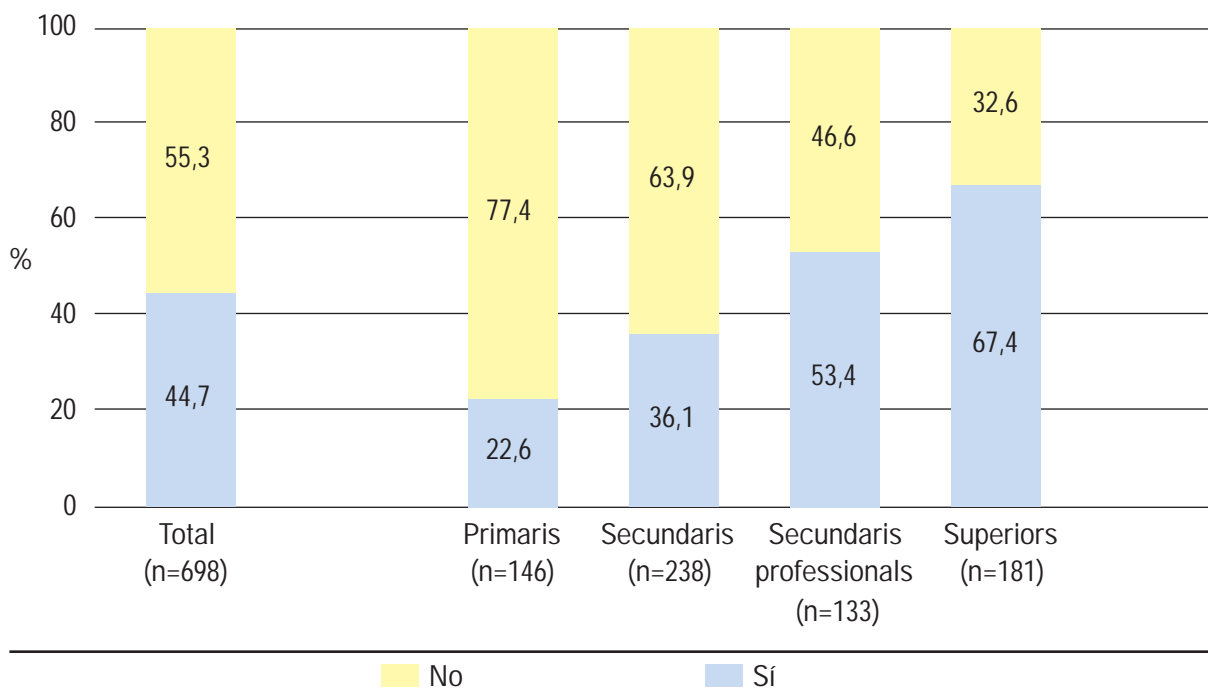
A l'hora de contrastar la concepció existent respecte als estudis amb la seva aplicació pràctica, el 55,3% dels joves que desenvolupen algun treball considera que els estudis no els han servit per a la feina que estan fent.

Gràfic 13. Quin d'aquests aspectes valors més en una feina? (suma de dues respostes)

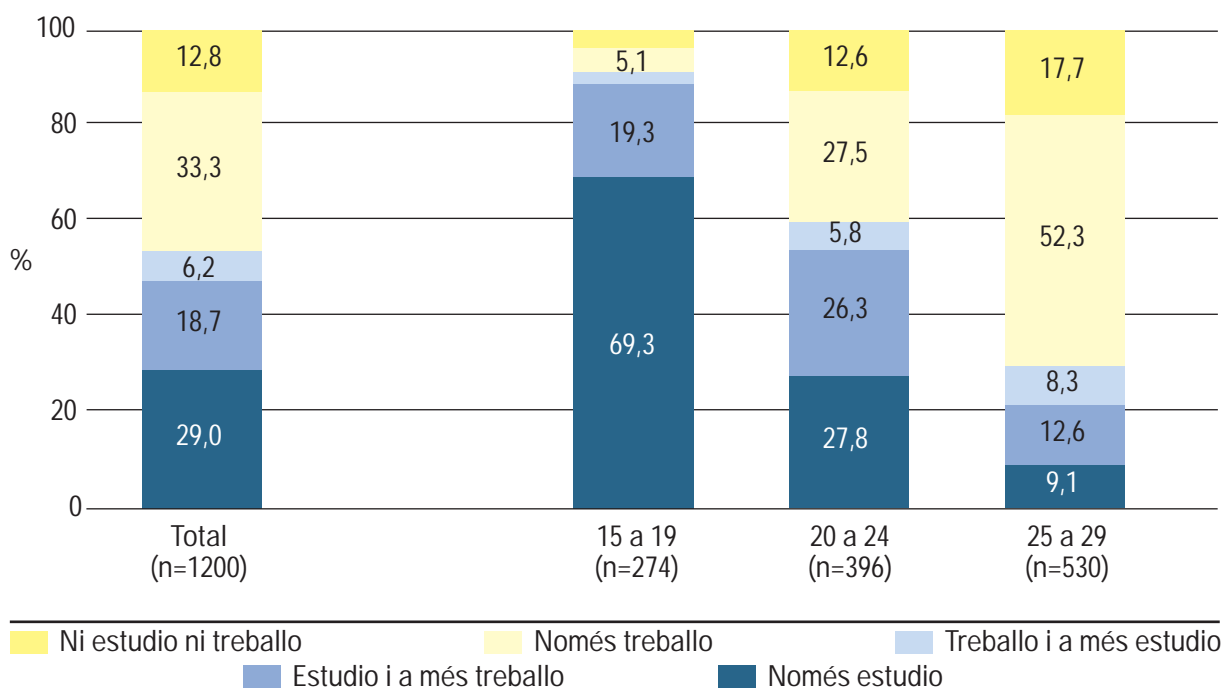
Paradoxalment amb la poca confiança que demostraven els joves universitaris en la capacitat dels estudis per modificar les condicions laborals, veiem com els joves treballadors amb estudis universitaris són els que més consideren que llurs estudis els han estat útils per a la feina que desenvolupen, seguits dels joves que han fet formació o mòduls professionals.

Gràfic 14. Els estudis que has realitzat, t'han servit per a la feina que desenvolupes actualment? Segons nivell d'estudis acabats (només per als que fan algun treball)

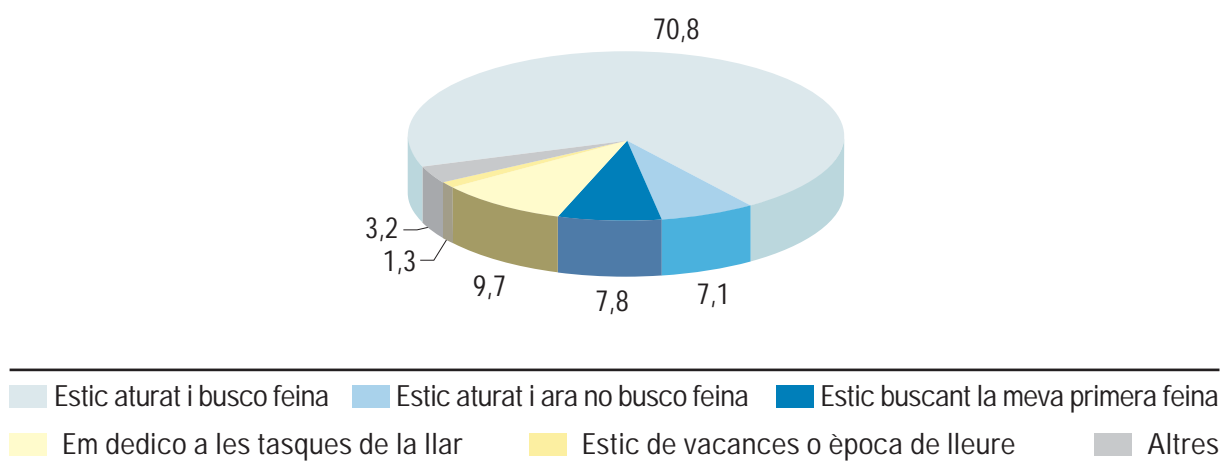

El 29,0% dels joves entrevistats són estudiants a temps complet, mentre que un 24,9% compatibilitza feina i estudis: d'aquests, el 18,7% té els estudis com a activitat principal («estudio i a més treball») i un 6,2% els considera secundaris («treball i a més estudio»). Hi hauria, doncs, un 53,9% de joves que es trobarien, sigui quin sigui llur grau de dedicació, inserits en el sistema educatiu. Un altre 33,3% només treballa, i resta un 12,8% que ni estudia ni treballa, dels quals la majoria (el 10,1% del total dels joves) es troba en atur i a la recerca de feina.

**Gràfic 15. Quina de les següents situacions descriu millor el que estàs fent actualment?
Segons edat**

**Gràfic 16. I quina és la teva situació concreta?
(només per als que no estudien ni treballen) (n=154)**

Si comparem les dades amb les obtingudes en l'*Enquesta de Joves de 1997*, s'observa una disminució dels joves que es dediquen exclusivament a estudiar paral·lela a un increment tant dels que només treballen com dels que compatibilitzen ambdues activitats. D'altra banda, es troba estabilitzat el percentatge de joves inactius. L'increment dels joves actius ha de ser atribuït tant a un canvi en la composició per edats dels joves –tal com hem vist, augmenta el pes de les franges superiors d'edat–, com a una major taxa d'activitat entre els joves que tenen entre 25 i 29 anys.

Taula 4. Quina de les següents situacions descriu millor el que estàs fent actualment? (evolució total i segons sexe i edat)

	Total		Home		Dona		De 15 a 19		De 20 a 24		De 25 a 29	
	1997	2002	1997	2002	1997	2002	1997	2002	1997	2002	1997	2002
Només estudio	37,2	29,0	36,3	29,2	38,1	28,8	73,4	69,3	33,9	27,8	10,0	9,1
Estudio i a més treball	14,8	18,7	14,1	16,9	15,6	20,5	11,2	19,3	19,3	26,3	13,1	12,6
Treball i a més estudio	4,7	6,2	5,1	5,5	4,2	6,8	1,7	2,6	3,6	5,8	8,3	8,3
Només treball	28,1	33,3	31,2	36,8	24,9	29,7	4,0	5,1	29,3	27,5	47,2	52,3
Ni estudio ni treball	15,3	12,8	13,3	11,6	17,3	14,2	9,7	3,6	13,9	12,6	21,4	17,7

El percentatge de joves barcelonins que es troben dins el sistema educatiu és més alt que el dels joves catalans; el 45,0% dels joves catalans estan estudiant, mentre que un 55,0% es troba fora del sistema escolar. ⁶

La situació dels joves està clarament influenciada pel factor de l'edat; així, mentre que gairebé el 70,0% dels joves que tenen entre 15 i 19 anys es dediquen únicament a estudiar i gairebé un altre 20,0% complementa els estudis amb la feina, a partir dels 25 anys la situació s'inverteix i el 52,3% dels joves es dedica només a treballar. En el sector intermedi d'edat (de 20 a 24 anys) hi ha pràcticament els mateixos joves treballant que estudiant, i és on hi ha més joves que porten a terme simultàniament ambdues activitats.

El gènere també influeix en l'activitat dels joves; així, són més els nois que es dediquen a treballar a temps complet, mentre que les noies tendeixen més a compatibilitzar feina i estudis (sobretot, a estudiar i fer una feina d'acompanyament) i tenen una taxa d'inactivitat lleugerament més alta.

A Nou Barris i Ciutat Vella és on hi ha un percentatge més alt de joves que es dediquen exclusivament a treballar, mentre que a l'Eixample, les Corts i Sarrià-Sant Gervasi és on aquesta proporció és més baixa.

Entre els joves que han nascut fora del continent europeu, és més alt el percentatge dels que es dediquen a treballar i prou (41,3%) i més petit el dels que només estudien (15,4%).

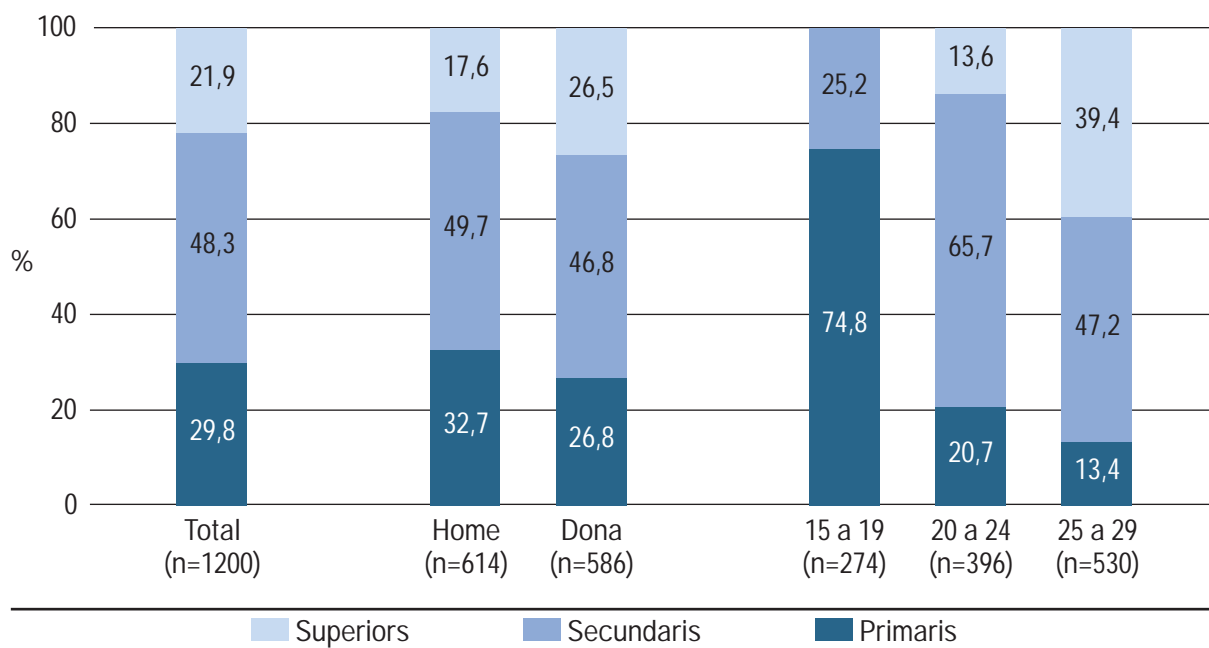
⁶ CASAL, J.; GARCIA, M.; MERINO R.; QUESADA, M. *Enquesta als joves de Catalunya 2002*. Avançament de resultats. Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència, Secretaria General de Joventut.

2.1. Nivell d'instrucció

Entre els joves entrevistats, el 0,4% no ha acabat els estudis primaris, el 29,4% ha finalitzat només els estudis primaris (EGB o ESO), el 48,3% té estudis secundaris (Batxillerat, BUP, FP o MP) i el 21,9% restant disposa de titulacions superiors (de grau mitjà, superior o mestratges). A nivell global, les noies tenen un nivell d'estudis més alt que el dels nois, i un 26,5% té estudis superiors (per un 17,6% dels nois). El progressiu increment en les qualificacions dels joves barcelonins és manifest si tenim en compte que fa només cinc anys, el 1997, disposava d'estudis superiors finalitzats el 14,8% dels joves entrevistats.

Els joves barcelonins presenten un nivell d'instrucció superior als joves del conjunt de l'Estat espanyol, on un 44,3% dels nois i noies entre 15 i 29 anys ha finalitzat només els estudis primaris, un 35,0% els secundaris i un 16,6% ha completat estudis de nivell universitari.⁷

Gràfic 17. Nivell d'estudis acabats segons sexe i edat

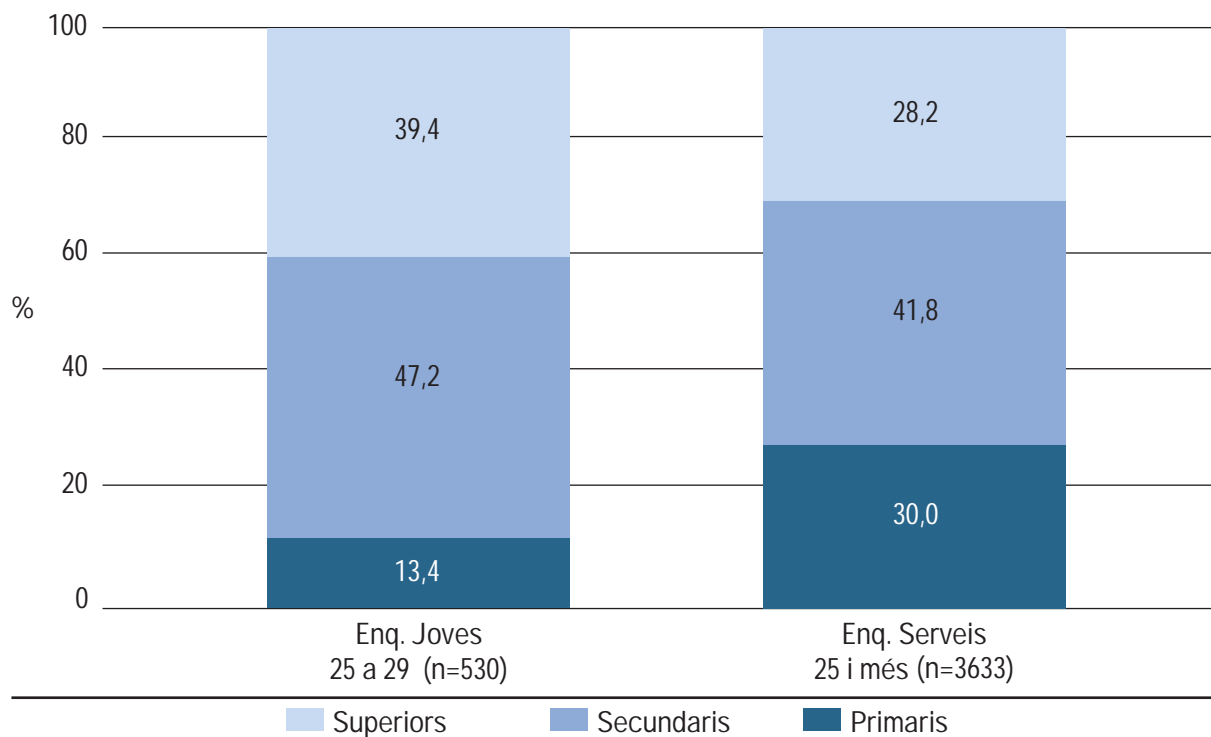
Per apreciar adequadament el nivell d'instrucció dels joves barcelonins, cal analitzar els nois i noies que teòricament ja han pogut finalitzar els seus estudis, és a dir, els que es troben en el segment d'edat de 25 a 29 anys. En aquest grup, l'11,8% disposa d'una titulació universitària mitjana, el 25,3% d'una titulació superior i el 2,3% ha acabat algun postgrau o mestratge: en total, doncs, un 39,4% d'aquests joves ha acabat algun tipus d'estudi superior. Si comparem aquestes dades amb les obtingudes per al conjunt de la població barcelonina, tenim que el percentatge de barcelonins majors de 25 anys amb estudis superiors és del 28,2% (7,8% mitjans i 20,4% superiors)⁸, la qual cosa posa de manifest un sensible augment en el nivell d'instrucció dels barcelonins.

⁷ Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven (cuarto trimestre de 2002). INJUVE.

⁸ Enquesta de Serveis Municipals 2002. Ajuntament de Barcelona.

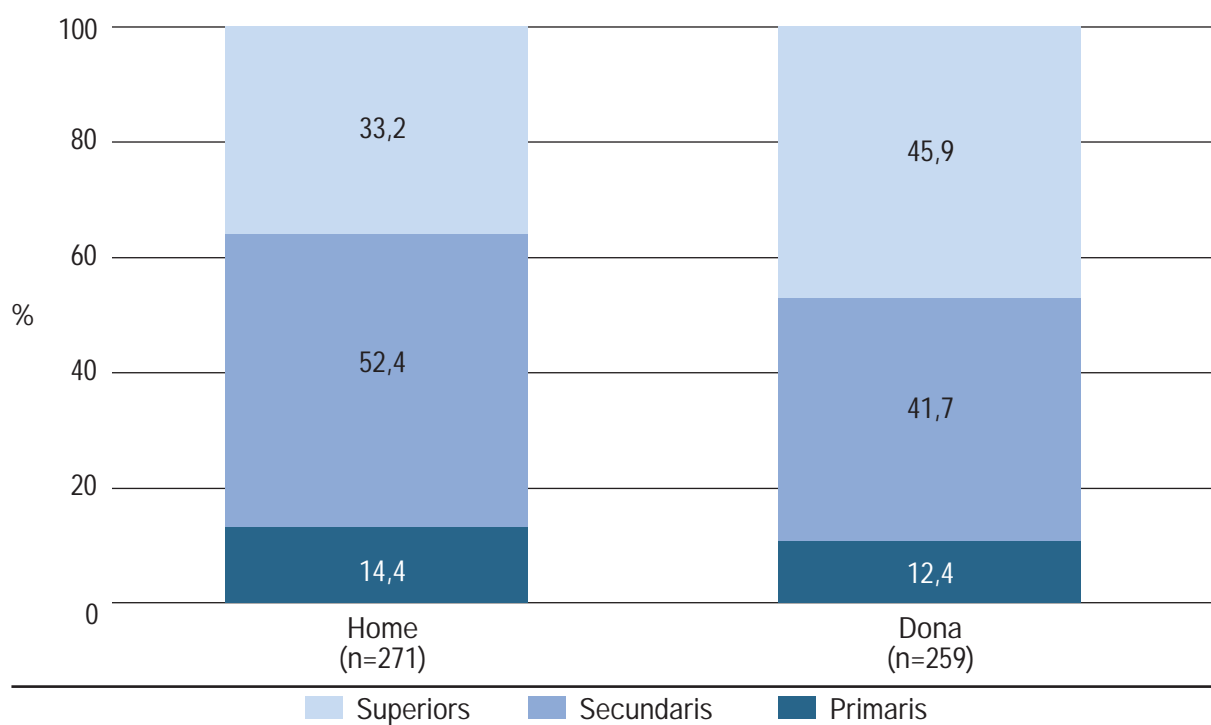

Gràfic 18. Nivell d'estudis acabats dels joves entre 25 i 29 anys i de la població total de Barcelona major de 25 anys

Les dades corresponents a aquesta franja d'edat confirmen el major nivell d'instrucció de les noies barcelonines en relació amb els nois: tal com mostra la taula següent, el 45,9% de les noies i el 33,2% dels nois de 25 a 29 anys tenen estudis universitaris finalitzats.

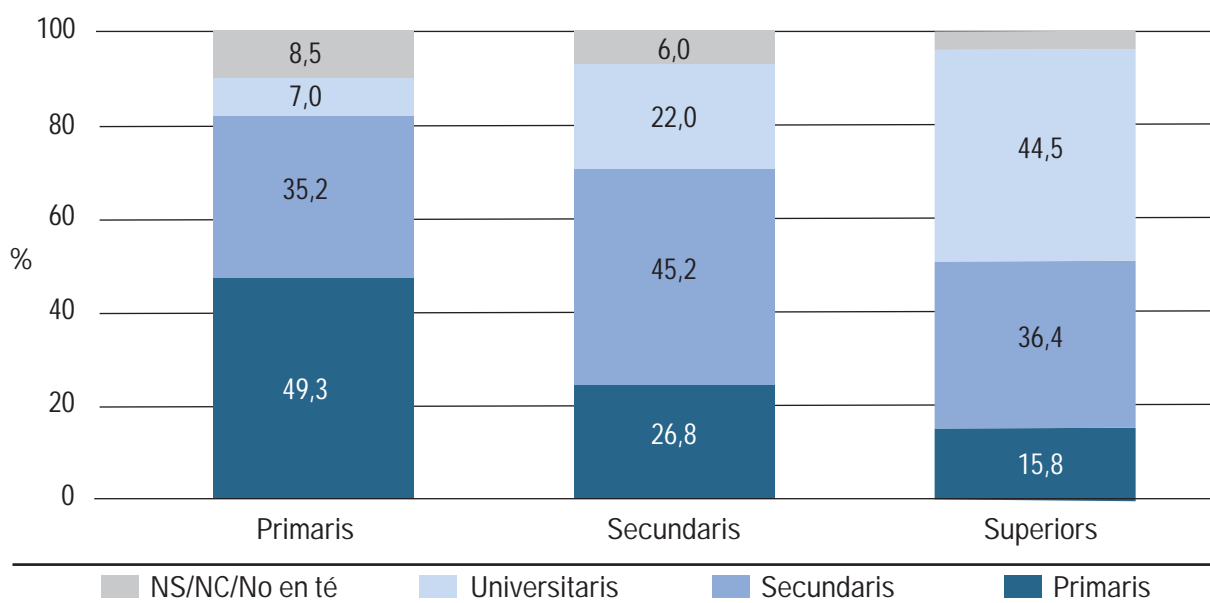
Gràfic 19. Nivell d'estudis acabats dels joves entre 25 i 29 anys segons sexe

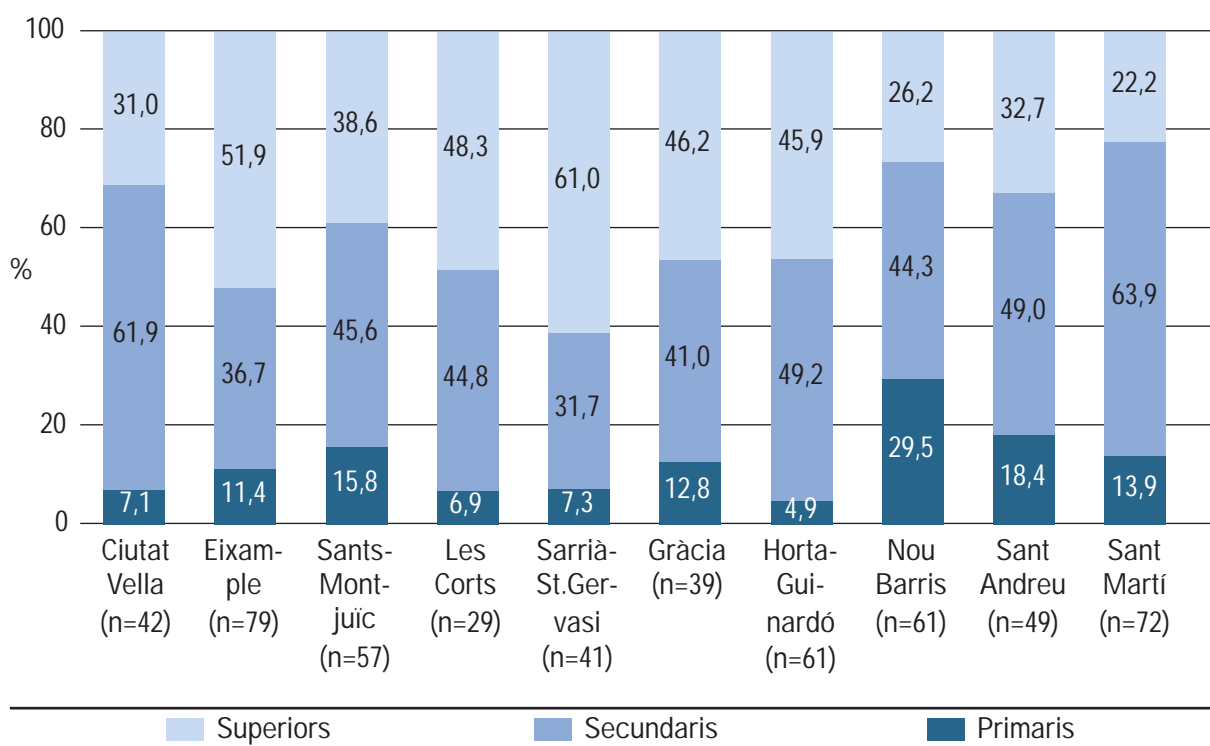
Igualment, a major nivell d'estudis dels pares, més probabilitats hi ha que el fill tingui també un nivell d'instrucció alt. Tal com demostra la següent taula, només un 15,8% dels joves amb titulacions universitàries són fills de pares amb estudis primaris, mentre que un 44,5% tenen com a mínim un dels dos progenitors també universitari.

Sarrià-Sant Gervasi, Eixample i Gràcia són els districtes on hi ha més joves universitaris, i Sant Martí, Sant Andreu i Nou Barris els que menys.

Gràfic 20. Nivell d'estudis dels joves de 25 a 29 anys segons nivell d'estudis del progenitor amb més estudis

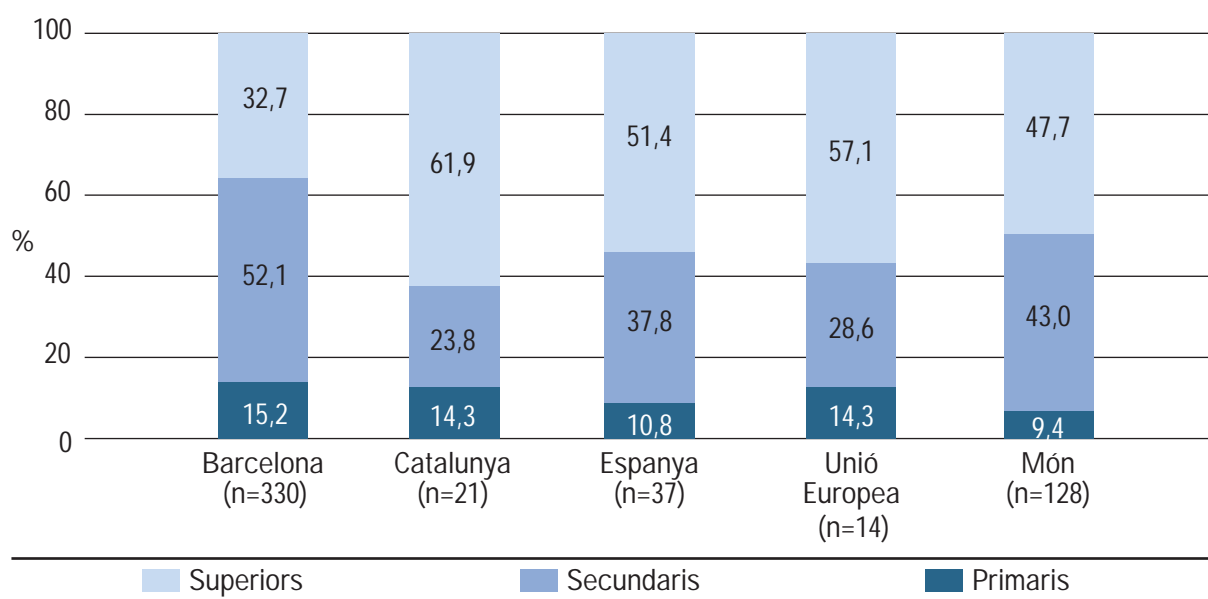
Gràfic 21. Nivell d'estudis acabats dels joves entre 25 i 29 anys segons districte

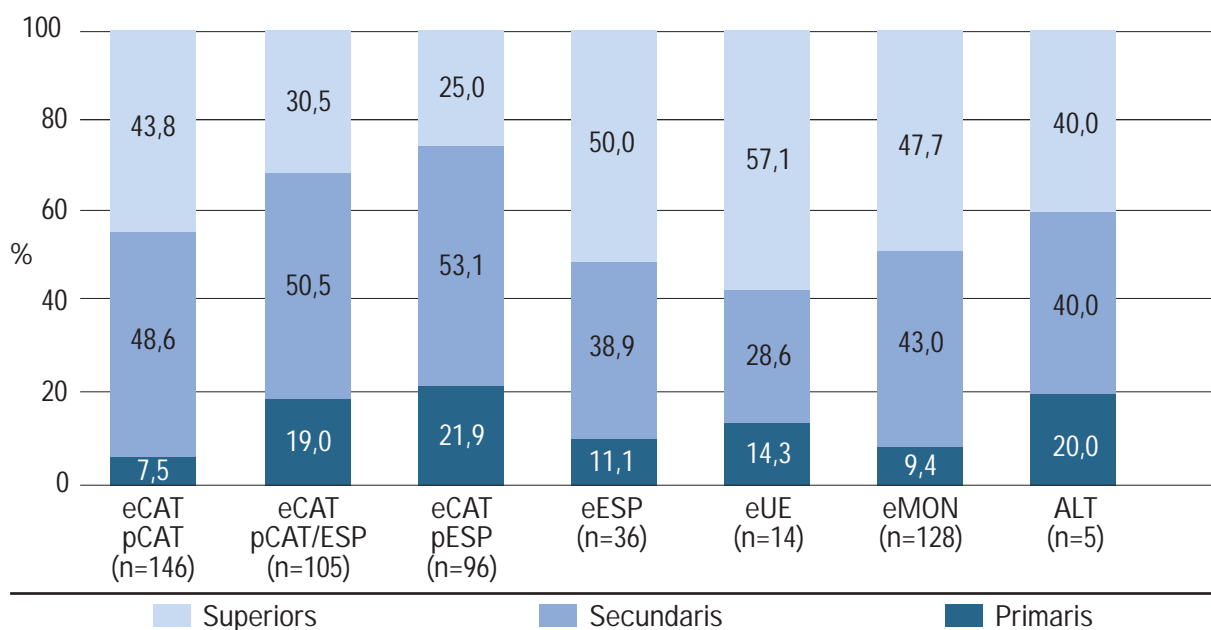
En referència al lloc de naixement, els joves nascuts a Barcelona tenen un nivell d'estudis inferior als originaris d'altres indrets: concretament, entre els joves nascuts fora d'Europa i més grans de 25 anys, el 47,7% té estudis universitaris. Entre els originaris de Barcelona, aquesta xifra és del 32,7%. Destaca, malgrat el petit nombre d'individus que suposen en el conjunt de la mostra, l'alt percentatge de joves originaris de la Unió Europea que disposa d'una llicenciatura universitària o d'un títol universitari de tercer cicle.

Si retrocedim fins a l'origen dels pares, tenim que els joves menys proclius a estudiar són els joves nascuts a Catalunya fills de pares originaris d'altres indrets de l'Estat.

Gràfic 22. Nivell d'estudis acabats dels joves entre 25 i 29 anys segons lloc de naixement

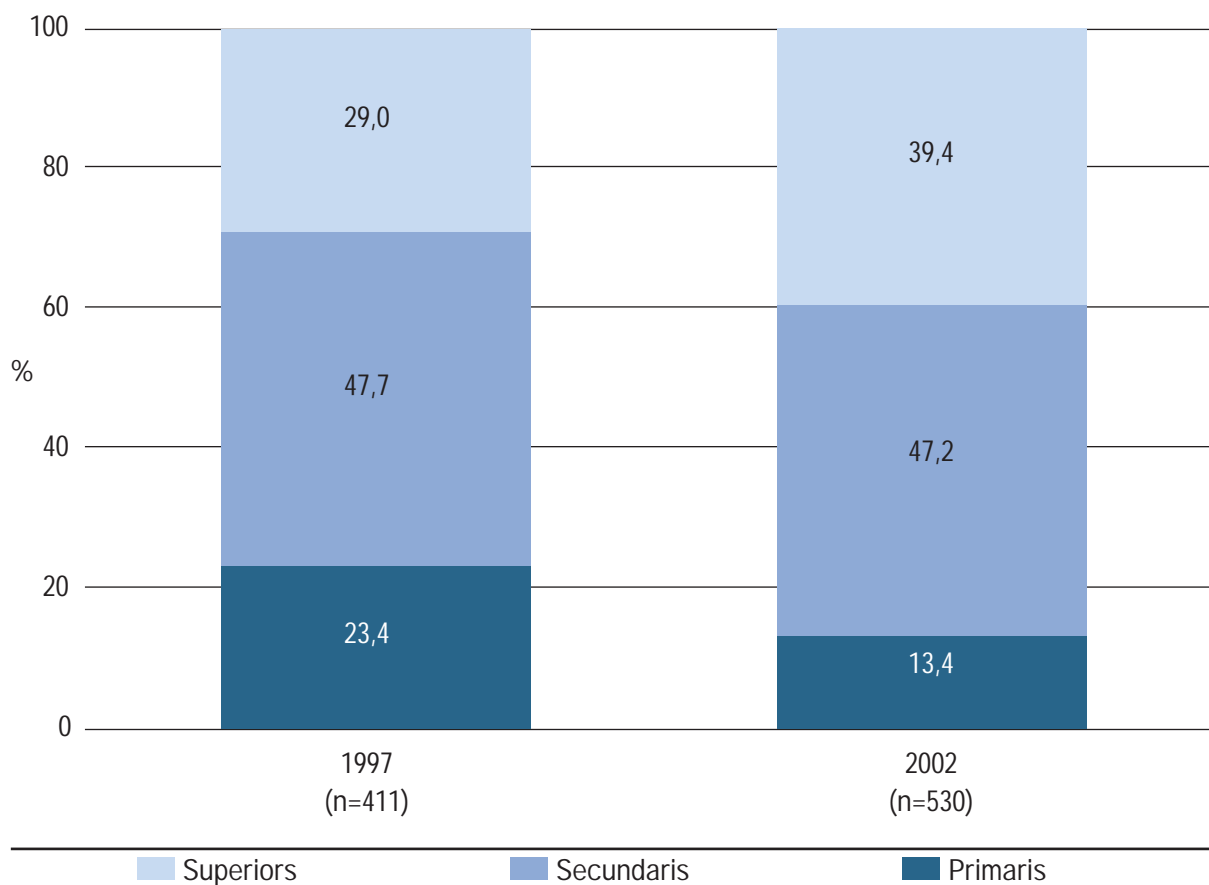

Gràfic 23. Nivell d'estudis acabats dels joves entre 25 i 29 anys segons lloc de naixement seu i dels seus pares

Tal com hem vist, l'estructura per franges d'edat dels joves barcelonins ha conegut modificacions sensibles els darrers cinc anys⁹. Aquesta és la causa que, per tal de poder avaluar adequadament l'evolució del grau d'instrucció dels joves barcelonins, sigui necessari posar en comparació el segment dels joves que tenen entre 25 i 29 anys. Aquesta anàlisi posa de relleu el sensible augment en el nivell d'instrucció d'aquest col·lectiu, ja que els que disposen d'estudis superiors passen de suposar el 29,0% el 1997 al 39,4% del 2002.

Gràfic 24. Nivell d'estudis acabats dels joves entre 25 i 29 anys (evolució)

La taxa d'escolaritat en educació universitària de Barcelona és del 42,8%¹⁰, una mica per damunt de l'espanyola, que és del 41,1%, i clarament per sobre de la catalana, que és del 35,0% (37,8% a la província de Barcelona)¹¹.

Pel que fa a l'activitat acadèmica que els joves entrevistats desenvolupen en l'actualitat, tenim que hi ha un 53,9% (taula 4) de joves que es trobaven estudiant durant l'època en què es va fer l'entrevista, un 29,0% de manera exclusiva i la resta compatibilitzant feina i estudis. Dels joves estudiants, un 10,2% estava cursant l'Ensenyament Secundari Obligatori (la pràctica totalitat dels quals tenia menys de 19 anys), un 16,8% feia el Batxillerat, un 11,4%, mòduls professionals, un 42,1%, ensenyaments universitaris de primer i segon cicle, un 6,2% cursava un mestratge, un postgrau o un doctorat, i un 13,3% feia algun tipus d'ensenyament no reglat.

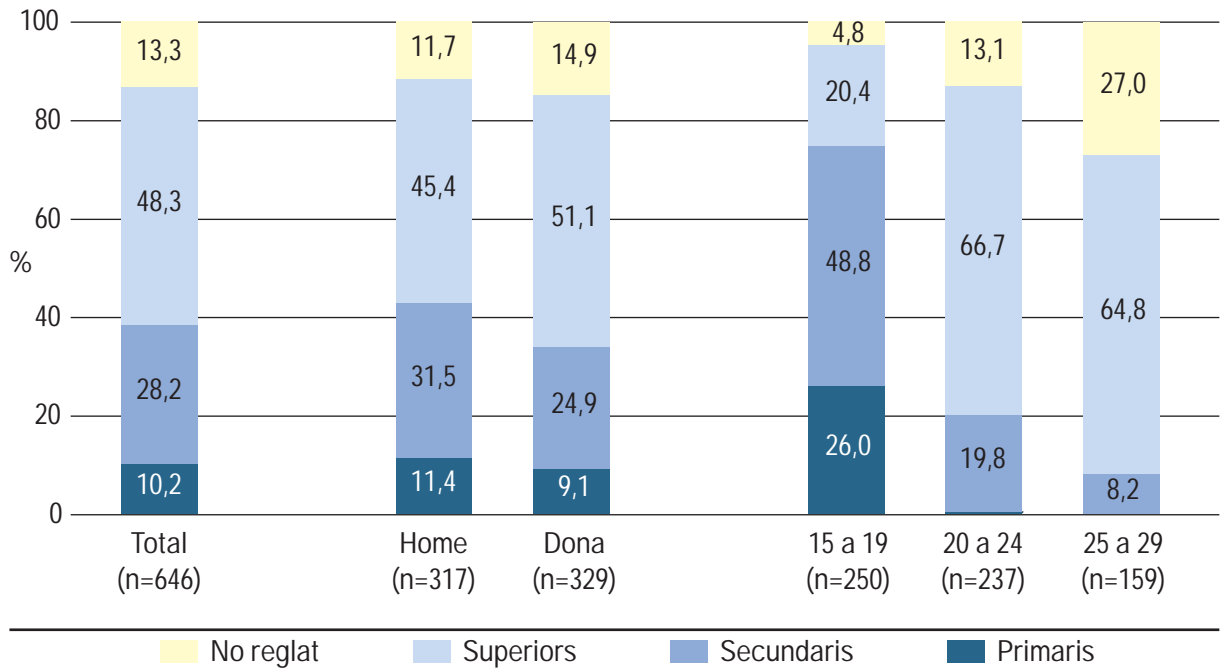
⁹ El col·lectiu de 25 a 29 anys –el que té més probabilitat d'haver completat estudis universitaris– ha passat de representar el 34,7% de tots els joves el 1997 a suposar el 44,2% de joves el 2002.

¹⁰ La taxa d'escolaritat indica el nombre d'estudiants que es troben matriculats en un determinat nivell educatiu per cada 100 joves que es troben en l'edat corresponent al període teòric en què s'hauria de cursar un determinat nivell educatiu. En el cas de l'ensenyament universitari, l'INE determina que aquest grup d'edat sigui el de 18 a 23 anys.

¹¹ *Anuario Social de España 2003*. Fundació La Caixa.

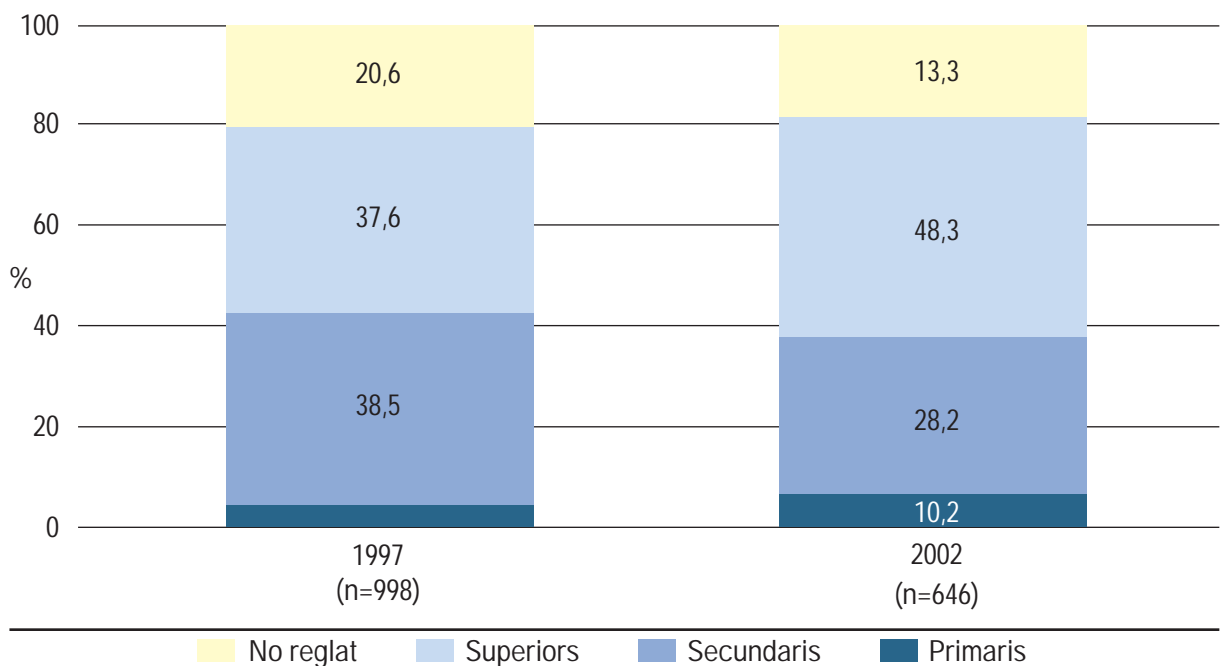
Hi ha un percentatge més alt de nois que noies en els mòduls professionals, i, en canvi, entre els que cursen estudis universitaris hi ha més noies.

Gràfic 25. I actualment, quins estudis estàs realitzant? Segons sexe i edat (només per als que estudien o estudien i treballen)

Respecte a l'any 1997, s'observa un augment dels joves que cursen estudis universitaris i una disminució dels que fan estudis no reglats.

Gràfic 26. I actualment, quins estudis estàs realitzant? (evolució) (només per als que estudien o estudien i treballen)

Més de la meitat dels que han estudiat Formació o Mòduls Professionals es concentren en dues especialitats: administració, per una banda, i electricitat i electrònica, per una altra. Quant als que es troben actualment cursant mòduls professionals, aquestes dues especialitats segueixen essent majoritàries, si bé les orientacions es troben més diversificades. Si observem la distribució dels estudiants per sexes, veiem que l'atribució tradicional de les especialitats per gènere segueix plenament vigent, i, mentre que els nois són una majoria aclaparadora en camps com l'electrònica o el manteniment de vehicles autopropulsats, les noies es concentren en especialitats de serveis i atenció a les persones, com ara administració, sanitat o serveis socioculturals.

**Taula 5. Exactament quina especialitat has estudiat? (suma FP i MP)
(només per als estudiants de mòduls professionals)**

	Total (n = 176)	Home (n = 105)	Dona (n = 71)
Administració	54,1	35,7	80,8
Electricitat i electrònica	28,1	46,4	1,6
Sanitat	16,6	3,6	41,5
Comunicació, imatge i so	16,4	19,0	11,6
Manteniment de vehicles autopropulsats	12,9	20,2	1,6
Informàtica	11,3	15,5	3,3
Serveis socioculturals i a la comunitat	8,7	1,2	21,5
Activitats agràries	8,5	10,7	3,3
Fabricació mecànica	7,8	11,9	0,0
Comerç i màrqueting	3,9	1,2	10,0
Hosteleria i turisme	3,9	0,0	11,6
Ensenyaments artístics	3,9	4,8	1,6
Altres especialitats de FP	3,4	2,4	4,9
Activitats físiques i esportives	3,2	4,8	0,0
Arts gràfiques	3,2	4,8	0,0
Indústries alimentàries	3,2	4,8	0,0
Manteniment i serveis a la producció	3,2	4,8	0,0
Edificació i obra civil	2,8	4,8	0,0
Química	2,1	0,0	4,9
Fusta i moble	1,4	2,4	0,0
Imatge personal	1,4	1,2	1,6

**Taula 6. Exactament quina especialitat estàs estudiant? (suma FP i MP)
(només per als estudiants de mòduls professionals)**

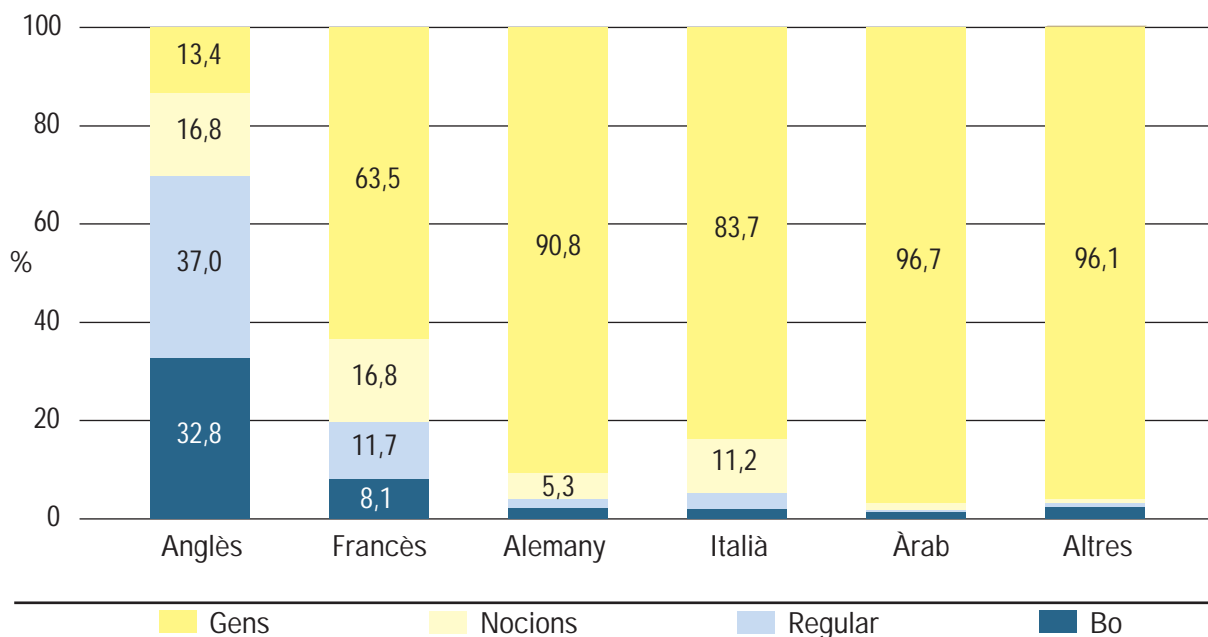
	Total (n = 74)	Home (n = 48)	Dona (n = 26)
Electricitat i electrònica	18,9	27,1	3,8
Administració	16,2	10,4	26,9
Sanitat	6,8	6,3	7,7
Ensenyaments artístics	6,8	6,3	7,7
Indústries alimentaries	5,4	6,3	3,8
Informàtica	5,4	8,3	0,0
Serveis socioculturals i a la comunitat	5,4	0,0	5,4
Activitats físiques i esportives	4,1	4,2	3,8
Hosteleria i turisme	4,1	4,2	3,8
Imatge personal	4,1	0,0	11,5
Manteniment de vehicles autopropulsats	4,1	6,3	0,0
Altres especialitats de FP	4,1	4,2	3,8
Arts gràfiques	2,7	4,2	0,0
Comunicació, imatge i so	2,7	2,1	3,8
Edificació i obra civil	2,7	4,2	0,0
Química	2,7	2,1	3,8
Comerç i màrqueting	1,4	0,0	3,8
Fabricació mecànica	1,4	2,1	0,0
Fusta i moble	1,4	2,1	0,0

En l'àmbit dels estudis universitaris, les especialitats es troben més diversificades. Les carreres tecnològiques, ciències de la comunicació, ciències de la salut i les disciplines humanístiques són les que concentren percentatges més alts d'estudiants. Tampoc aquí la distribució per gènere és homogènia: en aquest sentit, el fenomen més destacat és la subrepresentació de les noies en el camp de les tecnologies.

2.2. Domini de llengües estrangeres

El 10,6% dels joves entrevistats no tenen cap noció de cap idioma estranger, el 44,1% té com a mínim nocions d'una sola llengua estrangera, el 30,4%, de dues, el 10,0%, de tres, i el 4,8%, de quatre o més. Les noies, els més joves –entre 15 i 19 anys– i els nascuts a la Unió Europea són els que presenten un nivell més alt de domini de llengües estrangeres.

L'anglès és, amb diferència, l'idioma estranger més conegut entre els joves barcelonins, i el 32,8% en té un bon nivell. El segueix, a molta distància, el francès. La resta d'idiomes demanats presenten nivells de coneixement molt baixos.

Gràfic 27. Nivell de coneixement de llengües estrangeres

Si restringim les dades de coneixement a aquells que tenen un bon domini de la llengua estrangera, els resultats són força més decebedors: el 61,3% dels joves barcelonins no tenen un bon coneixement de cap idioma estranger. Les noies tenen més domini de llengües estrangeres, així com els estudiants universitaris. Per contra, els nois i noies que han fet estudis secundaris professionals són els menys capaços d'expressar-se en una llengua estrangera. Cal fer notar que no s'observa un major índex de coneixement de llengües estrangeres entre les generacions més joves.

2.3. Situació laboral

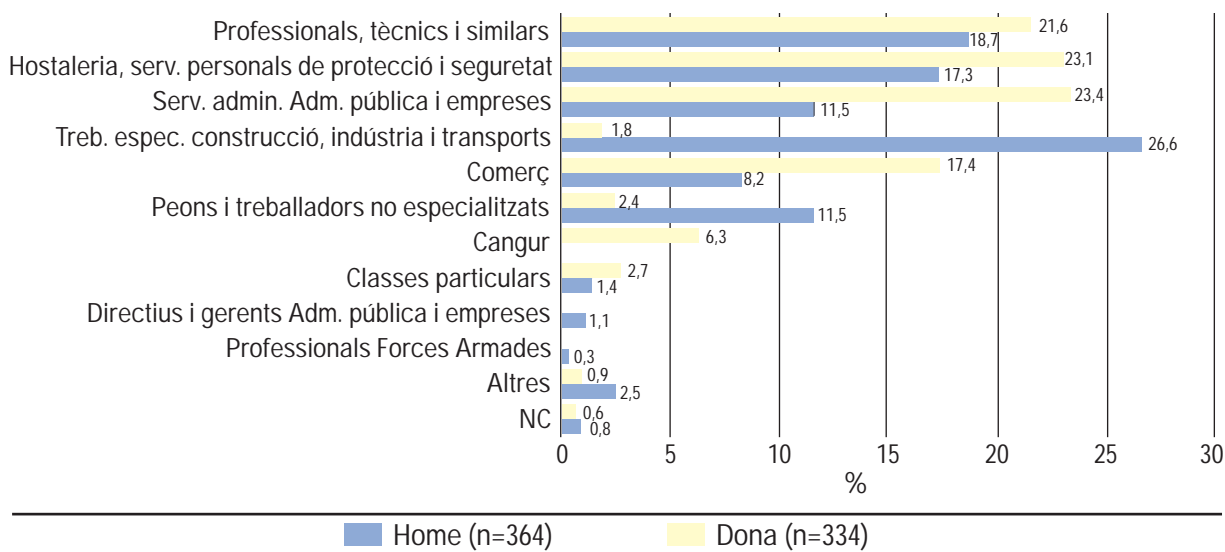
Tal com vèiem (taula 4), el 33,3% dels joves es dedica exclusivament a treballar mentre que un 6,2% compatibilitza el treball amb algun tipus d'estudi i un 18,7% complementa els seus estudis amb una feina. D'altra banda, un 9,1% dels joves està aturat i buscant feina, mentre que l'1,0% dedica tot el seu temps a buscar la seva primera feina.

Majoritàriament, els joves treballen o bé com a professionals, tècnics o similars o bé en el camp de l'hostaleria.¹² Tampoc en l'àmbit laboral la distribució dels dos sexes és homogènia: les dones dominen àmpliament en els serveis administratius, el comerç, l'hostaleria i les feines de cangur, mentre que els nois són una clara majoria entre els treballadors especialitzats de la construcció, la indústria i els transports i entre els peons i treballadors no especialitzats. El camp dels tècnics i els professionals és l'únic que registra una certa igualtat entre ambdós sexes.

¹² En aquest epígraf s'inclouen també els serveis personals de protecció i seguretat, si bé aquests constitueixen una clara minoria dins d'aquest grup.

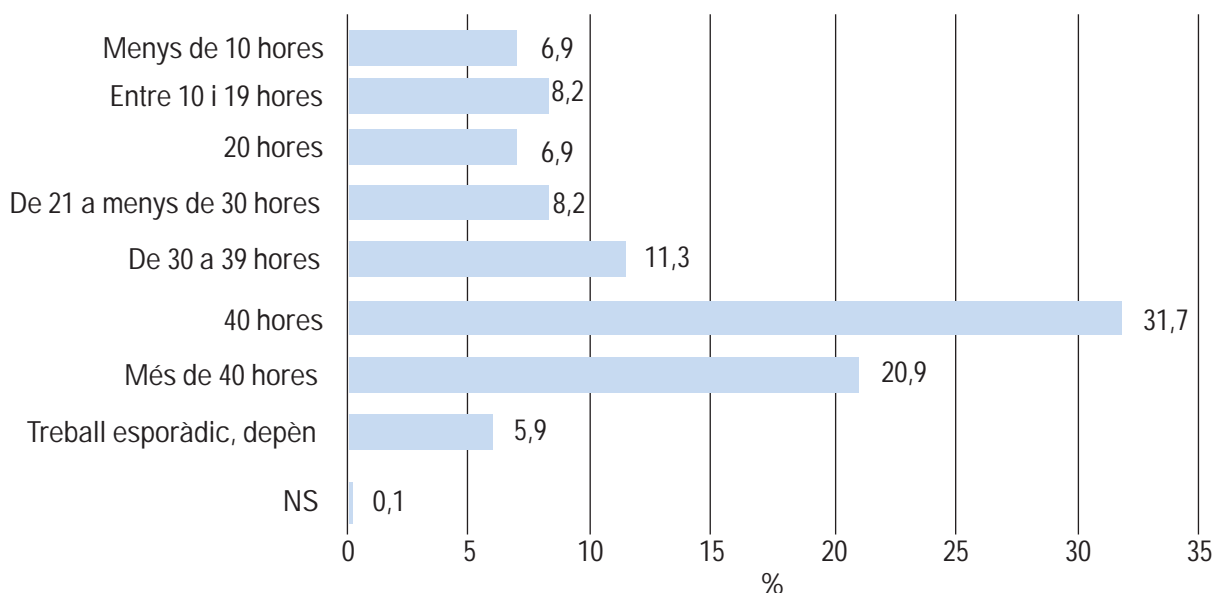

Gràfic 28. I quina és la teva ocupació concreta? Segons sexe (només per als que fan algun treball) (n=698)

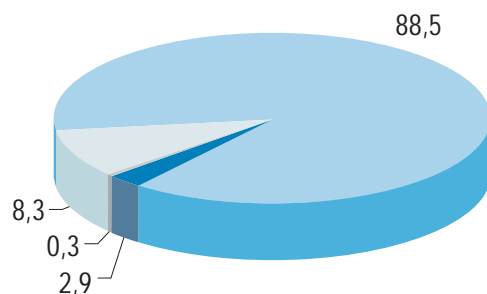

El perfil del jove treballador barceloní és un noi o una noia que treballa 40 hores setmanals en un negoci per compte d'altri ubicat a la ciutat de Barcelona. Disposa d'un contracte eventual, i fa poc temps (menys d'un any en la meitat dels casos) que és a la feina actual. L'alt índex de temporalitat de l'ocupació juvenil es tradueix en el fet que el 42,1% dels joves entrevistats ocupats ha tingut més d'una feina amb contracte el darrer any. I de l'enquesta es deriven unes dades encara més preocupants: el 10,0% dels joves que treballen no han tingut cap feina amb contracte el darrer any, mentre que el 35,3% ha treballat sense contracte com a mínim en una ocasió en el mateix període. Els treballadors especialitzats de la construcció, la indústria i el transport són els que tenen un percentatge més alt de contractes fixos (55,4%), mentre que només disposen de contracte indefinit el 32,7% dels peons i treballadors no especialitzats i el 37,8% dels treballadors de l'hostaleria i els serveis de protecció i seguretat.

Gràfic 29. Quantes hores setmanals treballas aproximadament? (només per als que fan algun treball) (n=698)

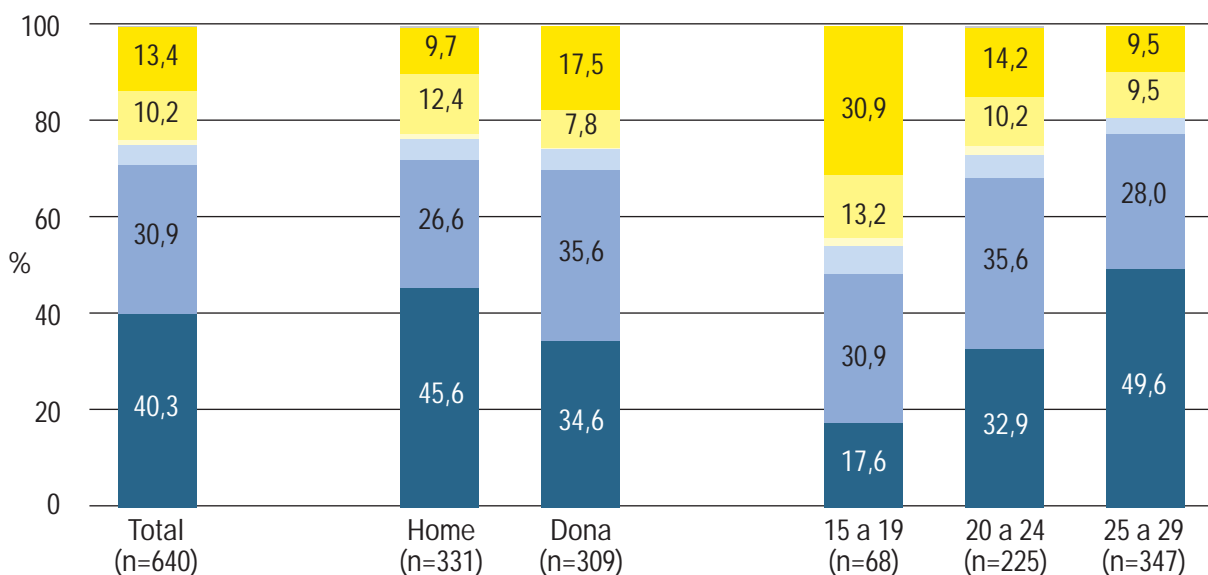
Gràfic 30. Treballes per compte propi, per compte d'altri o en un negoci familiar? (només per als que fan algun treball) (n=698)

Per compte propi   Per compte d'altri   Treball al negoci familiar   NC

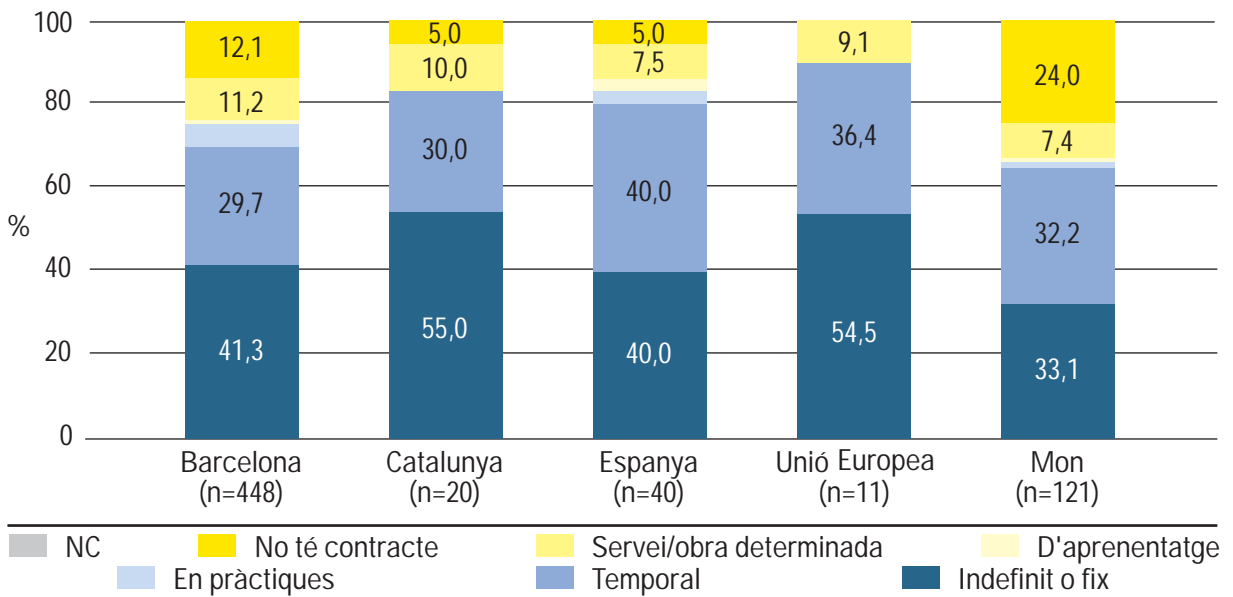
La temporalitat afecta més les dones i, lògicament, els nois i les noies més joves. El percentatge de contractes indefinits va augmentant amb l'edat de l'entrevistat, però és significatiu el fet que, des d'un punt de vista global, disposin de contracte fix el 45,6% dels nois i el 34,6% de les noies.

Gràfic 31. Quin tipus de contracte tens? Segons sexe i edat (només per als que fan algun treball no per compte propi)

NC   No té contracte   Servei/obra determinada   Indefinit o fix
En pràctiques   Temporal   D'aprenentatge

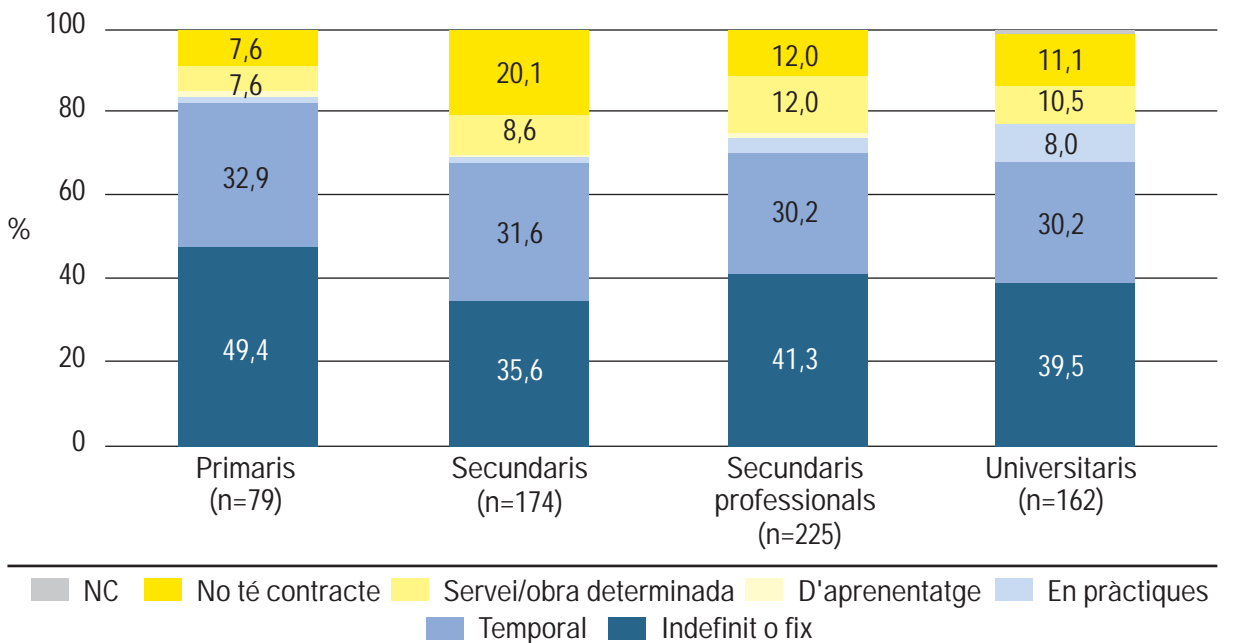
Gràfic 32. Quin tipus de contracte tens? Segons lloc de naixement (només per als que fan algun treball no per compte propi)

Cal fer notar el fet que el 24,0% dels joves treballadors nascuts a l'estranger (no inclou Unió Europea) treballen sense contracte, mentre que el 54,1% ha tingut alguna feina sense contracte en els darrers dos anys i gairebé el 20,0% no ha gaudit de cap feina amb contracte en el mateix període.

L'eventualitat afecta tots els joves, independentment del seu nivell d'estudis; contra el que es podria esperar, els que tenen estudis primaris gaudeixen de més contractes indefinits que els que han acabat estudis universitaris, potser perquè el temps d'inserció en el mercat laboral és superior.

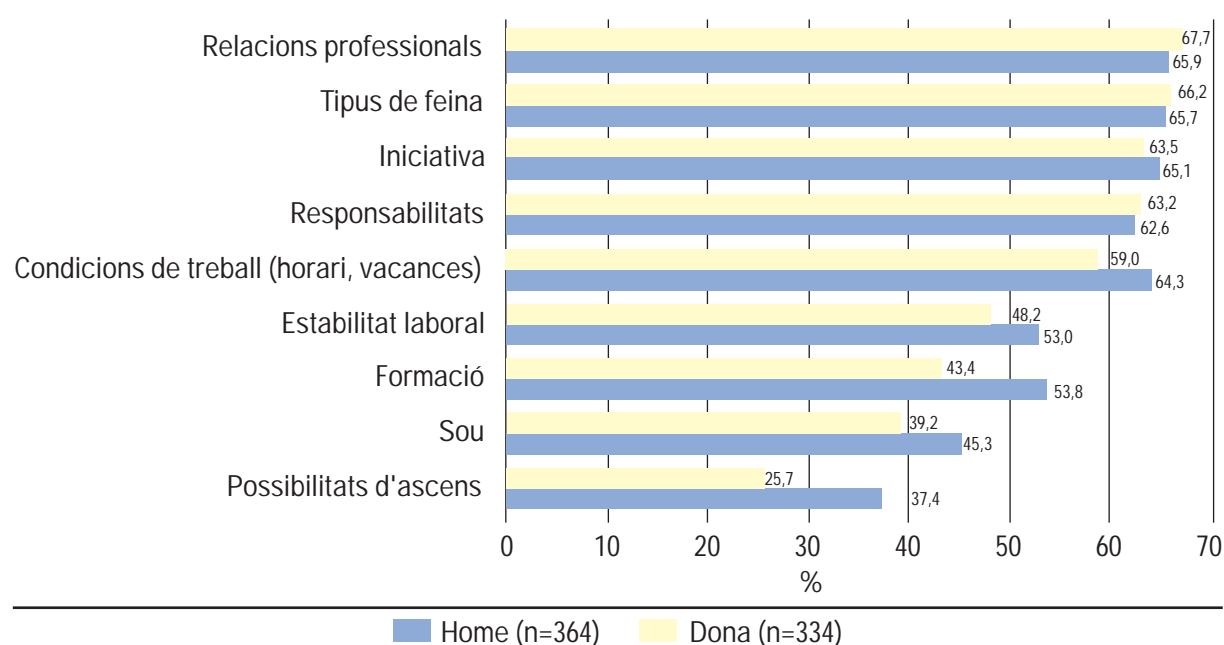
Gràfic 33. Quin tipus de contracte tens? Segons nivell d'estudis (només per als que fan algun treball no per compte propi) (n=640)

Tot i així, s'observa un augment de la proporció de contractes fixos i una disminució dels joves que treballen sense contracte en els darrers cinc anys, però en canvi augmenten els joves que fa poc temps que ocupen el seu lloc de treball actual.

El major nivell d'estudis no garanteix la satisfacció de les expectatives dels joves pel que fa a la seva feina: de fet, els nois i les noies que tenen estudis primaris se senten més satisfets de llur sou i estabilitat laboral (recordem que també gaudien de més contractes fixos), mentre que els universitaris valoren més la iniciativa i responsabilitat que comporta la seva feina.

Gràfic 34. Estàs molt o bastant satisfet respecte als següents aspectes de la feina actual Segons sexe (només per als que fan algun treball) (n=698)

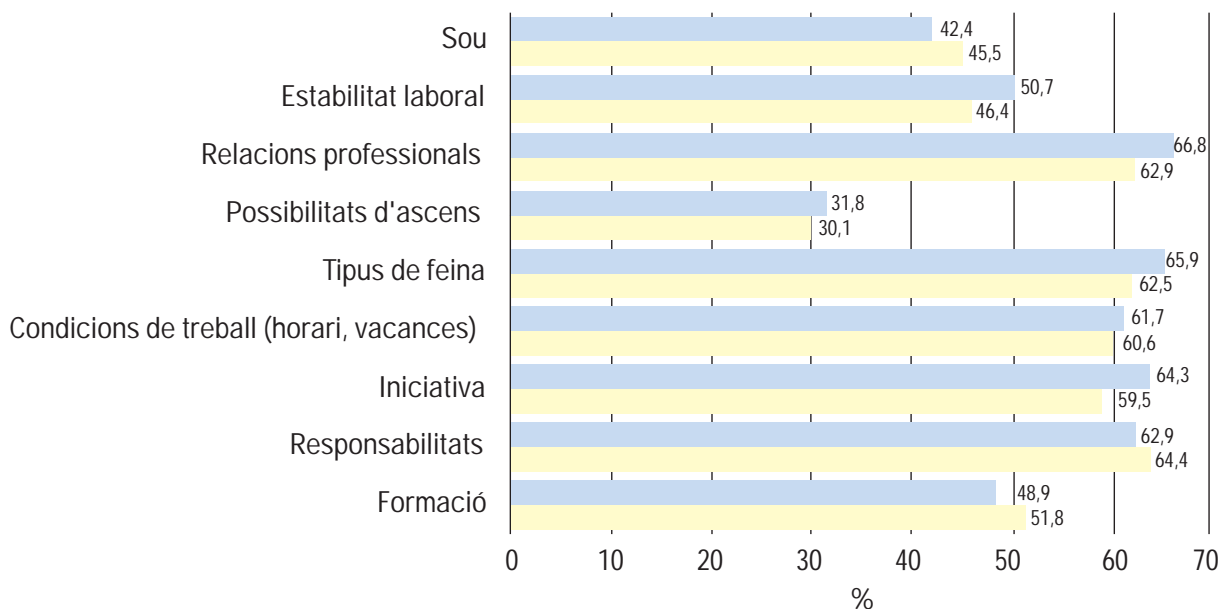

Taula 7. Estàs molt o bastant satisfet respecte als següents aspectes de la feina actual segons nivell d'estudis (només per als que fan alguna feina)

	Total (n = 698)	Primaris (n = 89)	Secundaris (n = 184)	Secundaris professionals (n = 244)	Universitaris (n = 181)
Sou	42,4	49,4	42,4	43,4	37,6
Estabilitat laboral	50,7	57,3	46,2	54,5	47,0
Relacions professionals	66,8	67,4	58,2	69,7	71,3
Possibilitats d'ascens	31,8	41,6	23,4	33,2	33,7
Tipus de feina	65,9	66,3	59,2	68,9	68,5
Condicions de treball	61,7	61,8	62,0	64,8	57,5
Iniciativa	64,3	62,9	51,1	71,7	68,5
Responsabilitats	62,9	61,8	56,0	64,8	68,0
Formació	48,9	50,6	39,1	52,0	53,6

No s'experimenten modificacions significatives en la satisfacció respecte als diversos aspectes de la feina en els darrers cinc anys.

Gràfic 35. Estàs molt o bastant satisfet respecte als següents aspectes de la feina actual (evolució) (només per als que fan algun treball)

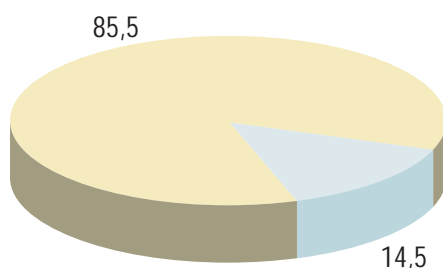

2.4. L'atur

El 14,5% dels joves entrevistats està apuntat a l'atur i, d'aquests, només un 28,7% rep algun tipus de prestació econòmica. Si calculem la xifra dels que reben alguna prestació econòmica sobre el total de joves entrevistats, tenim que el 4,1% de la població jove de Barcelona és perceptora d'alguna prestació per aquest concepte. L'11,5% dels estudiants a temps complet, el 9,4% dels que estudien i treballen i el 7,8% dels que només treballen estan inscrits a les oficines d'ocupació; lògicament, el percentatge és més alt (52,6%) entre els que ni estudien ni treballen.

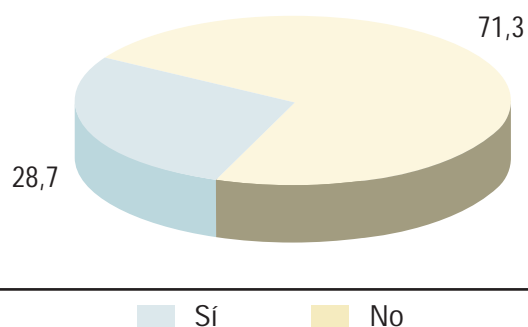
La incidència de l'atur és més alta entre els joves nascuts a Catalunya que són fills de pares nascuts fora de Catalunya.

Gràfic 36. Estàs apuntat a l'atur?

■ Sí   ■ No

**Gràfic 37. I reps algun tipus de prestació econòmica?
(només per als que estan apuntats a l'atur) (n=174)**

Taula 8. Estàs apuntant a l'atur? Segons lloc de naixement seu i dels seus pares

	Total (n = 1200)	eCAT pCAT (n = 377)	eCAT pCAT/ESP (n = 276)	eCAT pESP (n = 232)	eESP (n = 73)	eUE (n = 19)	eMON (n = 208)	ALT (n = 15)
Sí	14,5	13,5	17,8	16,8	17,8	5,3	9,1	13,3
No	85,5	86,5	82,2	83,2	82,2	94,7	90,9	86,7

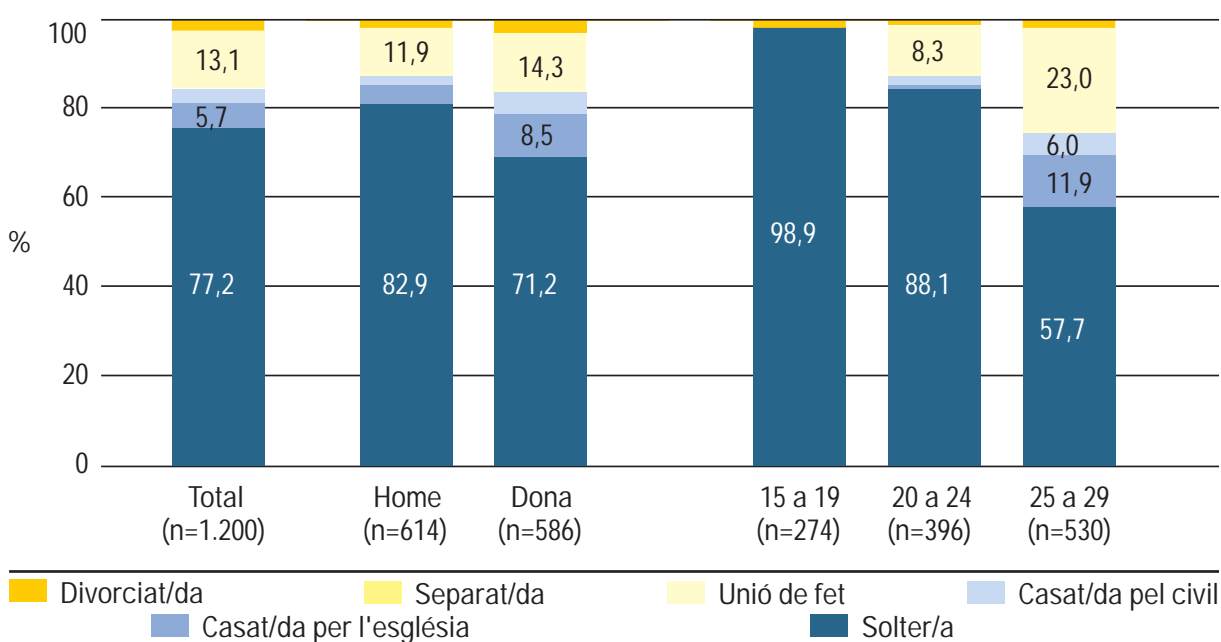

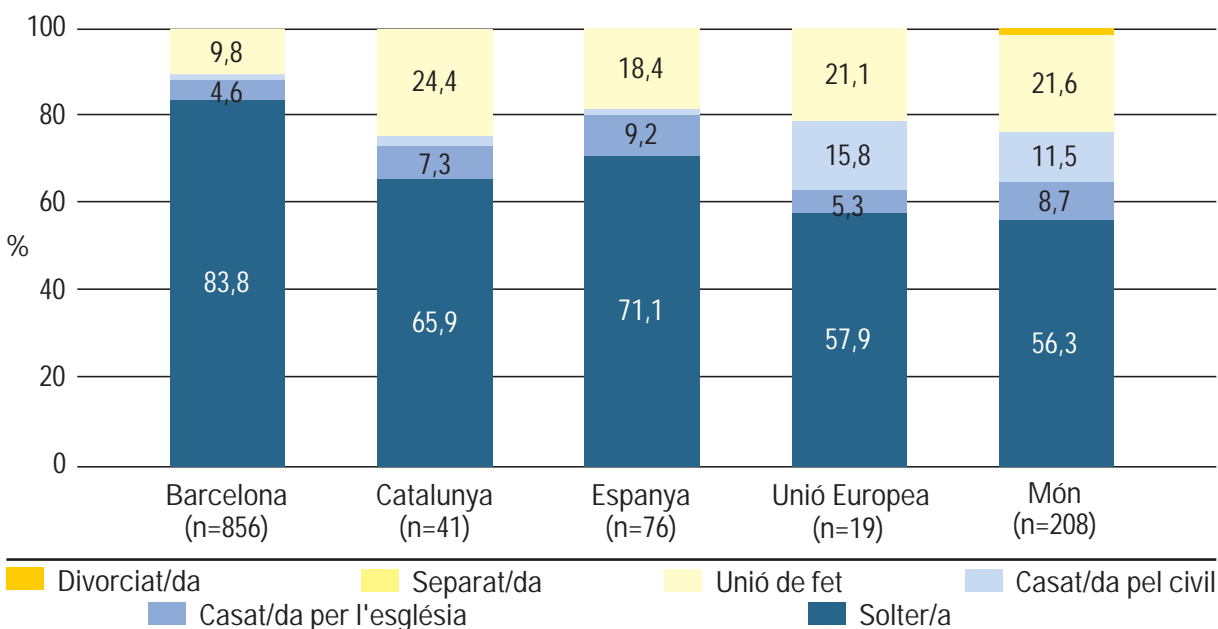
3. FORMES DE CONVIVÈNCIA. FAMÍLIA, PARELLA I EMANCIPACIÓ

El 77,2% dels joves entrevistats són solters. Un 22,1% viu en parella; entre aquests, la majoria (13,1%) viuen junts sense estar casats, mentre que un 5,7% estan casats per l'Església i un 3,3%, pel civil. Resta, finalment, un 0,8% de separats i divorciats. Lògicament, el percentatge de joves aparellats augmenta amb l'edat, de manera que, a la franja de 25 a 29 anys, el 57,7% roman solter. També en aquest segment són més les unions de fet (23,0%) que els matrimonis (17,9%).

Gràfic 38. Em podries dir quina és la teva situació? Segons sexe i edat

Gràfic 39. Em podries dir quina és la teva situació? Segons lloc de naixement

Els joves barcelonins nascuts a Espanya romanen solters en un percentatge més alt que els nascuts a l'estranger; així, són solters el 56,3% del total de joves entrevistats originaris de fora d'Europa. I, si ens centrem en el grup de 25 a 29 anys, tenim que el 57,7% dels joves nascuts a Barcelona són solters, una xifra que és del 43,1% entre els nascuts fora d'Europa.

Hi ha més noies aparellades que nois, la qual cosa fa pensar que les noies passen a viure en parella a edats més joves que els nois.

La situació és diferent a la del conjunt de l'Estat espanyol, on hi ha més joves solters (84,4%) i el percentatge de joves casats (10,6%) duplica amb escreix el dels que viuen en unió de fet (4,0%).¹³

Les dades són coherents amb el progressiu increment de l'edat d'arribada al matrimoni entre els joves espanyols, que ha anat augmentat progressivament al llarg dels darrers anys: l'any 1990 era de 27,72 anys entre els homes i 25,51 entre les dones, mentre que deu anys més tard, l'any 2000, s'havia incrementat fins a assolir els 30,18 anys entre els homes i els 28,12 entre les dones.¹⁴

3.1. Situació de convivència

El 63,2% dels joves entrevistats conviuen amb els seus pares i altres membres de la seva família d'origen. Un altre 1,0% conviu amb els pares i algun fill propi, i en un 0,6% dels casos conviuen al mateix domicili la família d'origen i la família pròpia de l'entrevistat (en un 0,3% dels casos només la parella i en un 0,3% la parella i algun fill). Hi ha, doncs, un 64,8% dels joves que conviu amb els seus pares (o amb un dels dos). Del 35,2% de joves emancipats, un 21,1% viu amb la seva parella (en un 5,3% dels casos acompanyats dels fills), un 2,9% viu sol, un 9,6%, amb amics, i la resta, en altres situacions.

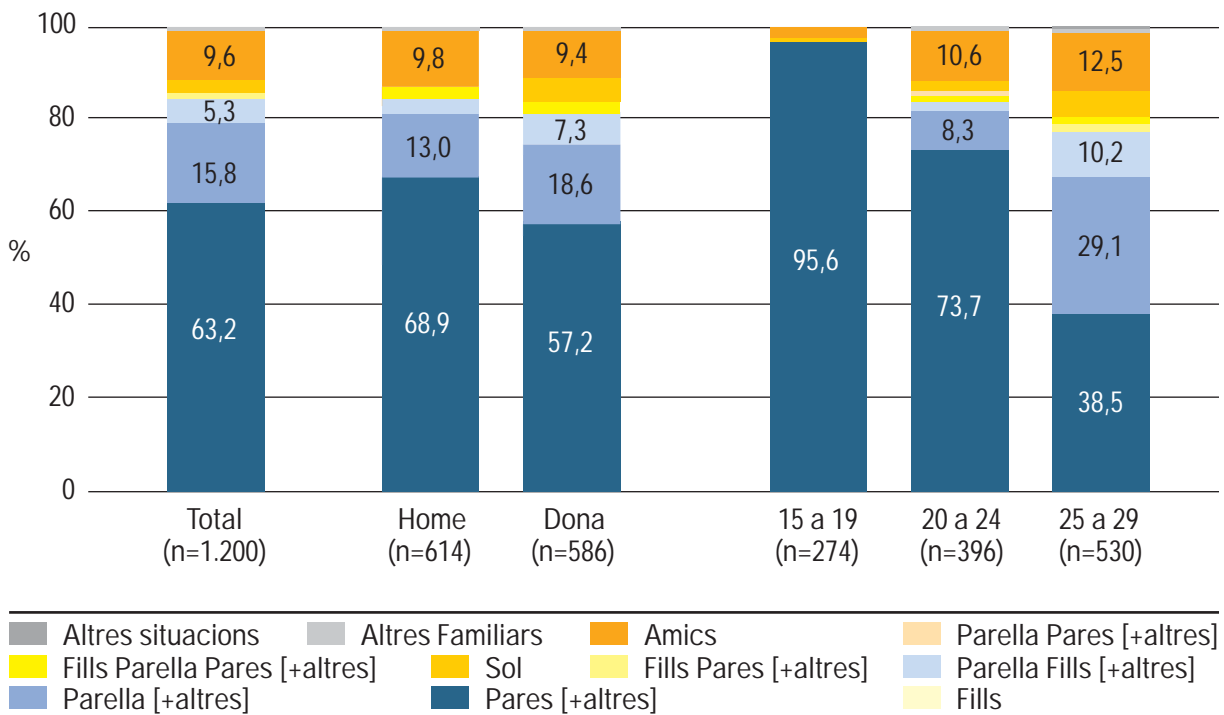
Lògicament, es tracta d'una situació que es va modificant d'acord amb l'edat dels joves: a partir dels 25 anys resta un 38,5% de joves que viu amb els pares.

Si restringim les dades als joves nascuts a la ciutat de Barcelona –i que, per tant, tenen més probabilitats de comptar amb la seva família d'origen al mateix municipi–, els que viuen a la llar familiar arriben al 76,6%.

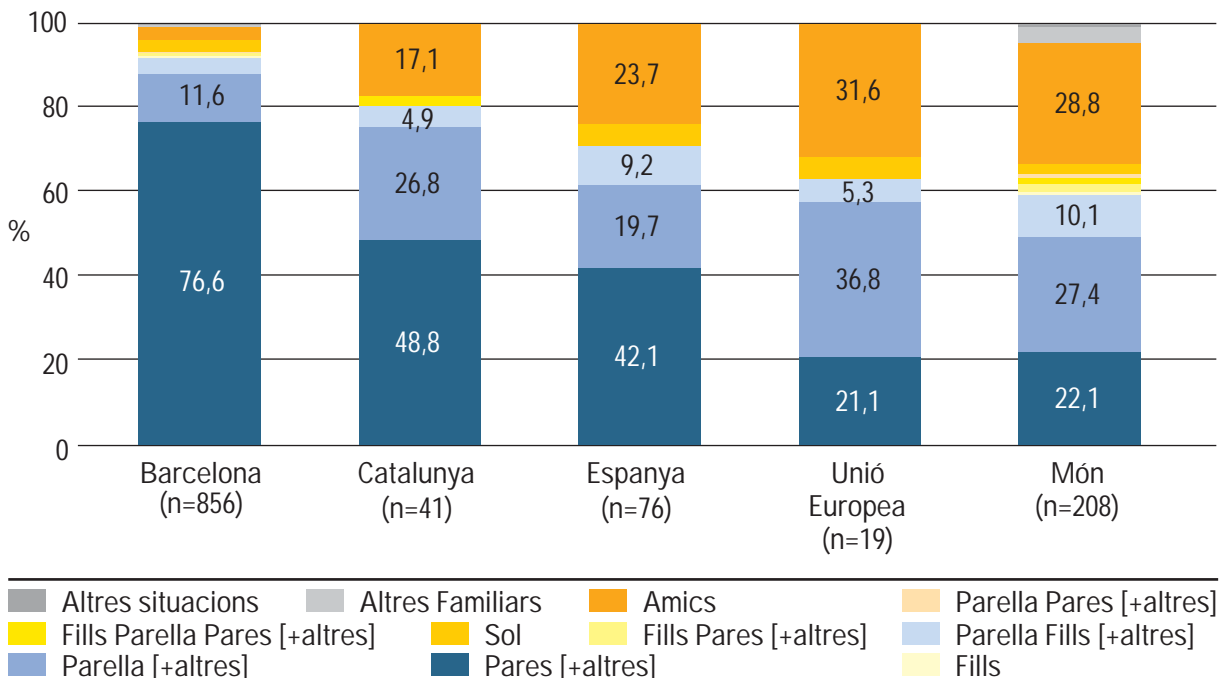
¹³ *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven (cuarto trimestre de 2002)*. INJUVE.

¹⁴ Instituto Nacional de Estadística (www.ine.es).

Gràfic 40. Situació de convivència segons sexe i edat

Gràfic 41. Situació de convivència segons lloc de naixement

Respecte a l'any 1997, s'observa un augment global dels joves emancipats, causat fonamentalment per l'increment en gairebé dotze punts dels joves de 25 a 29 anys que no viuen amb els seus pares; en canvi, en el grup de 20 a 24 anys augmenten els no emancipats. En l'increment de la taxa de joves emancipats té un paper important la forta presència de joves estrangers en el grup de 25 a 29 anys: en aquest tram d'edat, el 32,7% dels joves que estan emancipats són d'origen estranger.¹⁵

Taula 9. Situació de convivència (evolució segons edats)

	De 15 a 19		De 20 a 24		De 25 a 29	
	1997	2002	1997	2002	1997	2002
Visc amb els meus pares (i/o germans, avis)	97,1	96,4	84,5	74,7	53,0	41,1
Visc amb la meua parella	1,1	0,7	6,4	8,3	21,9	29,1
Visc amb la meua parella i els fills	0,0	0,0	2,7	2,5	12,7	10,2
Visc amb amics	0,9	2,6	3,0	10,6	5,8	12,5
Visc sol	0,6	0,4	1,6	2,0	5,8	5,5
Altres	0,3	0,0	1,8	1,8	0,7	1,7

A Catalunya l'any 2002 un 82,0% de joves vivien amb els pares o família d'origen (un 99,0% eren solters i un 1,0% casats, separats, divorciats o vidus). Del 18,0% emancipat, un 10,0% vivia en parella, un 3,0%, amb amics, un altre 3,0%, sol, i la resta, en altres situacions. Dels que vivien en parella, el 63,0% estava casat (i d'aquest, el 39,0% tenia fills) i el 37,0% vivia com a parella de fet¹⁶. Si ampliem la franja d'edat fins als 34 anys, tenim que, també a Catalunya, l'any 1999 hi havia un 62,0% de joves de 15 a 34 anys residents a la llar d'origen. Igual que a Barcelona, les noies viuen a la llar d'origen en una proporció inferior als nois (58,5% les noies i 65,4% els nois). A partir dels 29 anys, el 53,3% dels joves catalans roman a la llar d'origen. Del 38,0% de joves emancipats, un 30,2%, és a dir, més de tres quartes parts dels emancipats, viuen amb la seva parella¹⁷. En l'àmbit estatal, el 74,2% dels joves espanyols de 15 a 29 anys viu a casa dels pares¹⁸, i l'edat mitjana dels que en van marxar va ser, en el moment de fer-ho, de 21,44 anys. És un índex d'emancipació inferior a la mitjana de la Unió Europea, on el 67,0% dels joves de 15 a 24 anys (resta, per tant, exclòs el grup de 25 a 29, que previsiblement ha de tenir un índex d'emancipació més alt) viu a casa dels pares¹⁹. Si comparem aquesta dada europea amb la que s'obté entre els joves barcelonins entrevistats pertanyents a aquest grup d'edat, tenim que, a Barcelona, el 83,6% dels joves de 15 a 24 anys romanen a la llar familiar.

Els joves barcelonins viuen en llars nombroses: la mitjana de persones per llar és de 3,5, de les quals, com a mitjana, n'hi ha 2,2 que treballen. La dada és coherent amb l'alt percentatge de joves que viuen en el si del seu nucli familiar d'origen, i resulta, lògicament, més alta que

¹⁵ Els estrangers suposen només el 14,7% del total de joves barcelonins entre 25 i 29 anys, un percentatge clarament inferior al de la proporció d'emancipats estrangers sobre els emancipats espanyols.

¹⁶ CASAL, J.; GARCIA, M.; MERINO R.; QUESADA, M. *Enquesta als joves de Catalunya 2002. Avançament de resultats*. Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència, Secretaria General de Joventut.

¹⁷ INSTITUT DEP; TRILLA, Carme. *Els joves catalans i l'habitatge*. 1999.

¹⁸ *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven* (tercer trimestre de 2002). INJUVE

¹⁹ *Les jeunes européens en 2001*. Eurobarometre 55.1.

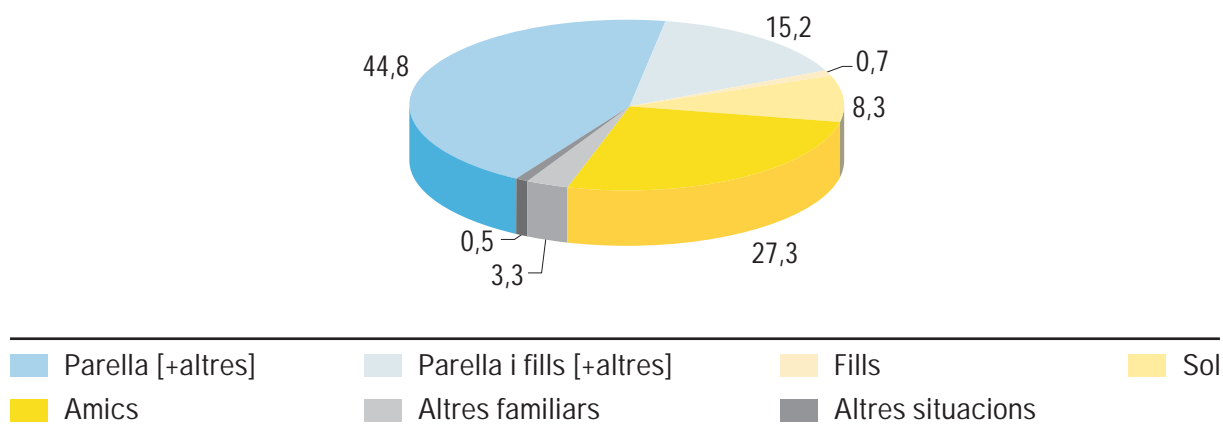
la mitjana que es dona a la ciutat de Barcelona, en què les llars estan compostes per 2,8 persones i n'hi ha 1,3 que treballen²⁰.

3.2. Emancipació

Les dades presentades corroboren la idea que els joves barcelonins deixen de viure amb la seva família d'origen per passar a viure en parella: de fet, només un 13,0% dels joves no viu amb els seus pares, amb la seva parella o amb algun altre familiar (és a dir, viu sol, amb amics o amb els fills). Dels joves emancipats, el 60,7% viu en parella, una dada que a Catalunya és del 67,0%²¹.

Entre els joves emancipats, el 60% viu en parella i, d'aquests, el 15,2% té fills.

Gràfic 42. Situació de convivència dels joves emancipats

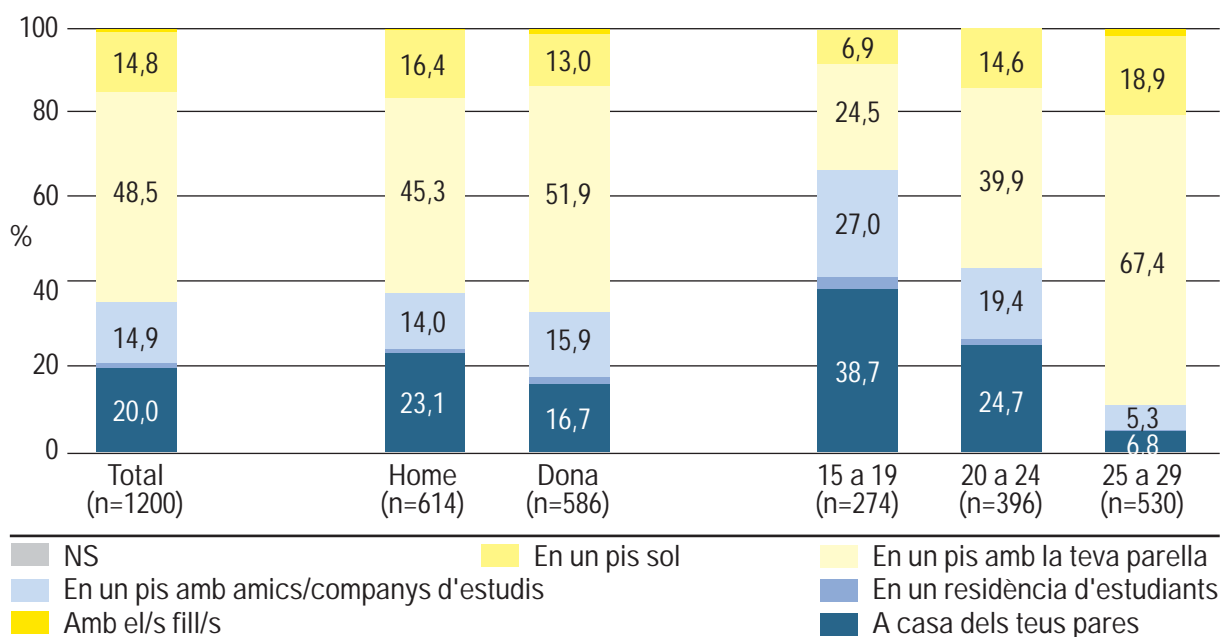

De fet, viure en parella és la situació de convivència ideal per gairebé la meitat dels joves entrevistats, una xifra que s'enfila fins al 67,4% entre els joves de més de 25 anys. Gairebé dos de cada deu joves d'aquesta franja d'edat, però, viurien sols si poguessin. D'altra banda, les noies opten més que els nois per la convivència en parella i menys per romandre amb els pares o per viure soles.

²⁰ *Enquesta de Serveis Municipals*. Ajuntament de Barcelona, 2002.

²¹ CASAL, J.; GARCIA, M.; MERINO R.; QUESADA, M. *Enquesta als joves de Catalunya 2002. Avançament de resultats*. Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència, Secretaria General de Joventut.

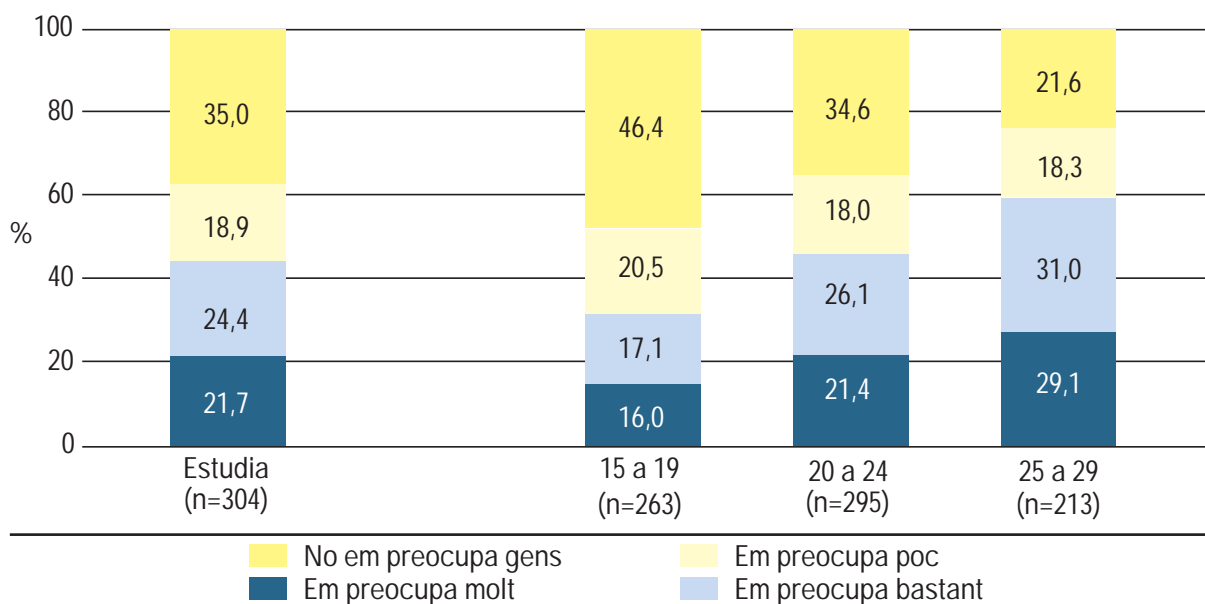
Gràfic 43. Si poguessis triar entre les següents situacions de convivència, quina preferiries actualment? Segons sexe i edat

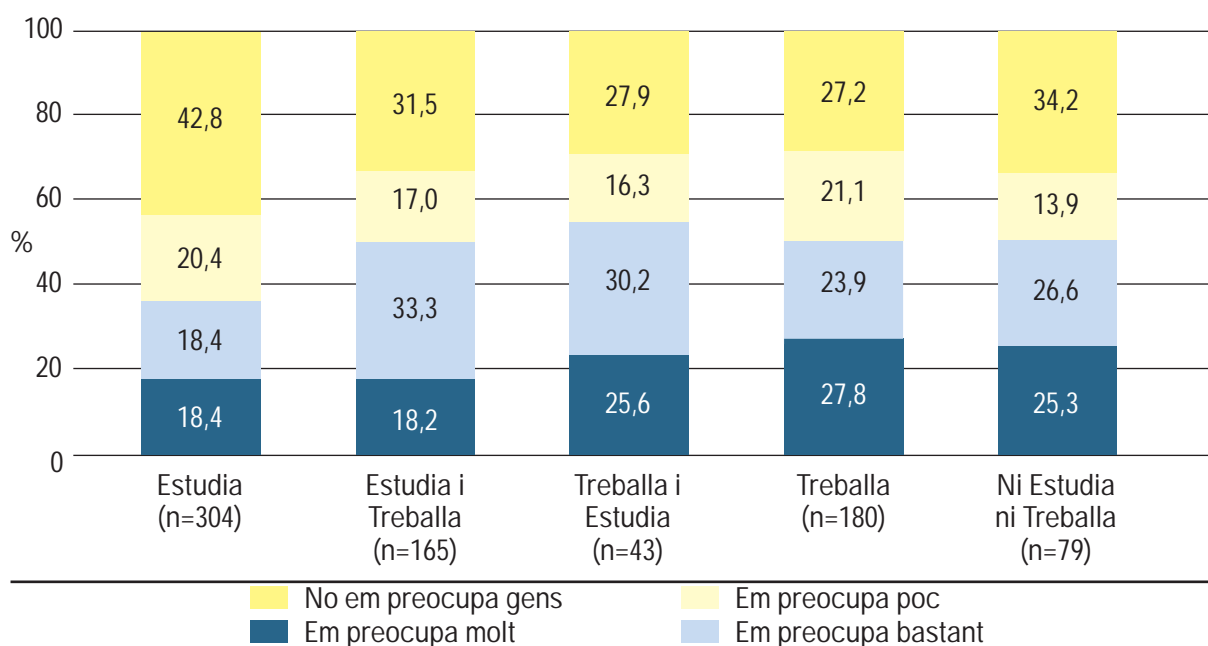
Una mica menys de la meitat dels joves barcelonins no emancipats es mostra molt o bastant preocupat pel fet de marxar a viure pel seu compte. La preocupació augmenta a mesura que avança l'edat, i a partir dels 25 anys, sis de cada deu joves no emancipats es mostren inquiets per aquesta qüestió.

Entre els joves que desenvolupen algun treball i viuen a la llar familiar, la preocupació per marxar de casa és més alta; en canvi, entre els que només estudien hi ha menys inquietud per aquest tema, probablement perquè s'ha assumit que el període d'estudi és incompatible amb la independència econòmica i l'emancipació.

Gràfic 44. Marxar de casa per viure pel teu compte és una cosa que et preocupa...? Segons edat (només pels joves no emancipats)

Gràfic 45. Marxar de casa per viure pel teu compte és una cosa que et preocupa...? Segons activitat principal (només pels joves no emancipats)

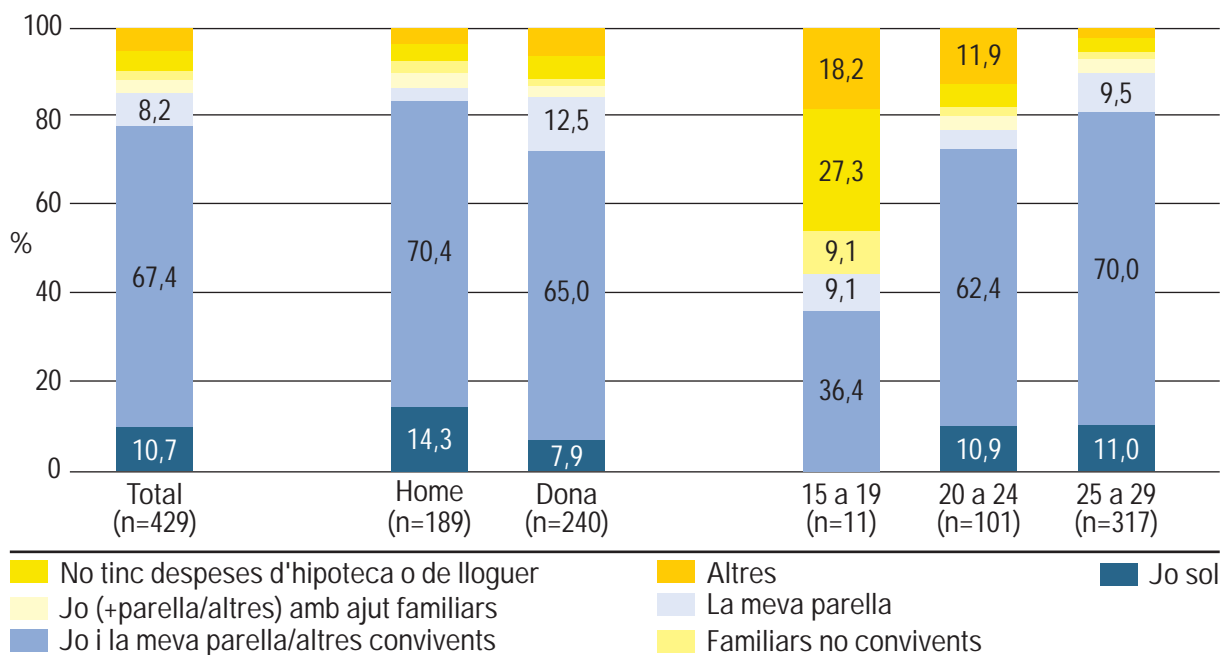
Els motius al·legats per no marxar de casa són bàsicament econòmics. El 70,3% addueix motivacions econòmiques per restar a la llar familiar, i només el 13,0% dels que s'han plantejat marxar de casa no ho fa perquè es troba bé amb la situació actual, una tendència que s'accentua entre els joves de més de 25 anys. Les noies plantegen la manca de mitjans econòmics amb més freqüència que els nois.

Paradoxalment, els joves que treballen són els que al·leguen la manca de mitjans econòmics per marxar de casa en un percentatge més alt, la qual cosa sembla indicar dos factors: per una banda, tal com vèiem, els joves estudiants assumeixen –ja sigui per edat, ja sigui per la seva condició d'estudiants– la inevitabilitat o la conveniència de romandre al domicili familiar; per l'altra, els joves treballadors no consideren que el seu accés al mercat de treball s'hagi produït en unes condicions que els permetin l'emancipació.

Malgrat el retard en l'emancipació dels joves, causat, tal com hem vist, per raons econòmiques, els joves es mostren majoritàriament satisfets amb llur situació de convivència: el 91,3% dels que encara viuen amb els seus pares se senten molt o bastant satisfets d'aquesta situació ²². Els que viuen amb la seva família pròpia (parella o parella i fills) són els que es mostren més complaguts, i els que comparteixen pis amb amics, els que ho estan relativament menys.

²² És coherent amb aquesta dada que el 94,6% dels joves (el 95,4% dels que viuen amb els seus pares) afirmen sentir-se molt o bastant satisfets de la seva família. En la mateixa línia, el 86,6% dels joves espanyols afirmava que les relacions amb els seus pares eren molt o bastant bones.

Gràfic 46. I qui s'encarrega de pagar les despeses de la hipoteca o del lloguer? Segons sexe i edat (espontània) (només per als joves emancipats)

3.3. Participació en les tasques domèstiques

La mare de l'entrevistat és majoritàriament la persona encarregada de fer les tasques domèstiques. Quan el jove conviu amb els pares, és la mare qui fa les feines de casa en un 64,1% dels casos, i només en un 22,4% tots els membres de la família col·laboren en la mateixa mesura en les tasques de la llar. La situació canvia quan el jove viu en parella, ja que aleshores el 62,1% dels joves entrevistats afirma compartir les tasques de la llar. Paradoxalment, el repartiment de tasques torna a ser desigual quan apareixen els fills a la llar.

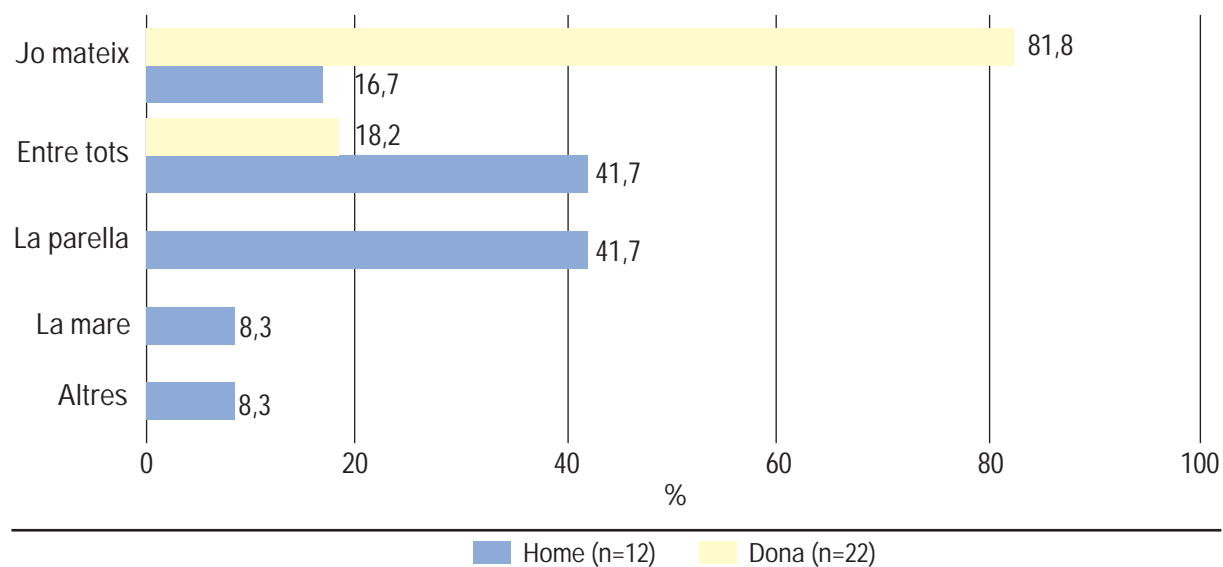
Taula 10. A casa teva, principalment, qui fa les feines de casa? Segons situació de convivència (espontània) (multiresposta)

	Total (n = 600)	Pares (n = 393)	Parella (n = 95)	Parella Fills (n = 34)	Amics (n = 48)	Sol (n = 22)	Altres (n = 8)
La mare	42,2	64,1	0,0	2,9	0,0	0,0	0,0
Jo mateix	19,0	10,7	22,1	58,8	12,5	100,0	37,5
El pare	3,7	5,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La parella	3,3	0,5	13,7	14,7	0,0	0,0	0,0
Senyora de fer feines	3,3	3,8	1,1	0,0	6,3	0,0	12,5
L'àvia	1,2	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La germana/es	1,0	1,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
El germà/ns	0,8	0,8	1,1	0,0	2,1	0,0	0,0
Els germans i germanes	0,2	0,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Altres	1,2	0,8	1,1	2,9	0,0	4,5	12,5
Entre tots	33,2	22,4	62,1	26,5	81,3	0,0	50,0

Tot i que el petit nombre de joves parets inclosos a la mostra resta significació estadística a aquestes dades, la següent taula mostra que el repartiment de tasques domèstiques vigent entre els joves que han format una família reproduceix rols desiguals per gènere, i el 81,8% de les noies que viuen amb la parella i els fills s'encarreguen elles mateixes del gruix de les feines de la llar, una situació que es dona només entre el 16,7% dels homes.

Gràfic 47. A casa teva, principalment, qui fa les feines de casa? Segons sexe (espontània) (multiresposta) (només per que viuen en parella i els fills) (n=34)

La col·laboració dels joves en les tasques domèstiques està vinculada a dos elements: el sexe i la situació de convivència. Tant en les tasques que els joves majoritàriament porten a terme de manera més habitual –com ara endreçar l'habitació– com en les que fan més ocasionalment –rentar la roba, fer la compra o netejar la casa–, les noies –sigui quina sigui llur situació de convivència– i els joves emancipats hi col·laboren amb una intensitat clarament més alta que els nois i que els joves no emancipats.

El gènere, però, es configura com un factor determinant i per damunt de la situació de convivència: entre els homes que viuen en parella, només un 7,9% diu que ell fa principalment les feines de la casa (31,6% entre les dones), mentre que un 23,7% dels homes afirma que és la seva parella qui se n'encarrega majoritàriament (7,0% entre les dones). La situació és encara més desigual en el cas de les parelles amb fills, on el 81,8% de les dones afirmen ser elles mateixes qui fan la major part de les feines domèstiques.

Taula 11. A casa teva, principalment, qui fa les feines de casa? Segons situació de convivència i sexe (espontània) (multiresposta)

	Total (n = 600)	Pares (+ altres)		Parella (+ altres)		Parella Fills (+ altres)		Sol i sols amb fills		Amics		Altres	
		Home (n = 219)	Dona (n = 174)	Home (n = 38)	Dona (n = 57)	Home (n = 12)	Dona (n = 22)	Home (n = 11)	Dona (n = 11)	Home (n = 24)	Dona (n = 24)	Home (n = 3)	Dona (n = 5)
La mare	42,2	65,8	62,1	0,0	0,0	8,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Jo mateix	19,0	5,5	17,2	7,9	31,6	16,7	81,8	90,9	109,1	8,3	16,7	33,3	40,0
El pare	3,7	6,4	4,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La parella	3,3	0,9	0,0	23,7	7,0	41,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Senyora de fer feines	3,3	2,7	5,2	2,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	12,5	0,0	20,0
L'àvia	1,2	2,3	1,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La germana/es	1,0	1,8	1,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
El germà/ns	0,8	0,9	0,6	0,0	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	4,2	0,0	0,0	0,0
Els germans i germanes	0,2	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Altres	1,2	1,4	0,0	0,0	1,8	8,3	0,0	9,1	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0
Entre tots	33,2	21,9	23,0	65,8	59,6	41,7	18,2	0,0	0,0	91,7	70,8	66,7	40,0

La següent taula demostra que, en totes les situacions de convivència, les noies col·laboren en les tasques de la llar de manera més habitual que els nois. La desigualtat és especialment rellevant entre els nois i noies no emancipats, de manera que l'emancipació (si més no, quan no hi ha fills a la llar) es revela entre els joves com un pas cap a una major equitat en el repartiment de les tasques domèstiques.

Taula 12. Durant el darrer mes, han fet més d'un cop a la setmana la següent activitat...? Segons situació de convivència i sexe

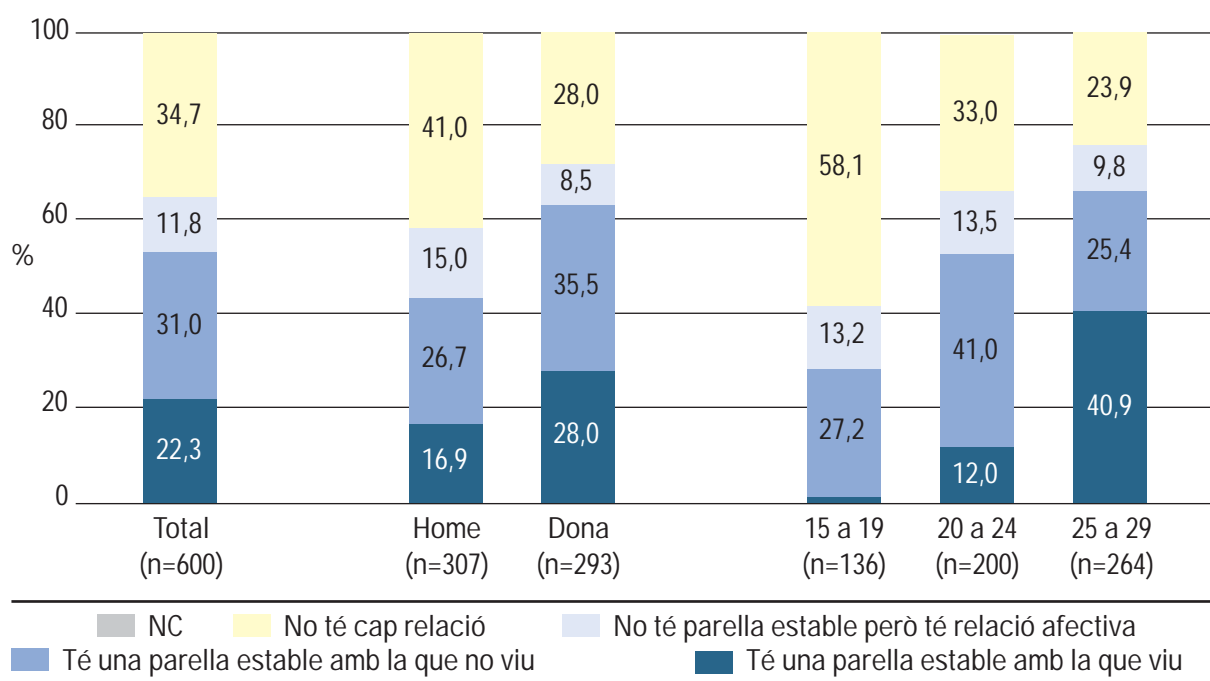
	Total (n = 600)	Pares (+ altres)		Parella (+ altres)		Parella Fills (+ altres)		Sol i sols amb fills		Amics		Altres	
		Home (n = 219)	Dona (n = 174)	Home (n = 38)	Dona (n = 57)	Home (n = 12)	Dona (n = 22)	Home (n = 11)	Dona (n = 11)	Home (n = 24)	Dona (n = 24)	Home (n = 3)	Dona (n = 5)
Netejar, ordenar la casa	59,5	35,2	67,2	73,7	84,2	66,7	90,9	72,7	81,8	79,2	75,0	66,7	60,0
Per el menjar	59,8	35,6	52,9	86,8	93,0	66,7	95,5	100,0	100,0	91,7	95,8	100,0	80,0
Rentar plats	69,2	41,6	72,4	92,1	98,2	75,0	100,0	100,0	100,0	95,8	100,0	100,0	80,0
Fer el llit	84,2	71,2	90,2	84,2	96,5	75,0	100,0	100,0	90,9	91,7	95,8	100,0	100,0
Rentar roba, planxar, cosir	45,2	16,4	44,3	60,5	87,7	58,3	90,9	90,9	63,6	70,8	70,8	100,0	80,0
Fer la compra	55,8	37,4	44,8	84,2	91,2	66,7	90,9	81,8	63,6	87,5	83,3	100,0	60,0
Endreçar habitació	80,8	68,5	86,2	81,6	94,7	66,7	90,9	81,8	90,9	95,8	91,7	100,0	100,0

La situació constatada mostra, doncs, una clara pervivència dels rols tradicionals d'assignació de tasques per gènere i contradiu la idea sostinguda, en aquesta mateixa enquesta, pel 95,8% dels joves barcelonins, segons la qual l'home i la dona han de treballar fora de casa i compartir les tasques de la llar. La dissonància es repeteix quan tenim en compte que, pel 92,7% dels joves entrevistats, compartir les tasques de la llar és molt o bastant important per al bon funcionament d'una parella.

3.4. Relacions de parella

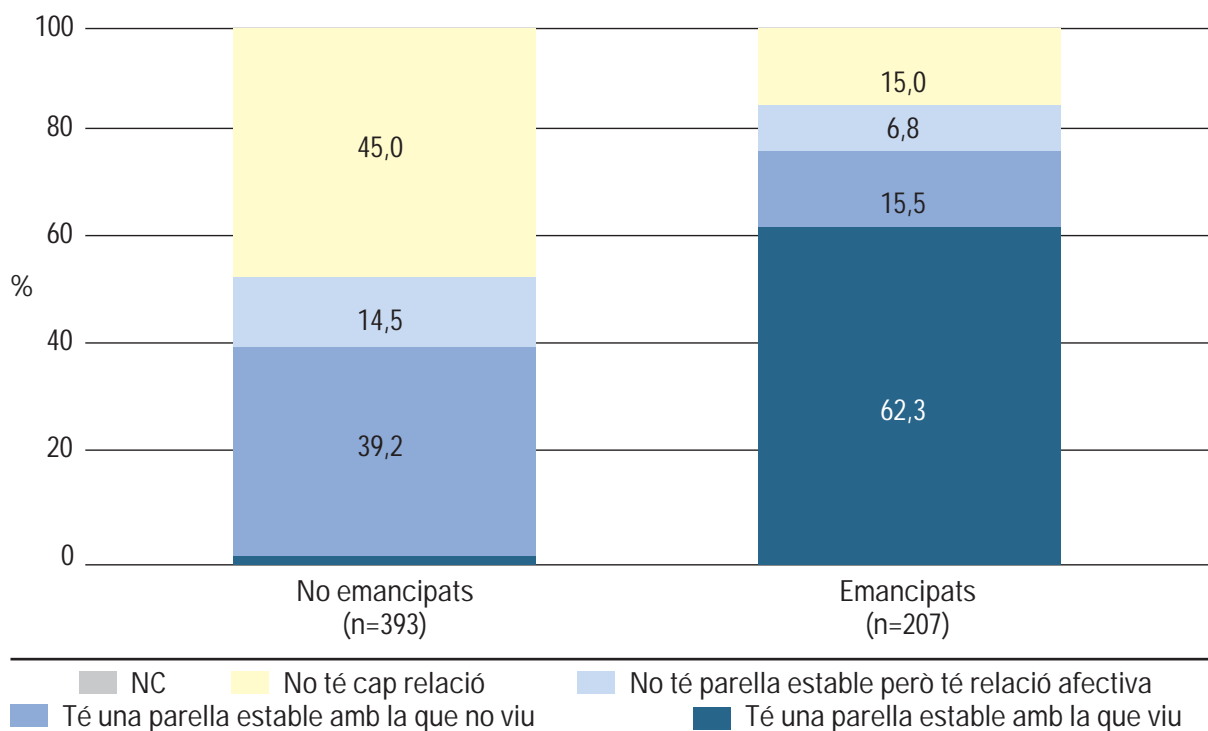
El 53,3% dels joves enquestats manté una relació estable de parella. D'aquests, el 22,3% conviu amb la seva parella i el 31,0% no. Pel que fa a la resta de joves, hi ha un 11,8% que té alguna relació no estable i un 34,7% que afirma no tenir cap relació. Les noies tendeixen a aparellar-se més (o, més ben dit, tendeixen a aparellar-se abans) que els nois, i un 63,5% manté una relació estable. De la mateixa manera, el percentatge dels joves que té una relació estable va augmentant amb l'edat; en el grup de 25 a 29 anys el 66,3% està en aquesta situació.

Gràfic 48. Pel que fa a les relacions de parella, en quina situació et trobes actualment? Segons sexe i edat

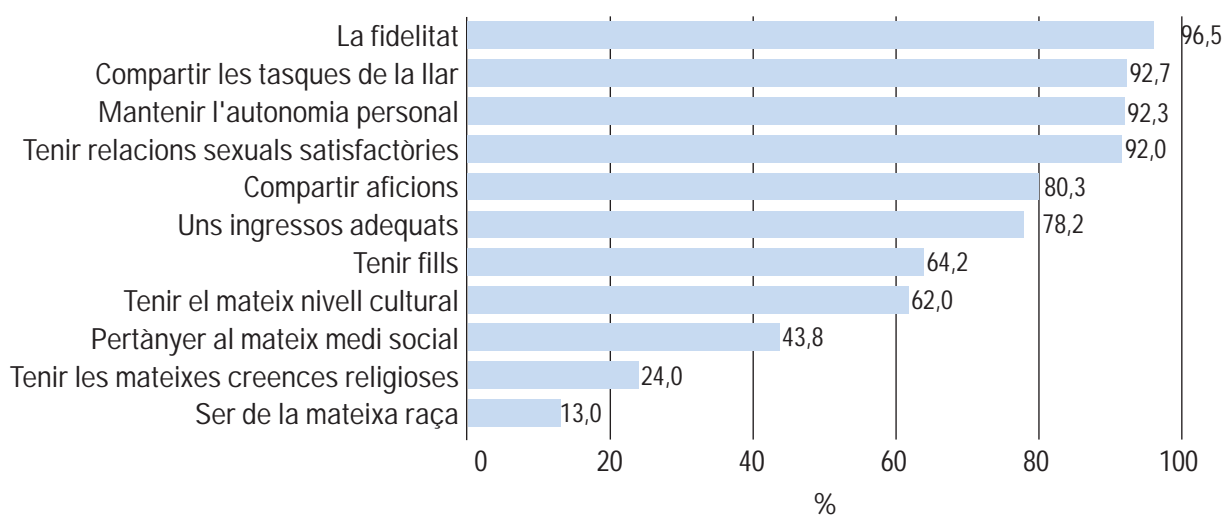
Entre els joves que viuen amb els seus pares, 39,2% té una parella estable.

Gràfic 49. Pel que fa a les relacions de parella, en quina situació et trobes actualment? Segons emancipació

La fidelitat, compartir les tasques de la llar, mantenir l'autonomia personal i tenir relacions sexuals satisfactòries són, entre tots els aspectes proposats, els que els joves valoren com a més importants per al bon funcionament de la parella. Tots aquests elements són considerats molt o bastant importants per més del 90,0% dels entrevistats. En l'altre extrem, ser de la mateixa raça i tenir les mateixes creences religioses són els aspectes considerats com a menys importants, una idea que probablement es desprèn de la valoració de l'amor romàntic com a base de l'estabilitat d'una parella.

Gràfic 50. Consideres que per al bon funcionament d'una relació de parella, els següents aspectes són molt o bastant importants

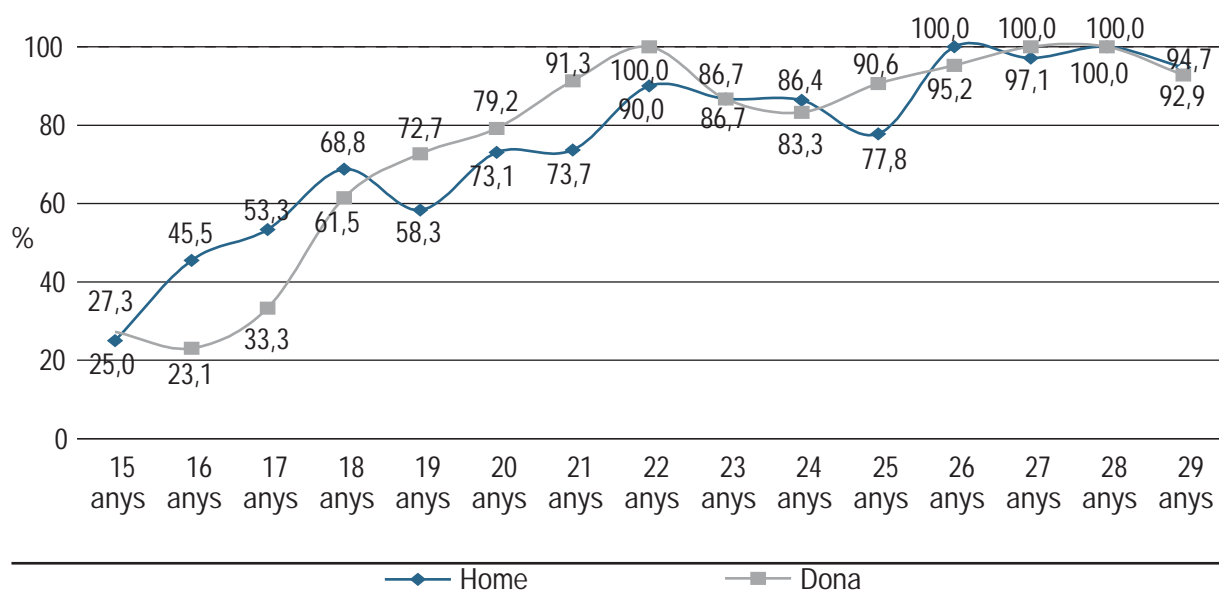
De manera general s'observa que, a mesura que es van fent més grans, els joves van desenvolupant una visió més pragmàtica i atorguen més valor a aspectes com ara tenir uns ingressos adequats, pertànyer al mateix medi social o tenir el mateix nivell cultural, compartir les tasques de la llar i tenir fills. Les noies, per la seva banda, donen més importància als ingressos, compartir aficions, tenir el mateix nivell cultural i compartir les tasques de la llar.

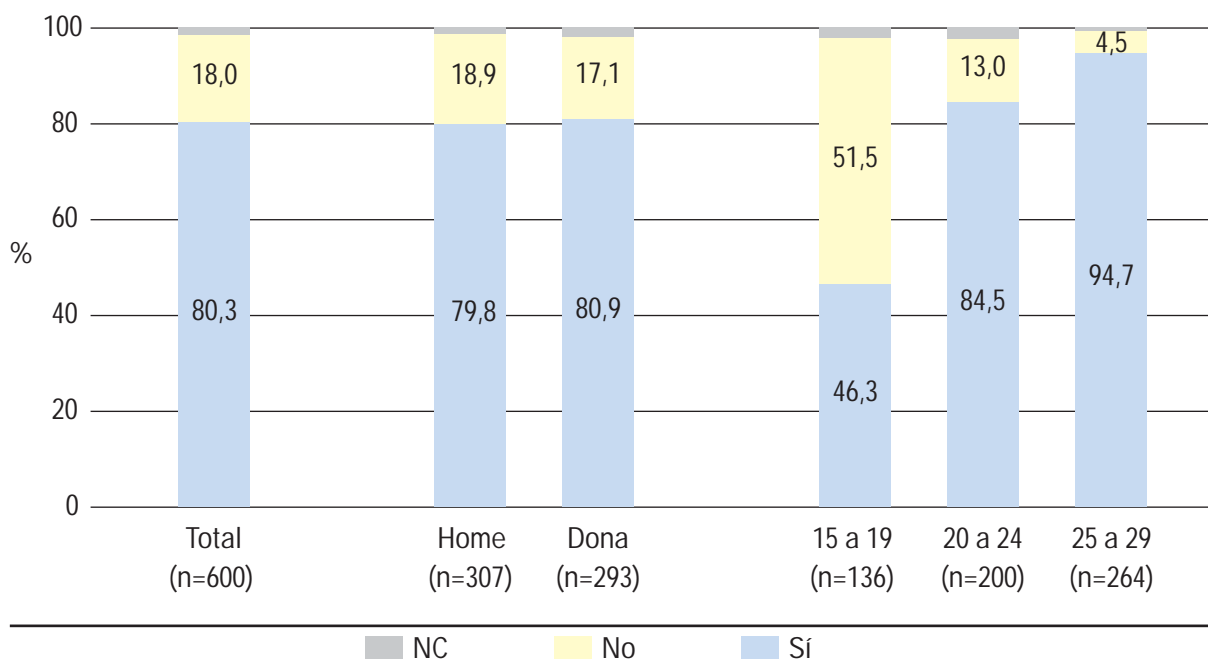
A l'hora d'optar entre diversos models de formalitzar la parella, les preferències es reparteixen entre el matrimoni religiós, el matrimoni civil i les parelles de fet. Les noies i els més joves són els més partidaris del matrimoni religiós, mentre que els joves entre 25 i 29 anys s'inclinen majoritàriament per la parella de fet.

3.5. La sexualitat

El 80,3% dels joves han tingut relacions sexuals completes i, d'aquests, només n'hi ha l'1,7% que hagi tingut relacions sexuals i que actualment afirmi no mantenir-ne. La xifra no presenta diferències importants pel que fa al gènere però sí que està condicionada a l'edat: entre els menors de 19 anys ha mantingut relacions sexuals coitals el 46,3% dels entrevistats, mentre que a partir dels 25 anys, n'ha mantingut el 94,7%.

Gràfic 51. Has tingut relacions sexuals completes alguna vegada? Segons sexe i edats exactes

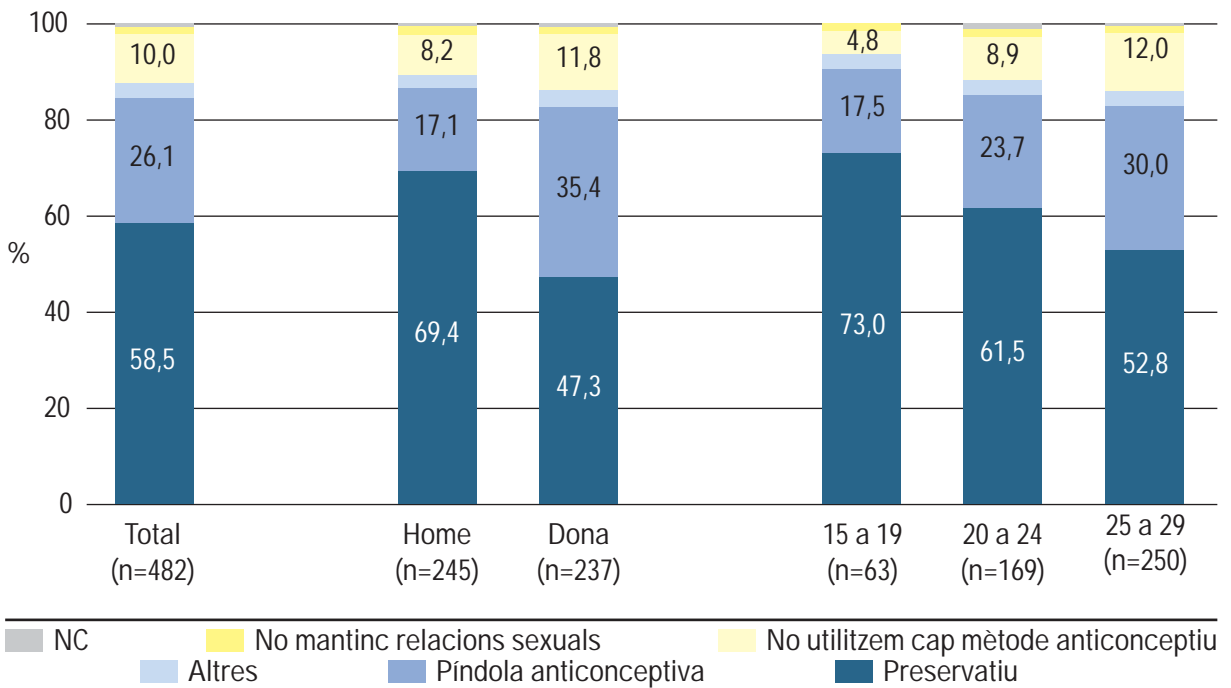
Gràfic 52. Has tingut relacions sexuals complertes alguna vegada? Segons sexe i edat

La majoria de joves se senten satisfets tant de la seva vida afectiva com sexual: un 89,8% està molt o bastant satisfet de la seva situació afectiva, i el 72,4% expressa el mateix respecte a les seves relacions sexuals.

Pel que fa a l'anticoncepció, el preservatiu és el mètode més utilitzat pels joves que mantenen relacions sexuals, i el fa servir habitualment el 58,5% dels entrevistats. A continuació se situa la píndola anticonceptiva, amb un 26,1% d'usuaris. Entre les noies i entre els joves més grans és més freqüent l'ús de la píndola; en canvi, entre els més joves es troba molt més estès l'ús del preservatiu. D'altra banda, el 10,0% no fa servir cap mètode anticonceptiu. El fet que el nombre de joves que diu que no fan servir cap mètode contraceptiu augmenti amb l'edat, i que sigui més alt també entre els que viuen en parella, sembla indicar que en bona part dels casos es tractaria d'una opció deliberada ²³.

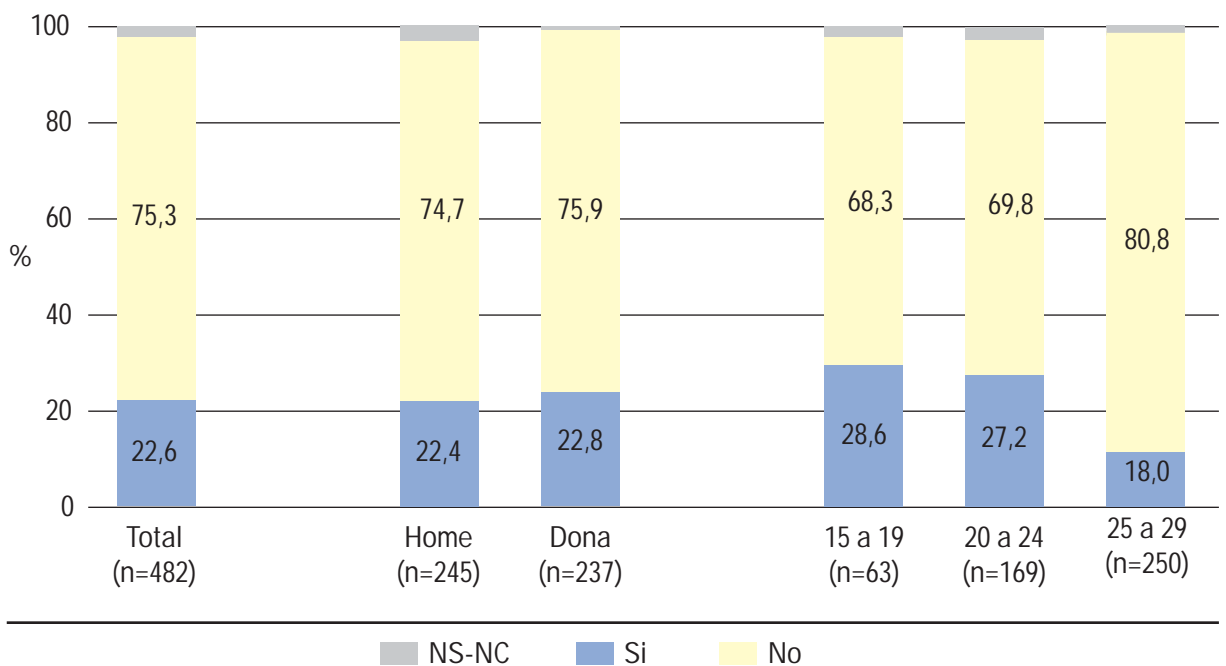
²³ Altres estudis sobre aquest àmbit indiquen que el 48% de les adolescents escolaritzades de Catalunya (entre 14 i 19 anys) que han tingut relacions sexuals i el 43% dels adolescents en les mateixes circumstàncies manifesten que alguna vegada no han fet servir cap mètode anticonceptiu. D'altra banda, el 80% dels nois i prop del 90% de les noies fan servir el preservatiu com a mètode anticonceptiu habitual. SURÍS, J. C.; PARERA, N. *Enquesta de salut als adolescents escolaritzats de Catalunya 2001*. Barcelona: Fundació Santiago Dexeus, 2002.

Gràfic 53. Normalment utilitzes algun mètode anticonceptiu? Quin? Segons sexe i edat (espontània) (només per als que han tingut relacions sexuals completes)

El 22,6% dels joves enquestats que han tingut relacions sexuals han fet servir alguna vegada la píndola de l'endemà, i el 79,0% és favorable a la seva utilització. Els més joves han fet servir aquest recurs més que la resta de joves. A Catalunya, el 30,0% de les noies escolaritzades entre 14 i 19 anys i el 16,0% dels nois en la mateixa situació han fet servir la píndola

Gràfic 54. Has fet servir alguna vegada la píndola de l'endemà? Segons sexe i edat (només per als que han tingut relacions completes)

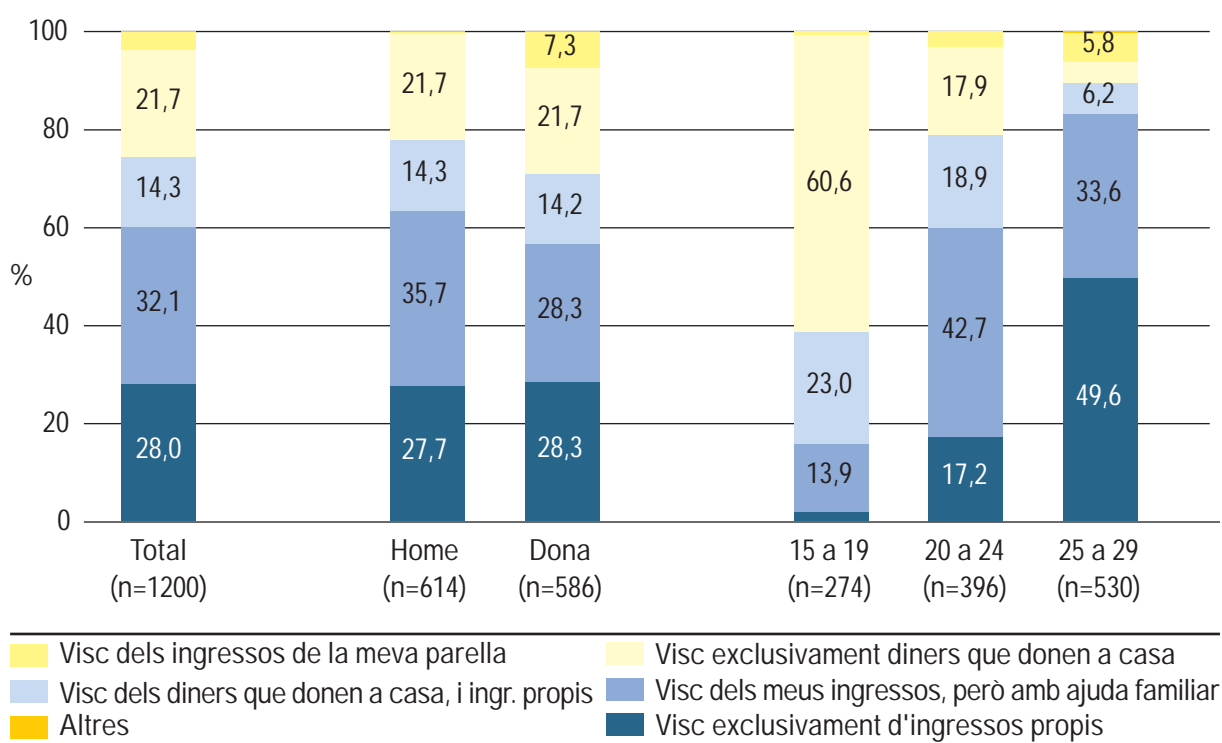

4. AUTONOMIA ECONÒMICA

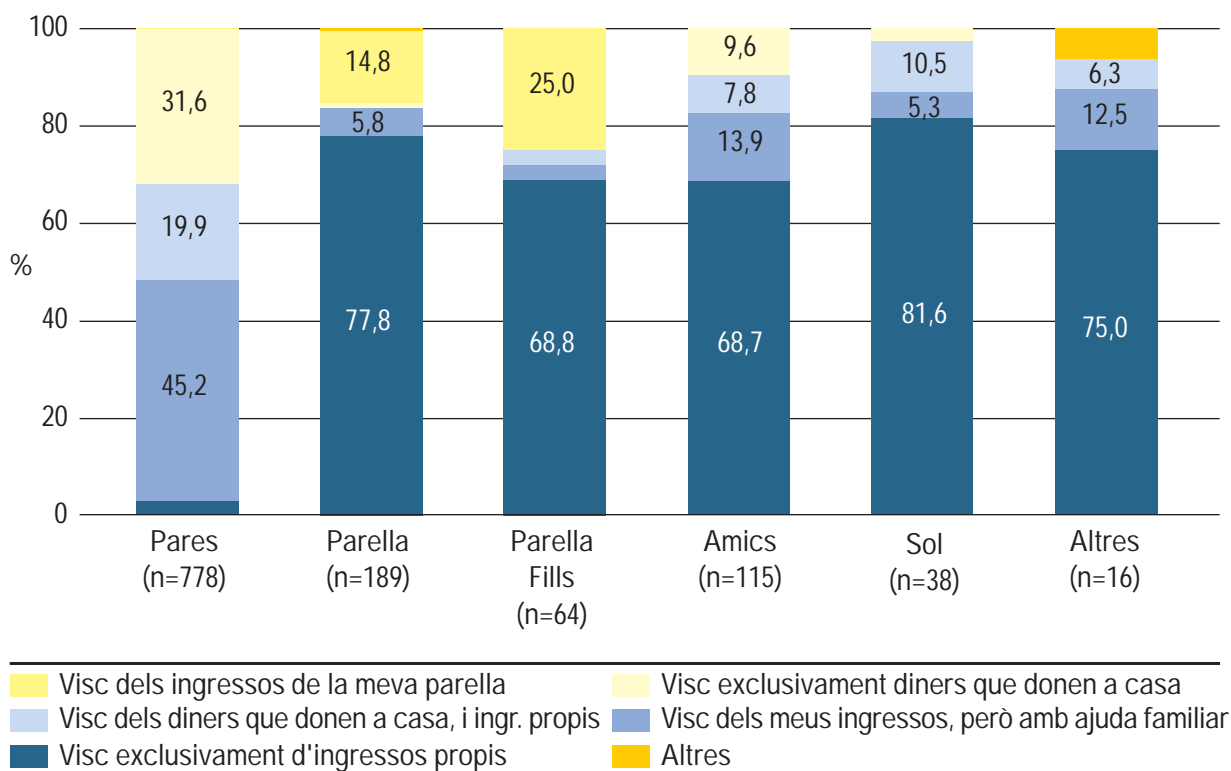
L'autonomia econòmica és, tal com hem vist, un factor determinant per a l'emancipació dels joves. El 28,0% dels enquestats viu exclusivament dels ingressos propis, i un 32,1% complementa aquests ingressos amb ajudes de la seva família. Un de cada quatre joves és totalment dependent des del punt de vista econòmic. El percentatge de joves econòmicament independents no presenta diferències segons el gènere, però sí que hi ha alguns matisos en la distribució dels que són econòmicament dependents: entre les noies hi ha un 7,3% que viu dels ingressos de la seva parella, una situació que és pràcticament inexistent en el cas dels nois, que depenen més d'altres membres de la seva família. Hi ha més diferències, lògicament, segons l'edat: en el grup de 15 a 19 anys, el 60,6% viu exclusivament dels diners que li donen a casa, mentre que en el de 25 a 29 anys el 49,6% viu només d'ingressos propis.

Gràfic 55. Quina de les següents situacions representa millor la teva situació actual? Segons sexe i edat

La feina no garanteix la independència econòmica: el 45,2% dels joves que treballen complementa els seus ingressos amb ajudes de la seva família²⁵. En sentit contrari, el fet de viure amb els pares no pressuposa una dependència econòmica total, ja que només el 31,6% dels joves que es troben en aquesta situació viuen exclusivament dels diners que els donen a casa.

Gràfic 56. Quina de les següents situacions representa millor la teva situació actual? Segons situació de convivència

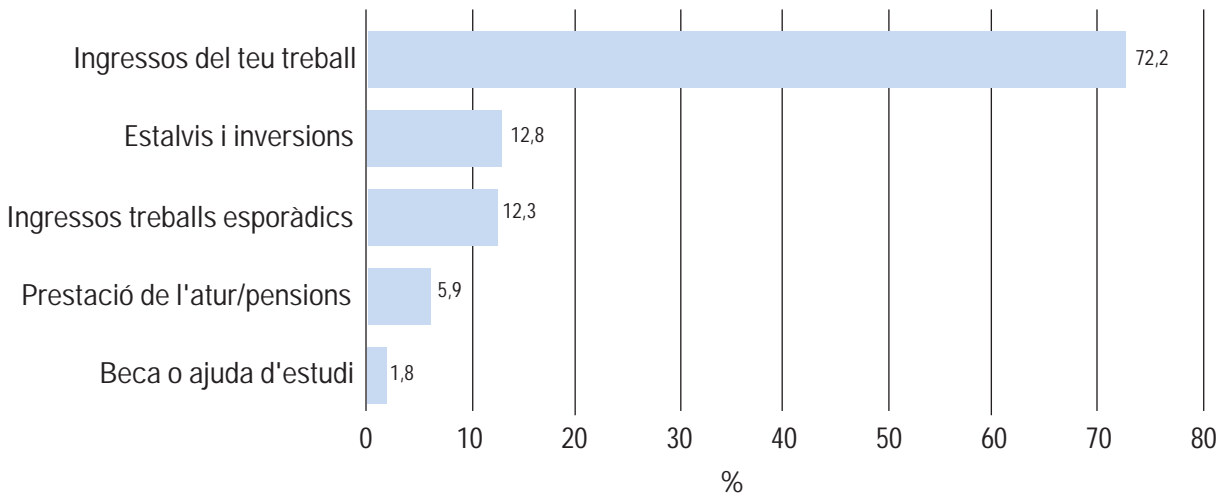
El relatiu grau d'autonomia econòmica dels joves barcelonins queda reflectit en el fet que la situació econòmica és, després de la feina, l'aspecte de la seva vida de què menys joves se senten satisfets: concretament, un 44,4% se'n sent poc o gens satisfet. Els joves que compatibilitzen feina i estudis són els més descontents respecte a llur situació econòmica.

Els ingressos propis de què disposen els joves són majoritàriament els derivats del seu treball, ja sigui una feina més o menys estable (per al 72,2% dels joves que tenen ingressos propis) o de treballs eventuais (12,3%). Són molt pocs els joves que compten amb ajudes públiques, ja siguin beques d'estudi, prestacions d'atur o pensions²⁶. Els més joves compten fonamentalment amb els ingressos derivats de feines esporàdiques, i a mesura que es van fent més grans augmenten els que compten amb un sou de manera més regular.

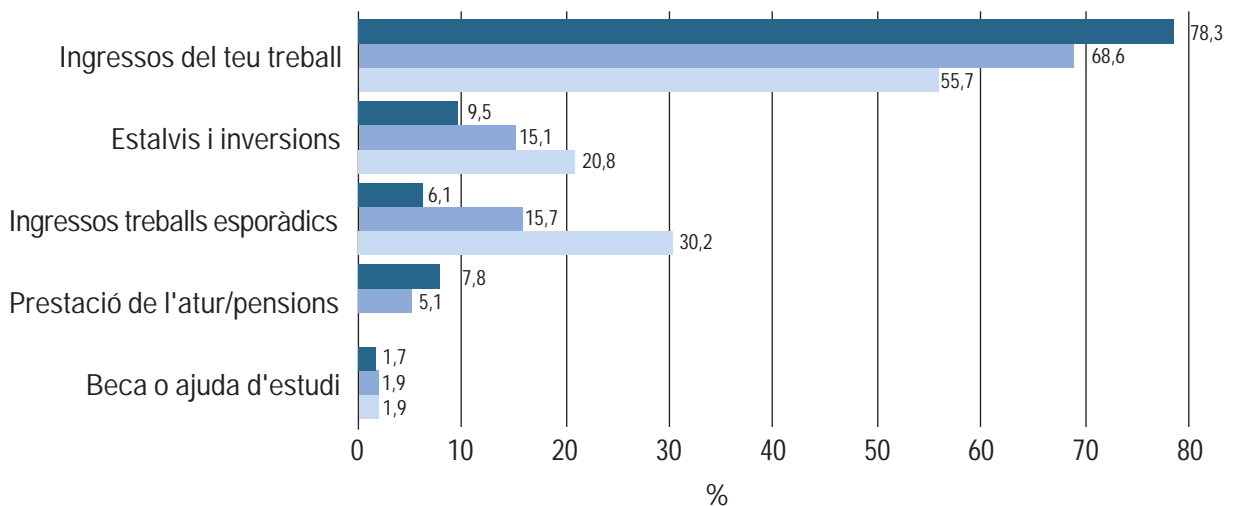
²⁵ Entrarien en aquest grup els joves que viuen a la llar d'origen i les despeses bàsiques d'aquesta llar (hipoteca, lloguer, subministraments) són totalment o parcialment assumides pels pares o per qui en fa les funcions.

²⁶ En l'àmbit de l'Estat espanyol hi ha més joves que compten amb beques com a font principal d'ingressos (3,5%) i menys que disposen de subsidi d'atur o altres pensions (5,9%). *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven* (tercer trimestre de 2002). INJUVE.

Gràfic 57. I quin tipus d'ingressos propis tens? (multiresposta) (només per als que tenen alguns ingressos propis) (n=892)

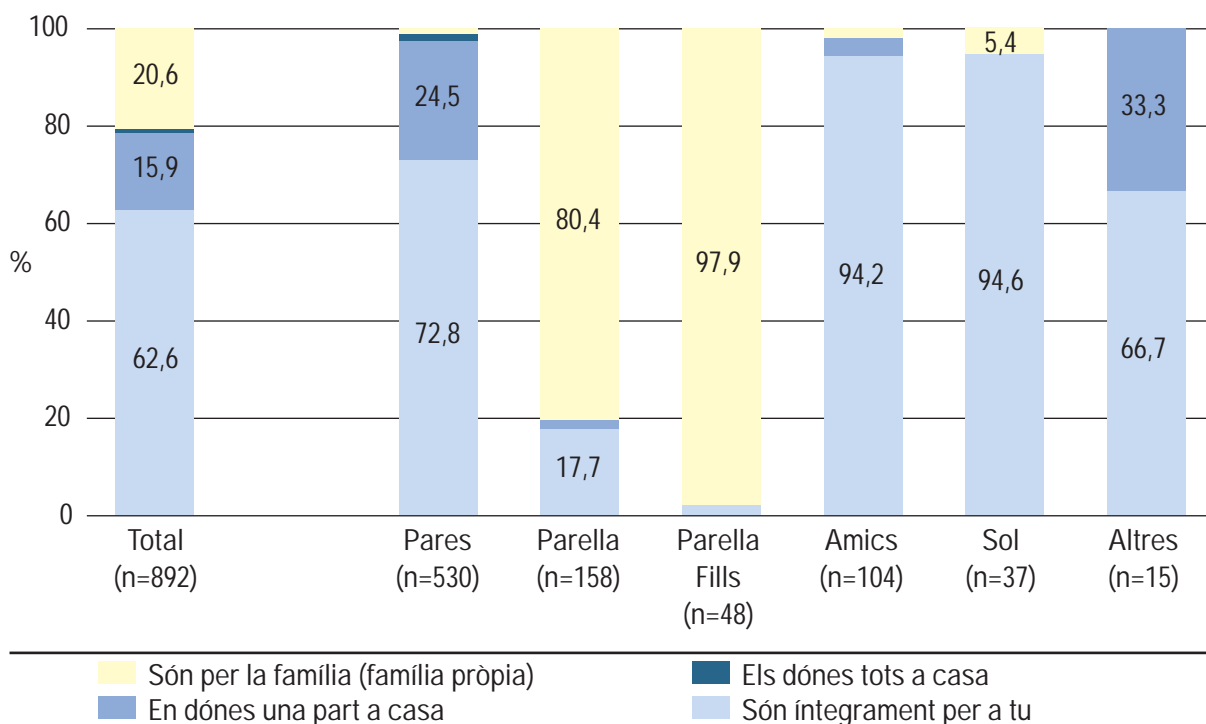
Gràfic 58. I quin tipus d'ingressos propis tens? Segons edat (multiresposta) (només per als que tenen alguns ingressos propis) (n=892)

Lògicament, entre els que viuen amb els pares hi ha un percentatge més alt (17,2%) de joves que disposen només d'ingressos de feines ocasionals.

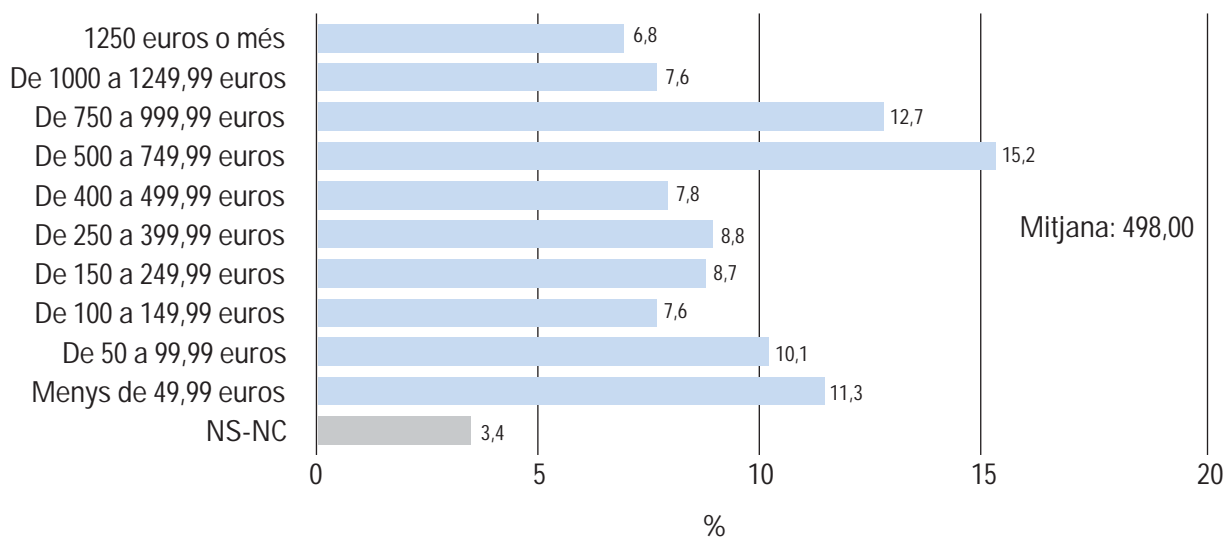
El 62,6% dels joves barcelonins es queda íntegrament per a ell els seus ingressos, i només el 15,9% en dona una part als pares o la família d'origen. Entre els joves que viuen amb els pares, només el 26,0% aporta una part o tots els seus ingressos a l'economia familiar. Entre els joves que tenen la feina com a activitat principal i viuen a casa dels pares, la xifra dels que contribueixen a l'economia domèstica augmenta lleument i arriba al 31,0%.

Gràfic 59. I respecte als teus ingressos... segons situació de convivència (només per als que tenen alguns ingressos propis)

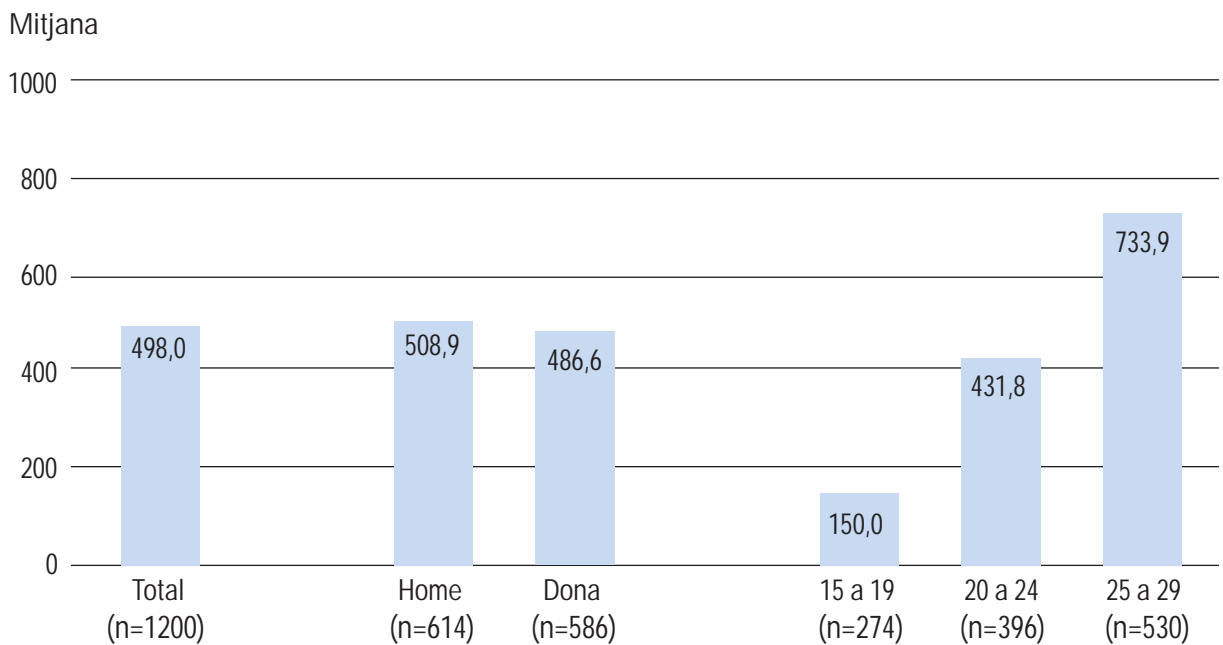

Els joves disposen per a les seves despeses de 498€ al mes com a mitjana. En la quantitat de diners de què disposen els joves influeix fortament una sèrie de factors: l'edat (els més joves disposen de 150€ com a mitjana i els més grans de 733,9€), el gènere (els nois disposen com a mitjana de 22€ mensuals més que les noies), l'activitat principal (els joves que només treballen disposen d'una quantitat que gairebé quintuplica la que tenen els que només es dediquen a estudiar) i el nivell d'estudis (a més nivell d'estudis, més alta és la quantitat mitjana de què es disposa).

Gràfic 60. Aproximadament, de quina quantitat disposes al mes?

Gràfic 61. Aproximadament, de quina quantitat disposes al mes? Mitjana segons sexe i edat

A banda de les despeses bàsiques, els joves gasten els diners en roba i calçat, bars i discoteques, cinema i tabac. Les pautes de consum són molt diverses segons el sexe i l'edat. Per gènere, les noies gasten més en roba i calçat, llibres, restaurants, viatges i cura de la seva imatge; en canvi, els nois orienten més la seva despesa cap a bars i discoteques, tabac, discos i cedés, esports, drogues toves, informàtica i videojocs. Per edat, els més joves dediquen més diners a bars i discoteques, discos i cedés i videojocs, mentre que a mesura que augmenta l'edat inverteixen més diners en restaurants, viatges i llibres.

Taula 13. A què dediques els diners de què disposes cada més? Segons sexe i edat (suma de tres respostes)

	Total (n = 1200)	Home (n = 614)	Dona (n = 586)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
Roba, calçat	51,8	43,2	60,9	51,1	48,7	54,5
Bars, discoteques	42,6	48,9	36,0	55,5	50,3	30,2
Cinema	36,1	33,9	38,4	38,3	37,1	34,2
Tabac	32,0	34,5	29,4	30,3	30,8	33,8
Menjar a restaurants	23,3	20,4	26,3	12,0	23,2	29,1
Discos, CD	21,4	24,9	17,7	31,8	19,9	17,2
Llibres	16,2	11,4	21,2	10,9	17,2	18,1
Viatges	15,9	12,5	19,5	6,2	15,7	21,1
Esports	11,0	14,8	7,0	13,1	10,6	10,2
Informàtica	8,5	11,4	5,5	7,3	7,3	10,0
Cura del cos, imatge	7,8	3,3	12,5	6,6	7,1	8,9
Porros (xocolata, maria)	6,3	10,4	1,9	5,8	7,1	5,8
Excursions	6,1	5,2	7,0	4,4	5,6	7,4
Videojocs	5,1	9,1	0,9	10,6	4,0	3,0
Concerts	4,4	6,5	3,2	4,4	5,6	3,6
Altres drogues	1,2	1,6	0,7	1,1	1,5	0,9
Pastillas, drogues de disseny	0,3	0,7	0,0	0,4	0,0	0,6
Altres	4,2	4,2	4,1	5,8	3,5	3,8
NS-NC	0,6	0,3	0,9	0,0	0,5	0,9

Altres factors que influeixen en les pautes de consum són l'activitat principal a què es dedica el jove, la seva situació de convivència o el seu nivell d'estudis. Els més joves, els estudiants i els que viuen amb els pares (es tracta de segments en bona part coincidents) dediquen més els seus diners als bars i les discoteques, el cinema, els llibres i els discos i cedés, mentre que els treballadors i els joves emancipats opten per la roba i el calçat, els restaurants o els viatges. Igualment, els que només tenen estudis primaris gasten més en tabac, bars, discos i cedés i porros, mentre que els que tenen estudis universitaris dediquen més ingressos als llibres, als restaurants i als viatges i les excursions.

Taula 14. A què dediques els diners de què disposes cada mes? Segons activitat principal, nivell d'estudis i emancipació (suma de tres respostes)

	Total (n = 1.200)	Estudia (n = 348)	Estudia i treballa (n = 224)	Treballa i estudia (n = 74)	Treballa (n = 400)	Ni estudia ni treballa (n = 154)	Primaris (n = 195)	Secun- daris (n = 372)	Secundaris profes- sionals (n = 370)	Univer- sitaris (n = 263)	No eman- cipats (n = 778)	Eman- cipats (n = 422)
Roba calçat	51,8	42,5	50,0	44,6	61,8	53,2	57,4	53,8	49,5	48,3	49,6	55,9
Bars, discoteques	42,6	51,1	50,0	31,1	33,8	40,9	47,7	51,1	40,3	30,0	52,7	23,9
Cinema	36,1	46,3	29,5	41,9	30,3	35,1	27,2	34,1	39,2	41,1	38,7	31,3
Tabac	32,0	29,6	25,0	29,7	38,8	31,2	42,6	29,6	36,8	20,9	33,2	29,9
Menjar a restaurants	23,3	12,4	26,3	18,9	32,3	22,1	17,4	16,4	28,4	30,0	18,9	31,3
Discos, CD	21,4	29,6	18,3	13,5	17,8	20,8	24,6	26,3	18,4	16,3	24,6	15,6
Llibres	16,2	18,7	22,8	25,7	9,8	13,0	9,2	14,0	14,9	26,2	14,3	19,7
Viatges	15,9	9,2	21,0	17,6	19,3	14,3	8,7	11,3	14,6	29,7	12,2	22,7
Esports	11,0	10,6	11,2	20,3	11,5	5,8	6,7	12,9	10,0	12,9	10,5	11,8
Informàtica	8,5	9,2	6,7	5,4	8,8	10,4	7,7	8,3	8,4	9,5	6,8	11,6
Cura del cos, imatge	7,8	5,7	7,1	12,2	7,8	11,0	8,2	8,6	7,8	6,1	6,0	10,9
Porros (xocolata, maria)	6,3	5,2	7,6	5,4	5,5	9,1	11,8	6,5	6,5	1,5	6,9	5,0
Excursions	6,1	4,0	7,6	12,2	5,3	7,8	5,1	3,2	4,9	12,5	5,4	7,3
Videojocs	5,1	8,3	2,2	2,7	4,0	5,8	11,8	4,6	5,1	0,8	6,7	2,1
Concerts	4,4	6,0	6,7	4,1	3,5	0,0	2,6	6,5	4,1	3,4	4,1	5,0
Altres drogues	1,2	1,1	0,9	1,4	1,3	1,3	1,5	1,6	1,1	0,4	1,0	1,4
Pastilles, drogues de disseny	0,3	0,3	0,0	0,0	0,3	1,3	0,0	0,5	0,3	0,4	0,4	0,2
Altres	4,2	5,2	5,4	5,4	2,8	3,2	4,6	3,5	4,9	3,8	4,1	4,3
NS-NC	0,6	0,0	0,0	1,4	0,5	2,6	0,5	0,8	0,3	0,8	0,3	1,2

Es tracta, sens dubte, de dades que indiquen orientacions diferents respecte al consum i el lleure: els nois, els més joves, els que viuen amb els pares o els que no tenen estudis superiors tendeixen a prioritzar la despesa en bars i discoteques, discos i cedés, tabac i porros i videojocs; en canvi, les noies, els joves de més edat, els emancipats i els que tenen estudis superiors gasten més diners en llibres, restaurants i viatges.

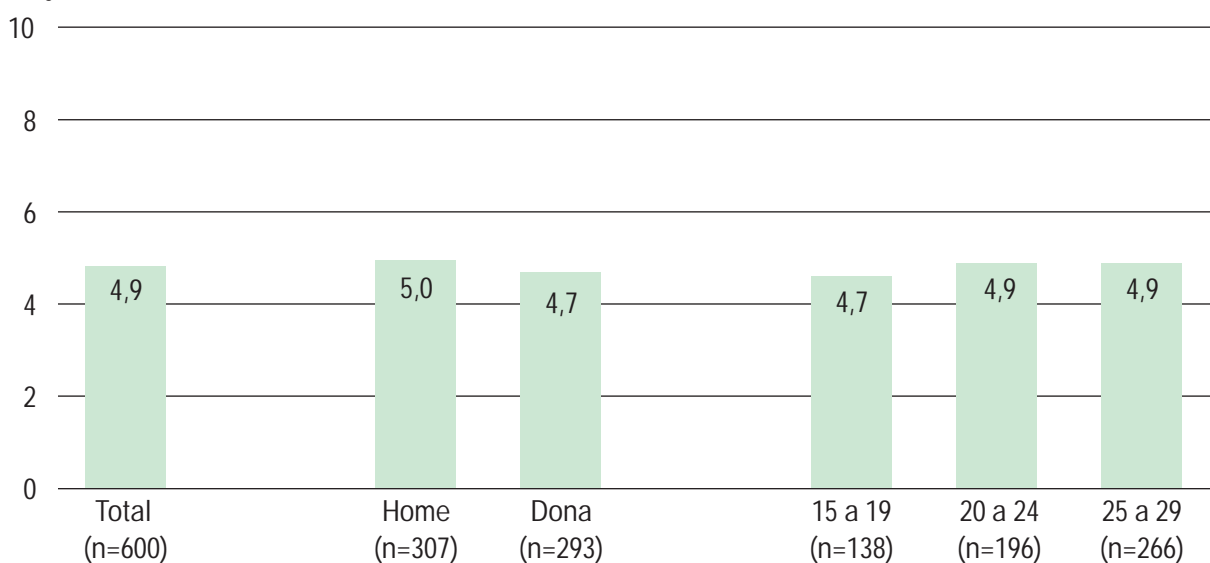

5. LLEURE I CONSUM

Els joves tenen com a mitjana 4,9 hores (és a dir, 4 hores i 54 minuts) lliures els dies feiners i 32,5 (32 hores i 30 minuts) els caps de setmana (sumats dissabte i diumenge). Les noies tenen menys temps lliure que els nois.

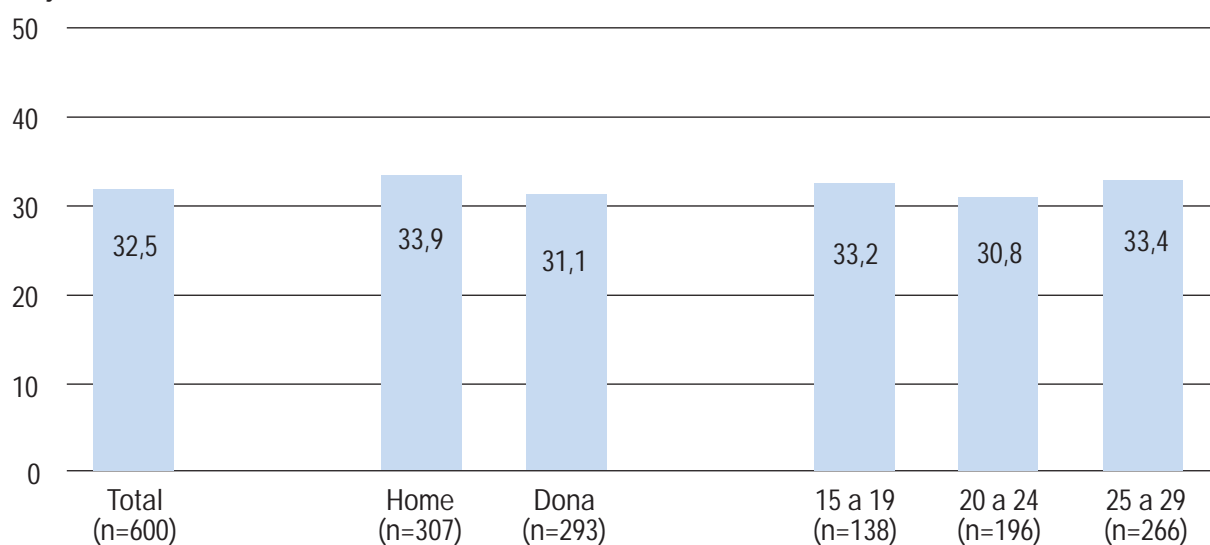
Gràfic 62. Aproximadament, de quan temps lliure disposes en un dia feiner? Mitjana segons sexe i edat

Mitjana en hores

Gràfic 63. Aproximadament, de quan temps lliure disposes en un cap de setmana? Mitjana segons sexe i edat

Mitjana en hores

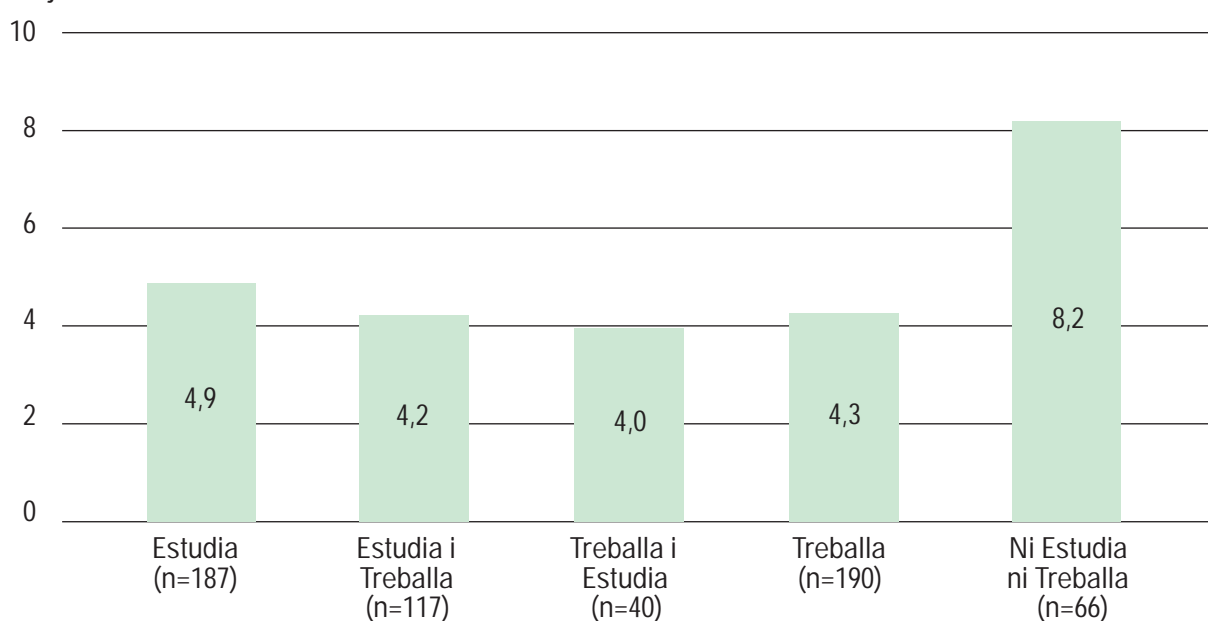

Lògicament, entre els nois i les noies que no estudien ni treballen la quantitat d'hores lliures dobla la dels que tenen alguna activitat, i els que estudien i treballen són els que tenen menys estones lliures. Tot i així, les diferències entre els ocupats (estudiants o treballadors) no són gaire grans.

Els joves que viuen sols i els que viuen en parella o amb amics són els que tenen més temps lliure, mentre que els que conviuen amb la seva parella i els fills són els que en tenen menys.

Gràfic 64. Aproximadament, de quan temps lliure disposes en un dia feiner? Mitjana segons activitat principal

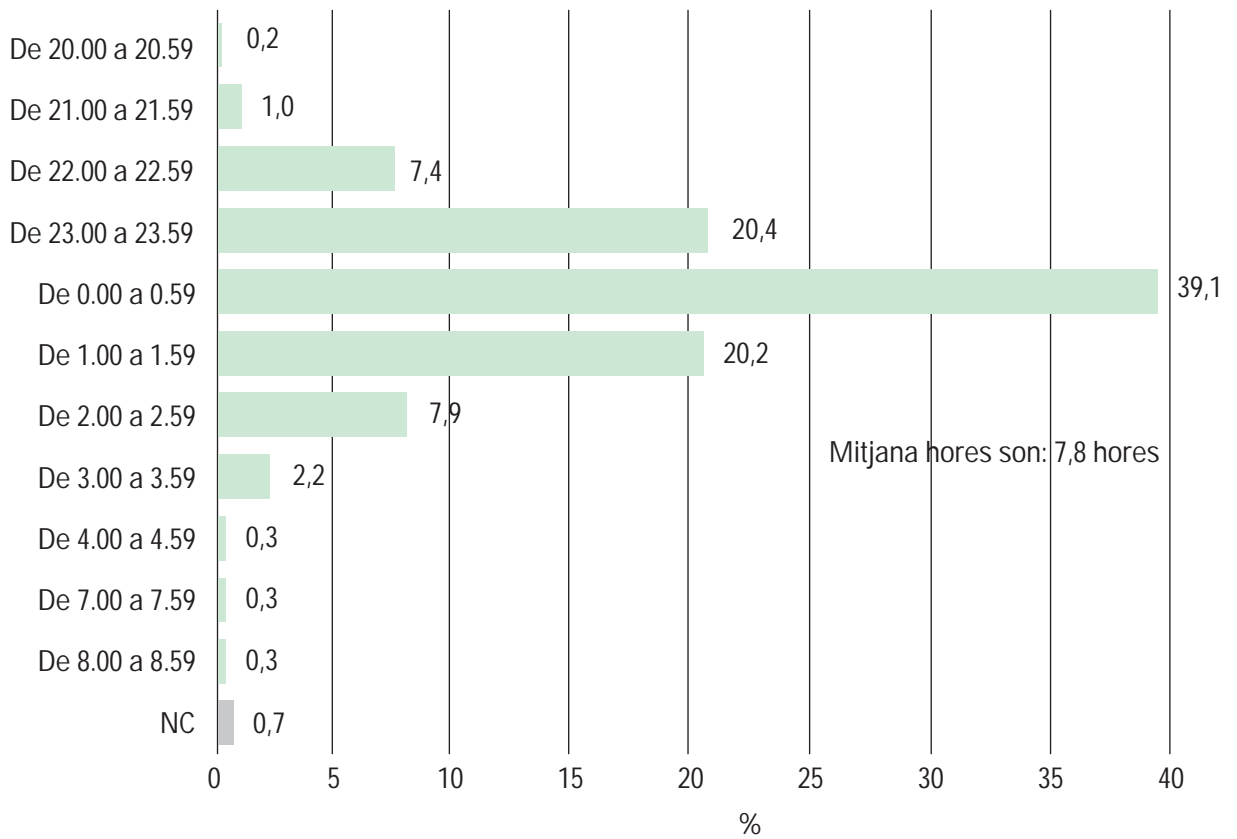
Mitjana en hores

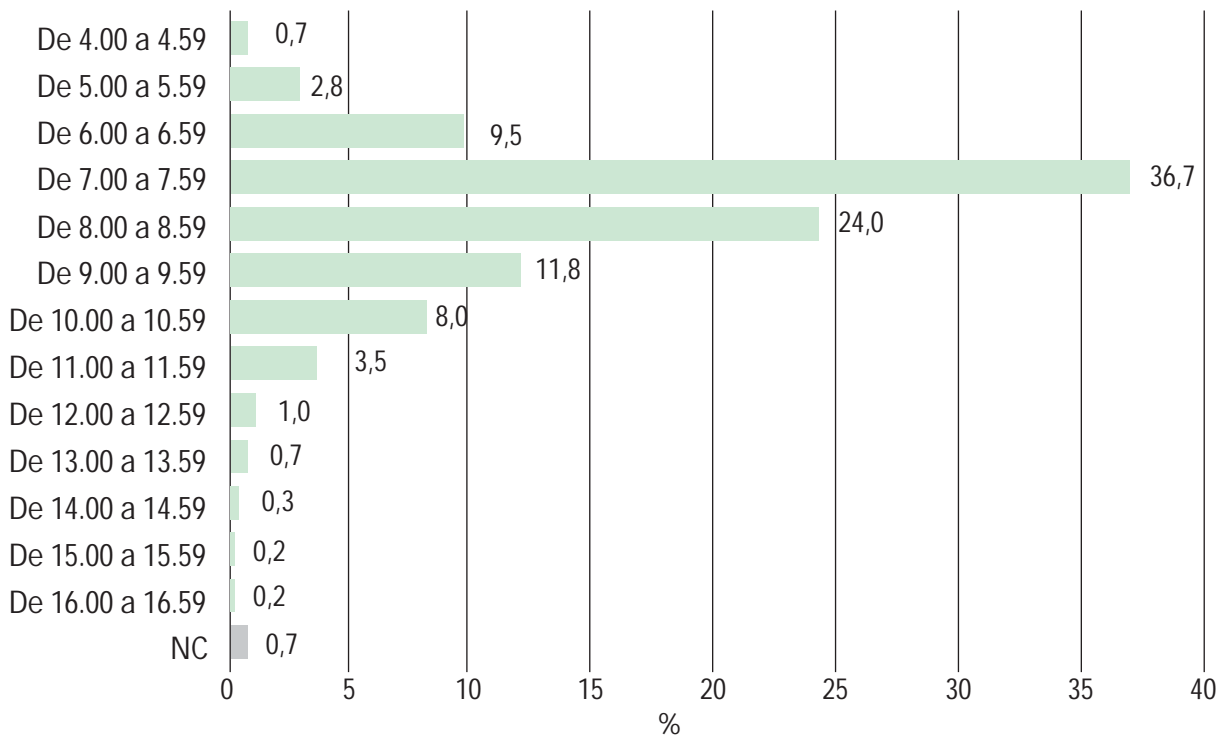
5.1. Horaris dels joves

Com a norma general, els nois i les noies se'n van a dormir tard; els dies feiners, vuit de cada deu se'n van a dormir entre les onze de la nit i les dues de la matinada (un 20,0% entre la una i les dues de la matinada), i un 11,2% va a dormir a partir de les dues. Això vol dir que tres de cada deu joves se'n van a dormir més tard de la una de la matinada els dies feiners. La majoria es lleva entre les set i les nou del matí.

Gràfic 65. A quina hora te'n vas a dormir els dies feiners?

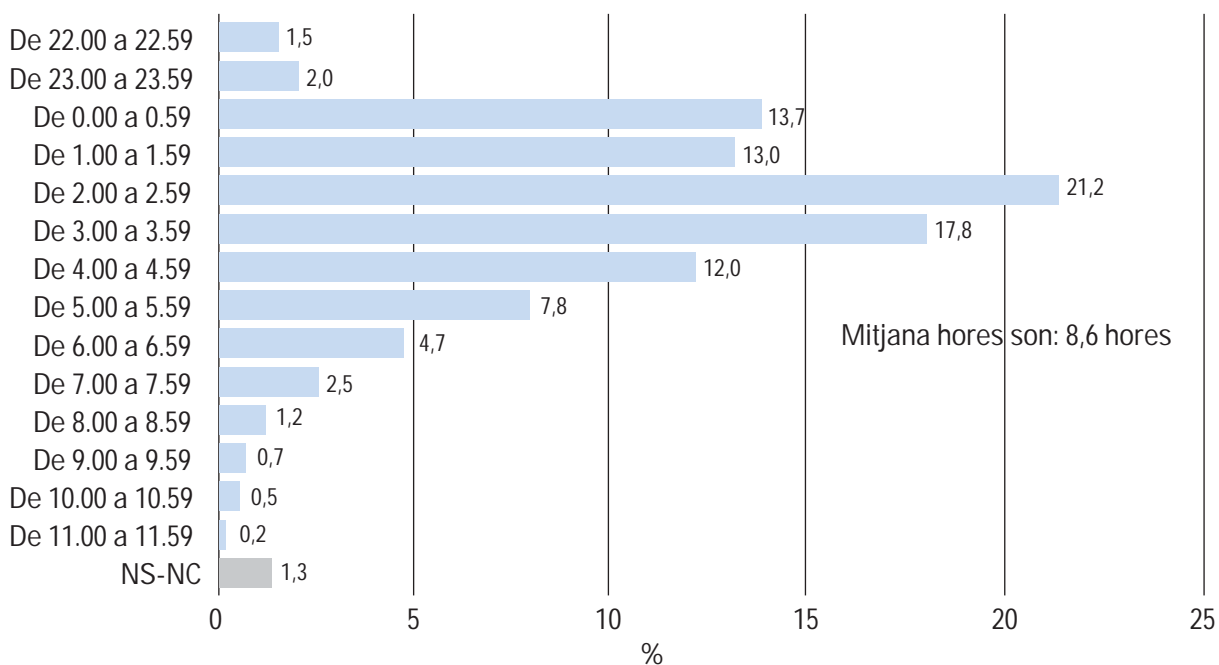

Gràfic 66. A quina hora ets lleves els dies feiners?

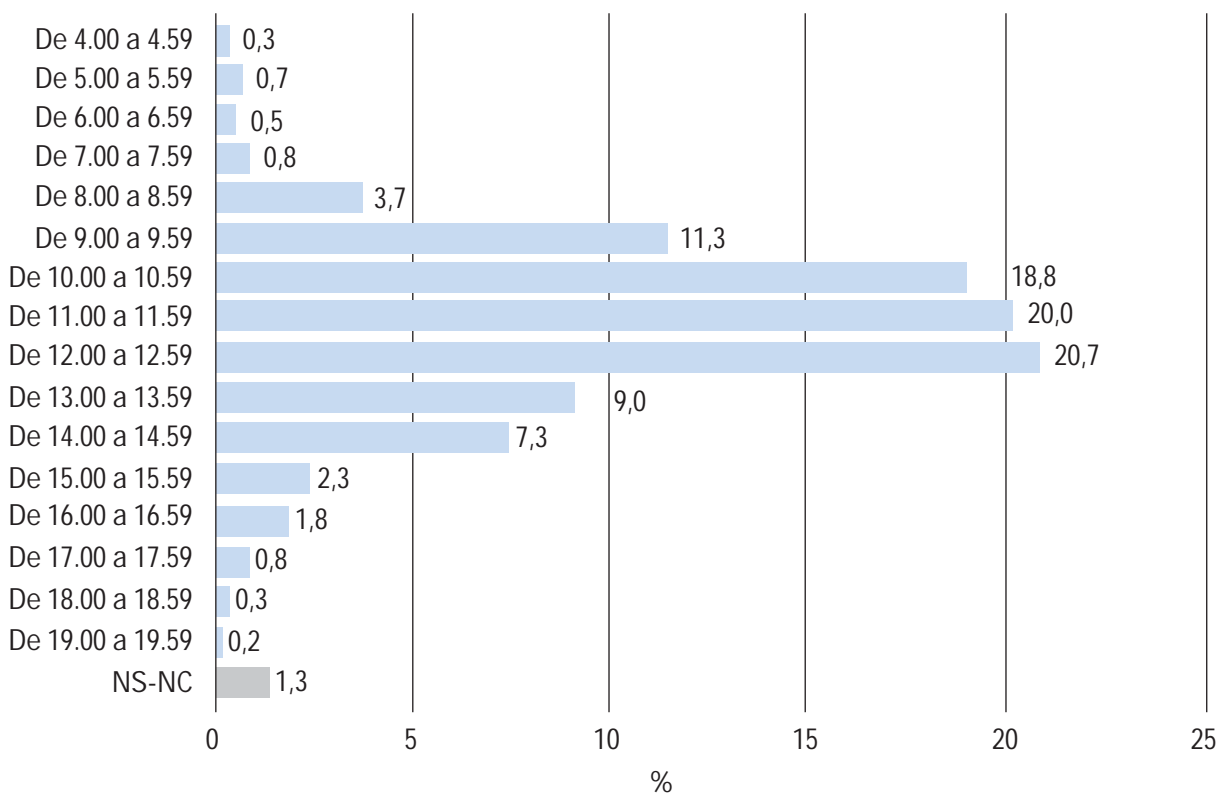

Els caps de setmana, lògicament, els horaris es retarden, i el 21,2% dels joves se'n va a llit entre les dues i les tres de la matinada, mentre que un 40,7% es lleva entre les onze del matí i la una del migdia.

Gràfic 67. A quina hora te'n vas a dormir els caps de setmana?

Gràfic 68. A quina hora ets lleves els caps de setmana?

Els nois se'n van a dormir i es lleven més tard que les noies durant els caps de setmana. La situació de convivència també apareix relacionada amb l'horari que fan els joves els caps de setmana, i els més noctàmbuls són els que viuen sols o els que viuen amb els pares.

5.2. Activitats del lleure

Les pautes de comportament en el temps de lleure són radicalment diferents segons la jornada sigui feineria o festiva:

Mirar la televisió, escoltar música i trobar-se amb familiars o amics són les activitats que els joves fan més habitualment en les hores de lleure dels dies feiners. Si bé tant nois com noies fan amb la mateixa freqüència aquestes activitats més habituals, sí que s'observa que les noies llegeixen força més que els nois i també acostumen a anar més a passeig, mentre que els nois es dediquen més a la pràctica de l'esport i a jugar amb l'ordinador o la consola. Per edats, els més joves escolten més música, juguen més amb l'ordinador i naveguen més per Internet i llegeixen menys.

Pel que fa al cap de setmana, les activitats predilectes són, amb diferència, trobar-se amb familiars o amics i anar a bars, discoteques i restaurants. Anar al cinema, mirar la televisió i passejar són altres activitats habituals. També el sexe i l'edat marquen aquí comportaments diferents; les noies veuen més la família i els amics, van més al cinema i passen més, mentre que els nois es dediquen més a activitats vinculades a la informàtica i l'esport. Igualment, anar a bars i discoteques és una activitat que sovinteja més entre els 15 i els 24 anys.

Taula 15. Quina és la activitat que fas més durant el teu temps lliure els dies feiners i els caps de setmana? (suma de les dues respostes)

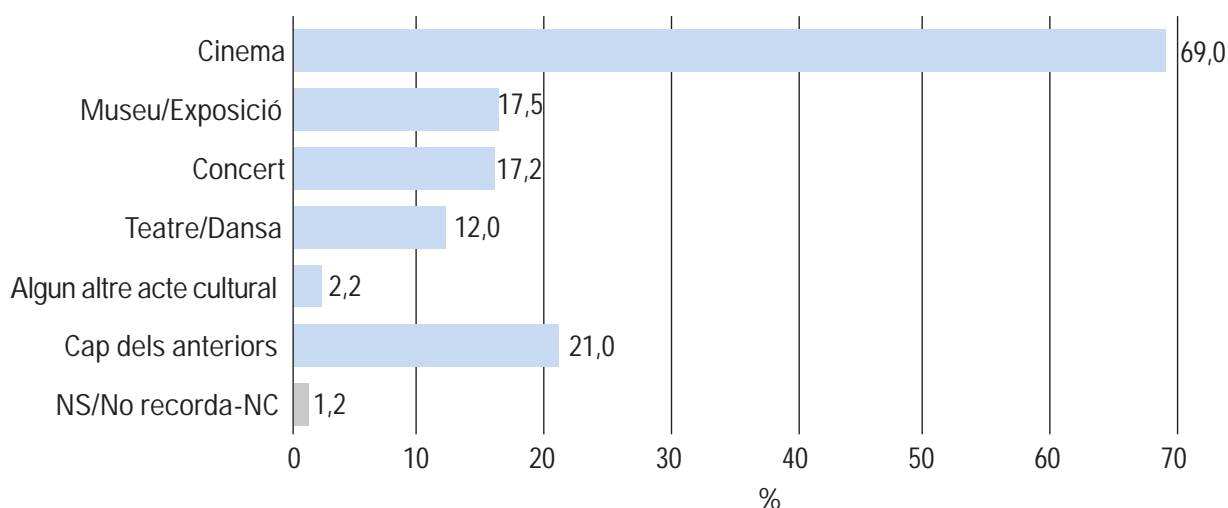
	Feiners	Caps de setmana
Mirar la TV	41,5	13,3
Veure videos o DVD	4,3	4,7
Passejar	8,8	11,0
Escoltar la ràdio	6,3	1,0
Escoltar música	31,5	8,8
Llegir premsa o revistes	5,3	2,7
Llegir llibres	18,2	5,0
No fer res	2,3	3,0
Anar a bars, restaurants, discoteques	3,7	36,0
Anar al cinema	4,2	19,7
Anar al teatre, opera	0,2	0,5
Anar a concerts	0,3	2,7
Anar a museus, exposicions o conferències	0,8	1,5
Trobar-se amb familiars o amics	24,0	46,0
Jugar amb l'ordinador o la consola	6,7	4,3
Navegar per Internet	12,2	6,8
Xerrar amb gent de casa, jugar amb nens	5,0	4,2
Activitats a casa relac. amb activitat prof.	4,0	1,8
Assistir a partits o activitats esportives	1,8	3,5
Practicar esport o activitat física	8,7	8,3
Asistir a manif./reunions partits/ent. assoc.	0,5	1,0
Anar a l'Església o lloc de culte	0,2	1,2
Assistir a esdeveniments populars, festes...	3,2	1,2
Practicar algun <i>hobby</i>	3,2	4,0
Fer voluntariat	0,7	1,2
Anar de compres	2,5	4,0
Altres	2,2	2,2
No tinc temps lliure	0,5	0,2

■ Activitats més habituals els dies feiners ■ Activitats més habituals els caps de setmana

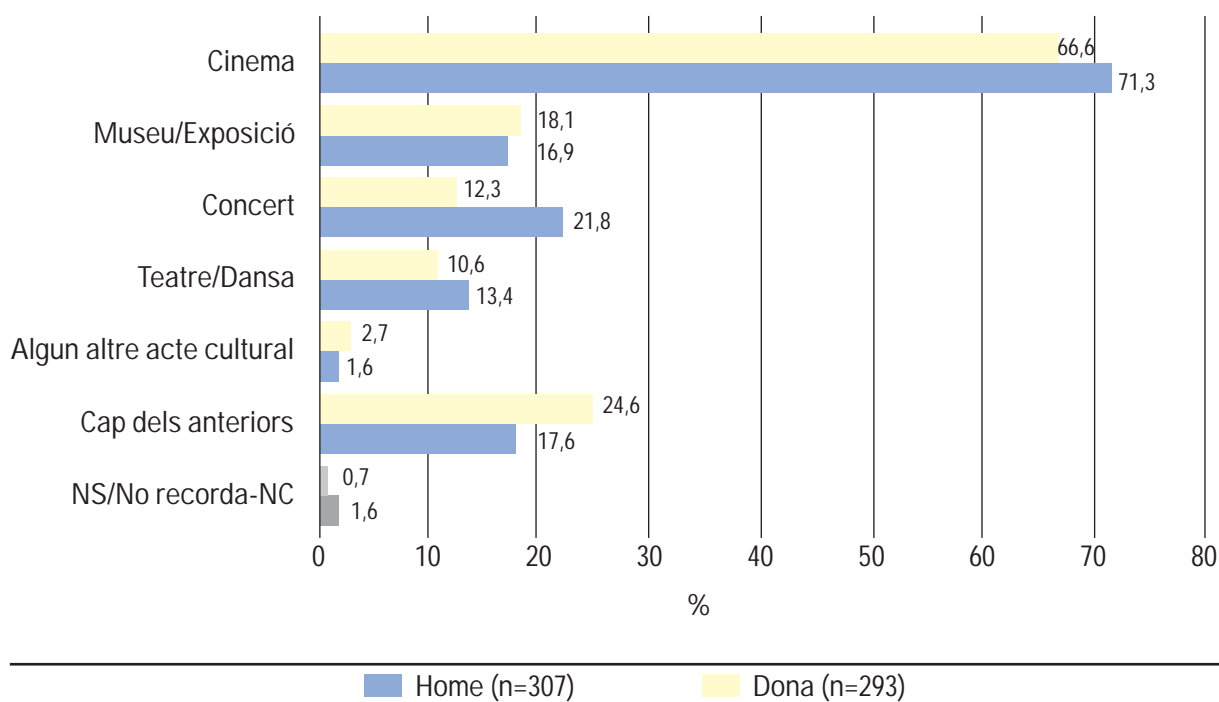
La situació de convivència implica un mode de vida que es reflecteix en els hàbits pel que fa al lleure: els joves que viuen amb la seva pròpia família (parella més fills) desenvolupen més activitats a la llar com ara mirar la televisió o estar amb la família, els que viuen amb els pares escolten música més que els emancipats i van més a bars, restaurants i discoteques els caps de setmana, i, finalment, els que viuen amb la seva parella llegeixen més llibres i passen amb més freqüència que la resta.

Respecte a l'assistència a actes culturals concrets, el cinema és l'activitat més habitual i gairebé set de cada deu joves hi ha anat alguna vegada durant el darrer mes. Un 17,0% aproximadament ha anat tant a concerts com a museus o exposicions, mentre que el teatre és l'activitat més minoritària i només declara haver-hi assistit el 12,0%. Dos de cada deu joves entrevistats no ha assistit a cap de les activitats proposades. Els nois tendeixen més a anar a concerts que les noies; aquestes, en general, assisteixen a menys activitats d'aquest tipus. D'altra banda, són escasses les diferències en el consum cultural per edat.

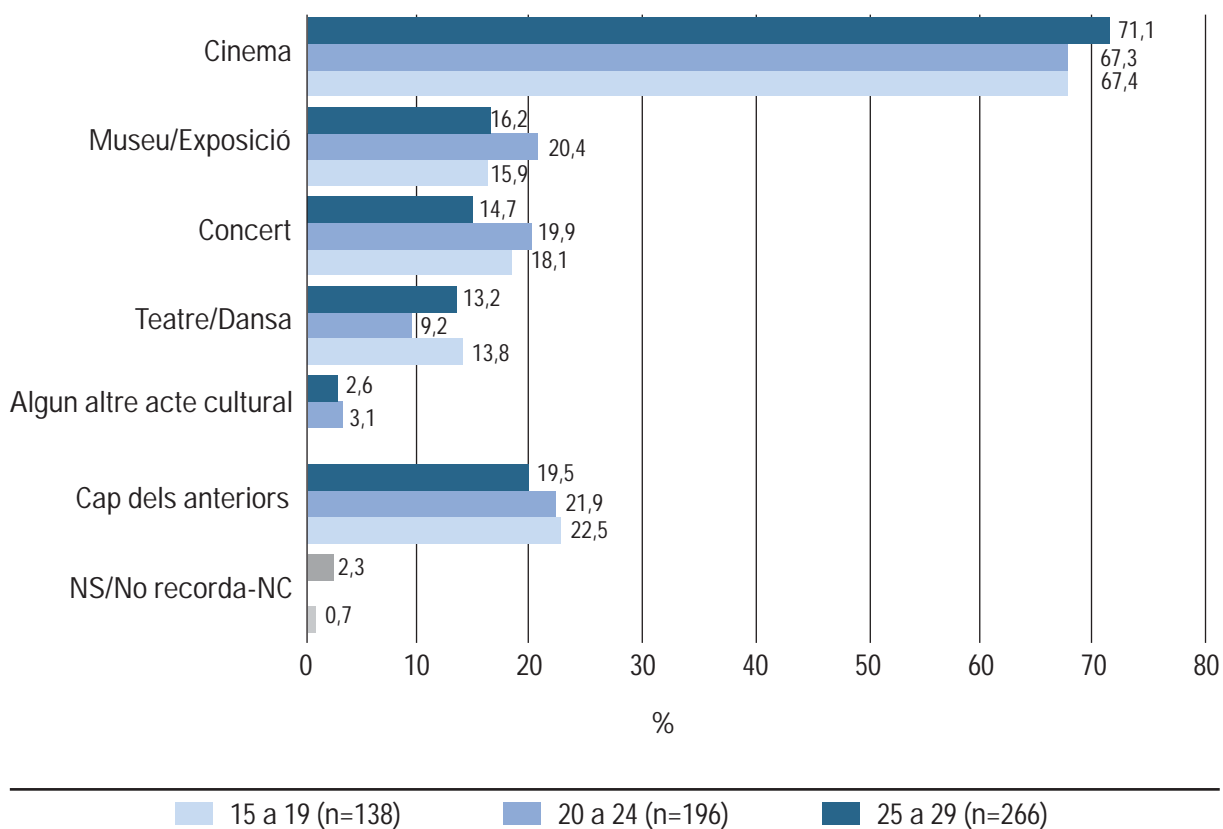
Gràfic 69. Durant el darrer mes, has anat a alguna de les següents activitats? (multiresposta)

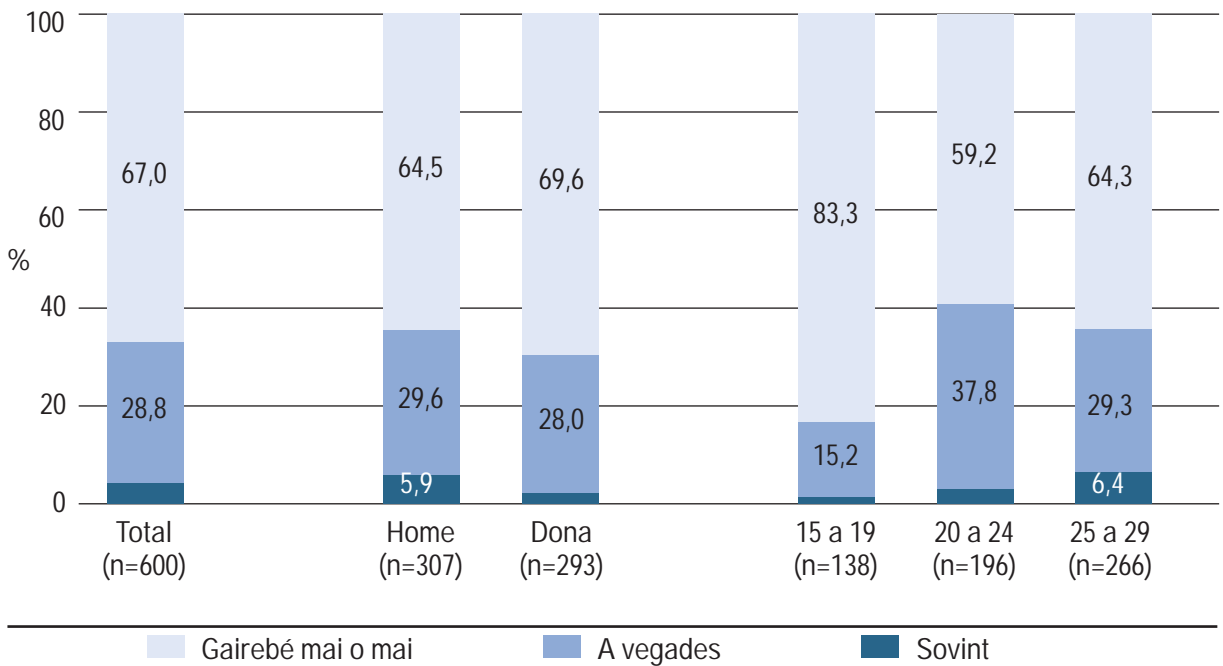
**Gràfic 70. Durant el darrer mes, has anat a alguna de les següents activitats?
Segons sexe (multiresposta)**

**Gràfic 71. Durant el darrer mes, has anat a alguna de les següents activitats?
Segons edat (multiresposta)**

**Gràfic 72. A la nit surts sovint, a vegades o mai (gairebé mai) els dies feiners?
Segons sexe i edat**

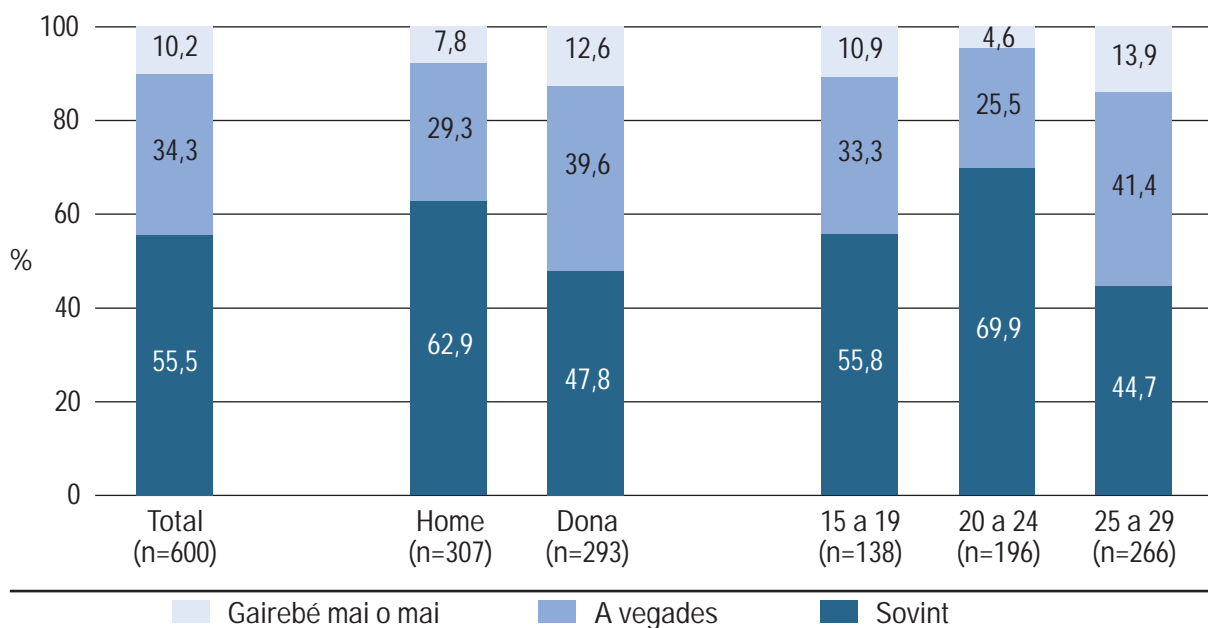
Si l'edat no marca grans diferències en l'assistència a activitats culturals, sí que ho fa el nivell d'estudis. En general, els joves que tenen estudis universitaris tenen un nivell d'assistència més gran a tots els actes culturals. L'excepció són els concerts, més freqüentats pels nois i les noies que han cursat estudis secundaris.

Respecte a l'assistència a activitats que s'inscriurien en el que podríem denominar la cultura del lleure juvenil, veiem que la meitat dels joves ha assistit durant el darrer any com a mínim a alguna de les següents activitats: macroconcert, festival de música, festival de cinema o festa rave. El segment de 20 a 24 anys és el que més participa en aquests actes.

5.3. La nit

Tres de cada deu joves entrevistats surten de nit amb alguna freqüència els dies feiners, i nou de cada deu ho fan els caps de setmana. Els nois i els joves de 20 a 24 anys són els més noctàmbuls.

**Gràfic 73. A la nit surts sovint, a vegades o mai (gairebé mai) els caps de setmana?
Segons sexe i edat**

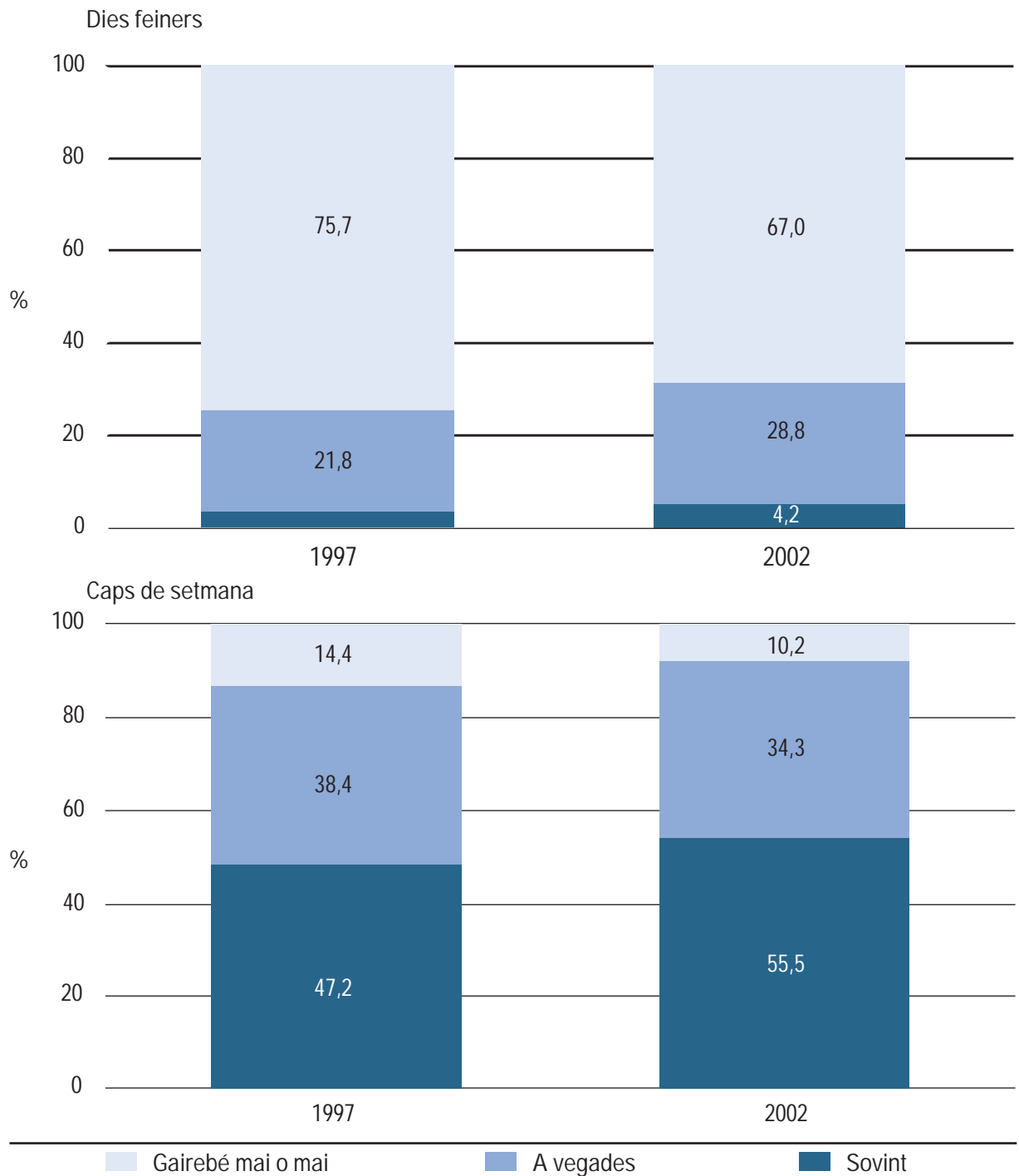
Els joves que es dediquen a estudiar surten més que els que treballen. Igualment, el fet de viure en parella influeix negativament en l'hàbit de sortir de nit:

**Taula 16. A la nit surts sovint, a vegades o mai (gairebé mai) els caps de setmana?
Segons activitat principal i situació de convivència**

	Total (n = 600)	Estudia (n = 187)	Estudia i treballa (n = 117)	Treballa i estudia (n = 40)	Treballa (n = 190)	Ni Estudia ni treballa (n=66)	Pares (n = 385)	Parella (n = 94)	Parella Fills (n 30)	Amics (n = 67)	Sol (n = 16)	Altres (n = 8)
Sovint	55,5	61,0	67,5	52,5	43,7	54,5	61,6	39,4	20,0	59,7	56,3	50,0
A vegades	34,3	29,4	30,8	37,5	41,6	31,8	30,6	46,8	40,0	35,8	37,5	25,0
Gairebé mai o mai	10,2	9,6	1,7	10,0	14,7	13,6	7,8	13,8	40,0	4,5	6,3	25,0

Sortir de nit es tracta d'un costum cada vegada més estès entre els joves en els darrers anys.

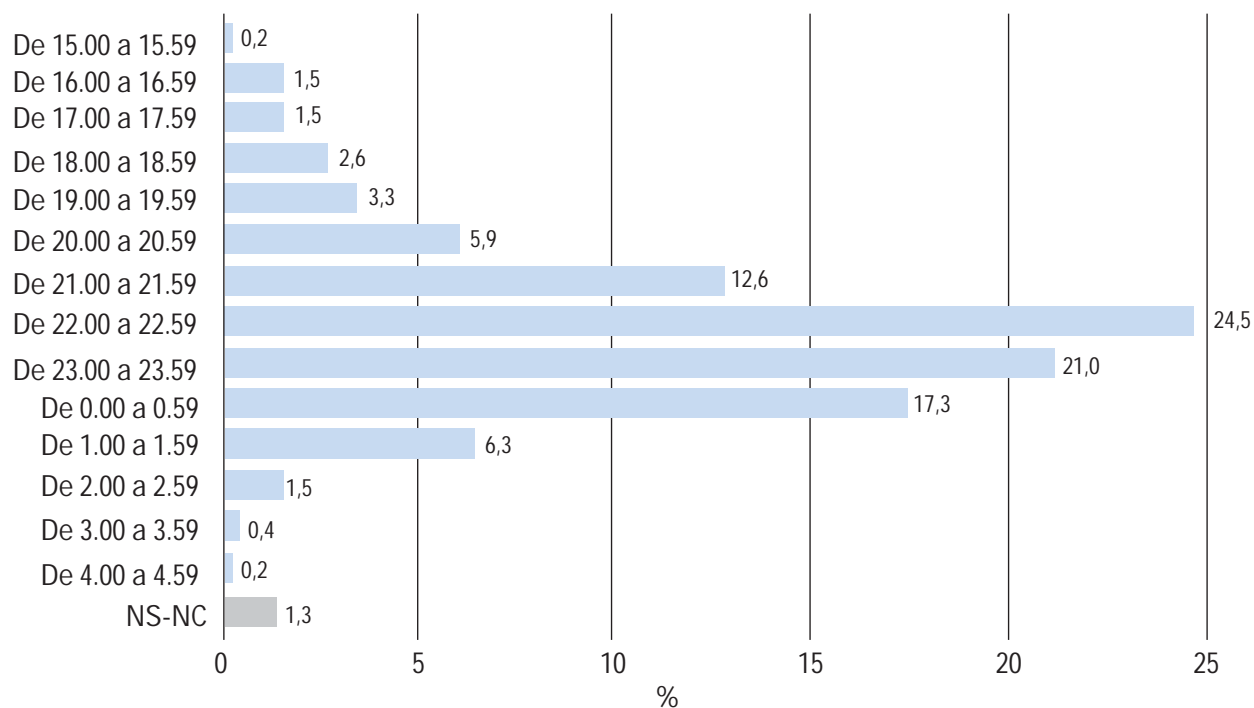
Gràfic 74. A la nit surts sovint, a vegades o mai (gairebé mai)? (evolució)

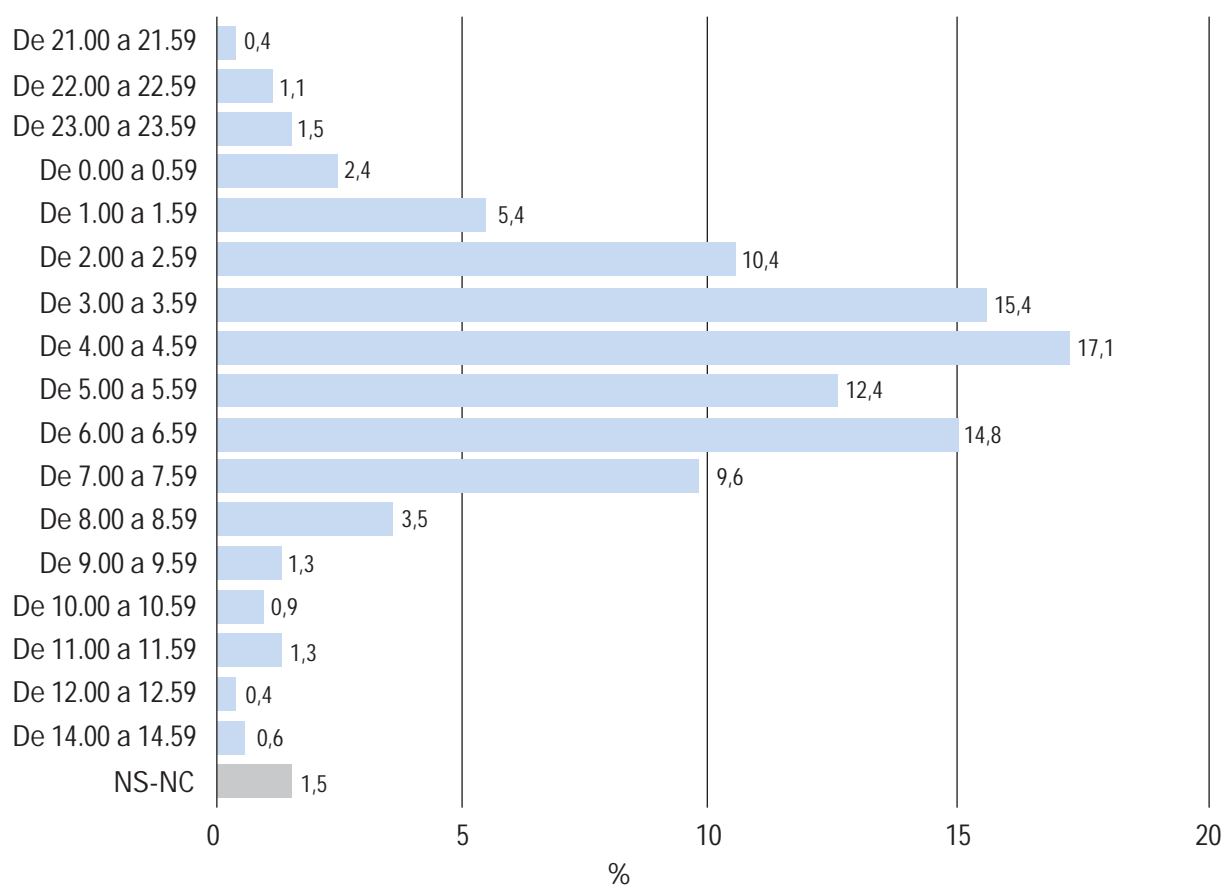
Com a pauta general, els caps de setmana els joves surten tard i també tornen a casa tard. El 45,5% surt de casa entre les deu i les dotze de la nit, però n'hi ha una part, el 17,3%, que surt entre les dotze i la una de la matinada. Els joves de 25 a 29 anys tendeixen a sortir una mica més d'hora, probablement perquè poden permetre's sopar fora de casa. Les hores de tornada estan més repartides. El 32,5% arriba a casa entre les tres i les cinc de la matinada, però és significatiu que gairebé la meitat dels joves tornin més tard de les cinc de la

matinada. Els joves de 20 a 24 anys són també els que tenen més costum de tornar a casa ben entrada la matinada.

Gràfic 75. A quina hora vas sortir de casa la darrera vegada que vas sortir de nit un cap de setmana? (només per als que surten de nit els caps de setmana) (n=539)

Gràfic 76. A quina hora vas tornar a casa la darrera vegada que vas sortir de nit un cap de setmana? (només per als que surten de nit els caps de setmana) (n=539)

Anar a prendre copes a un bar, anar a sopar i anar a ballar són les activitats més habituals que fan els joves quan surten de nit. Les noies van més a sopar i a ballar, mentre que els nois tenen més tendència a anar de copes. Anar a restaurants i al cinema són activitats que es fan més freqüents a mesura que avança l'edat dels joves; en canvi, entre els que tenen de 15 a 24 anys es troba més estès el costum d'anar a ballar.

Taula 17. I què vas fer la darrera vegada que vas sortir de nit? Segons sexe i edat (espontània) (multiresposta) (només per als que surten de nit)

	Total (n = 543)	Home (n = 285)	Dona (n = 258)	15 a 19 (n = 123)	20 a 24 (n = 187)	25 a 29 (n = 233)
Anar a prendre copes a un bar	51,7	57,9	45,0	46,3	51,3	54,9
Anar a sopar	41,8	36,1	48,1	27,6	38,0	52,4
Anar a ballar	37,6	32,6	43,0	43,9	43,9	29,2
Anar al cinema	11,8	10,9	12,8	8,1	12,3	13,3
Estar pel carrer prenent copes amb amics	8,8	9,8	7,8	16,3	9,1	4,7
Anar a algun concert/música en directe	4,4	4,6	4,3	1,6	4,8	5,6
Anar a casa d'amics	2,6	2,1	3,1	5,7	1,6	1,7
Anar al teatre	0,9	1,1	0,8	0,8	0,5	1,3
Anar a <i>afterhours</i>	0,2	0,0	0,4	0,0	0,5	0,0
Altres	0,4	0,7	0,0	0,8	0,0	0,4
NC	0,2	0,0	0,4	0,0	0,0	0,4

De la mateixa manera, els nois que viuen en parella i els que treballen van més a sopar i al cinema i menys a ballar.

Ciutat Vella és el principal focus d'atracció de la vida nocturna barcelonina, seguit, a certa distància, per Gràcia, l'Esquerra de l'Eixample i el Poblenou. Mentre que a Gràcia es concentren per igual nois i noies i joves de totes les edats, Ciutat Vella atrau principalment els joves de més edat i declaren anar-hi de nit habitualment més noies que nois. En canvi, els més joves i els nois tenen més tendència a anar a la zona de Poblenou-Marina. Un 5,2% de les respostes fan referència a centres comercials, i un 13,0% a poblacions fora de Barcelona ²⁷.

²⁷ La pregunta admetia resposta múltiple, i per tant els percentatges es refereixen a les respostes i no als entrevistats.

Taula 18. Per quines zones acostumes a sortir de nit? Segons sexe i edat (espontània) (multiresposta) (només per als que surten de nit)

	Total (n = 543)	Home (n = 285)	Dona (n = 258)	15 a 19 (n = 123)	20 a 24 (n = 187)	25 a 29 (n = 233)
Ciutat Vella	38,1	32,3	44,6	27,6	34,2	46,8
Gràcia	21,2	21,4	20,9	24,4	16,6	23,2
Esquerra Eixample	14,0	18,2	8,9	20,9	15,9	
Poblenou/Marina	13,4	16,1	10,5	13,8	17,6	9,9
Sant Gervasi	7,0	7,7	6,2	6,5	6,4	7,7
Nou Barris	5,2	5,6	4,7	4,9	4,8	5,6
Baix Llobregat	5,2	4,2	6,2	4,9	5,3	5,2
Vallès occidental i Vallès oriental	4,6	5,6	3,5	2,4	7,5	3,4
Les Corts	4,2	4,9	3,5	5,7	4,3	3,4
Pl. Espanya/ Paral·lel/ Poble Sec/ Montjuïc	4,1	3,9	4,3	2,4	7,0	2,6
Diagonal/Pedralbes	3,3	3,5	3,1	5,7	3,2	2,1
Port Olímpic	2,9	2,8	3,1	3,3	4,8	1,3
Sants	2,9	4,2	1,6	4,9	3,7	1,3
Sant Andreu/ Sagrera	2,8	3,9	1,6	4,9	2,7	1,7
Guinardó	2,6	2,8	2,3	7,3	0,0	2,1
Maremagnum	2,4	2,8	1,9	2,4	1,6	3,0
Sagrada Família	1,8	1,1	2,7	1,6	0,5	3,0
Horta/ Carmel/ Montbau/ Vall d'Hebron	1,8	0,4	3,5	3,3	1,1	1,7
Altres municipis	1,7	2,1	1,2	4,9	0,5	0,9
Heron City	1,5	0,7	2,3	0,8	2,1	1,3
Maresme	1,5	1,4	1,6	0,8	1,6	1,7
La Maquinista	0,9	0,7	1,2	3,3	0,5	0,0
Altres centres comercials i lúdics	0,4	0,4	0,4	0,8	0,0	0,4
Altres llocs de Barcelona	0,2	0,4	0,0	0,8	0,0	0,0
Cap lloc concret	2,6	2,8	2,3	3,3	2,1	2,6
Altres	0,4	0,7	0,0	0,0	0,0	0,9
NS	0,4	0,0	0,8	0,0	0,0	0,9

Els joves estrangers i els universitaris acostumen a sortir per Ciutat Vella, mentre que a Poblenou-Marina i a la zona del Baix Llobregat es concentren més els nois que han fet estudis secundaris professionals.

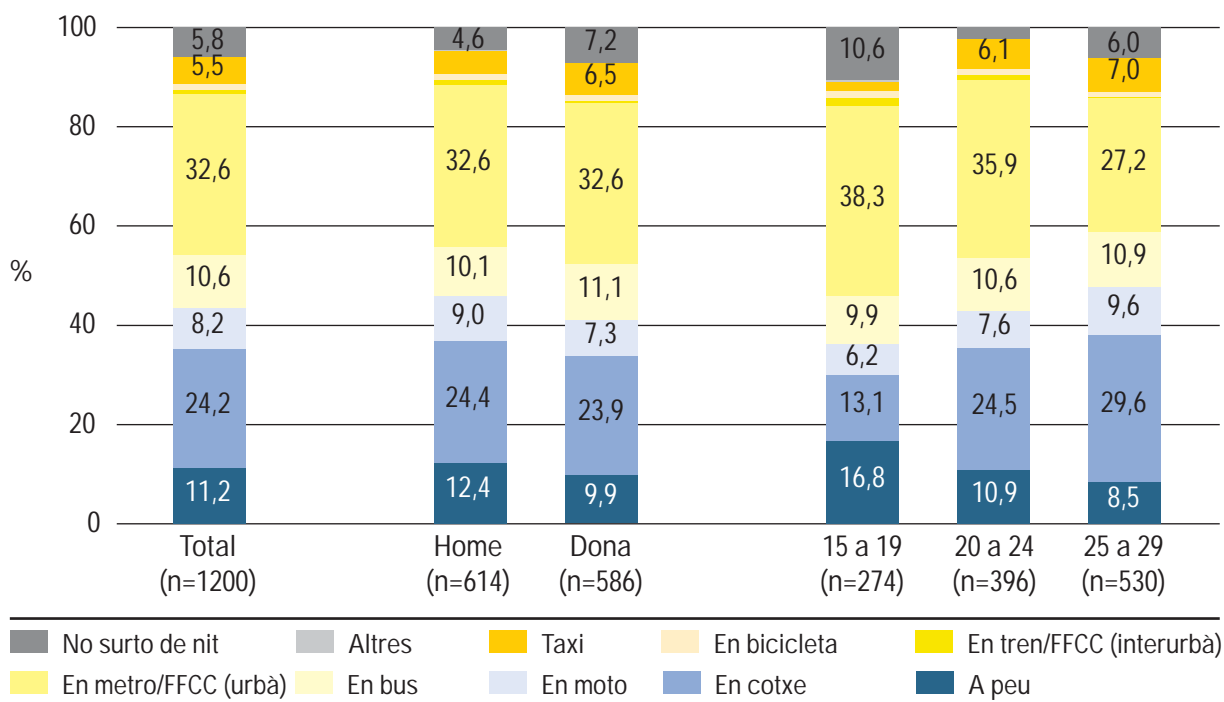
D'altra banda, els joves tenen tendència a sortir prop del seu districte de residència, especialment quan aquest ofereix opcions de lleure nocturn; així, el 68,4% de joves residents a Gràcia i el 64,9% dels que resideixen a Ciutat Vella acostumen a sortir de nit pel seu districte. Curiosament, gairebé el 60,0% del joves de les Corts que surten de nit ho fan al mateix barri, una dada interessant si tenim en compte que no es tracta d'un districte popular per la seva vida nocturna.

**Taula 19. Per quines zones acostumes a sortir de nit (zones més esmentades)?
Segons districte de residència**

	Total (n = 543)	Ciutat Vella (n = 37)	Eixample (n = 81)	Sants/ Montjuic (n = 61)	Les Corts (n = 32)	Sarrià/ Sant Gervasi (n = 46)	Gràcia (n = 38)	Horta/ Guinardó (n = 62)	Nou Barris (n = 59)	Sant Andreu (n = 51)	Sant Martí (n = 76)
Ciutat Vella	38,1	64,9	54,3	45,9	25,0	30,4	15,8	37,1	30,5	31,4	34,2
Gràcia	21,2	10,8	24,7	8,2	25,0	37,0	68,4	25,8	5,1	11,8	13,2
Esquerra Eixample	16,0	10,8	35,8	8,2	12,5	13,0	21,1	12,9	13,6	7,8	14,5
Poblenou/Marina	13,4	8,1	13,6	9,8	3,1	4,3	10,5	9,7	15,3	17,6	28,9
Sant Gervasi	7,0	2,7	6,2	0,0	12,5	39,1	2,6	3,2	1,7	3,9	5,3
Nou Barris	5,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,2	40,7	2,0	1,3
Baix Llobregat	5,2	2,7	2,5	16,4	3,1	2,2	2,6	1,6	11,9	3,9	2,6
Vallès occidental i oriental	4,6	5,4	1,2	3,3	3,1	0,0	5,3	3,2	10,2	5,9	7,9
Les Corts	4,2	0,0	0,0	1,6	59,4	0,0	0,0	1,6	1,7	2,0	0,0
Pl. Espanya/Paral·lel/ Poble Sec/Montjuic	4,1	2,7	2,5	6,6	3,1	4,3	0,0	3,2	5,1	5,9	5,3

Tres de cada deu joves es desplacen habitualment en metro o FFCC quan surten de nit, mentre que una quarta part ho fa en cotxe. El 49,5% utilitza el transport públic, el 33,6% el transport privat i l'11,2% va a peu. El comportament quant a la mobilitat a l'hora de sortir de nit es va modificant amb l'edat: els més joves van més a peu –també tendeixen més a sortir prop de la seva zona de residència– i en metro, mentre que els més grans fan servir més el cotxe, la moto i el taxi. Les noies van una mica menys a peu i una mica més en taxi que els nois.

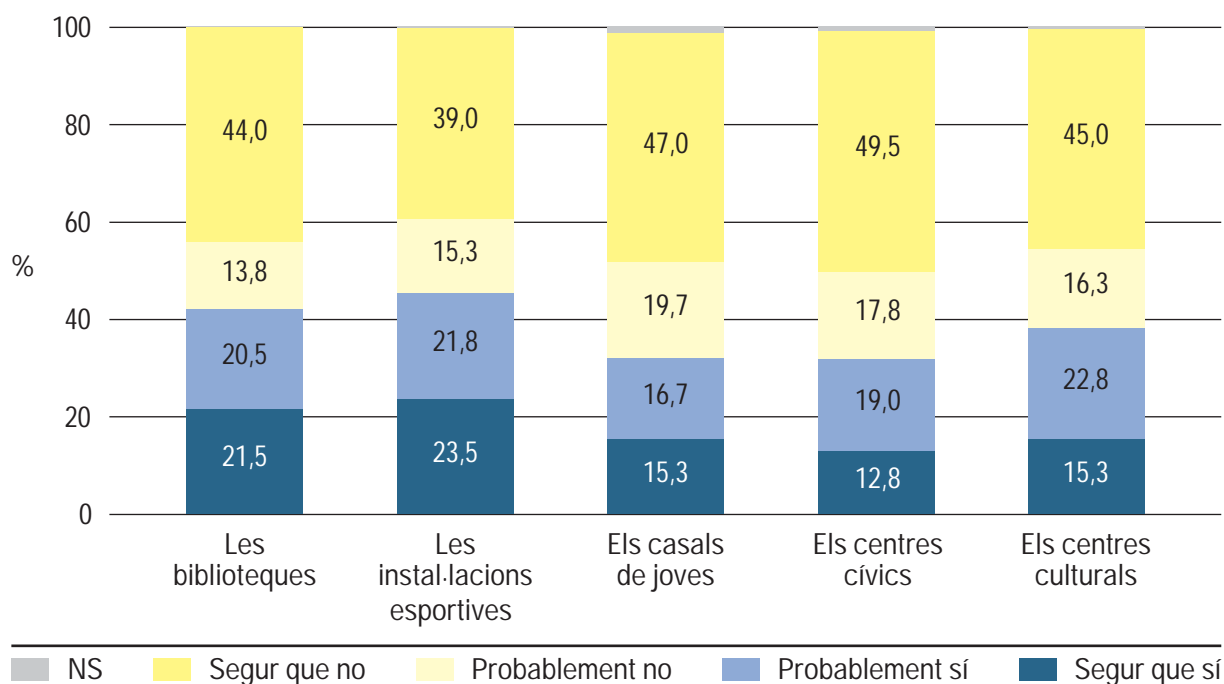
Gràfic 77. Quin és el mitjà de transport que utilitzes habitualment per desplaçar-te quan surts de nit? Segons sexe i edat

(*) Al 1997 es demanava mitjà de transport per tornar a casa

Quant a la possibilitat d'utilització d'ofertes alternatives de lleure, a l'entorn del 20,0% dels joves entrevistats utilitzarien amb seguretat les biblioteques i les instal·lacions esportives si aquestes funcionessin de nit, i un altre 20,0% també ho faria amb probabilitat. Pel que fa als centres cívics, centres culturals i casals de joves, un 15,0% els faria servir segur i un altre 15,0% segurament també ho faria.

Gràfic 78. Si els següents equipaments funcionessin de nit, creus que els utilitzaries?

Les noies són més proclius a utilitzar les biblioteques i els nois les instal·lacions esportives. Altrament, a partir dels 20 anys hi ha més bona predisposició cap a l'ús de les biblioteques i els centres culturals; en canvi, a partir dels 25 disminueix la probabilitat d'assistència als casals de joves.

Taula 20. Si els següents equipaments funcionessin de nit, creus que segur que sí/probablement sí els utilitzaries? Segons sexe i edat

	Total (n = 600)	Home (n = 307)	Dona (n = 293)	15 a 19 (n = 138)	20 a 24 (n = 196)	25 a 29 (n = 266)
Les biblioteques	42,0	37,8	46,4	33,3	50,5	40,2
Les instal·lacions esportives	45,3	54,7	35,5	47,8	42,9	45,9
Els casals de joves	32,0	31,9	32,1	32,6	38,3	27,1
Els centres cívics	31,8	30,9	32,8	30,4	34,2	30,8
Els centres culturals	38,2	38,1	38,2	25,4	42,3	41,7

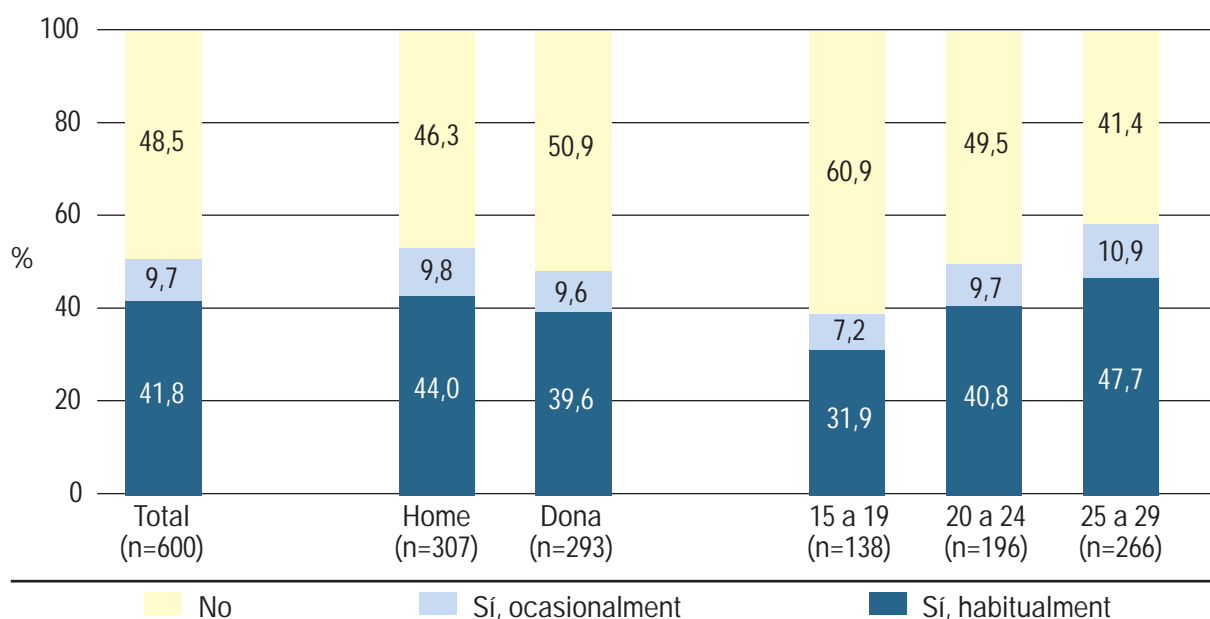
5.4. Comportaments de risc

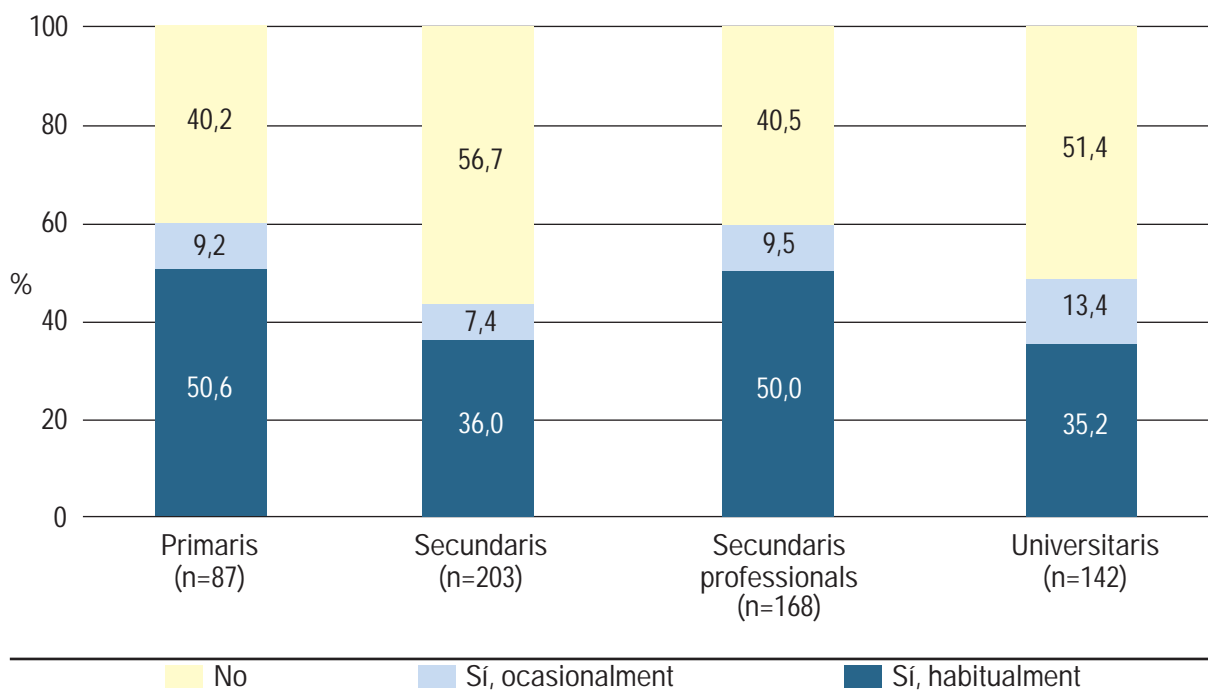
Tabac

El 41,8% dels joves fuma habitualment, el 9,7% ho fa ocasionalment i un 48,5% no ho fa. El consum habitual de tabac es troba més estès entre els nois i s'incrementa a mesura que avança l'edat dels nois i les noies.

Curiosament, el nivell d'estudis apareix relacionat amb el consum de tabac. Els joves que han cursat estudis primaris i estudis secundaris professionals són els més addictes al tabac, mentre que els que han fet estudis universitaris fumen notablement menys.

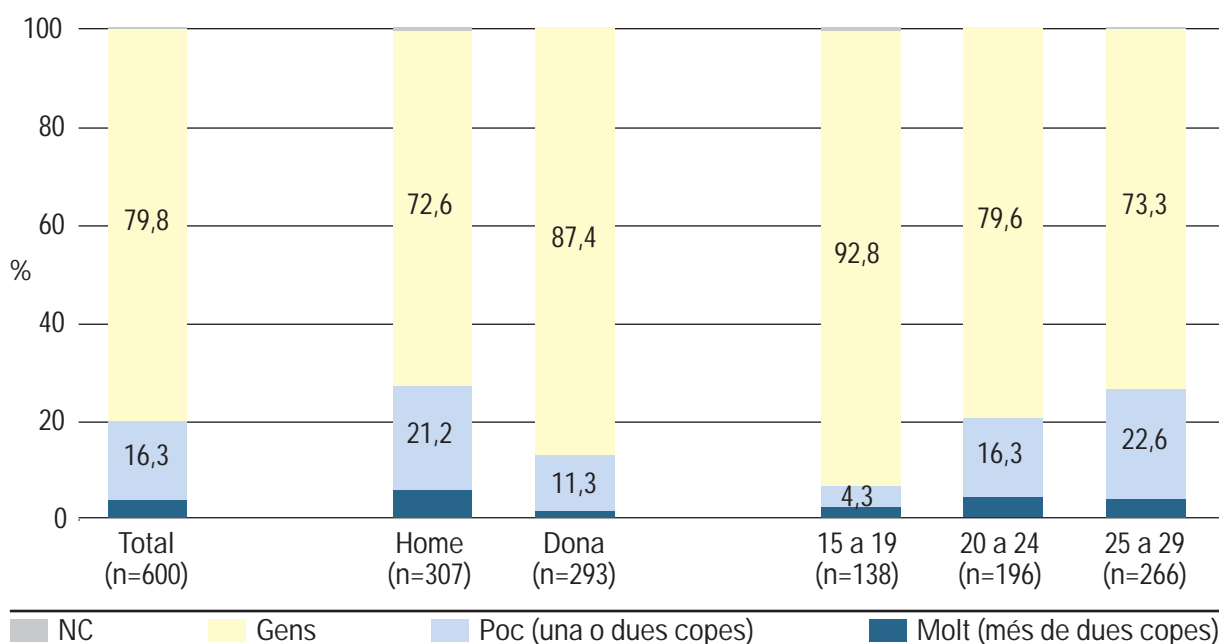
Gràfic 79. Em podries dir si fumes? Segons sexe i edat

Gràfic 80. Em podries dir si fumes? Segons nivell d'estudis

Alcohol

Tot i que el consum d'alcohol es concentra majoritàriament en els caps de setmana, dos de cada deu joves beuen com a mínim una copa els dies feiners. D'aquests, la majoria (el 16,3%) beu una o dues copes diàries. En el col·lectiu de joves que consumeixen alcohol de manera quotidiana són majoria els nois. Es tracta, d'altra banda, d'un consum que s'incrementa a mesura que augmenta l'edat del jove.

Gràfic 81. Quantes copes acostumes a beure els dies feiners? Segons sexe i edat

El consum d'alcohol s'incrementa notablement el cap de setmana, quan només un de quatre joves afirma no beure gens. També durant els festius el consum d'alcohol és més alt entre els nois.

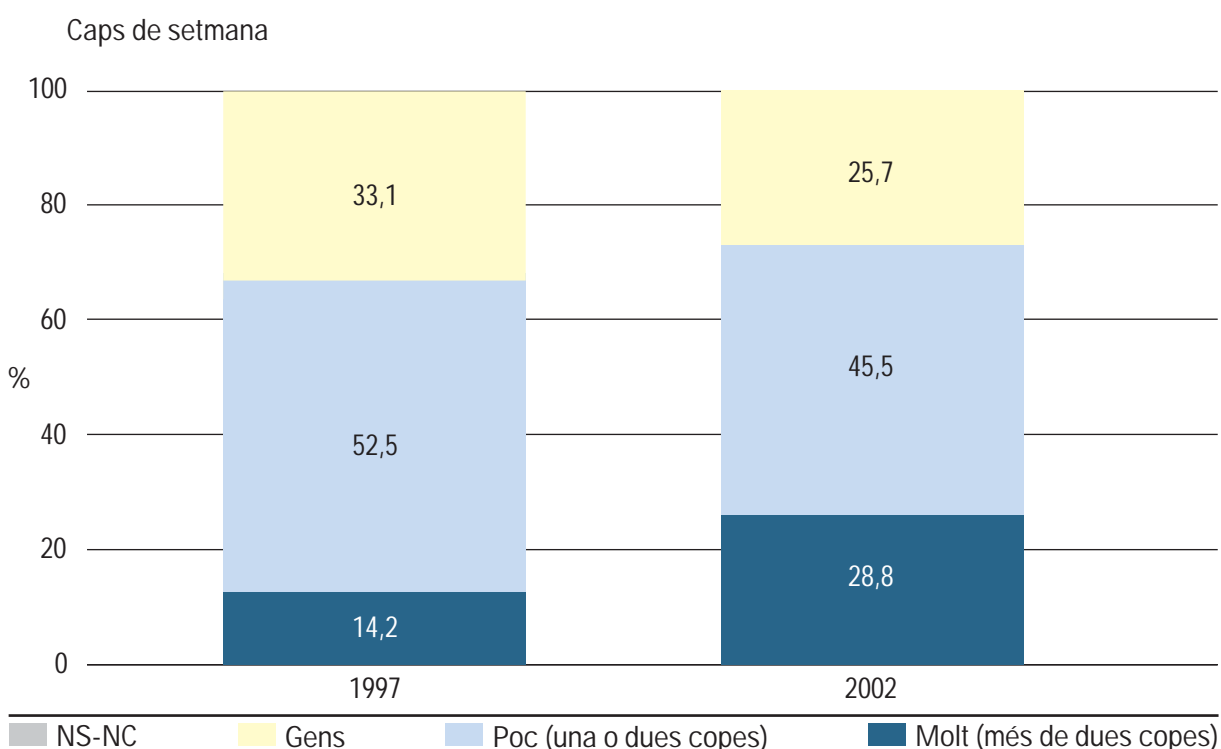
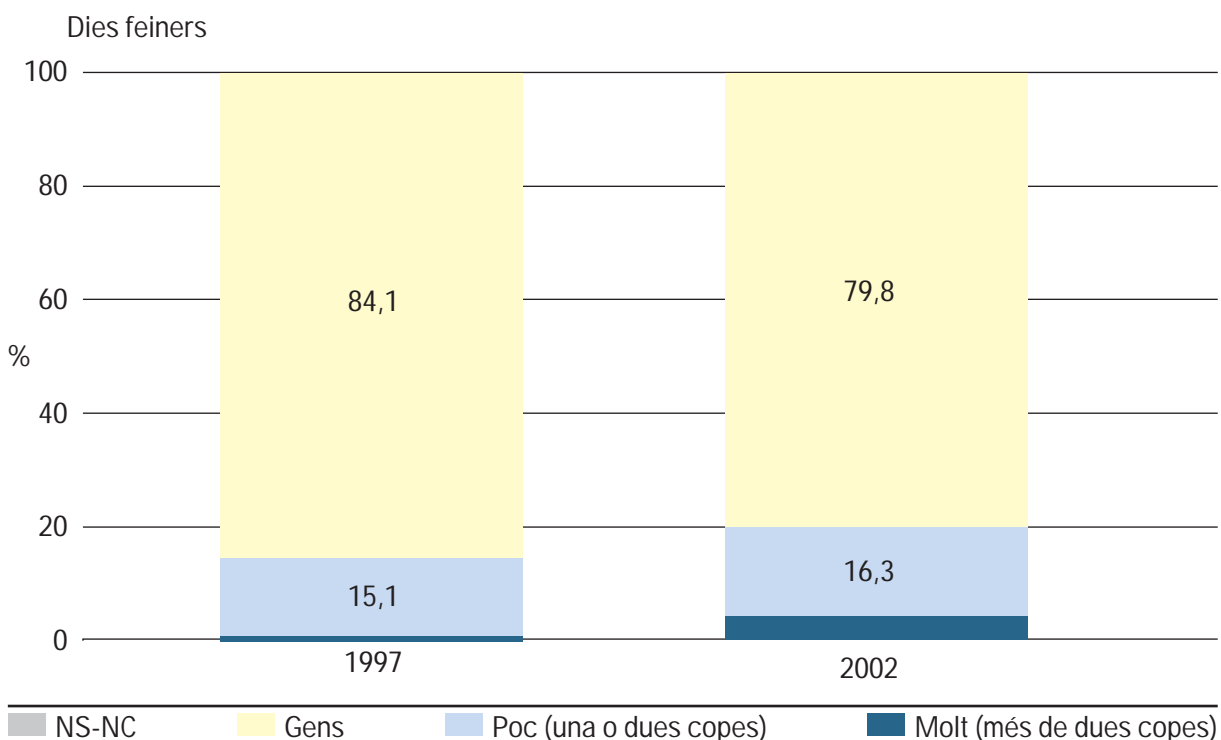
El perfil dels joves que consumeixen habitualment alcohol els caps de setmana és diferent del dels que beuen els dies feiners. Es tracta d'un consum vinculat al lleure nocturn, tal com ho demostra el fet que el col·lectiu que presenta un percentatge més alt de consum durant els caps de setmana són els joves de 20 a 24 anys, que és precisament el segment on es troba més implantat l'hàbit de sortir de nit. En aquest consum més ocasional es dilueixen les diferències entre els joves que treballen i estudien i, a l'inrevés del que trobàvem amb el consum quotidià, els nois que viuen amb els pares i, sobretot, els que conviuen amb amics, són els que presenten més tendència a beure en excés.

Taula 21. Quantes copes acostumes a beure els caps de setmana? Segons activitat principal i situació de convivència

	Total (n = 600)	Estudia (n = 187)	Estudia i treballa (n = 117)	Treballa i estudia (n = 40)	Treballa (n = 190)	Ni estudia ni treballa (n = 66)	Pares (n = 385)	Parella (n = 94)	Parella Fills (n = 30)	Amics (n = 67)	Sol (n = 16)	Altres (n = 8)
Molt (més de dues copes)	28,8	25,7	34,2	25,0	31,1	24,2	29,4	19,1	10,0	47,8	25,0	37,5
Poc (una o dues copes)	45,5	45,5	47,9	55,0	43,7	40,9	44,7	52,1	46,7	38,8	50,0	50,0
Gens	25,7	28,9	17,9	20,0	25,3	34,8	26,0	28,7	43,3	13,4	25,0	12,5

El consum d'alcohol presenta una tendència a l'alça si el comparem amb les dades obtingudes el 1997, tant pel que fa als dies feiners com als festius.

Gràfic 82. Quantes copes acostumes a beure els dies feiners? I els caps de setmana? (evolució)

Un 59,3% dels joves espanyols confessen que actualment beuen de manera regular, un 13,0% diu que ara no ho fa però ho ha fet, i un 27,6% que no ha begut mai. Un 66,7% dels que consumeixen alcohol va prendre alguna beguda alcohòlica durant la setmana anterior a la realització de l'enquesta. El consum d'alcohol també es concentra el cap de setmana (dissabte és el

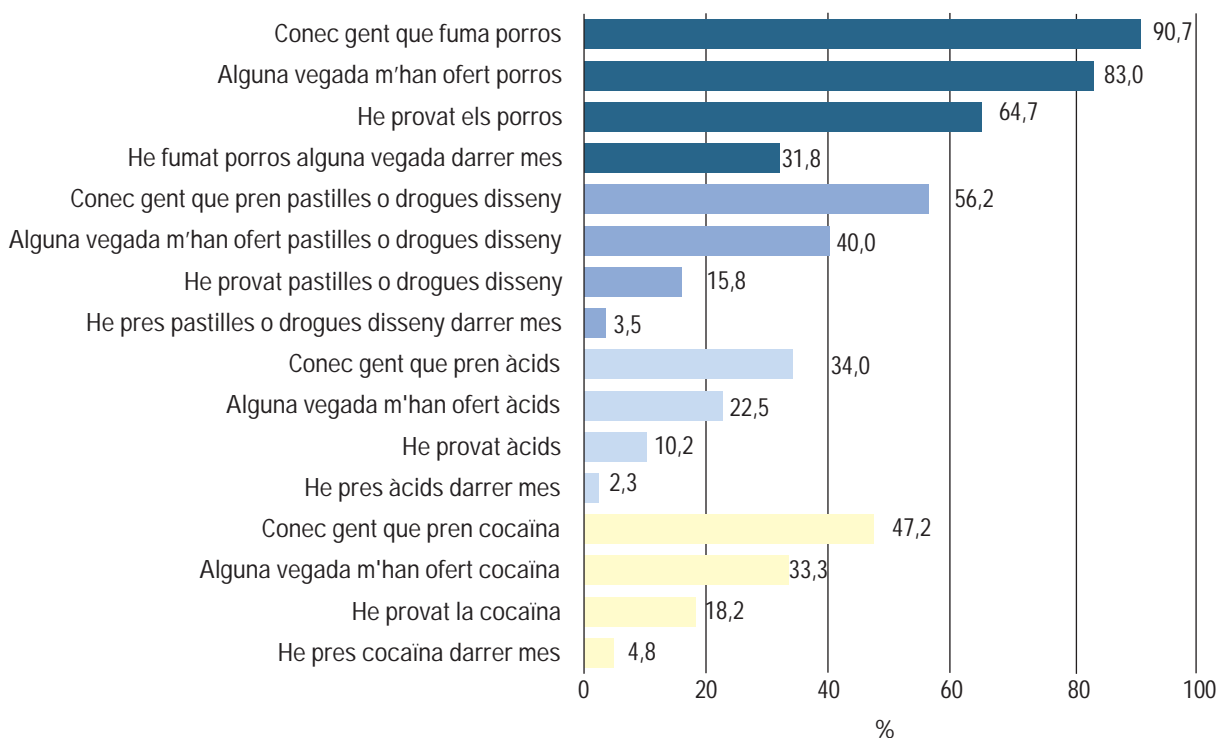
dia que el 55,8% dels joves beuen més, i el divendres ho fa el 24,1%). Es tracta d'un consum associat al lleure i a la cultura grupal juvenil, ja que el 84,2% dels joves beu en bars, discoteques o pubs, un 20,1% a casa amb amics o familiars, un 14,5% a parcs o espais públics i només un 2,3% ho fa sol a casa. L'edat mitjana d'inici en el consum d'alcohol és de 16,1 anys ²⁸.

Per la seva banda, el 25,2% dels joves europeus entre 15 i 24 anys afirmen consumir alcohol de manera regular ²⁹. En la mateixa franja d'edat, el 19,8% dels joves barcelonins beu una copa com a mínim els dies feiners (i, d'aquests, el 3,5% beu més de dues copes), i el 74,3% fa el mateix els dies festius (dels quals el 28,8% beu més de dues copes).

Drogues

El cànnabis és la droga més estesa entre els joves barcelonins, tant pel que fa al grau d'exposició a la substància (determinat per dos factors: el coneixement de persones que la consumeixen, per una banda, i haver-hi estat convidat, per una altra), com al consum ocasional o regular: gairebé el 65,0% dels joves ha fumat algun porro alguna vegada, i prop del 32,0% ho ha fet durant el darrer mes. La cocaïna apareix en segon lloc, si bé a una distància considerable: el 18,2% n'ha consumit alguna vegada i el 4,8% n'ha pres en els darrers trenta dies. Les drogues sintètiques se situen a continuació, i un 15,8% ha pres drogues de disseny (i d'aquests, un 3,5% n'ha consumit el darrer mes), mentre que, per últim, un 10,2% ha consumit àcids algun cop i un 2,3% n'ha pres durant els trenta dies anteriors a l'entrevista.

Gràfic 83. Em podries dir si...?

²⁸ Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven (cuarto trimestre de 2002). INJUVE.

²⁹ Attitudes and Opinions of Young People in the European Union on Drugs. Eurobarometer 57.2, octubre de 2002.

Tant el consum com el grau de contacte amb les drogues es troba considerablement més estès entre els nois i entre el sector que va dels 20 als 24 anys. Cal fer notar, a tall d'exemple, que entre els que han fumat porros recentment hi ha el doble de nois que de noies.

Mentre que el contacte amb els porros i la possibilitat d'accés a aquesta substància és pràcticament universal ja des de l'adolescència, el consum –tot i que és prou ampli en els grups més joves– s'intensifica a partir dels vint anys. En canvi, en el cas de les altres drogues demanades, tant l'exposició a la substància com el seu consum es concentren especialment entre els 20 i els 24 anys. L'única excepció ve de la mà dels consumidors no habituals d'àcids i de cocaïna (és a dir, els joves que han provat aquestes drogues), que presenten xifres molt similars entre els 20 i els 29 anys.

D'altra banda, gairebé el 35,0% dels joves entrevistats no ha provat cap droga, mentre que el 42,0% n'ha provat només una. Un 23,3% n'ha provat dues o més, i, d'aquests, un 6,3% dels joves ha consumit en algun moment totes les drogues proposades.

Taula 22. Relació amb les drogues segons sexe i edat

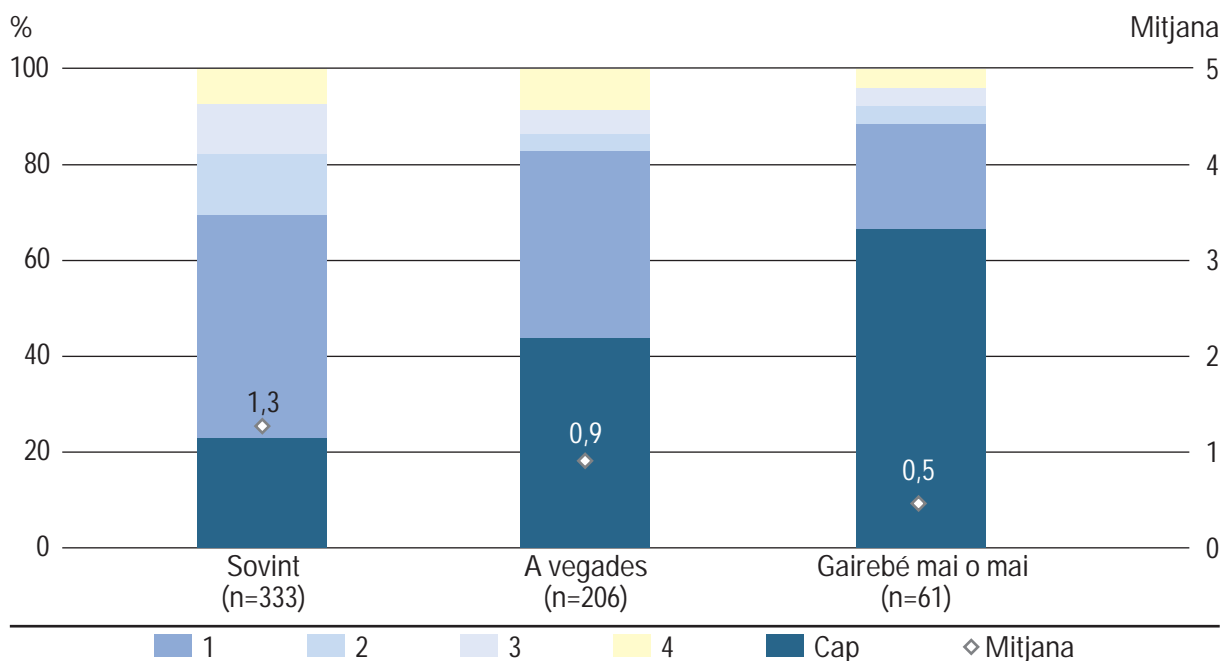
	Total (n = 600)	Home (n = 307)	Dona (n = 293)	15 a 19 (n = 138)	20 a 24 (n = 196)	25 a 29 (n = 266)
Conec gent que fuma porros	90,7	94,1	87,0	14,9	96,4	84,2
Alguna vegada m'han ofert porros	83,0	87,3	78,5	82,6	85,7	81,2
He provat els porros	64,7	73,0	56,0	50,7	71,9	66,5
He fumat porros alguna vegada darrer mes	31,8	42,0	21,2	29,0	35,2	30,8
Conec gent que pren pastilles o drogues de disseny	56,2	63,5	48,5	54,3	68,4	48,1
Alguna vegada m'han ofert pastilles o drogues de disseny	40,0	46,9	32,8	34,8	45,4	38,7
He provat pastilles o drogues de disseny	15,8	20,8	10,6	5,8	22,4	16,2
He pres pastilles o drogues de disseny el darrer mes	3,5	4,9	2,0	1,4	4,6	3,8
Conec gent que pren àcids	34,0	39,1	28,7	27,5	40,8	32,3
Alguna vegada m'han ofert àcids	22,5	28,3	16,4	12,3	26,0	25,2
He provat àcids	10,2	15,3	4,8	3,6	10,2	13,5
He pres àcids el darrer mes	2,3	3,6	1,0	1,4	2,6	2,6
Conec gent que pren cocaïna	47,2	54,1	39,9	36,2	54,1	47,7
Alguna vegada m'han ofert cocaïna	33,3	41,4	24,9	21,7	37,2	36,5
He provat la cocaïna	18,2	24,8	11,3	9,4	20,9	20,7
He pres cocaïna el darrer mes	4,8	6,5	3,1	1,4	7,7	4,5

Hi ha una clara correlació positiva entre l'hàbit de sortir de nit i el nivell d'exposició i consum de drogues.

Taula 23. Relació amb les drogues segons si surten de nit els caps de setmana

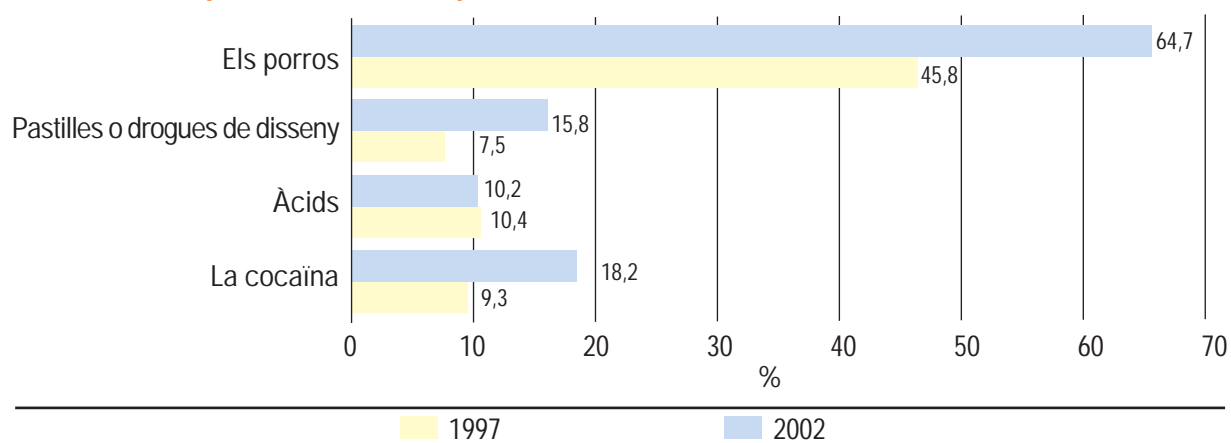
	Total (n = 600)	Sovint (n = 333)	A vegades (n = 206)	Gairebé mai o mai (n = 61)
Conec gent que fuma porros	90,7	96,1	88,8	67,2
Alguna vegada m'han ofert porros	83,0	89,8	78,2	62,3
He provat els porros	64,7	76,6	55,3	31,1
He fumat porros alguna vegada darrer mes	31,8	38,4	26,7	13,1
Conec gent que pren pastilles o drogues de disseny	56,2	67,9	43,2	36,1
Alguna vegada m'han ofert pastilles o drogues de disseny	40,0	49,2	31,1	19,7
He provat pastilles o drogues de disseny	15,8	20,4	11,2	6,6
He pres pastilles o drogues de disseny el darrer mes	3,5	4,8	1,9	1,6
Conec gent que pren àcids	34,0	41,4	26,7	18,0
Alguna vegada m'han ofert àcids	22,5	27,9	17,0	11,5
He provat àcids	10,2	11,7	9,7	3,3
He pres àcids el darrer mes	2,3	2,4	2,9	0,0
Conec gent que pren cocaïna	47,2	56,8	37,9	26,2
Alguna vegada m'han ofert cocaïna	33,3	40,5	24,3	24,6
He provat la cocaïna	18,2	21,9	14,1	11,5
He pres cocaïna el darrer mes	4,8	5,4	3,9	4,9

Gràfic 84. Nombre de tipus de droga que ha provat segons si surten de nit els caps de setmana

La tendència creixent observada en el consum d'alcohol es repeteix en el cas de les drogues il·legals, el consum de les quals també creix entre els joves barcelonins. El nombre de joves que han provat els porros s'ha incrementat en vint punts els darrers cinc anys, mentre que en el cas de les drogues de disseny i de la cocaïna s'ha duplicat. L'única excepció són els àcids, que presenten un consum estabilitzat.

Gràfic 85. Em podries dir si has provat...? (evolució)

Igual que passava amb l'alcohol i el tabac, hi ha una forta associació entre el consum d'alcohol i el d'altres drogues: el 54,9% dels joves que beuen regularment els caps de setmana ha fumat porros el darrer mes, cosa que ha fet només el 10,4% dels que no beuen gens. De la mateixa manera, el 30,6% dels bevedors de cap de setmana ha provat la cocaïna, mentre que n'ha consumit alguna vegada només el 8,4% dels no bevedors.

D'altra banda, més de la meitat dels joves que han pres àcids, drogues de disseny o cocaïna en els trenta dies anteriors a l'entrevista, beu habitualment durant el cap de setmana.

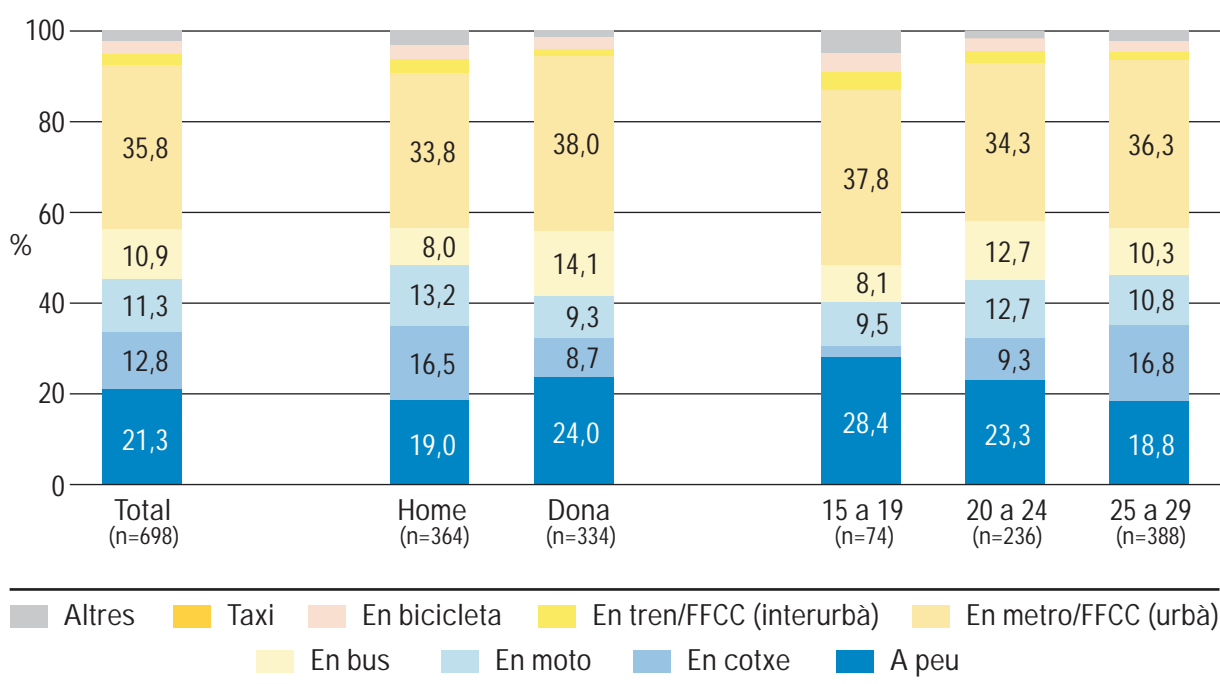

6. MOBILITAT

La majoria de joves utilitzen habitualment el transport públic per als seus desplaçaments quotidians. Tant per anar a treballar com per dirigir-se al centre d'estudis o per sortir de nit, el metro és el mitjà de transport més popular.

El 35,8% dels joves que treballen utilitzen el metro per anar a treballar, i un 21,3% hi va a peu, un 12,8%, en cotxe, i un 11,3%, en moto. Gairebé la meitat dels joves treballadors (concretament, el 49,2%) fa servir el transport públic, i un 26,6%, el transport privat (gràfic 86).

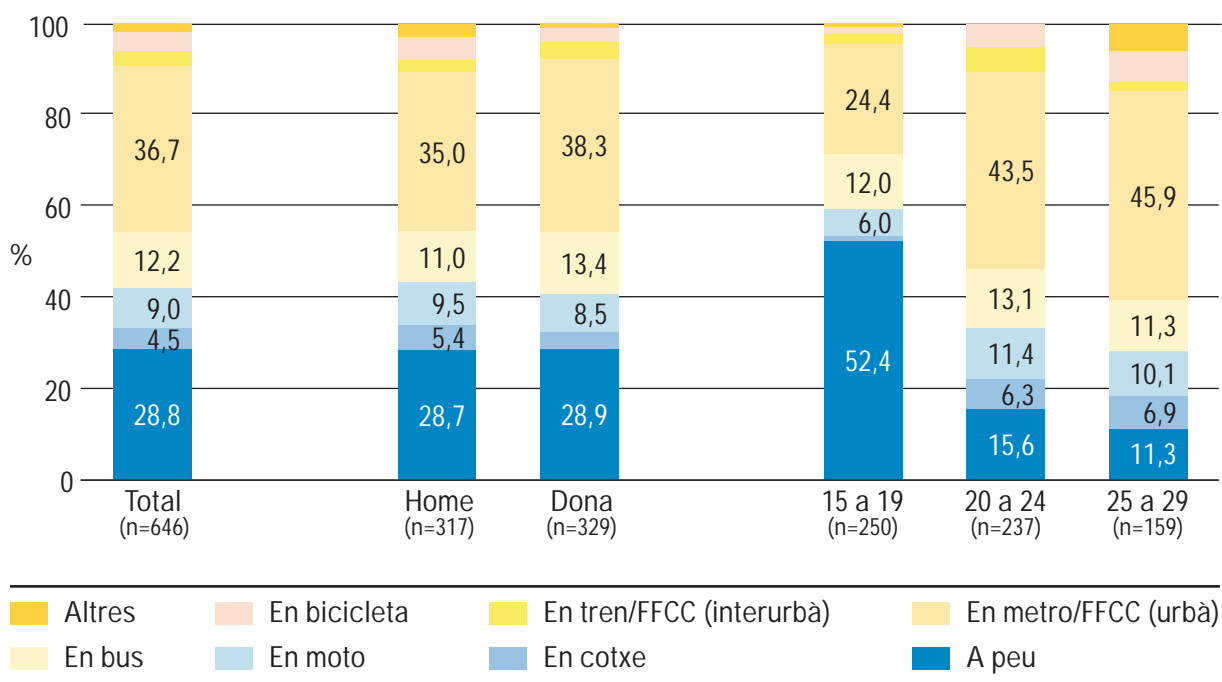
Gràfic 86. Quin és el mitjà de transport que utilitzes habitualment per desplaçar-te a la teva feina? Segons sexe i edat (només per als joves que treballen)

Els nois utilitzen el cotxe i la moto més que les noies, i els joves que estudien a més de treballar també presenten un ús més intens del transport privat. Els joves nascuts fora d'Europa, en canvi, són grans usuaris del transport públic i fan servir molt poc el transport privat. Els joves de Sarrià-Sant Gervasi i Gràcia són els que més fan servir la moto per anar a treballar, i els de Gràcia també són els que van més a peu. En canvi, els que viuen a Nou Barris són els que més agafen el cotxe per anar a treballar.

El metro també és el mitjà més utilitzat per dirigir-se al centre d'estudis, i l'utilitza el 36,6% dels joves que estudien. Un altre percentatge important, el 28,8%, hi va a peu, una xifra que augmenta substancialment entre els més joves. A mesura que es fan més grans i, previsiblement, guanyen en autonomia i han d'acudir a un centre d'estudis allunyat de llur domicili, es va incrementant l'ús del transport públic.

Gràfic 87. Quin és el medi de transport que utilitzes habitualment per desplaçar-te al teu centre d'estudis? Segons sexe i edat (només per als joves que estudien)

Els hàbits de mobilitat es modifiquen quan els joves surten de nit. Metro i autobús segueixen essent, amb diferència, els mitjans més utilitzats, però en canvi descendeix el percentatge de joves que es desplacen a peu i s'incrementa el dels que utilitzen el transport privat, que arriben al 34,3% de tots els joves que surten³⁰.

³⁰ Veieu l'apartat «Sortir de nit», dins el capítol «Lleure i consum».

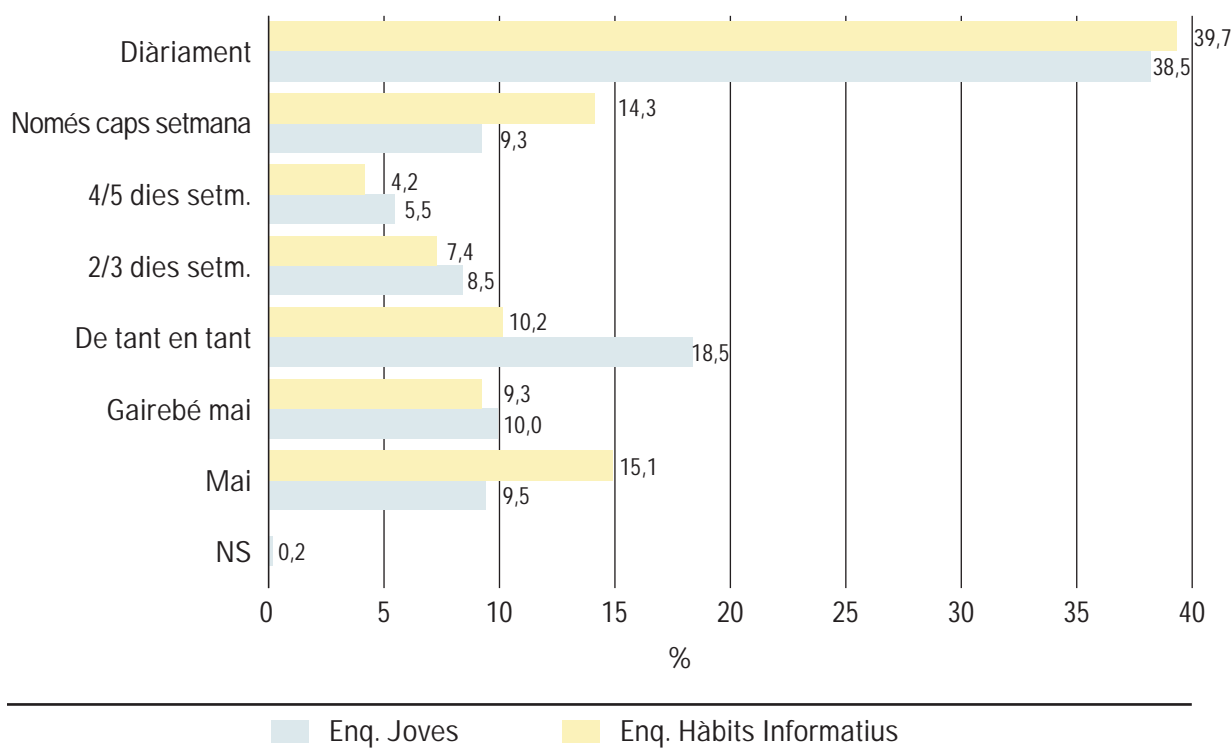

7. MITJANS DE COMUNICACIÓ

7.1. Premsa

Una mica més del 80,0% dels joves consultats llegeixen diaris amb alguna assiduitat. Un 38,5% els llegeix diàriament, el 9,3% ho fa només els caps de setmana, un 14,0% setmanalment (diversos dies a la setmana) i un 18,5% de tant en tant. Resta un 10,0% que no llegeix gairebé mai la premsa i un 9,5% que no ho fa mai. L'índex de lectura de premsa entre els joves barcelonins és lleugerament més alt que el que es dona entre tota la població de la ciutat de 18 i més anys; ara bé, cal fer notar que entre els joves hi ha més lectors ocasionals que entre tota la població, en què els hàbits de lectura són més regulars.

Gràfic 88. Amb quina freqüència acostumes a llegir la premsa? (comparació amb Enquesta d'Hàbits Informatius)

Hi ha més nois que llegeixen diàriament la premsa que noies. Igualment, a mesura que avança l'edat del jove s'incrementa el percentatge de lectors habituals.

El perfil del jove lector habitual de diaris estaria format per nois de 25 a 29 anys, que treballen o bé treballen i estudien, tenen estudis secundaris o universitaris, estan emancipats i viuen sols o en parella, han nascut a Barcelona i es consideren d'esquerres o de centre. L'índex més baix de lectura, en canvi, es dona entre els joves originaris de l'Estat espanyol o de fora d'Europa, entre els que tenen estudis primaris, són de dretes i se senten únicament espanyols o més espanyols que catalans.

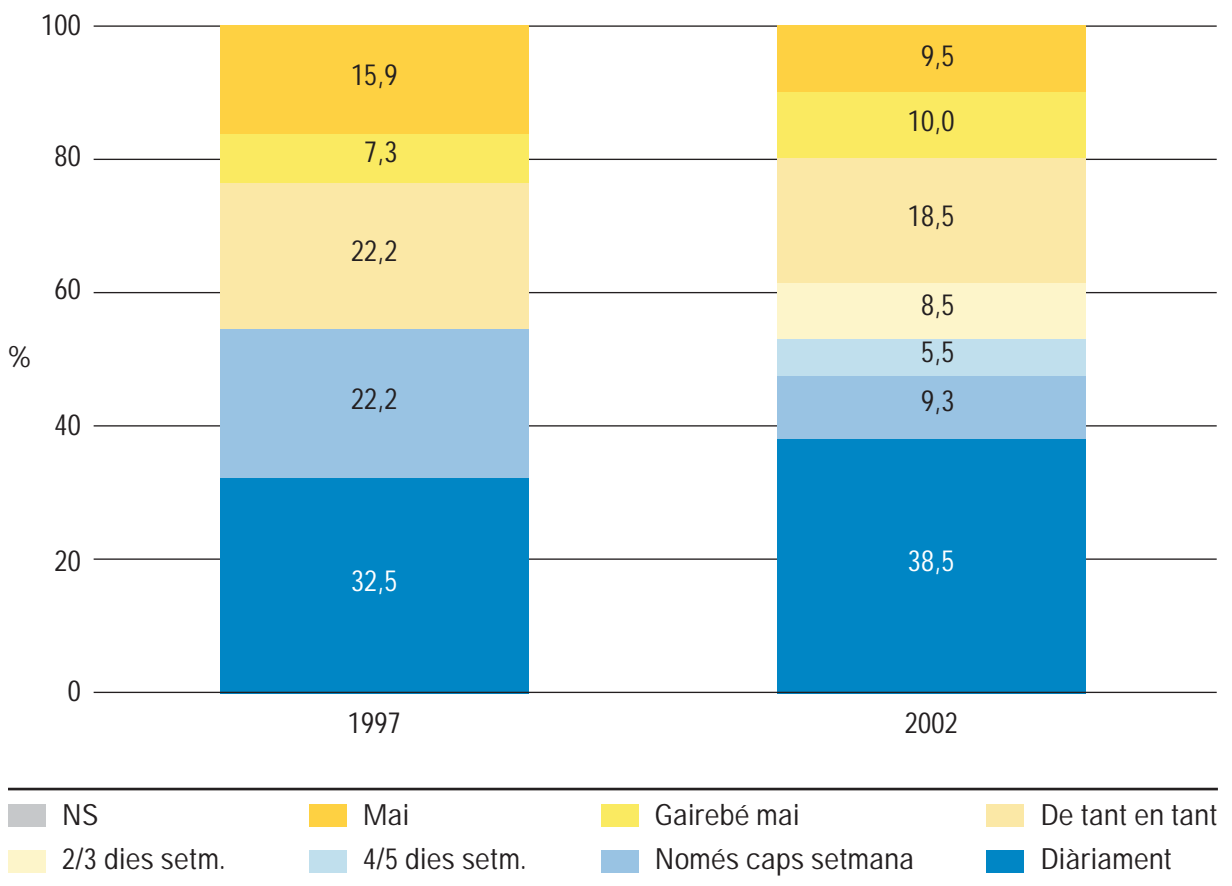
Taula 24. Amb quina freqüència acostumes a llegir la premsa? Segons sexe, edat, activitat principal, situació de convivència, lloc de naixement, nivell d'estudis i ideologia

	N	Diària- ment	Només caps setm.	4/5 dies setm.	2/3 dies setm.	De tant en tant	Gairebé mai	Mai	NS
Total	(600)	38,5	9,3	5,5	8,5	18,5	10,0	9,5	0,2
Sexe									
Home	(307)	44,3	7,2	4,6	8,5	17,9	7,5	9,8	0,3
Dona	(293)	32,4	11,6	6,5	8,5	19,1	12,6	9,2	0,0
Edat									
15a 19	(136)	30,9	8,8	5,1	2,9	22,8	11,0	17,6	0,7
20 a 24	(200)	37,0	11,0	5,5	10,5	17,5	11,5	7,0	0,0
25 a 29	(264)	43,6	8,3	5,7	9,8	17,0	8,3	7,2	0,0
Activitat principal									
Estudia	(161)	32,9	11,8	8,1	7,5	19,9	9,9	9,3	0,6
Estudia i Treballa	(107)	39,3	7,5	9,3	9,3	18,7	7,5	8,4	0,0
Treballa i Estudia	(34)	52,9	14,7	2,9	2,9	11,8	8,8	5,9	0,0
Treballa	(210)	45,2	9,0	2,9	7,1	15,7	11,0	9,0	0,0
Ni Estudia i Treballa	(88)	26,1	5,7	3,4	14,8	25,0	11,4	13,6	0,0
Situació de convivència									
Pares	(393)	37,9	10,9	4,8	7,1	18,3	10,2	10,4	0,3
Parella	(95)	42,1	7,4	4,2	13,7	16,8	9,5	6,3	0,0
Parella fills	(34)	35,3	8,8	2,9	20,6	11,8	8,8	11,8	0,0
Amics	(48)	31,3	6,3	14,6	2,1	31,3	8,3	6,3	0,0
Sol	(22)	50,0	0,0	9,1	4,5	9,1	18,2	9,1	0,0
Altres	(8)	50,0	0,0	0,0	12,5	25,0	0,0	12,5	0,0
Lloc de naixement									
Barcelona	(428)	40,4	9,1	4,7	5,6	18,9	11,0	10,0	0,2
Catalunya	(21)	61,9	4,8	4,8	14,3	9,5	0,0	4,8	0,0
Espanya	(35)	28,6	17,1	8,6	11,4	20,0	8,6	5,7	0,0
Unió Europea	(11)	36,4	18,2	9,1	9,1	9,1	9,1	9,1	0,0
Món	(105)	29,5	7,6	7,6	18,1	19,0	8,6	9,5	0,0
Nivell d'estudis									
Primaris	(108)	26,9	7,4	1,9	4,6	23,1	14,8	21,3	0,0
Secundaris	(169)	36,1	5,3	5,9	7,7	20,7	14,8	8,9	0,6
Secundaris professionals	(202)	45,0	11,4	5,4	6,9	17,3	6,9	6,9	0,0
Universitaris	(121)	41,3	13,2	8,3	15,7	13,2	4,1	4,1	0,0
Ideologia									
Esquerra	(236)	43,2	8,1	7,6	8,9	17,4	7,2	7,2	0,4
Centre	(159)	43,4	10,7	4,4	10,1	18,9	5,0	7,5	0,0
Dreta	(24)	33,3	0,0	4,2	4,2	20,8	12,5	25,0	0,0
Apolític	(77)	29,9	7,8	6,5	6,5	19,5	18,2	11,7	0,0
NS-NC	(104)	27,9	13,5	1,9	7,7	19,2	17,3	12,5	0,0

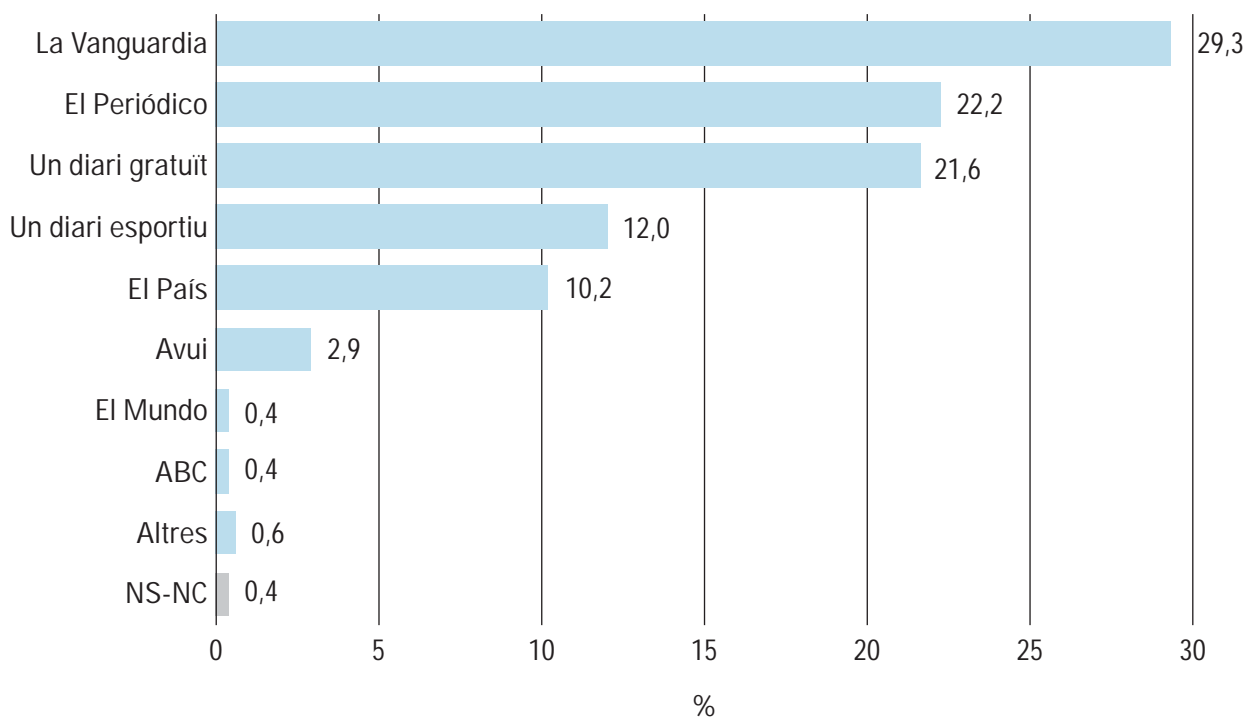
La lectura de premsa entre els joves presenta una tendència a l'alça en els darrers cinc anys:

Amb un 29,3% de respostes entre els joves lectors, La Vanguardia és el diari més popular, seguit d'El Periódico, que suma un 22,2% en les seves dues edicions (català i castellà). A continuació, i molt a prop d'El Periódico, se situen els diaris gratuïts, llegits habitualment pel 21,6% dels joves. És significatiu també el percentatge de joves que consulten diaris esportius (12,0%). El País suma un 10,2% de lectors entre els joves, mentre que la resta de diaris –Avui, El Mundo i ABC– obtenen percentatges poc significatius.

Gràfic 89. Amb quina freqüència acostumes a llegir la premsa? (evolució)

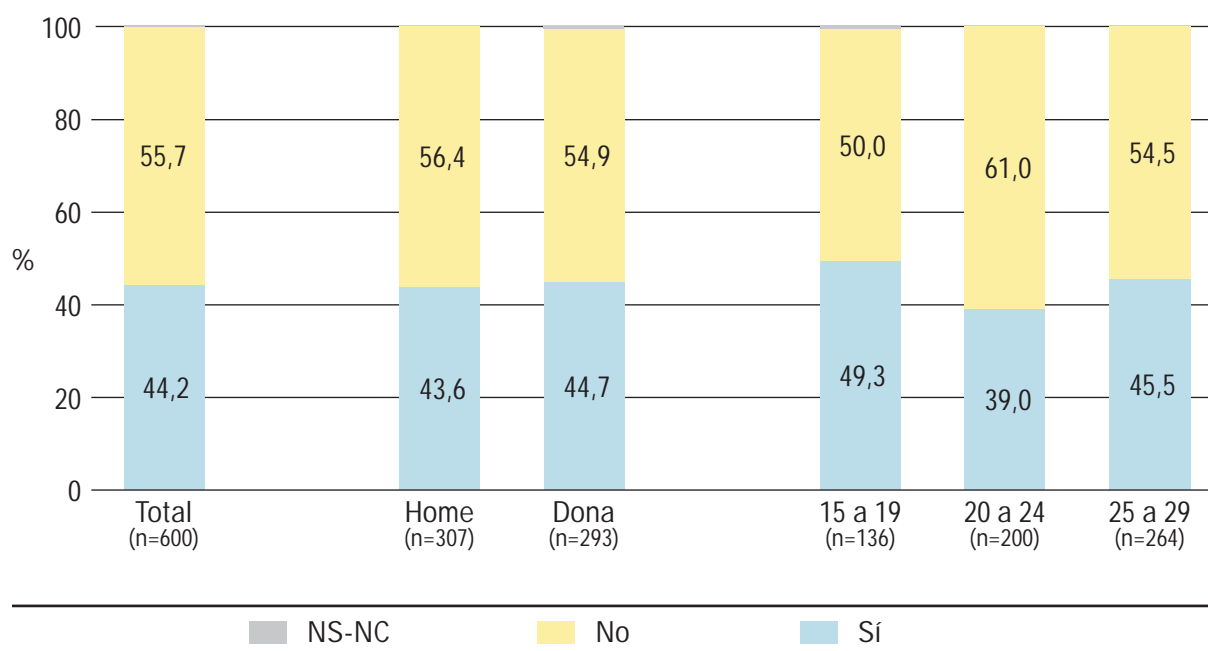
Gràfic 90. I quin diari llegeixes amb més freqüència?
(espontània) (només per als que llegeixen premsa) (n=482)

7.2. Altres publicacions escrites

El 44,2% dels joves llegeixen publicacions escrites (revistes o còmics) de manera habitual, sense que hi hagi diferències en aquest consum per sexe i edat).

Gràfic 91. Llegeixes revistes, còmics o altres publicacions periòdiques de manera habitual? Segons sexe i edat

En canvi, sí que hi ha diferències en el tipus de revistes que llegeixen els joves. Les revistes científiques i de divulgació, els còmics i fanzines i les revistes del cor són les més llegides de manera global, però el seu consum és radicalment diferent segons el gènere i l'edat dels joves. Mentre que els nois llegeixen revistes de motor, còmics, jocs i informàtica, les noies prefereixen revistes del cor, d'imatge i estil i juvenils. Entre els nois i noies de 15 a 19 anys, són populars les revistes de jocs i les juvenils; a la franja intermèdia –entre 20 i 24 anys–, triomfen els còmics i les revistes científiques, i, finalment, a partir dels 25 anys, les revistes científiques i del cor són les més llegides.

Taula 25. I quines revistes, còmics o altres publicacions periòdiques llegeixes? Segons sexe, edat i nivell d'estudis (espontània) (multiresposta) (només per als que llegeixen revistes, còmics o altres publicacions periòdiques)

	Total (n = 265)	Home (n = 134)	Dona (n = 131)	15 a 19 (n = 67)	20 a 24 (n = 78)	25 a 29 (n = 120)	Primaris (n = 56)	Secundaris (n = 76)	Secundaris professionals (n = 73)	Universitaris (n = 60)
Científiques	14,7	15,7	13,7	6,0	15,4	19,2	0,0	10,5	23,3	23,3
Còmic/Fanzine	12,8	15,7	9,9	14,9	19,2	7,5	17,9	17,1	11,0	5,0
Cor	10,2	3,7	16,8	9,0	10,3	10,8	14,3	13,2	4,1	10,0
Motor	8,7	16,4	0,8	13,4	9,0	5,8	19,6	5,3	8,2	3,3
Imatge o estil	7,5	0,7	14,5	4,5	10,3	7,5	8,9	9,2	4,1	8,3
Juvenils	7,5	1,5	13,7	23,9	3,8	0,8	19,6	11,8	0,0	0,0
Cinema	6,4	6,0	6,9	6,0	5,1	7,5	0,0	9,2	2,7	13,3
Jocs	6,0	11,2	0,8	14,9	2,6	3,3	14,3	6,6	4,1	0,0
Revistes professionals	5,7	4,5	6,9	3,0	6,4	6,7	1,8	3,9	6,8	10,0
Revistes d'informàtica	5,3	10,4	0,0	1,5	7,7	5,8	3,6	6,6	5,5	5,0
Música	4,9	6,7	3,1	7,5	3,8	4,2	3,6	3,9	5,5	6,7
Esports	4,9	9,0	0,8	4,5	5,1	5,0	3,6	2,6	11,0	1,7
Història	3,0	5,2	0,8	3,0	1,3	4,2	0,0	3,9	2,7	5,0
Decoració	3,0	0,7	5,3	0,0	1,3	5,8	1,8	0,0	4,1	6,7
Actualitat/Informació en general	2,3	3,7	0,8	1,5	2,6	2,5	0,0	3,9	2,7	1,7
Literatura/Art/Cultura	2,3	1,5	3,1	1,5	1,3	3,3	0,0	1,3	2,7	5,0
Salut	2,3	0,7	3,8	3,0	0,0	3,3	3,6	1,3	4,1	0,0
Cuina	1,9	1,5	2,3	0,0	3,8	1,7	5,4	0,0	0,0	3,3
Debat/Política/Pensament	1,5	2,2	0,8	0,0	1,3	2,5	0,0	0,0	1,4	5,0
Economia/Negocis	1,1	0,7	1,5	0,0	1,3	1,7	0,0	0,0	1,4	3,3
Altres	6,0	4,5	7,6	4,5	5,1	7,5	1,8	9,2	5,5	6,7

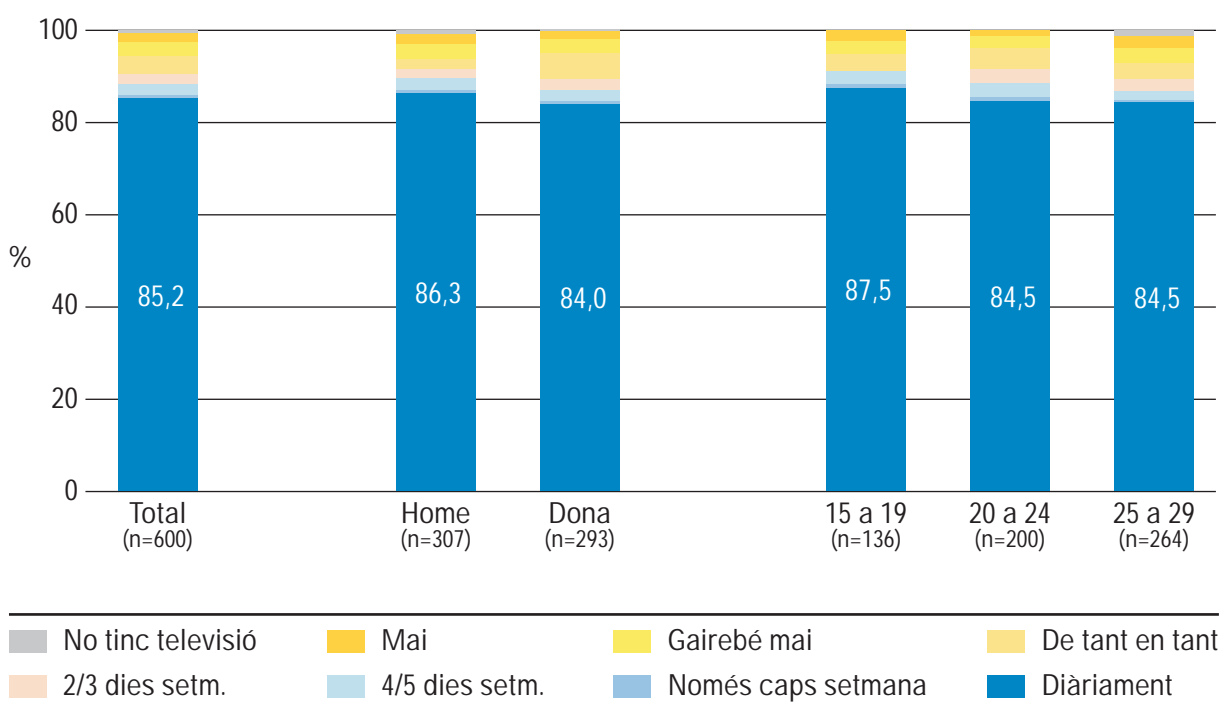
■ Revistes més llegides en cada segment de població

En relació amb el nivell d'estudis, comprovem que els nois amb estudis primaris llegeixen sobretot revistes juvenils, còmics i fanzines i revistes de motor,³¹ els que han fet estudis secundaris prefereixen còmics i revistes del cor, els que han cursat estudis secundaris professionals, còmics, revistes científiques i esportives, i, finalment, els universitaris s'orienten cap a revistes científiques i de cinema.

7.3. Televisió

Pràcticament tots els joves entrevistats veuen la televisió: només un 5,2% dels joves diu que no la veu mai o gairebé mai, i un 0,5% afirma que no té televisor. La gran majoria –el 85,2%– la veu diàriament. Els nois i els més joves la veuen una mica més que la resta de joves).

Gràfic 92. Amb quina freqüència veus la televisió? Segons sexe i edat

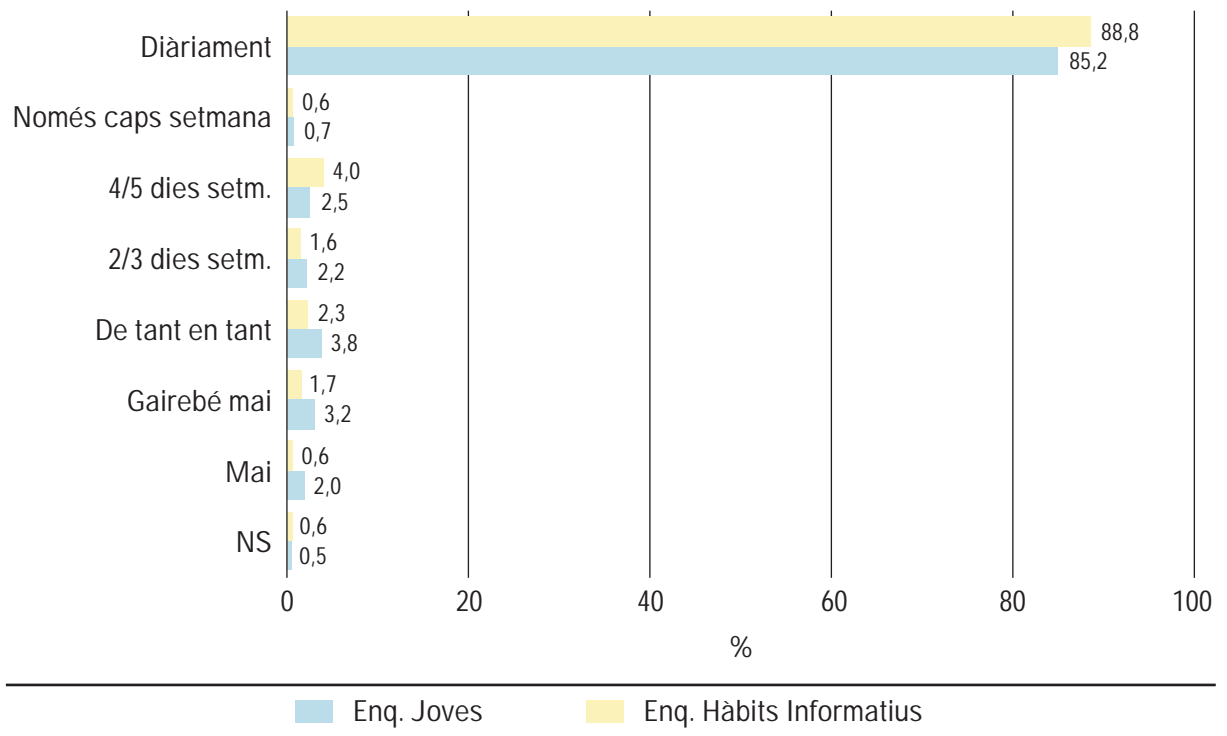
Els joves que no estudien ni treballen, els nascuts fora d'Europa i els catalans fills de pares immigrants, els que viuen en parella, els que es declaren de dreta i tenen un sentiment més espanyolista, així com els de les Corts, Nou Barris i Sant Martí són els que veuen la televisió amb més freqüència.

Els joves declaren veure la televisió amb una mica menys de freqüència que el total de la població.

³¹Cal recordar que els joves no es troben distribuïts homogèniament per edats en aquests grups, i que entre els joves amb estudis primaris es troba un alt percentatge de joves de 15 a 19 anys.

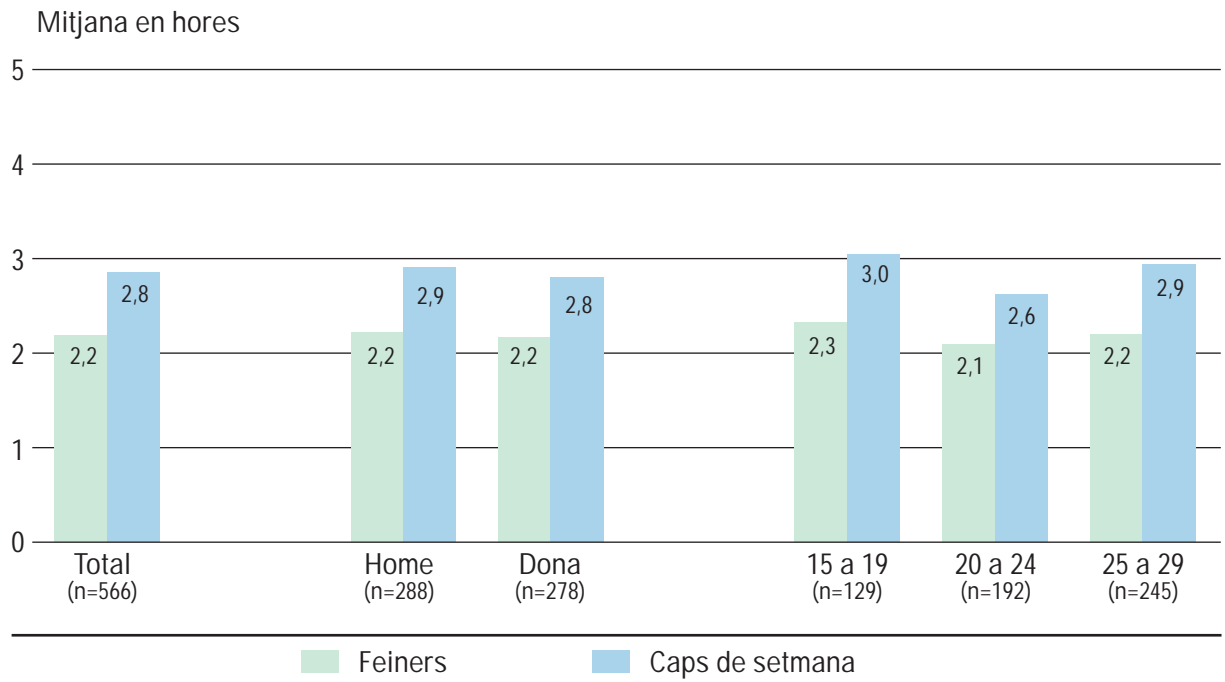

Gràfic 93. Amb quina freqüència veus la televisió? (comparació amb *Enquesta d'Hàbits Informatius*)

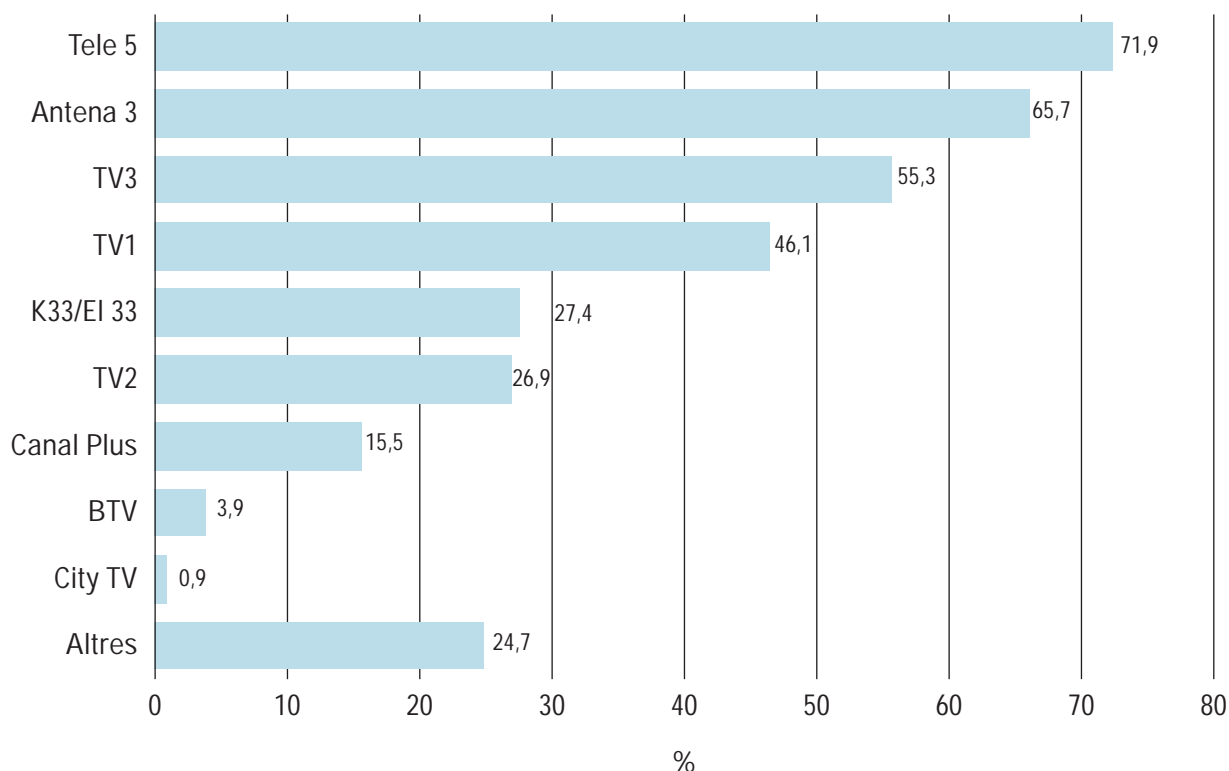
El consum mitjà diari de televisió entre els joves barcelonins és de 2,2 hores (134,1 minuts) els dies feiners i de 2,8 hores (173,6 minuts) els caps de setmana.

Gràfic 94. Quanta estona aproximadament veus la televisió? Mitjana segons sexe i edat (només per als que veuen la televisió)

D'acord amb les declaracions dels entrevistats, Tele 5 és la cadena més vista, i el 71,9% dels entrevistats hi ha vist algun programa durant la setmana anterior a l'entrevista. Antena 3 és la segona cadena amb més audiència setmanal acumulada, i el 65,7% l'ha mirada també la setmana abans de l'entrevista. TV3 i TVE 1 ocupen el tercer i quart lloc, amb un 55,3% i un 46,1% respectivament.

Gràfic 95. Durant la darrera setmana, a quin canal de televisió has vist algun programa? (espontània) (multiresposta) (només per als que veuen la televisió) (n=566)

En clara dissonància amb les dades de l'audiència, TV3 és l'emissora preferida pels joves. Un 29,3% declara preferir aquesta cadena, mentre que Tele 5 se situa en segon lloc amb un 23,9% de les respostes, mentre que un 18,7% s'inclina per Antena 3. TVE 1 –que, recordem, era vista per un 46,1% dels joves entrevistats– és preferida només per un 5,5%, per darrere de K3/33, que és triada pel 6,5% dels joves, i només una mica per davant de la suma dels canals de les plataformes digitals (4,9%), del Canal Plus (4,2%) o de La 2 (3,9%).

Cada cadena de televisió és preferida per un sector dels joves:

. TV3 és preferida per més nois que noies i entre el seu públic preferent dominen els nois i noies de més de 20 anys, els nascuts a Barcelona o Catalunya fills de pares catalans, els residents a l'Eixample o a Sarrià-Sant Gervasi, amb estudis secundaris professionals o universitaris, que són d'esquerres i se senten més catalans que espanyols o bé únicament catalans. En canvi, té menys fidels entre els joves que es declaren de dretes i tenen un sentiment espanyolista, entre els nascuts a l'estranger, els residents

a Nou Barris, els fills de pares immigrants d'altres indrets de l'Estat o els que tenen només estudis primaris.

. Tele 5 és escollida per damunt de la mitjana entre els joves nascuts a Barcelona de pares provinents de fora de Catalunya, els que tenen només estudis primaris, es declaren de dreta i els que se senten més espanyols que catalans.

. Opten per Antena 3 molts joves nascuts a l'estranger, de dreta o apolítics, amb sentiment espanyolista i estudis primaris o secundaris.

. Per últim, el 67,7% dels que prefereixen TVE 1 són joves nascuts fora de la Unió Europea.

Al llarg dels darrers cinc anys, es detecta un clar increment de la preferència per Tele 5, paral·lela al descens del percentatge dels que s'inclinen per TV3 i per TVE 1.

8. NOVES TECNOLOGIES

8.1. Ús d'ordinador, Internet i correu electrònic

L'ús de les tecnologies de la informació és majoritari entre els joves. El 87,3% dels entrevistats fa servir l'ordinador, el 80,7% es connecta habitualment a Internet i el 76,8% utilitza el correu electrònic. Les noies i els més joves són els que més fan servir aquestes eines.

Taula 26. Personalment, acostumes a utilitzar...Segons sexe, edat i districte

	Ordinador (n = 524)	Internet (n = 484)	Correu electrònic (n = 461)
Total	87,3	80,7	76,8
Sexe			
Home	85,0	79,5	75,6
Dona	89,8	81,9	78,2
Edat			
15 a 19	92,8	86,2	81,2
20 a 24	90,3	83,7	80,1
25 a 29	82,3	75,6	72,2
Districte			
Ciutat Vella	90,0	85,0	77,5
Eixample	94,4	91,1	91,1
Sants-Monjuïc	83,6	80,6	76,1
Les Corts	88,6	80,0	74,3
Sarrià-St. Gervasi	98,0	90,0	86,0
Gràcia	87,8	85,4	85,4
Horta-Guinardó	94,1	85,3	83,8
Nou Barris	75,0	63,2	58,8
Sant Andreu	75,9	67,2	58,6
Sant Martí	81,7	79,5	74,7

Els joves estudiants a temps complet, els que tenen estudis universitaris o secundaris, els que es consideren d'esquerres, els que viuen a Sarrià-Sant Gervasi i els joves nascuts a Catalunya fills de pares catalans són els que fan un ús més intens de l'ordinador, Internet i el correu electrònic. Destaca el fet que els joves nascuts fora d'Europa són els que més utilitzen tant Internet com el correu electrònic.

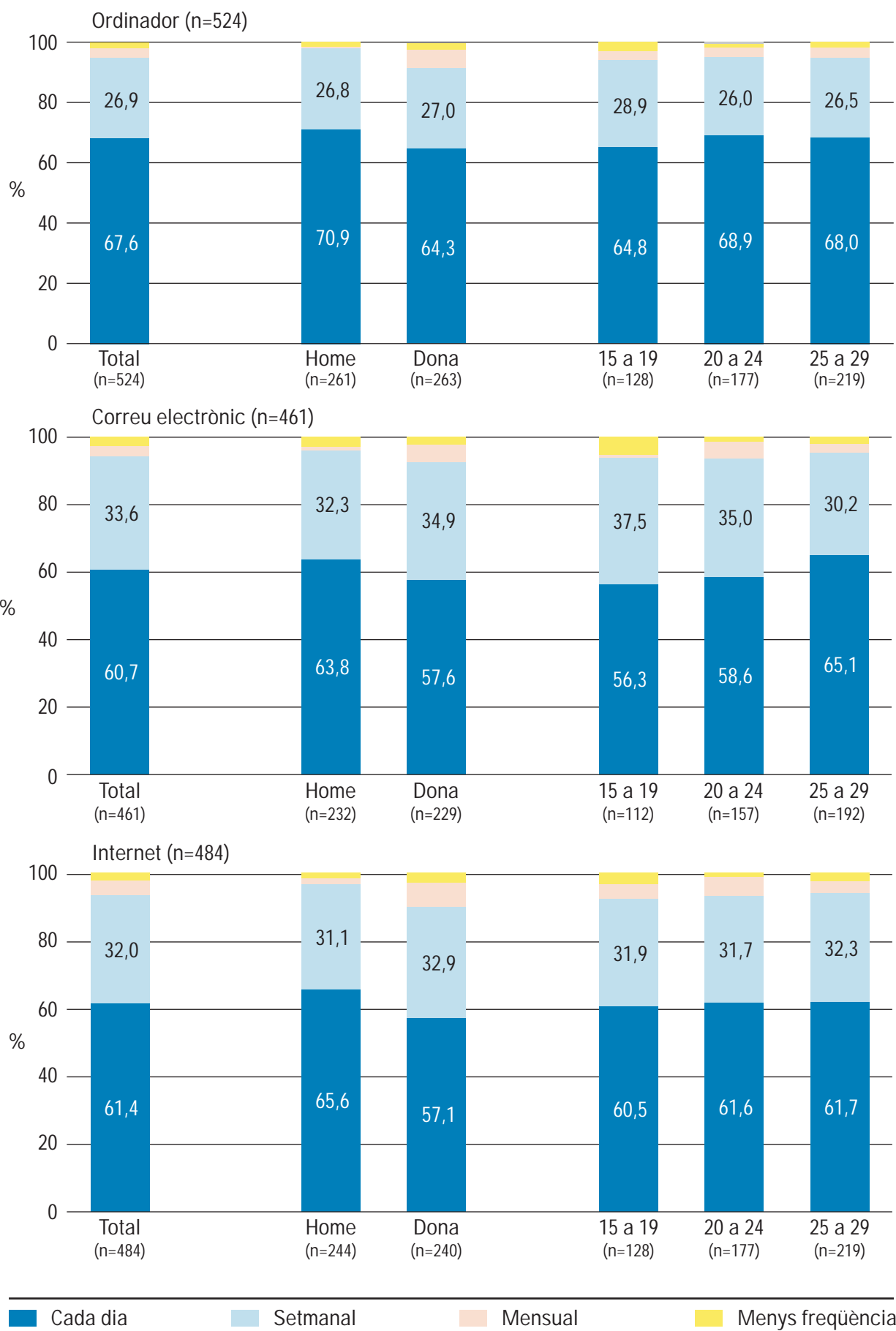
Taula 27. Personalment, acostumes a utilitzar...Segons lloc de naixement, lloc de naixement seu i dels pares, activitat principal, ideologia

	Ordinador (n = 524)	Internet (n = 484)	Correu electrònic (n = 461)
Total	87,3	80,7	76,8
Lloc de naixement			
Barcelona	86,9	79,9	75,2
Catalunya	85,0	75,0	70,0
Espanya	87,8	78,0	70,7
Unió Europea	100,0	100,0	100,0
Món	88,3	84,5	85,4
Lloc de naixement ell i pares			
eCAT pCAT	92,0	85,6	82,4
eCAT pCAT/ESP	87,1	79,9	71,2
eCAT pESP	77,6	69,0	66,4
eESP	87,2	76,9	69,2
eUE	100,0	100,0	100,0
eMÓN	88,3	84,5	85,4
ALT	100,0	100,0	100,0
Activitat principal			
Estudia	97,3	92,0	88,8
Estudia i treballa	94,0	88,0	85,5
Treballa i estudia	90,0	80,0	72,5
Treballa	75,3	67,4	62,6
Ni estudia ni treballa	80,3	74,2	71,2
Ideologia			
Esquerra	93,0	87,3	83,8
Centre	88,9	82,1	79,6
Dreta	80,0	72,0	72,0
Apolític	82,9	75,7	70,3
NS-NC	75,3	67,1	60,3

Entre sis i set de cada deu usuaris dels equipaments proposats en fan un ús diari. Curiosament, els homes i els joves més grans, que eren els que tenien un percentatge d'utilització menys alt, són els que fan un ús més intens de les tecnologies de la informació.

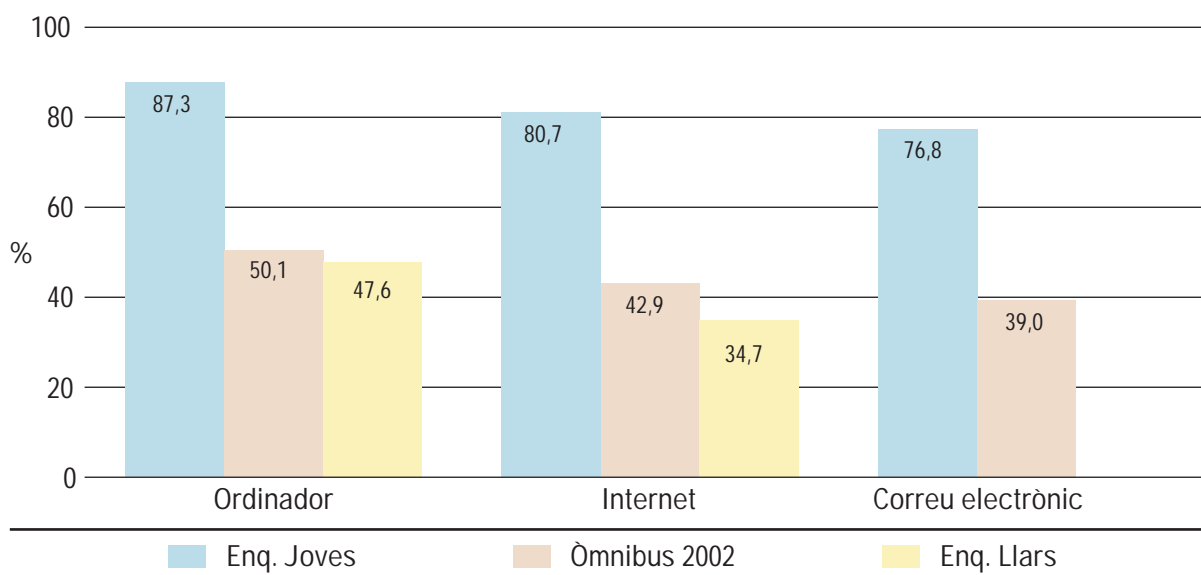
Gràfic 96. Amb quina freqüència acostumes a utilitzar...Segons sexe i edat

L'ús d'aquestes tecnologies és clarament més alt entre els joves que entre el conjunt de la població barcelonina i catalana ³²

Gràfic 97. Acostumes a utilitzar...

(comparació amb *Òmnibus* desembre 2002 i *Enquesta a les llars sobre l'equipament i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a Catalunya*)

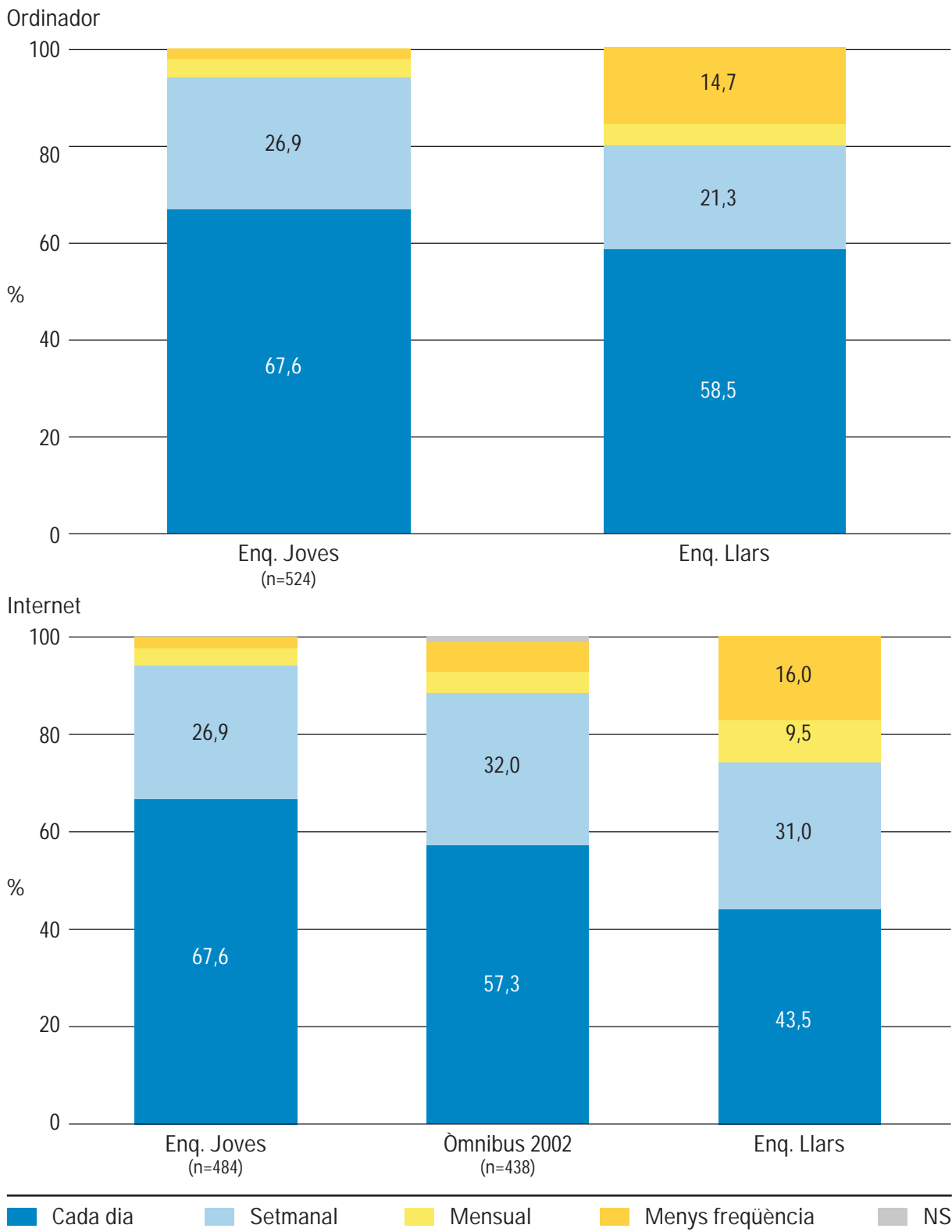

La freqüència d'ús d'Internet també és una mica més alta entre els usuaris joves que entre el total de la població.

³² *Òmnibus Municipal*. Ajuntament de Barcelona, desembre 2002. *Enquesta a les llars sobre l'equipament i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a Catalunya*. Generalitat de Catalunya, desembre 2002.

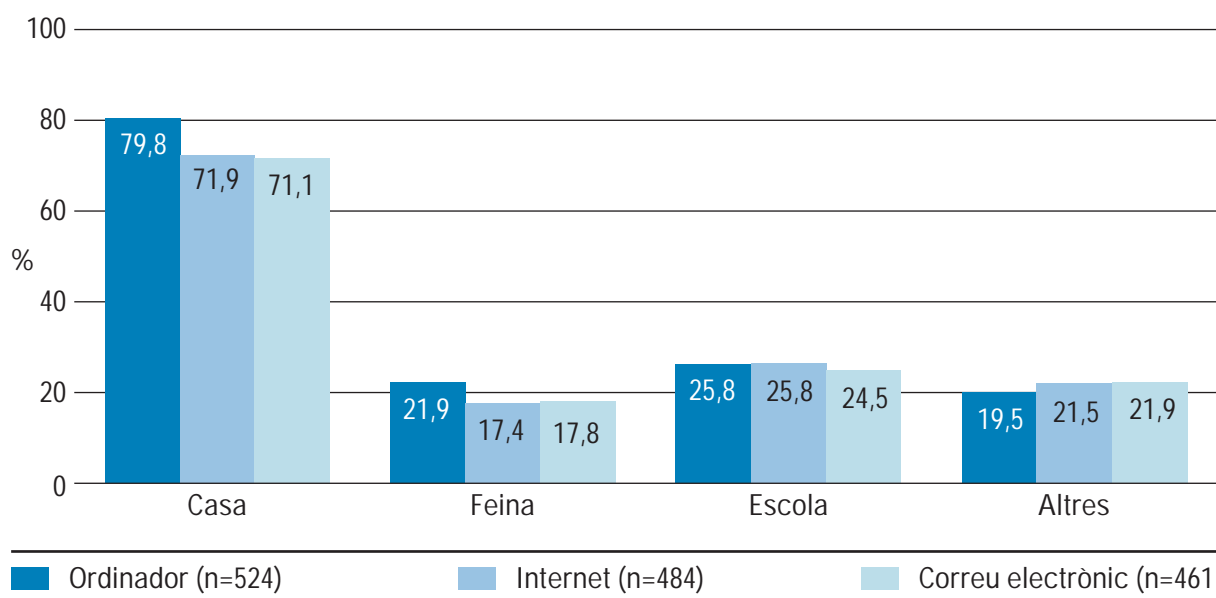
L'univers de l'Òmnibus és la població resident a Barcelona de 16 i més anys i el de l'Enquesta a les llars és la població resident a Catalunya de 15 i més anys.

Gràfic 98. Amb quina freqüència acostumes a utilitzar...
 (comparació amb Òmnibus desembre 2002 i Enquesta a les llars sobre l'equipament i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a Catalunya)

La llar és el lloc des d'on habitualment es fa servir l'ordinador i es consulta Internet i el correu electrònic.

Gràfic 99. Des de quins llocs acostumes a utilitzar:
(multiresposta)

8.2. Tinença d'ordinador i connexió a Internet

El 76,7% dels joves entrevistats tenen ordinador a casa seva, i el 56,8% disposa de connexió a Internet. A les llars dels nois i les noies més joves sovintegen més ambdós equips.

L'emancipació és un factor fonamental a l'hora d'explicar la menor presència d'equipament informàtic a la llar dels joves de més edat, tal com demostra la següent taula: l'ordinador és present al 83,4% de les llars dels joves que conviuen amb els pares, mentre que només ho és al 64,2% dels domicilis dels joves emancipats. Pel que fa a la connexió a Internet, les xifres són del 64,9% i 41,7% respectivament.

Les llars dels joves catalans d'origen són les que estan més equipades amb ordinador i connexió a Internet, i les dels nascuts fora d'Europa, les que menys. D'altra banda, la presència d'ambdós ítems és més alta a les cases dels joves fills de pares catalans que allà on els pares provenen d'altres indrets de l'Estat.

Taula 28. A casa teva hi ha ordinador? I connexió a Internet? Segons sexe, edat, emancipació, lloc de naixement i lloc de naixement seu i dels seus pares

	Ordinador (n = 920)	Internet (n = 710)
Total	76,7	56,8
Sexe		
Home	73,9	57,7
Dona	79,5	55,8
Edat		
15 a 19	87,2	68,6
20 a 24	81,1	58,6
25 a 29	67,9	49,2
Situació de convivència		
Pares	83,4	64,9
Parella	73,0	51,9
Parella fills	48,4	32,8
Amics	61,7	31,3
Sol	57,9	36,8
Altres	56,3	43,8
Viu amb els pares		
No emancipats	83,4	64,9
Emancipats	64,2	41,7
Lloc de naixement		
Barcelona	83,2	64,3
Catalunya	85,4	48,8
Espanya	78,9	56,6
Unió Europea	78,9	47,4
Món	47,1	28,4
Lloc de naixement ell i pares		
eCAT pCAT	87,5	69,2
eCAT pCAT/ESP	84,1	63,4
eCAT pESP	76,3	56,5
eESP	78,1	54,8
eUE	78,9	47,4
eMON	47,1	28,4
ALT	73,3	40,0

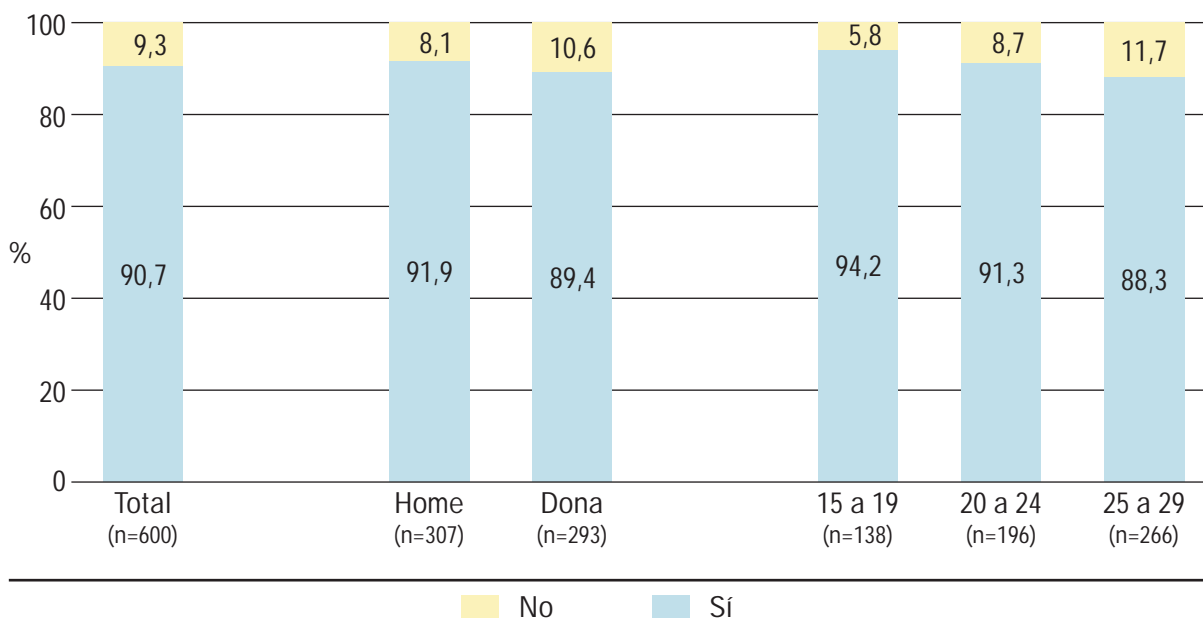
Com a mitjana, hi ha un ordinador personal a les llars dels joves barcelonins. Si calculem la mitjana només entre els joves que tenen ordinador a casa seva, la xifra resultant és d'1,3: això vol dir que dos de cada deu joves que disposen d'ordinador a la llar en tenen més d'un.

8.3. Telèfon mòbil

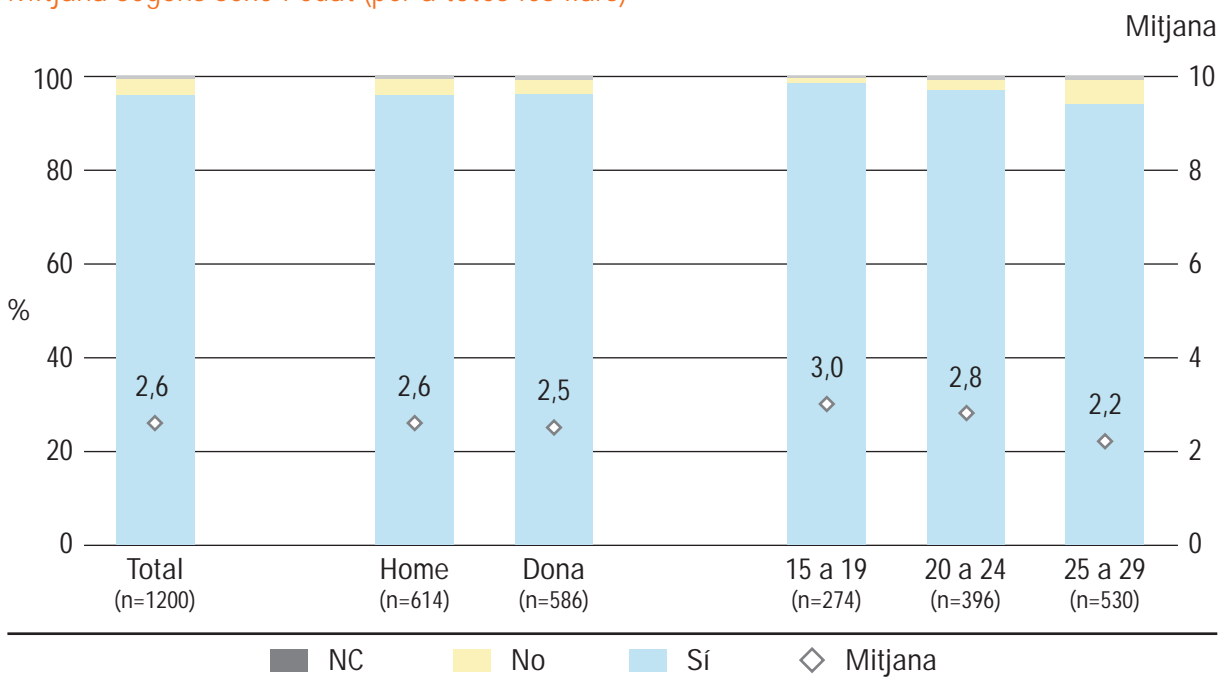
El telèfon mòbil és clarament l'instrument més estès entre els joves pel que fa a les tecnologies de la informació i la comunicació. Nou de cada deu joves disposen de telèfon

mòbil propi, i en el 90,7% dels casos hi ha com a mínim un mòbil a les llars dels joves. La mitjana de telèfons mòbils a les llars dels joves és de 2,6 aparells. Tal com veiem, la difusió del mòbil entre els joves és pràcticament universal. Tot i així, es troba més estès entre els nois i les noies més joves.

Gràfic 100. Tens telèfon mòbil propi? Segons sexe i edat

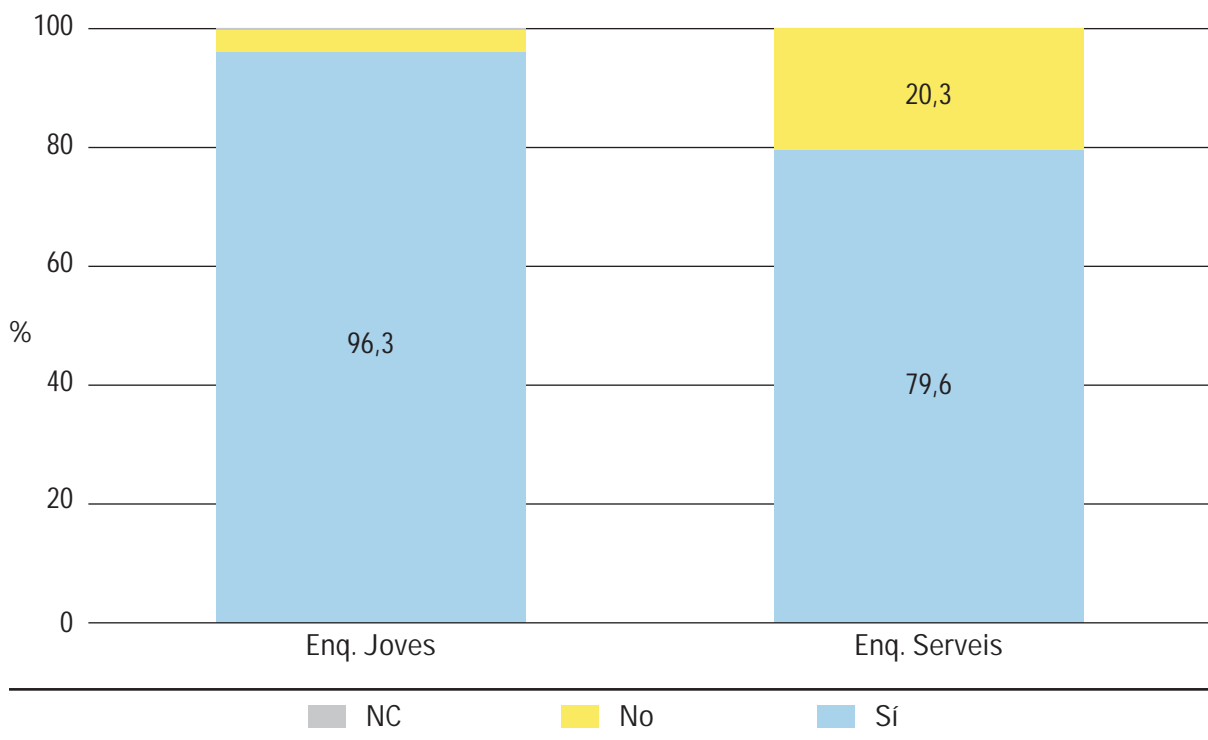

Gràfic 101. A casa teva hi ha telèfon mòbil? Quants telèfons mòbils hi ha a casa teva? Mitjana segons sexe i edat (per a totes les llars)

La taxa de tinença de mòbil a les llars és més alta entre els joves que entre el conjunt de la població barcelonina.

Gràfic 102. Tinença de mòbil a la llar dels joves (comparació amb *Enquesta de Serveis Municipals*)

9. SOCIETAT I VALORS

9.1. Les problemàtiques socials

L'atur i els conflictes vinculats al món laboral és el problema social que més preocupa els joves barcelonins quan se'ls demana que es pronunciïn espontàniament sobre aquest aspecte. A continuació se situen els problemes associats a la immigració i el racisme³³ i, després, amb percentatges molt similars, la dificultat d'accés a l'habitatge i la inseguretat ciutadana. La conjuntura política nacional i internacional³⁴ també marca el to de les respostes, de manera que un 10,1% dels entrevistats es refereix als problemes internacionals (fonamentalment, la guerra de l'Iraq i la posició del Govern espanyol davant d'aquest conflicte) i un 7,5% a la catàstrofe del *Prestige*.

Taula 29. Quin problema social et preocupa més? (espontània) (suma de les dues respostes)

Atur, conflictes laborals	25,0
Problemes associats a la immigració i racisme	22,3
Dificultat d'accés a l'habitatge	14,8
Inseguretat ciutadana	14,4
Pobresa, marginació, desigualtat	10,3
Problemes internacionals	10,1
Catàstrofe <i>Prestige</i>	7,5
Droga	7,2
Violència, vandalisme, incivisme	5,1
Problemes econòmics	5,0
Terrorisme	4,5
Situació política	4,5
Desigualtats al món, globalització	4,5
Medi ambient	2,6
Ensenyament	2,6
Discriminació contra determinats col·lectius	2,6
Violència domèstica	2,2
Insolidaritat, manca de conscienciació	1,8
Canvi de models i valors familiars	1,6
Valors	1,3
Salut	1,1
Capitalisme, materialisme, consumisme	1,0
Intolerància	0,9
Injustícia	0,9
La sida	0,8
Ignorància	0,6
Lleure dels joves	0,5
El futur	0,4
Manipulació dels mitjans de comunicació	0,4
Llibertat	0,3
Circulació i mobilitat	0,3
Altres	2,3
Cap	4,3
NS	2,3

³³ Entre el 22,3% de joves que al·ludeixen a la immigració cal diferenciar entre el 6,2% que veu com un problema el racisme existent a la societat i el 16,1% que es refereix específicament als problemes que causa el fenomen migratori.

³⁴ El treball de camp de l'enquesta es va fer entre el 13 de desembre de 2002 i el 24 de febrer de 2003, tot coincidint amb el període de mobilitzacions immediatament anterior al conflicte de l'Iraq. El 13 de novembre de 2002, per la seva banda, va tenir lloc l'enfonsament del petrolier *Prestige* davant les costes gallegues.

La preocupació pel treball s'incrementa a mesura que avança l'edat de l'entrevistat, i assolix el 30,9% de les respostes entre els 25 i els 29 anys. El mateix succeeix amb la dificultat d'accés a l'habitatge, que en aquest segment d'edat aglutina el 18,7% de les respostes. També és aquí on hi ha més inquietud pels problemes internacionals. En canvi, entre els nois i les noies més joves els problemes associats a la immigració ocupen el primer lloc, seguits de l'atur i els conflictes laborals –amb menys respostes que en els grups d'edat superiors–, la pobresa, la marginació i la desigualtat –amb un percentatge de respostes similars– i la droga –amb un índex superior de respostes. També és en aquest grup on hi ha més joves a qui no preocupa cap problema social (8,0%) o bé que són incapaços de concretar-ne cap (5,8%).

**Taula 30. Quin problema social et preocupa més? Segons edat (espontània)
(suma de les dues respostes)**

	Total (n = 1200)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
Atur, conflictes laborals	25,0	13,5	25,0	30,9
Problemes associats a la immigració i racisme	22,3	25,9	21,5	20,9
Dificultat d'accés a l'habitatge	14,8	8,8	13,9	18,7
Inseguretat ciutadana	14,4	10,9	15,9	15,1
Pobresa, marginació, desigualtat	11,3	11,3	10,9	11,5
Problemes internacionals	10,1	7,7	8,6	12,5
Catàstrofe <i>Prestige</i>	7,5	9,5	9,6	4,9
Droga	7,2	11,3	4,8	6,8
Violència, vandalisme, incivisme	5,1	4,4	5,3	5,3
Problemes econòmics	5,0	4,7	5,3	4,9
Terrorisme	4,5	4,7	4,8	4,2
Situació política	4,5	2,9	6,3	4,0
Desigualtats al món, globalització	4,5	2,6	3,8	6,0
Medi ambient	2,6	3,6	2,0	2,5
Ensenyament	2,6	4,4	3,0	1,3
Discriminació contra determinats col·lectius	2,3	2,6	1,3	3,0
Violència domèstica	2,2	3,6	1,5	1,9
Insolidaritat, manca de conscienciació	1,8	1,8	3,0	0,9
Canvi de models i valors familiars	1,6	0,7	1,8	1,9
Valors	1,3	0,4	1,3	1,9
Salut	1,1	0,4	1,0	1,5
Capitalisme, materialisme, consumisme	1,0	0,4	1,5	0,9
Intolerància	0,9	1,1	1,3	0,6
Injustícia	0,9	1,1	1,0	0,8
La sida	0,8	0,4	1,0	0,8
Ignorància	0,6	0,0	1,0	0,6
Lleure dels joves	0,5	0,4	1,0	0,2
El futur	0,4	0,7	0,3	0,4
Manipulació dels mitjans de comunicació	0,4	0,4	0,5	0,4
Llibertat	0,3	1,1	0,3	0,0
Circulació i mobilitat	0,3	0,4	0,0	0,6
Altres	2,3	2,9	2,0	2,3
Cap	4,3	8,0	4,3	2,3
NS	2,3	5,8	0,8	1,5

■ Problemes més importants en cada segment de població

L'orientació ideològica dels joves també marca diferències a l'hora de concretar llurs inquietuds socials, i així els joves de dreta es mostren més preocupats per la inseguretat ciutadana, el terrorisme, la droga i els problemes econòmics, i els d'esquerra esmenten més la dificultat d'accés a l'habitatge i, juntament amb els de centre, la pobresa i els problemes internacionals. Entre els joves de dreta, els apolítics i, sobretot, entre els que no es pronuncien sobre les seves inclinacions polítiques, és on hi ha més persones a qui no preocupa cap problema col·lectiu.

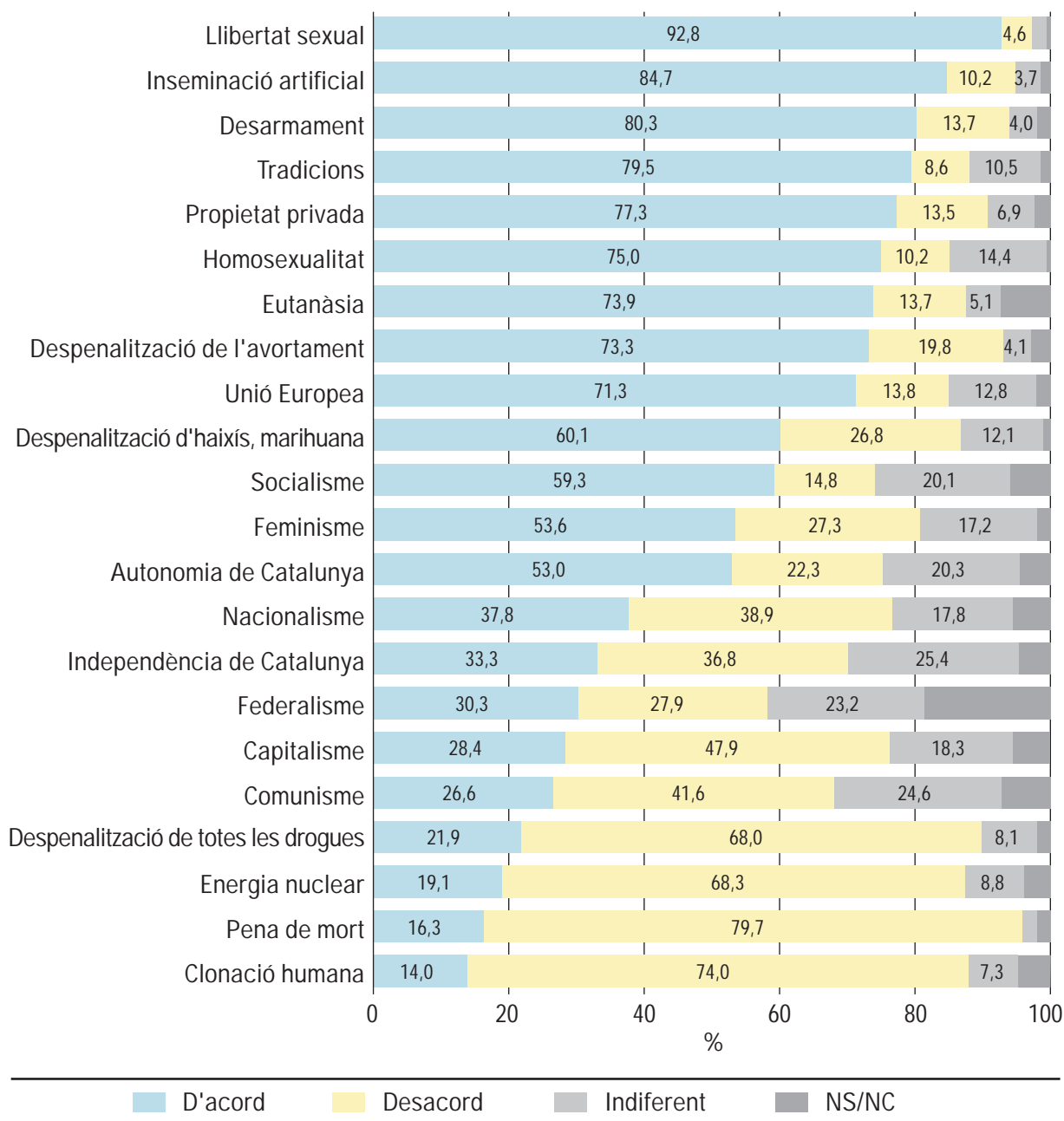
Taula 31. Quin problema social et preocupa més? Segons ideologia (espontània) (suma de les dues respostes)

	Total (n = 1200)	Esquerra (n = 465)	Centre (n = 321)	Dreta (n = 49)	Apolític (n = 188)	NS-NC (n = 177)
Atur, conflictes laborals	25,0	29,2	23,7	22,4	21,8	20,3
Problemes associats a la immigració i racisme	22,3	24,7	20,9	24,5	17,6	22,6
Dificultat d'accés a l'habitatge	14,8	17,0	13,7	10,2	16,0	11,3
Inseguretat ciutadana	14,4	12,7	13,4	24,5	19,1	13,0
Pobresa, marginació, desigualtat	11,3	12,3	12,1	6,1	10,1	9,6
Problemes internacionals	10,1	10,5	11,5	2,0	9,6	9,0
Catàstrofe <i>Prestige</i>	7,5	9,0	6,2	0,0	6,9	8,5
Droga	7,2	5,4	7,8	12,2	5,3	11,3
Violència, vandalisme, incivisme	5,1	3,0	5,3	4,1	7,4	7,9
Problemes econòmics	5,0	3,9	6,2	10,2	4,3	5,1
Terrorisme	4,5	2,2	5,0	12,2	8,0	4,0
Situació política	4,5	6,9	3,1	4,1	4,3	1,1
Desigualtats al món, globalització	4,5	5,6	5,0	4,1	2,1	3,4
Medi ambient	2,6	2,2	3,4	0,0	3,7	1,7
Ensenyament	2,6	2,4	3,4	2,0	2,7	1,7
Discriminació contra determinats col·lectius	2,3	1,5	4,0	4,1	1,6	1,7
Violència domèstica	2,2	2,8	2,2	2,0	2,1	0,6
Insolidaritat, manca de conscienciació	1,8	3,0	2,2	0,0	0,5	0,0
Canvi de models i valors familiars	1,6	1,5	2,2	2,0	0,5	1,7
Valors	1,3	1,3	2,5	2,0	0,0	0,6
Salut	1,1	1,5	0,9	2,0	0,0	1,1
Capitalisme, materialisme, consumisme	1,0	1,9	0,3	0,0	0,5	0,6
Intolerància	0,9	1,5	0,6	0,0	1,1	0,0
Injustícia	0,9	1,1	0,3	0,0	1,1	1,7
La sida	0,8	0,6	0,3	0,0	0,0	2,8
Ignorància	0,6	1,1	0,6	0,0	0,0	0,0
Lleure dels joves	0,5	0,4	0,6	2,0	0,5	0,0
El futur	0,4	0,9	0,0	0,0	0,5	0,0
Manipulació dels mitjans de comunicació	0,4	0,2	0,6	0,0	1,1	0,0
Llibertat	0,3	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0
Circulació i mobilitat	0,3	0,4	0,0	0,0	1,1	0,0
Altres	2,3	2,4	2,2	0,0	2,7	2,8
Cap	4,3	1,9	3,1	6,1	5,3	10,7
NS	2,3	1,1	1,2	0,0	4,3	5,6

El següent gràfic planteja el grau d'acord dels joves amb diversos aspectes que sovint generen posicionaments enfrontats en el si de la societat. Només un, la llibertat sexual, genera una acceptació pràcticament unànime. Els joves també expressen postures clarament progressistes entorn de temes com la inseminació artificial, el desarmament, l'homosexualitat, l'eutanàsia o la despenalització de l'avortament, que són aprovats per més del 70,0% dels entrevistats, i la pena de mort o l'energia nuclear, que són majoritàriament rebutjats. Tot i així, cal fer notar que gairebé dos de cada deu entrevistats són favorables a l'energia nuclear, i que el 16,3% aprova la pena de mort. Pel que fa a les drogues, els entrevistats fan una clara distinció entre l'haixix i la marihuana, la despenalització dels quals és aprovada pel 60,1% dels entrevistats, i la resta de drogues: en aquest cas, un 68,0% és contrari a la seva legalització.

Les tradicions, la propietat privada i la Unió Europea també són aspectes aprovats per més de set de cada deu entrevistats, que, en canvi, es pronuncien majoritàriament contra la clonació humana. Els aspectes polítics són els que desperten més indiferència; així, entre un 20,0% i un 25,0% dels entrevistats són indiferents a conceptes com la independència de Catalunya, el federalisme, l'autonomia de Catalunya, el comunisme i el socialisme. Destaca una altra dada curiosa: només el 28,4% dels entrevistats és favorable al sistema econòmic vigent, el capitalisme, que, en canvi, desperta les crítiques del 47,9%. Sistemes econòmics alternatius, com el socialisme o el comunisme, tampoc no recullen adhesions majoritàries.

Gràfic 103. Grau d'acord amb els següents conceptes:

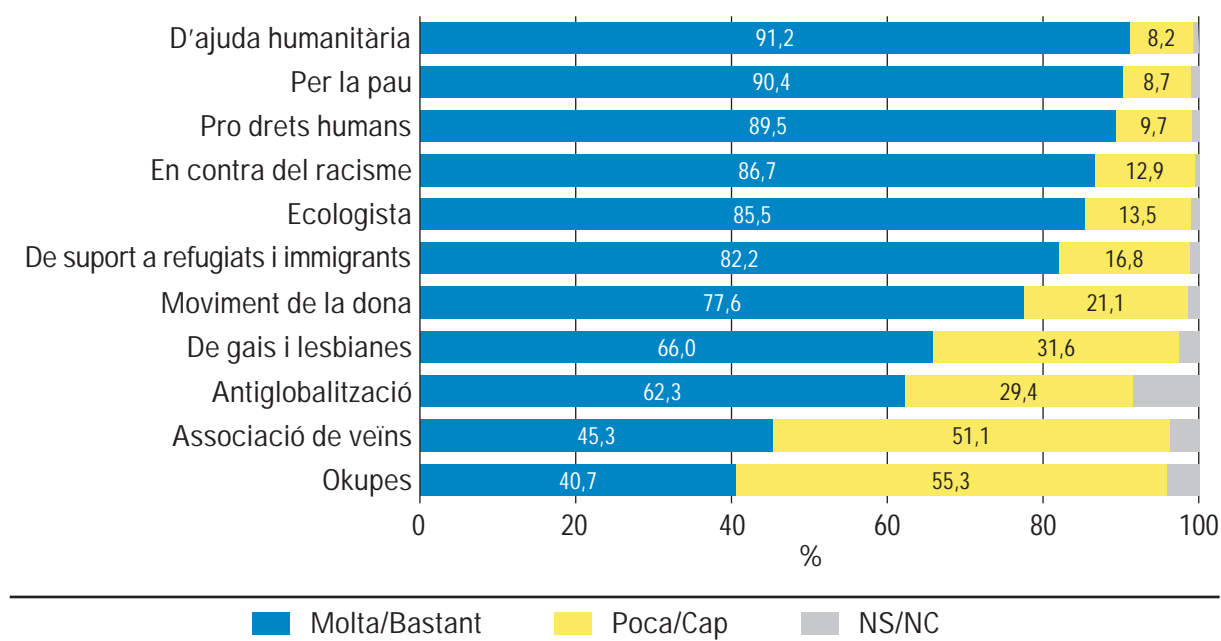

9.2. Els moviments socials

A banda de l'acord amb una sèrie d'idees vigents en l'entorn social, també s'ha demanat als joves per la simpatia que senten cap a una sèrie de moviments reivindicatius. Hi ha una sèrie d'idees motor que generen un amplíssim consens social, com ara l'ajuda humanitària, el pacifisme, els drets humans, l'antiracisme, l'ecologisme, l'ajuda als refugiats i immigrants i el feminisme.³⁵ També hi ha una majoria d'entrevistats –si bé no tan àmplia com en els casos anteriors– que es mostra partidària dels moviments de gais i lesbianes o d'antiglobalització; en canvi, una mica més de la meitat dels joves entrevistats es declara contrari als moviments okupes i a les associacions de veïns.

³⁵ Curiosament, recullen més adhesions els moviments per la dona (el 77,6% dels entrevistats els té molta o bastant simpatia) que la mateixa idea feminista (amb la qual està d'acord el 53,6% dels joves). En canvi, hi ha més acord amb l'homosexualitat (75,0%) que amb els moviments de gais i lesbianes (66,0%).

Gràfic 104. Grau de simpatia cap els següents moviments

A mesura que avança l'edat de l'entrevistat, s'incrementa l'adhesió cap als moviments socials proposats. Entre els nois es detecta un grau més alt de simpatia cap als moviments antiglobalitzadors, i, en canvi, les noies són més favorables que els nois als moviments de suport a refugiats i immigrants, de la dona i de gais i lesbianes.

Taula 32. Sents molta o bastant simpatia cap els següents moviments. Segons sexe i edat

	Total (n = 1200)	Home (n = 614)	Dona (n = 586)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
D'ajuda humanitària	91,2	89,9	92,5	87,2	90,7	93,6
Per la pau	90,4	89,4	91,5	89,1	91,9	90,0
Pro drets humans	89,5	87,9	91,1	85,4	88,4	92,5
En contra del racisme	86,7	85,3	88,1	79,9	85,6	90,9
Ecologista	85,5	84,7	86,3	81,0	88,1	85,8
De suport a refugiats i immigrants	82,2	79,5	85,0	75,9	80,8	86,4
Moviment de la dona	77,6	72,5	82,9	75,9	79,0	77,4
De gais i lesbianes	66,0	58,8	73,5	60,6	69,2	66,4
Antiglobalització	62,3	64,5	59,9	58,8	61,4	64,7
Associació de veïns	45,3	45,8	44,9	40,9	46,7	46,6
Okupes	40,7	40,6	40,8	38,0	42,7	40,6

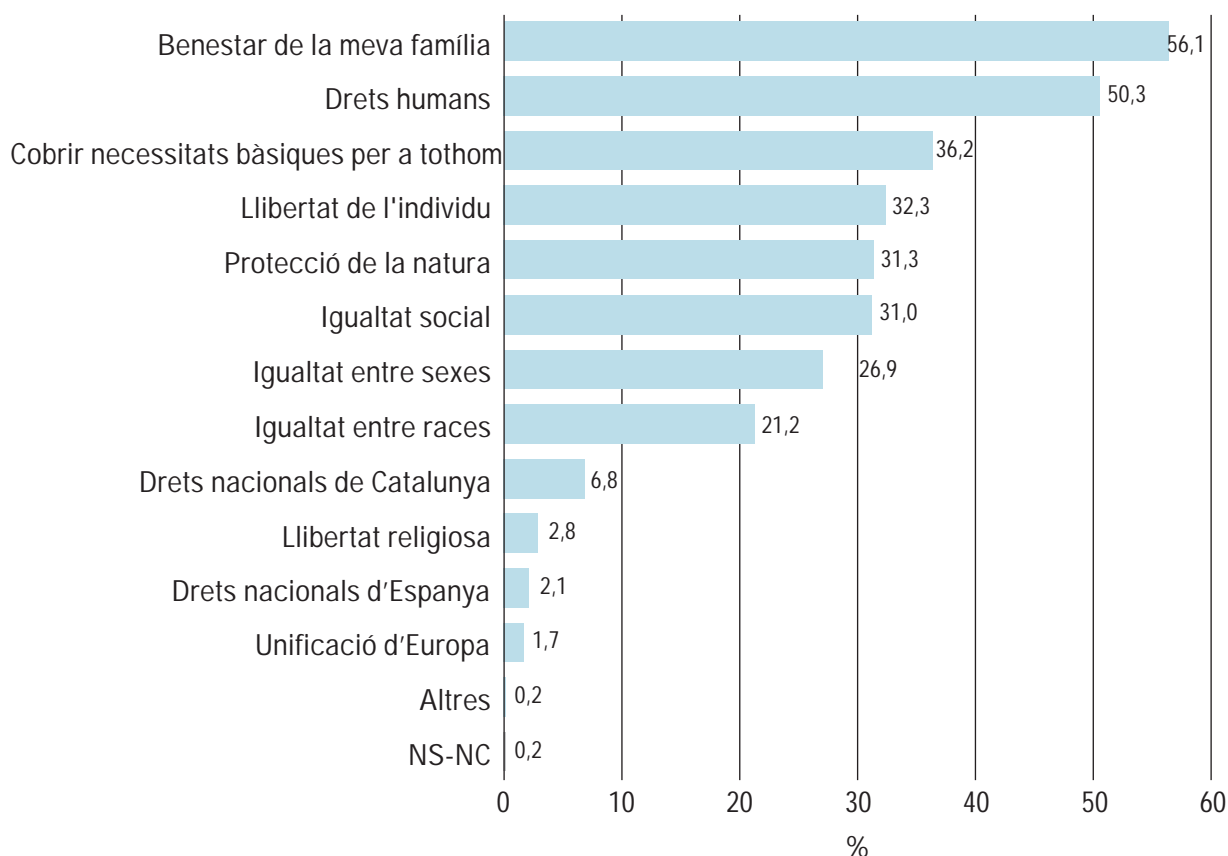

9.3. Els valors emergents

El benestar de la família i els drets humans són les causes per les quals més joves creuen que pagaria la pena arriscar-se. A certa distància, se situen les idees vinculades a la justícia social, com ara el fet de cobrir les necessitats bàsiques de tothom i la igualtat social, així com la protecció de la natura. La unificació d'Europa, els drets nacionals d'Espanya i la llibertat religiosa són les idees que obtenen menys ressò entre els joves.

Les noies estan més sensibilitzades pels drets humans i la igualtat entre sexes, mentre que hi ha més nois que noies que es pronuncien per la protecció de la natura i la llibertat individual. Per la seva banda, els més joves són més receptius a la idea del benestar de la pròpia família, la igualtat entre sexes i la igualtat entre races. Els més joves també s'inclinen relativament més cap a la defensa dels drets nacionals, tant de Catalunya com d'Espanya.

Gràfic 105. Quina causa o idea és per tu la més important, per la qual creus que val la pena sacrificar-se o arriscar-se? (suma de les tres respostes)

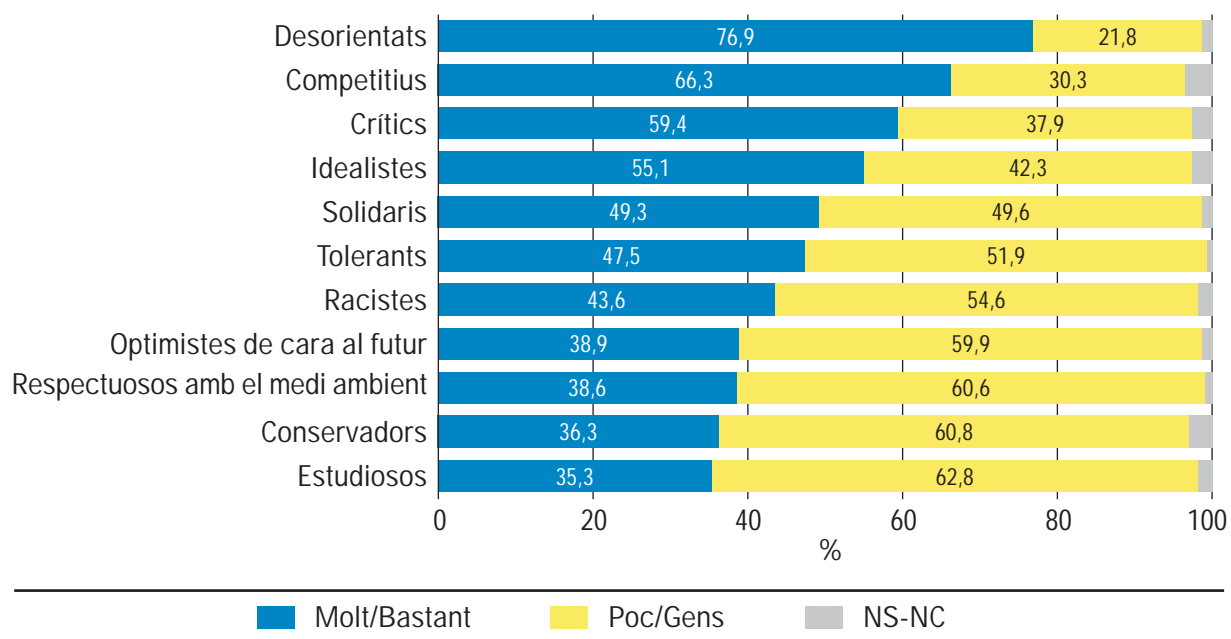

En canvi, els més grans es mostren més sensibles als drets humans i a idees vinculades a la justícia social, com ara cobrir les necessitats de tothom i la igualtat social.

9.4. Autoimatge dels joves

Per damunt de tot, els joves se senten desorientats. En conseqüència, són poc optimistes de cara al futur i es veuen a ells mateixos com a competitiu, però alhora es reconeixen com a crítics, idealistes i poc conservadors. Bona part dels entrevistats també ha desenvolupat una autoimatge força crítica: la majoria opina que els joves són poc estudiosos i poc respectuosos amb el medi ambient, i un de cada dos, aproximadament, també veu la joventut com a poc o gens tolerant i solidària.

Gràfic 106. Per tu, els joves actualment són molt, bastant, poc o gens...

Les noies tenen una imatge d'elles mateixes menys conservadora i més idealista que els nois, mentre que els més grans es perceben com a més solidaris però també més conservadors. Per la seva banda, els més joves se senten una mica menys desorientats que la resta, i força més idealistes i optimistes de cara al futur, però també més racistes, menys estudiosos i menys respectuosos amb el medi ambient.

Taula 33. Per a tu, els joves actualment són molt o bastant... Segons sexe i edat

	Total (n = 1200)	Home (n = 614)	Dona (n = 586)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
Desorientats	76,9	77,7	76,1	73,7	77,8	77,9
Competitius	66,3	66,0	66,6	63,5	68,9	65,7
Crítics	59,4	59,1	59,7	60,9	60,1	58,1
Idealistas	55,1	51,1	59,2	60,2	57,1	50,9
Solidaris	49,3	47,2	51,4	42,7	46,5	54,7
Tolerants	47,5	46,4	48,6	48,5	49,7	45,3
Racistes	43,6	46,4	40,6	50,4	40,4	42,5
Optimistes de cara al futur	38,9	37,6	40,3	50,0	37,6	34,2
Respectuosos amb el medi ambient	38,6	39,4	37,7	35,0	38,1	40,8
Conservadors	36,3	40,7	31,6	32,1	32,3	41,3
Estudiosos	35,3	33,2	37,5	29,6	33,6	39,6

9.5. Immigració

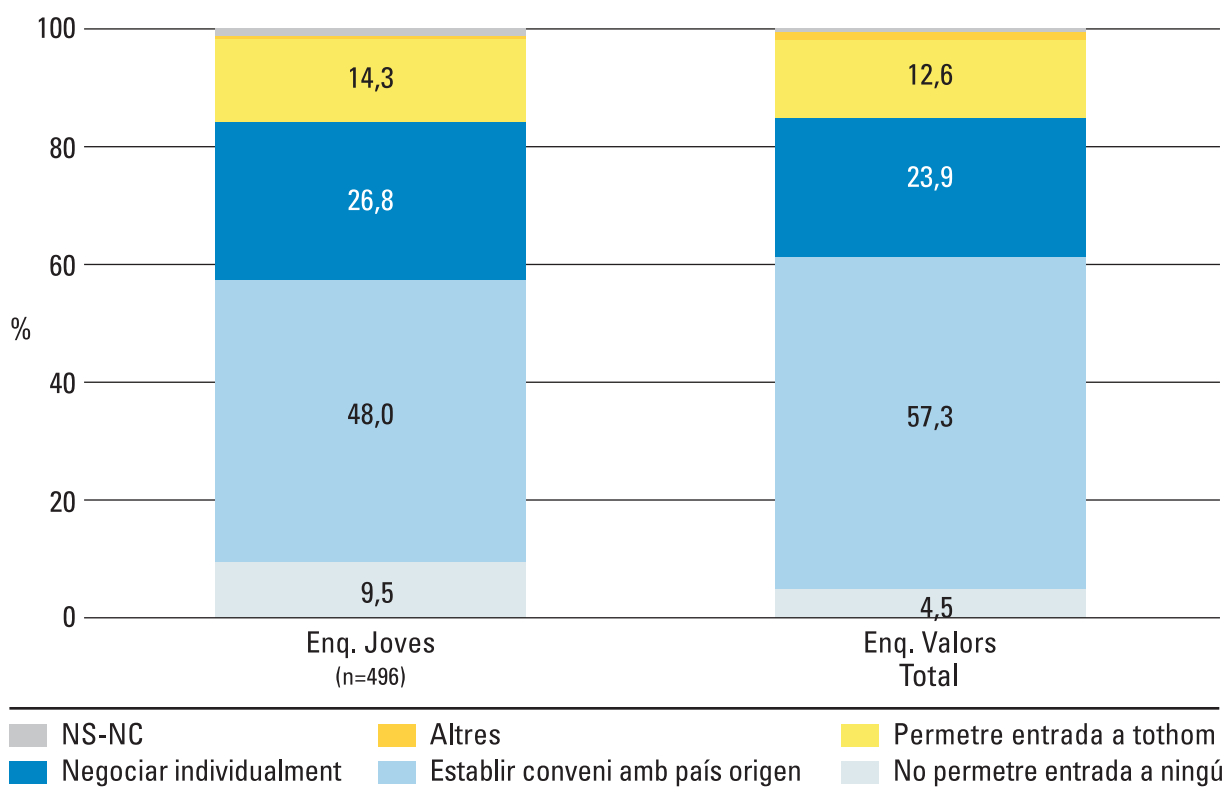
El 16,1% dels joves entrevistats considera els problemes associats a la immigració com un dels dos principals problemes socials vigents, mentre que un 6,2% fa referència al racisme. L'arribada creixent d'immigrants i el seu posicionament en el si de la societat barcelonina és, sens dubte, un dels fenòmens que defineixen les transformacions socials esdevingudes aquests darrers anys, i un dels factors importants per explicar el sistema de valors vigent entre els joves, un sector especialment sensible en tant que és susceptible d'entrar en competència amb els immigrants nous a l'hora d'efectuar la transició a la vida d'adult i ubicar-se en el mercat de treball.

La important presència del fenomen migratori en la vida quotidiana dels joves és corroborada pel fet que el 18,6% dels entrevistats va néixer fora d'Espanya (d'aquests, un 16,5% és de fora d'Europa), i un 14,0% no disposa de nacionalitat espanyola. D'altra banda, el 6,4% dels entrevistats considera que els joves són molt racistes, i el 37,2%, que ho són bastant, i a una quarta part els molestaria una mica o bastant tenir com a veí una persona immigrada.

Davant de la problemàtica plantejada per la immigració, pràcticament la meitat dels joves entrevistats³⁶ s'inclinen per solucions de compromís i creuen que el més adient és establir un conveni amb el país d'origen per tal de pactar l'arribada dels nous. Una quarta part és partidària de negociar individualment l'entrada amb cada persona que desitgi venir, mentre que les solucions extremes, ja sigui d'obertura o de tancament total de fronteres, tenen un suport minoritari (14,3% i 9,5% respectivament).

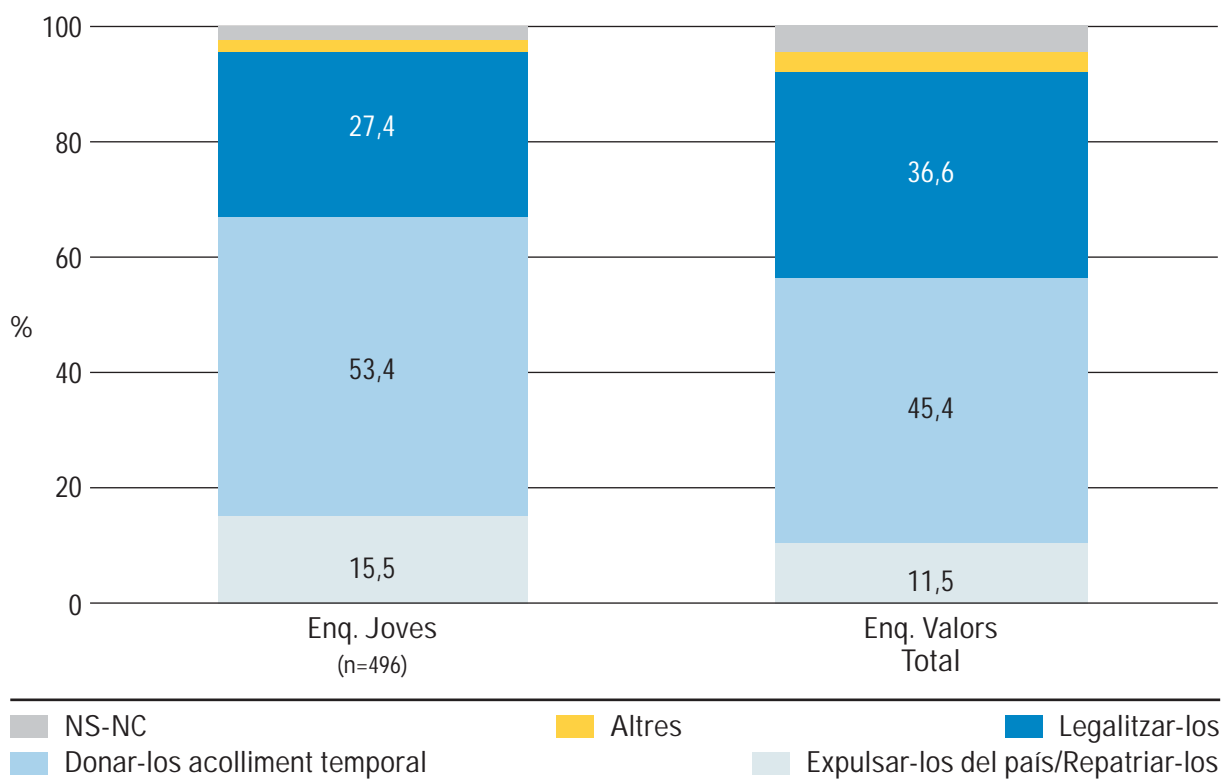
³⁶ Les qüestions referents a la immigració es van plantejar només als joves amb nacionalitat espanyola fills de pare i mare també amb nacionalitat espanyola.

Gràfic 107. Quina política et sembla més adequada de cara a la vinguda de la immigració (comparació amb *Enquesta de Valors*)

Quan es tracta de traslladar la problemàtica al pla de la quotidianitat, i es planteja als entrevistats quina creuen que hauria de ser la solució per als immigrants que arriben a Barcelona, novament predomina la solució que denominem de compromís, i més de la meitat dels joves s'inclina per oferir-los un acolliment temporal. Un percentatge important (el 27,4%) optaria per la legalització, mentre que l'expulsió és defensada per un col·lectiu més minoritari (el 15,5%).

Gràfic 108. Quina mesura prendries amb els immigrants que arriben a Barcelona?
(comparació amb *Enquesta de Valors*)

En general, i en el tema de la immigració, els joves es troben lleugerament més inclinats cap a postures restrictives que el conjunt de la població barcelonina.

Els entrevistats del segment d'edat més jove són els més partidaris de no permetre l'entrada de cap persona immigrada i expulsar les ja presents al territori, mentre que les noies i els més grans són els que es mostren més favorables a solucions de consens (negociar convenis amb els països d'origen) i a legalitzar les persones nouvingudes establertes a la ciutat.

Taula 34. Quina política et sembla més adequada de cara a la vinguda de la immigració? Segons sexe i edat (només per als que, tant ells mateixos com els pares, tenen nacionalitat espanyola)

	Total (n = 496)	Home (n = 263)	Dona (n = 233)	15 a 19 (n = 121)	20 a 24 (n = 174)	25 a 29 (n = 201)
No permetre entrada a ningú	9,5	10,6	8,2	17,4	8,6	5,5
Establir conveni amb país d'origen	48,0	44,5	51,9	42,1	48,3	51,2
Negociar individualment	26,8	29,3	24,0	25,6	25,9	28,4
Permetre entrada a tothom	14,3	14,8	13,7	13,2	16,1	13,4
Altres	0,6	0,4	0,9	0,8	0,6	0,5
NS	0,8	0,4	1,3	0,8	0,6	1,0

Taula 35. Quina mesura prendries amb els immigrants que arriben a Barcelona? Segons sexe i edat (només per als que, tant ells mateixos com els pares, tenen nacionalitat espanyola)

	Total (n = 496)	Home (n = 307)	Dona (n = 293)	15 a 19 (n = 136)	20 a 24 (n = 200)	25 a 29 (n = 264)
Expulsar-los del país/Repatriar-los	15,5	20,2	10,3	21,5	14,9	12,4
Donar-los acolliment temporal	53,4	51,7	55,4	54,5	55,2	51,2
Legalitzar-los	27,4	25,9	29,2	19,0	27,0	32,8
Altres	1,8	1,9	1,7	4,1	1,7	0,5
NS-NC	1,8	0,4	3,4	0,8	1,1	3,0

Pel que fa a la integració de les persones nouvingudes a la societat d'acollida, quatre de cada deu joves opinen que hi ha d'haver un esforç recíproc, tant dels immigrants com de les persones locals. Un de cada tres joves, però, creu que són els immigrants els únics que han d'aportar l'esforç d'integració i que han d'adoptar la cultura del país d'acollida.

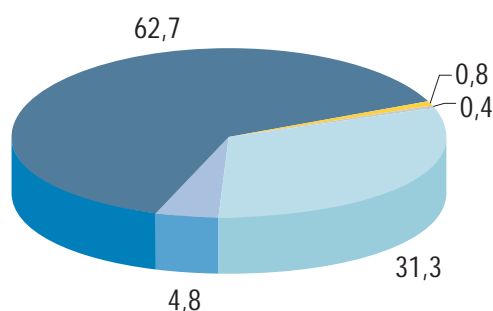
Gràfic 109. Amb quina frase estàs més d'acord?

(només per als que, tant ells mateixos com els pares, tenen nacionalitat espanyola)

Frase A.- Els immigrants haurien d'adoptar la cultura del país d'acollida

Frase B.- Els immigrants haurien de mantenir la seva cultura

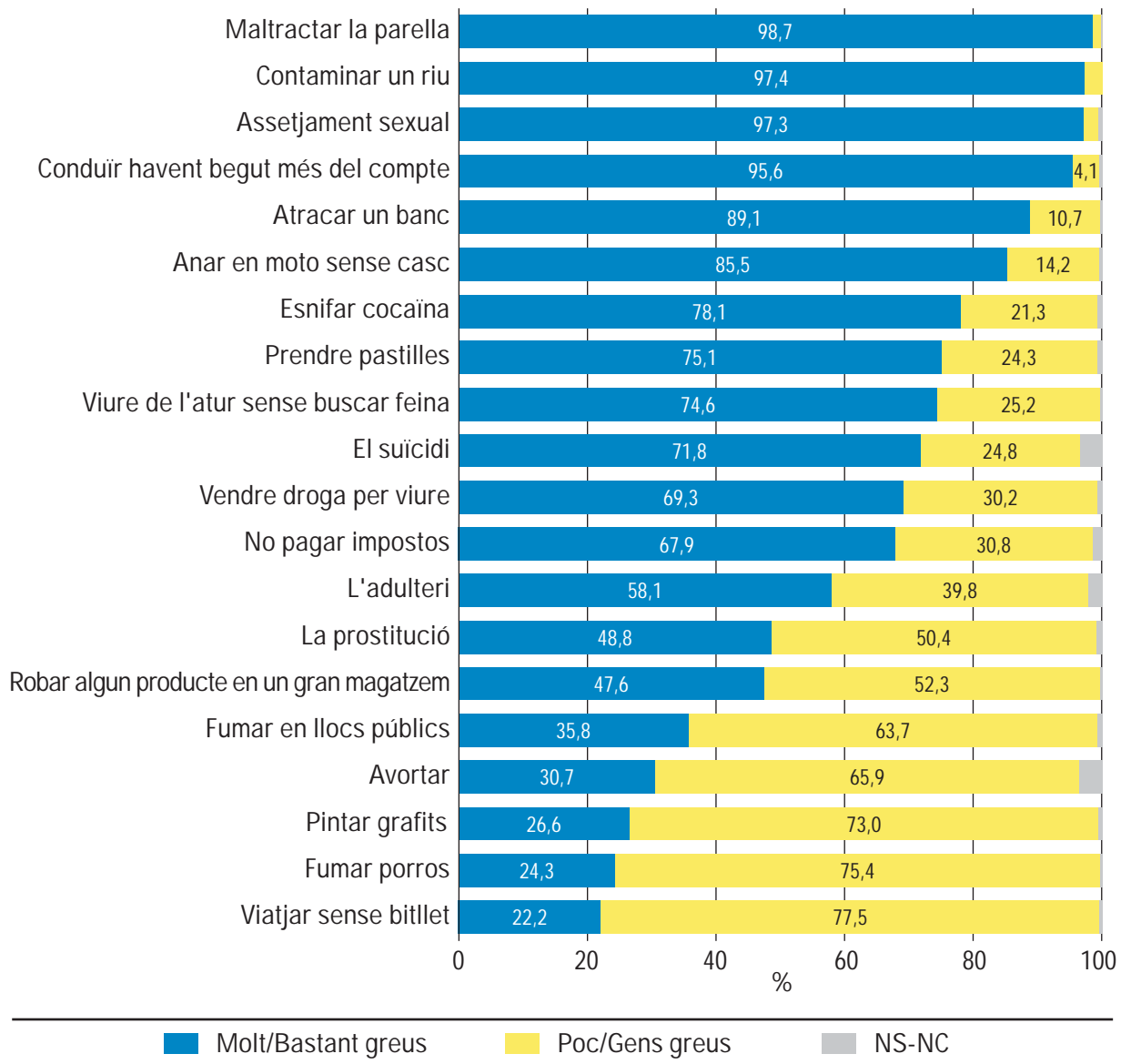
Frase C.- Hi ha d'haver un esforç d'integració tant dels immigrants com de la gent d'aquí

9.6. Posició respecte a actituds socialment no acceptades

Maltractar la parella, contaminar un riu, assetjar sexualment algú i conduir havent begut més del compte són les actituds respecte a les quals els joves es mostren més inflexibles entre totes les proposades i pràcticament tots hi estan en contra. En canvi, dues terceres parts dels joves consideren que viatjar en transport públic sense bitllet, fumar porros i pintar grafitis és poc o gens greu. També més de la meitat es mostren tolerants respecte a l'avortament, fumar en llocs públics, robar algun producte en un gran magatzem i la prostitució.

Gràfic 110. Consideres que les següents situacions són ...

Excepte en aquelles actituds que generen una gran unanimitat, ja sigui a favor o en contra, s'observa que les noies són més fermes en els seus judicis i es mostren, en general, menys transigents. La diferència es fa notar especialment en les següents actituds: vendre droga per viure, robar en un gran magatzem, la prostitució, l'adulteri, el suïcidi, avortar i consumir drogues. Per edats, s'observa que els més joves són més intolerants respecte al consum de drogues, la prostitució i la possibilitat de viure de l'atur sense buscar feina.

Taula 36. Consideres que les següents situacions són molt o bastant greus? Segons sexe i edat

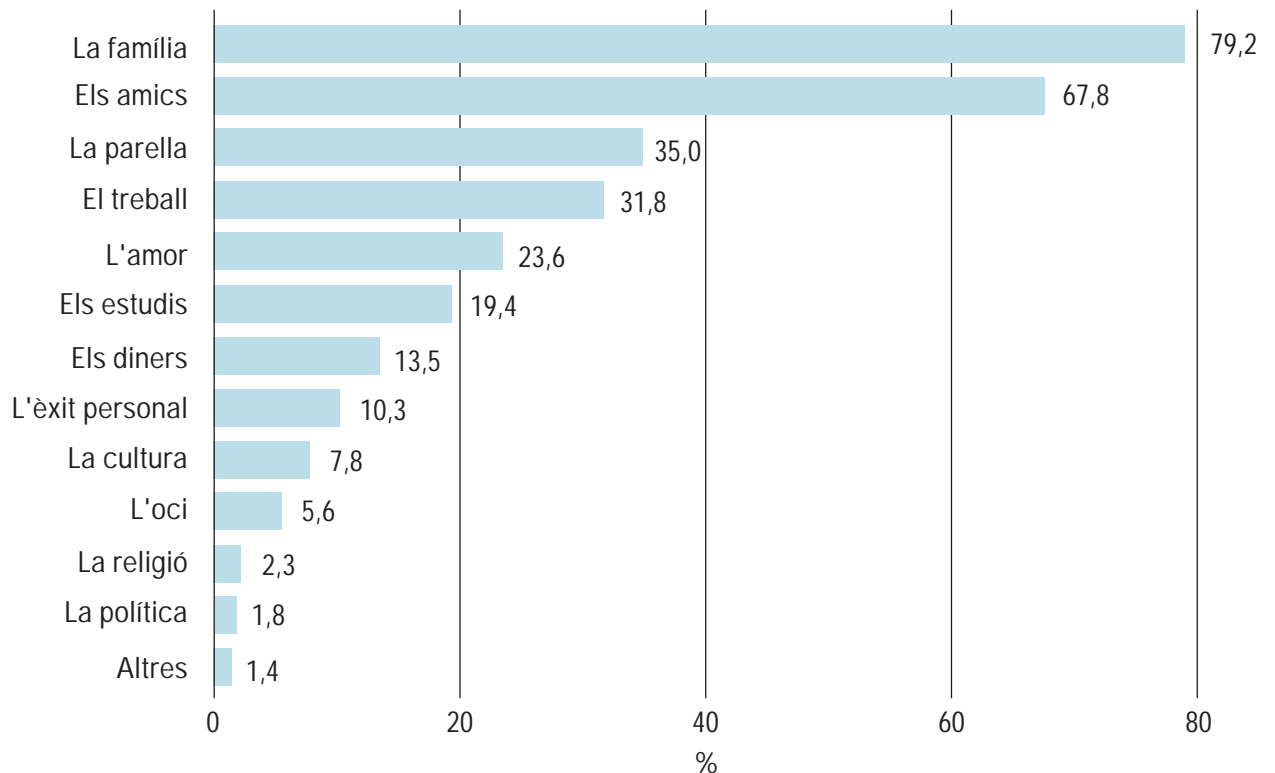
	Total (n = 1200)	Home (n = 614)	Dona (n = 586)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
Maltractar la parella	98,7	98,2	99,1	97,8	99,2	98,7
Contaminar un riu	97,4	97,7	97,1	95,3	98,0	98,1
Assetjament sexual	97,3	96,6	98,0	97,1	98,2	96,6
Conduir havent begut més del compte	95,6	95,0	96,2	96,4	96,0	94,9
Atracar un banc	89,1	86,8	91,5	93,1	88,1	87,7
Anar en moto sense casc	85,5	82,4	88,7	85,0	86,6	84,9
Esnifar cocaïna	78,1	73,1	83,3	86,9	74,7	76,0
Prendre pastilles	75,1	70,0	80,4	86,1	72,5	71,3
Viure de l'atur sense buscar feina	74,6	72,3	77,0	80,3	74,2	71,9
El suïcidi	71,8	66,4	77,5	73,4	71,7	71,1
Vendre droga par viure	69,3	61,6	77,3	69,7	67,2	70,6
No pagar impostos	67,9	65,5	70,5	70,8	69,2	65,5
L'adulteri	58,1	52,0	64,5	60,9	58,3	56,4
La prostitució	48,8	42,3	55,5	55,8	47,5	46,0
Robar algun producte en un gran magatzem	47,6	42,7	52,7	51,8	44,9	47,4
Fumar en llocs públics	35,8	35,8	35,7	33,2	35,6	37,2
Avortar	30,7	26,4	35,2	34,3	26,8	31,7
Pintar grafitis	26,6	27,5	25,6	26,6	27,8	25,7
Fumar porros	24,3	21,7	27,1	33,9	20,5	22,3
Viatjar sense bitllet	22,2	22,0	22,4	21,5	21,0	23,4

9.7. La vida personal

Les prioritats personals dels joves són coherents amb la importància que atorguen al benestar de la família com a idea o causa prioritària; així, gairebé vuit de cada deu joves (el 79,2%, dels quals el 42,3% l'esmenta en primer lloc) inclouen la família com un dels tres aspectes més importants de la seva vida. A continuació se situen els amics (67,8%) i, ja a molta distància, la parella (35,0%) i el treball (31,8%). Els últims llocs de la llista els ocupen la política (1,8%), la religió (2,3%) i l'oci (5,6%).

**Gràfic 111. Quin és actualment per a tu l'aspecte més important de la teva vida?
(suma de tres respostes)**

En conjunt, els joves es mostren satisfets dels diversos aspectes que conformen la seva vida. És generalitzada la satisfacció respecte a la família, la salut i la situació afectiva, i majoritària la que fa referència a les relacions sexuals. Més de la meitat també es mostra satisfet de la seva situació econòmica, mentre que el treball és l'aspecte que genera menys satisfacció, i se'n declaren contents un 47,3% dels entrevistats. Tot i que les diferències no són àmplies, els nois es mostren més satisfets respecte a llur feina i situació econòmica, i les noies, de les seves relacions sexuals. Els més joves també estan més satisfets de la seva situació econòmica, però menys de les relacions sexuals i del treball.

**Taula 37. Estàs molt o bastant satisfet dels següents aspectes de la teva vida?
Segons sexe i edat (suma de tres respostes)**

	Total (n = 1200)	Home (n = 614)	Dona (n = 586)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
Família	94,6	94,1	95,1	95,6	92,9	95,3
Salut	91,4	91,9	91,0	94,9	92,2	89,1
Situació afectiva	89,8	89,1	90,4	91,2	87,6	90,6
Estudis	72,6	71,3	73,9	77,4	73,5	69,4
Relacions sexuals	72,5	69,4	75,8	51,8	73,5	82,5
Situació econòmica	55,5	57,0	53,9	68,2	52,8	50,9
Treball	47,3	49,7	44,9	35,0	48,2	53,0

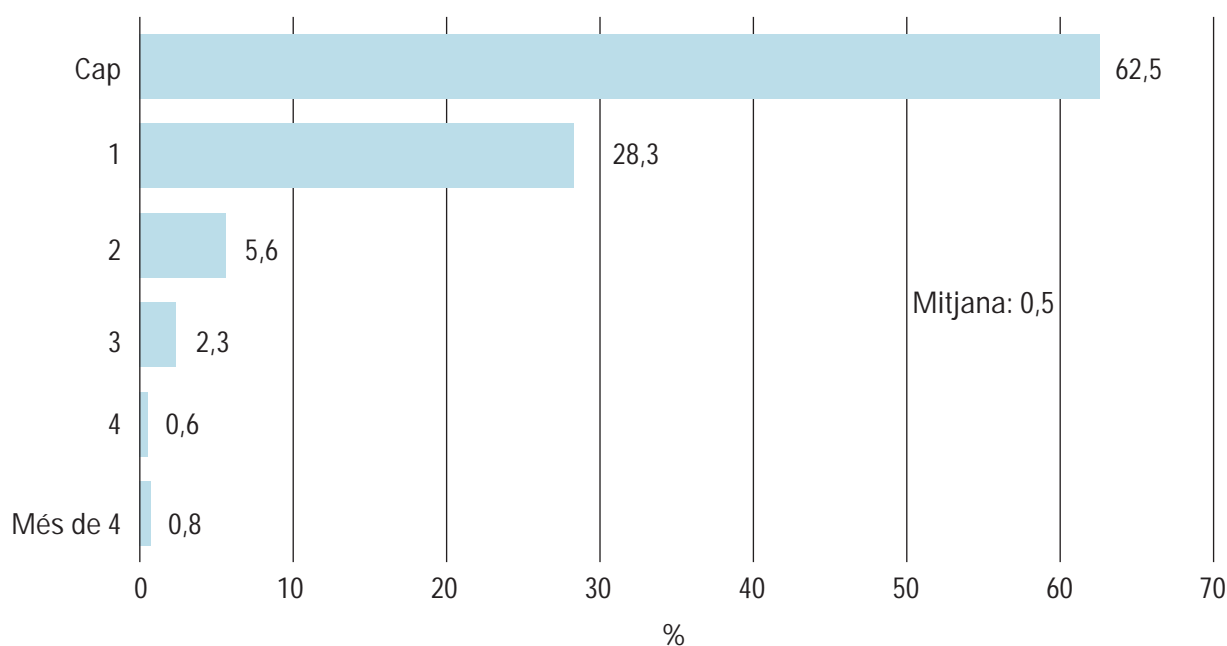
La major satisfacció respecte a la situació econòmica dels nois i noies joves és atribuïble a llur situació de no-emancipació i, per tant, a la identificació de la seva economia amb l'economia familiar. Els que viuen amb amics o sols són els menys satisfets de la seva vida econòmica. Tot i que els que viuen sols són els que estan relativament menys satisfets de la seva vida afectiva, destaca el fet que gairebé vuit de cada deu joves que viuen sols se'n declaren contents. D'altra banda, pràcticament tots els joves que tenen parella es mostren satisfets de les seves relacions sexuals.

Els que no estudien ni treballen i els que compatibilitzen ambdues activitats són els que estan menys satisfets de la seva situació econòmica. Set de cada deu joves que es dediquen només a treballar estan contents amb la seva feina, i més del 80,0% dels que estudien declaren el mateix respecte als seus estudis.

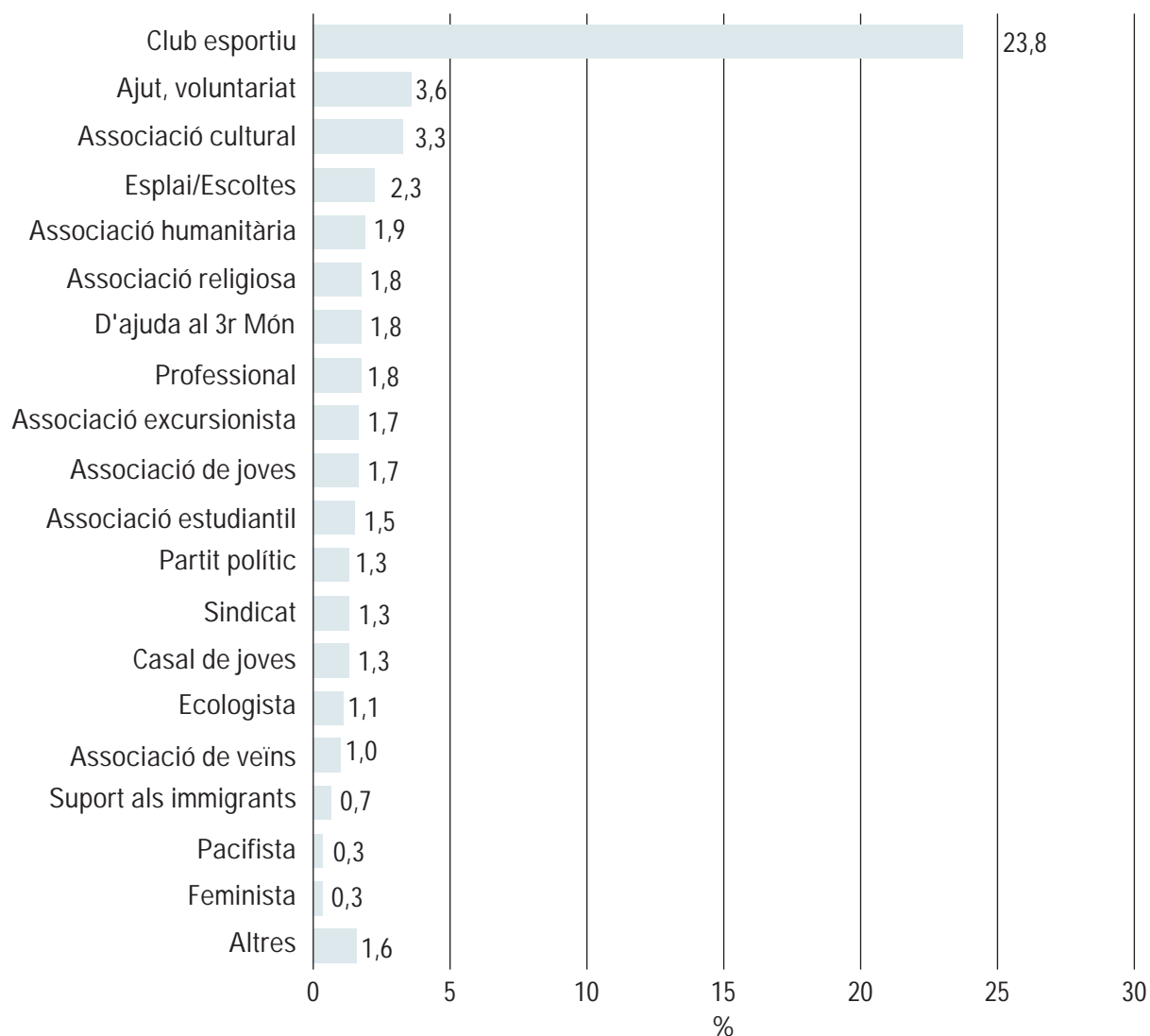
9.8. Associacionisme

L'associacionisme entre els joves és minoritari, i actualment es troben associats el 37,5% dels entrevistats. D'aquests, el 28,3% pertany a una sola associació i el 9,4% a dues o més. Com a mitjana, cada jove pertany a 0,5 associacions. Entre els joves associats, són majoria els que formen part d'una associació o club esportiu (el 63,3% dels associats i el 23,8% del total de joves entrevistats). A continuació, però amb xifres clarament inferiors, hi ha les associacions d'ajut i voluntariat (3,6% sobre el total de joves), les culturals (3,3%) i les d'esplai o escoltes (2,3%).

Gràfic 112. Actualment, de quantes associacions formes part?

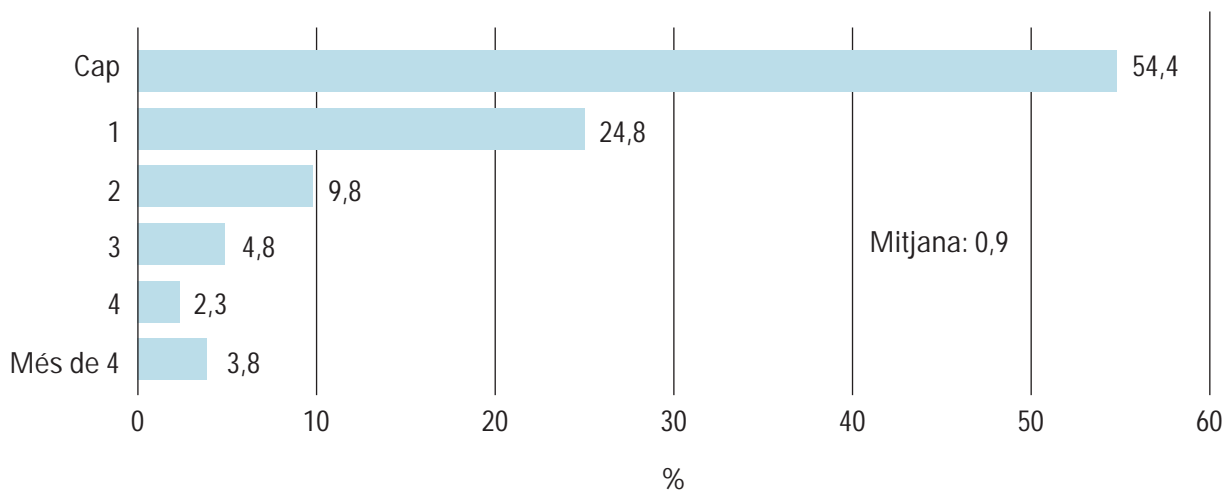

Gràfic 113. Actualment forma part de les següents associacions. (multiresposta)

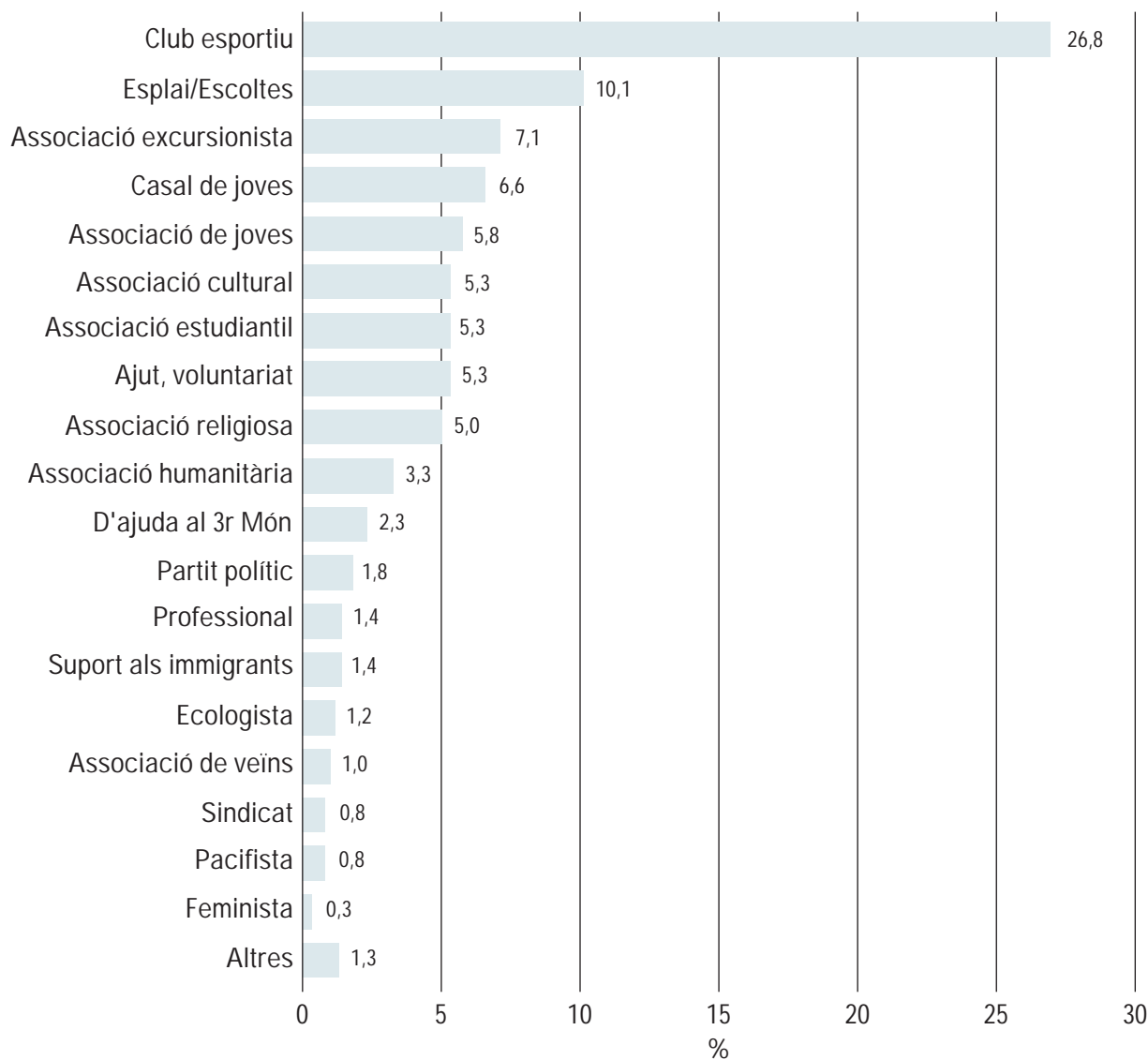

El fet que l'associacionisme forma part de les etapes primerenques de la joventut estaria confirmat per dues dades: per una banda, és més alt el percentatge de nois que havien estat associats anteriorment que no pas els que ho estaven en el moment de l'entrevista, i, per altra, entre els que havien estat associats amb anterioritat són clara majoria els que formen part del grup d'edat més gran.

Gràfic 114. Anteriorment, de quantes associacions has format part?

Gràfic 115. Anteriorment ha format part de les següents associacions. (multiresposta)

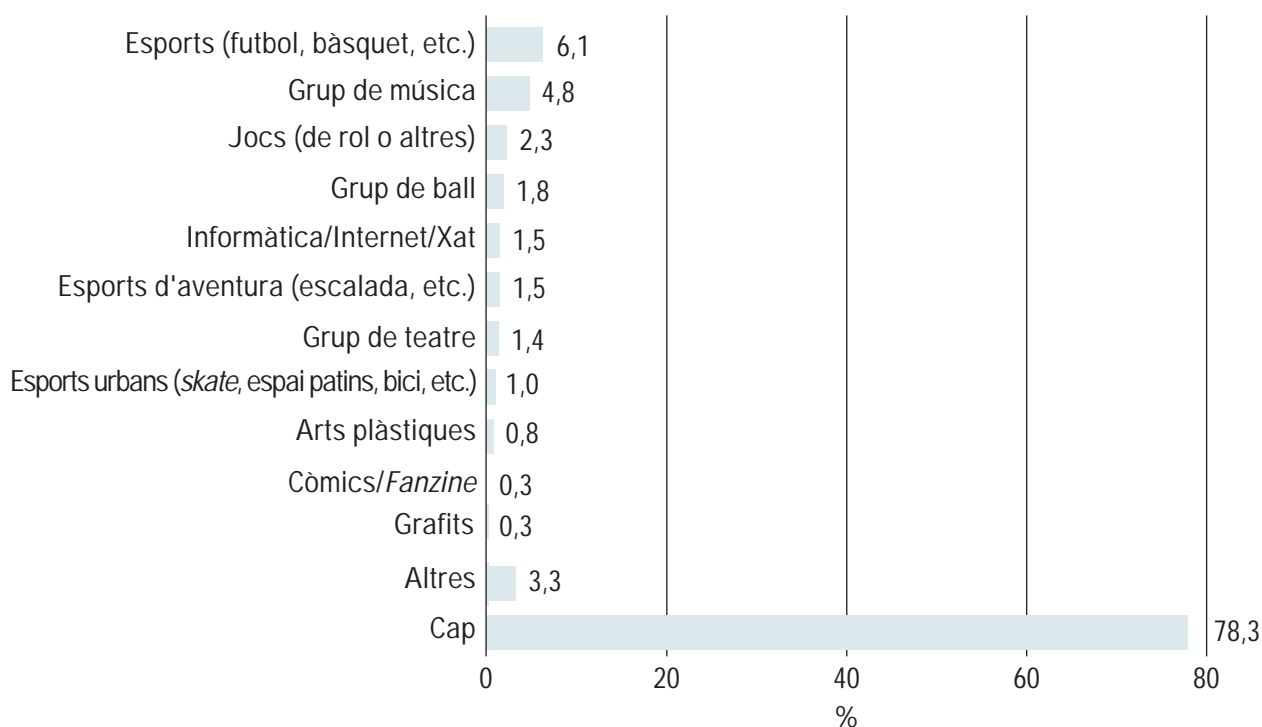
Si tenim en compte la trajectòria associativa dels joves entrevistats, tenim que el 31,0% dels joves no està ni ha estat mai associat, el 31,5% ho estava abans però ara no ho està i el 37,5% forma part d'una associació en l'actualitat, unes dades molt similars a les que es donen a l'Estat espanyol.

El nivell d'associacionisme entre els joves no difereix gaire del que es detecta entre el conjunt de la població: el 34,9% de la població barcelonina de 18 i més anys es troba associat en l'actualitat, un percentatge que és del 37,5% entre els joves. Sí que és diferent, però, la tipologia d'associacions: els joves tendeixen a agrupar-se més en entitats esportives, humanitàries, de voluntariat i d'ajuda al Tercer Món i, lògicament, en entitats pròpies de llur edat i condició (de joves, esplais o escoltes, estudiants, etc.), mentre que el conjunt poblacional ofereix percentatges d'associació superiors en entitats religioses, culturals i de veïns.

En l'Enquesta d'enguany s'ha volgut aprofundir també en les formes d'associacionisme no tradicional, és a dir, en aquelles formes de reunió més o menys espontànies, no formalitzades però continuades en el temps i originades per un interès comú. Aquestes formes de relació també són minoritàries entre els joves, i les practiquen el 21,7% dels nois i noies entrevistats. També aquí són majoria els que es troben per practicar esport (6,1% del total de joves i 30,0% dels que es reuneixen informalment), seguits dels que es reuneixen per fer música (4,8% de tots els joves i 21,8% dels associats informalment).

Entre els joves que s'associen de manera informal són majoria els nois (es reuneix d'aquesta forma el 28,0% dels nois i el 15,2% de les noies) i els que tenen entre 20 i 24 anys. Els grups de ball són els únics en què es detecta una major participació de noies que de nois.

Gràfic 116. Formes part d'algun grup que es reuneix sovint per a dur a terme activitats en comú? (espontània) (suma de les dues respostes)

Taula 38. Formes part d'algun grup que es reuneix sovint per a dur a terme activitats en comú? Segons sexe i edat (espontànea) (suma de les dues respostes)

	Total (n = 1200)	Home (n = 614)	Dona (n = 586)	15 a 19 (n = 274)	20 a 24 (n = 396)	25 a 29 (n = 530)
Esports (futbol, bàsquet, atletisme, etc.)	6,1	9,0	3,1	5,1	6,8	6,0
Grup de música	4,8	6,8	2,6	4,7	4,8	4,7
Jocs (de rol o altres)	2,3	3,7	0,7	2,9	3,3	1,1
Grup de ball	1,8	0,3	3,4	2,2	1,8	1,7
Informàtica/Internet/Xat	1,5	2,3	0,7	1,5	1,8	1,3
Esports d'aventura (escalada, etc.)	1,5	2,1	0,9	0,7	2,3	1,3
Grup de teatre	1,4	1,1	1,7	1,8	1,5	1,1
Esports urbans (<i>skate</i> , espai patins, bici, etc.)	1,0	1,5	0,5	1,5	1,0	0,8
Arts plàstiques (pintors, dissenyadors, fotògrafs...)	0,8	1,0	0,7	0,4	1,0	0,9
Còmics/ <i>Fanzine</i>	0,3	0,0	0,5	0,0	0,5	0,2
Grafitis	0,3	0,3	0,2	0,4	0,5	0,0
Altres	3,3	3,7	2,7	2,9	3,0	3,6
Cap	78,3	72,0	84,8	81,0	75,0	79,2

9.9. La religió

Sembla, d'entrada, que la vivència religiosa no juga un paper rellevant en la vida dels joves: la religió és un dels tres aspectes més importants de la vida només per a un 2,3% dels joves (2,6% l'any 1997), mentre que un altre 2,8% (3,1% el 1997) escull la llibertat religiosa com una de les tres idees primordials per la defensa de la qual s'arriscaria. Pertany a una associació religiosa l'1,8% dels joves entrevistats, una xifra idèntica a la de 1997 i inferior al 3,0% que es dona en el conjunt de la població barcelonina,³⁷ mentre que n'havia estat membre anteriorment el 5,0%.³⁸

Els joves nascuts fora de la Unió Europea expressen en les seves opinions una vivència més intensa de la religió: per al 7,7% la religió és un dels tres aspectes prioritaris de la vida, per al 7,2%, una de les causes prioritàries, el 3,8% forma part d'una associació religiosa i el 10,0% n'havia format part anteriorment.

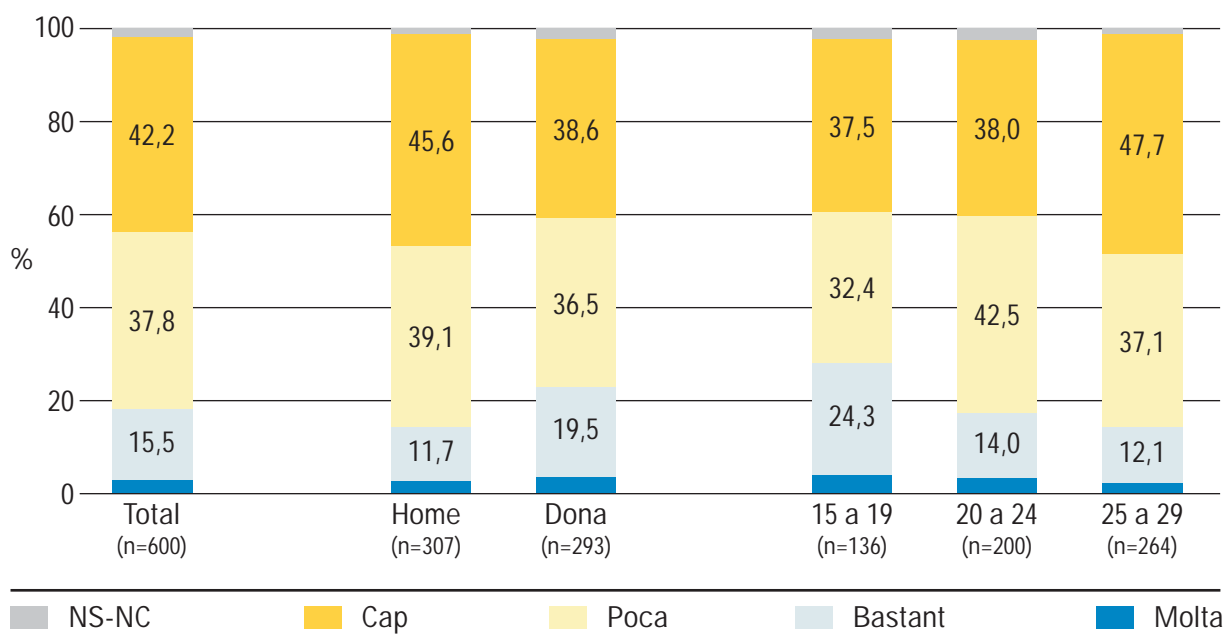
D'altra banda, aspectes sobre els quals els estaments oficials de l'Església catòlica es manifesten obertament contraris, com ara la despenalització de l'avortament, la llibertat sexual, l'homosexualitat o l'eutanàsia, obtenen una àmplia aprovació per part dels joves entrevistats.³⁹ Probablement aquesta dissonància entre la doctrina de l'Església i els corrents d'opinió majoritaris influeix en el fet que l'Església catòlica inspire molta o bastant confiança només al 18,2% dels entrevistats, mentre que un 80,0% hi té poca o gens de confiança. Entre les noies i els més joves la confiança envers l'Església catòlica es troba més estesa.

³⁷ *Enquesta de Valors Socials*. Ajuntament de Barcelona, 2002

³⁸ La religió és un aspecte molt o bastant important per al 24,6% dels joves espanyols, i poc o gens important per al 74,5%. *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven* (primer trimestre de 2002). INJUVE

³⁹ Tal com veïem en el capítol pertinent, els joves d'origen extracomunitari també es mostren menys conformes amb aquests aspectes.

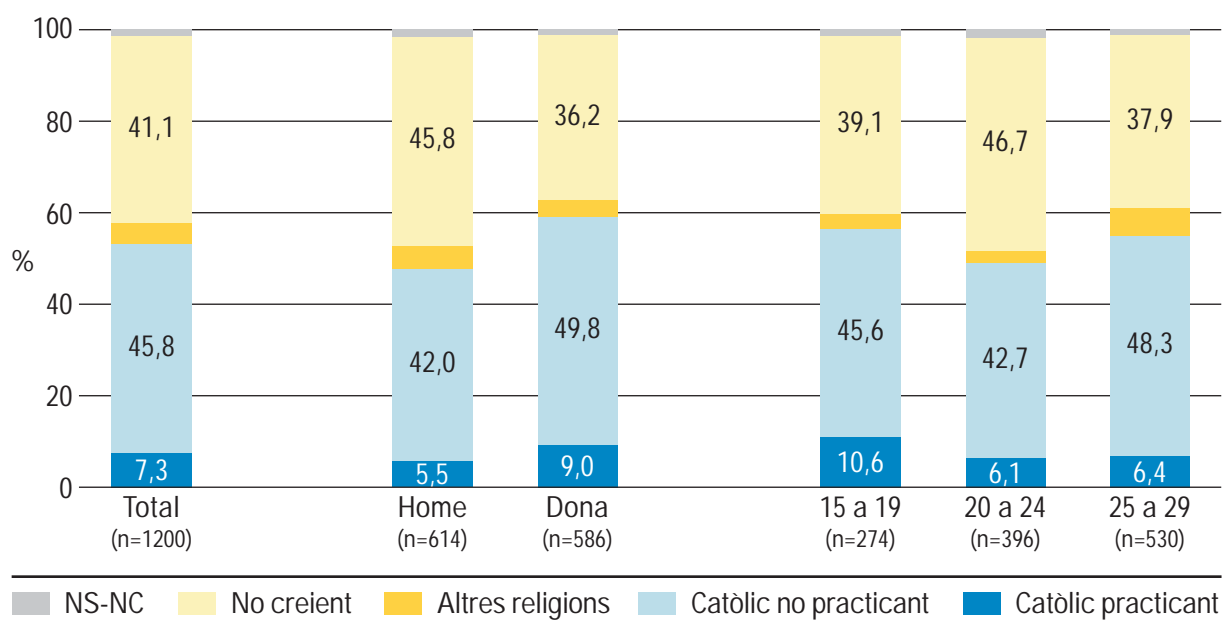
Gràfic 117. L'església catòlica t'inspira molta, bastant, poca o cap confiança?
Segons sexe i edat

A l'hora de declarar llur condició religiosa, els nois i les noies entrevistats es divideixen entre els catòlics no practicants (majoria relativa, amb un 45,8%) i els no creients (41,1%). Només un 7,3% es declara catòlic practicant, la qual cosa semblaria parlar d'una clara manca de connexió entre les creences personals i la institució que les representa i d'una religiositat privada que s'integraria en un sistema de valors virat cap a l'individualisme (recordem que el benestar de la família és, per als joves, la causa prioritària) i cap a la desconfiança vers les institucions i les opcions col·lectives tradicionals, com ara la política.

Les diferències dels joves segons el gènere es fan paleses una vegada més, i les noies declaren una religiositat més estesa que la dels nois: el 9,0% de les noies afirma ser catòlica practicant (5,5% dels nois) i el 49,8%, no practicant (42,0% els nois). El percentatge més alt de catòlics practicants es troba entre els més joves i el de no practicants, entre els més grans. En canvi, on hi ha menys creients és en el grup d'edat intermèdia (de 20 a 24 anys).

Gràfic 118. Des del punt de vista religiós, com et consideres? Segons sexe i edat

Hi ha un 4,3% de joves que practiquen altres religions (6,0% entre els de més de 24 anys). Més de la meitat d'aquests joves són nascuts fora de les fronteres de la Unió Europea. De fet, els joves d'origen extracomunitari, tal com hem anat veient, es diferencien clarament de la resta, ja que el percentatge de catòlics practicants dobla amb escreix la mitjana (16,8%) i el de no creients és clarament inferior (24,5%). Hi ha, d'altra banda, un 13,5% d'aquests joves que professen altres religions.

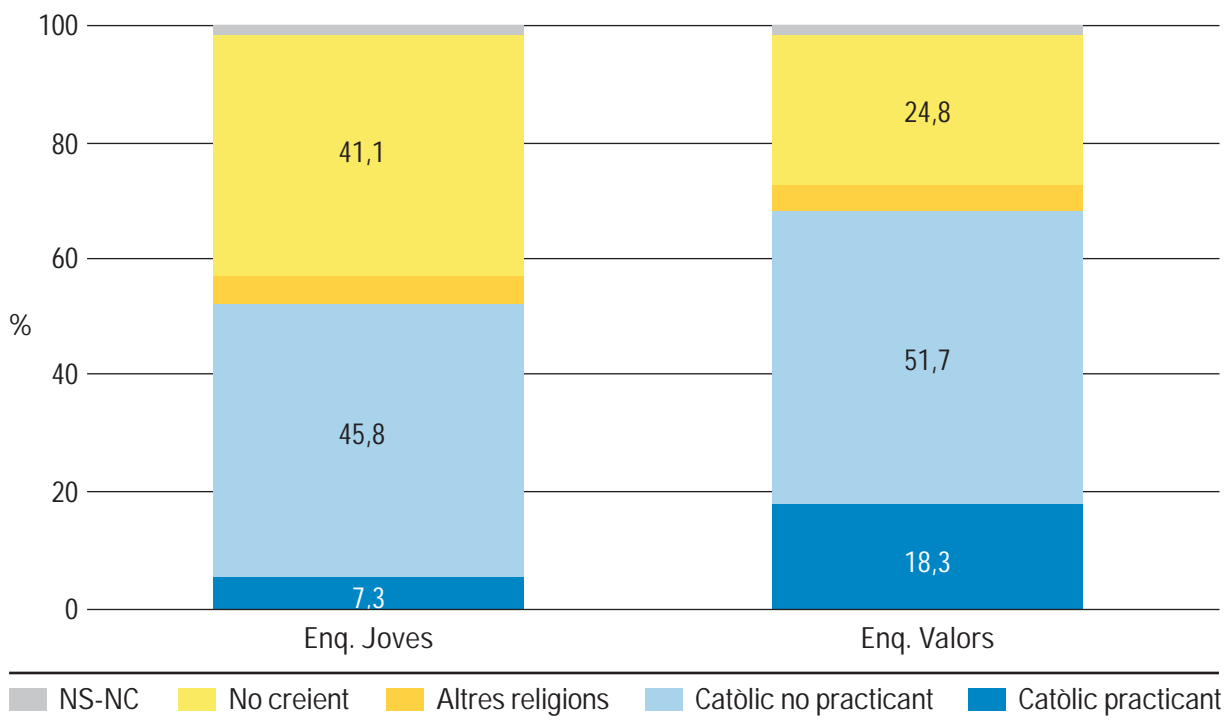
Taula 39. Des del punt de vista religiós, com et consideres? Segons lloc de naixement i lloc de naixement seu i dels seus pares

	N	Catòlic practicant	Catòlic no practicant	Altres religions	No creient	NS-NC
Total	(1200)	7,3	45,8	4,3	41,1	1,5
Lloc de naixement						
Barcelona	(856)	5,1	46,5	2,3	44,9	1,2
Catalunya	(41)	4,9	46,3	0,0	46,3	2,4
Espanya	(76)	7,9	51,3	1,3	38,2	1,3
Unió Europea	(19)	0,0	31,6	15,8	52,6	0,0
Món	(208)	16,8	42,3	13,5	24,5	2,9
Lloc de naixement ell i pares						
eCAT pCAT	(377)	4,8	45,1	1,9	47,2	1,1
eCAT pCAT/ESP	(276)	5,8	42,4	1,8	48,6	1,4
eCAT pESP	(232)	4,7	53,9	3,4	36,6	1,3
eESP	(73)	8,2	50,7	1,4	38,4	1,4
eUE	(232)	0,0	31,6	15,8	52,6	0,0
eMON	(73)	16,8	42,3	13,5	24,5	2,9
ALT	(232)	6,7	46,7	0,0	46,7	0,0

La religiositat entre els joves també es troba menys estesa que entre el conjunt de la població barcelonina.

Gràfic 119. Des del punt de vista religiós, com et consideres?
(comparació amb *Enquesta Valors*)

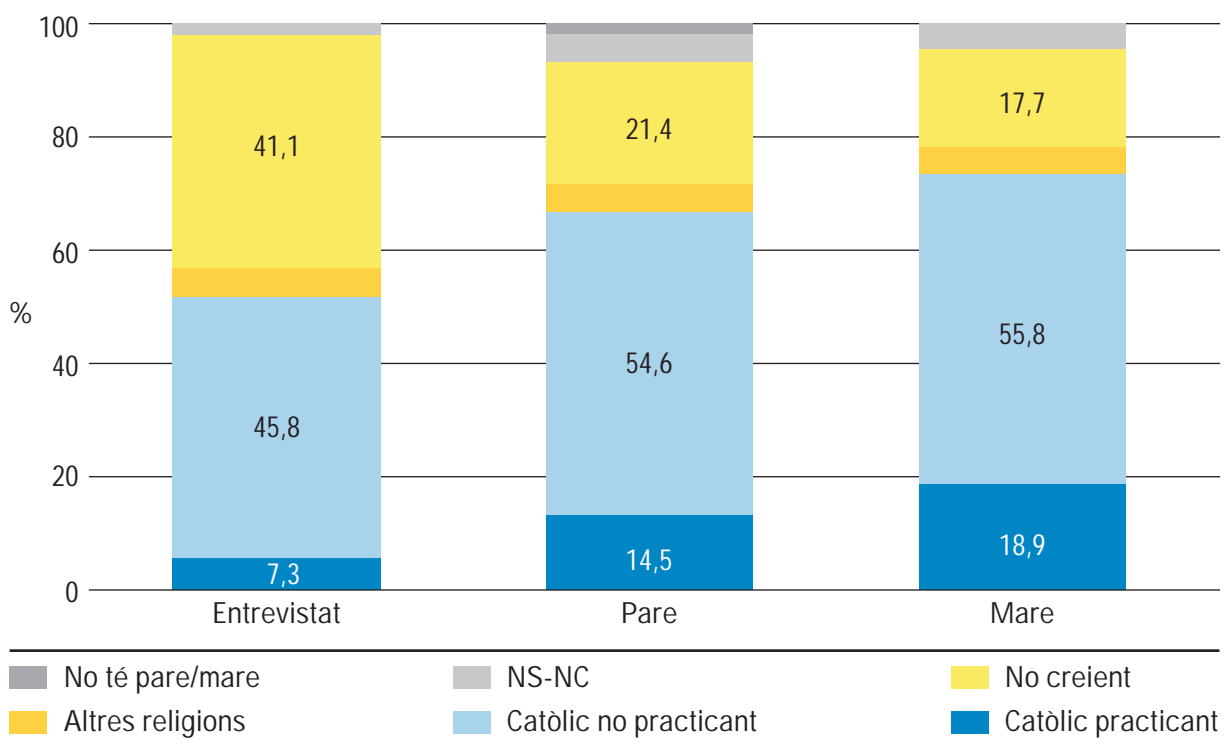

Aquesta tendència a la disminució de les conviccions religioses és encara més palesa si tenim en compte que l'any 1998 els barcelonins que es declaraven catòlics eren el 78,5% (dels quals el 19,0% era practicant i el 59,5% no), és a dir gairebé deu punts més que el 2002. La tendència és la mateixa que es donava entre els joves, és a dir, una caiguda dels no practicants i un manteniment del percentatge de practicants.

Un altre indicador de la disminució de la religiositat es dona quan comparem les dades dels joves amb les dels seus pares. El 69,1% dels pares dels joves entrevistats i el 74,7% de les mares són catòlics (14,5% de practicants en el cas dels pares i 18,9% en el de les mares). La major religiositat de les dones persisteix, tal com es veu, al llarg de les generacions.⁴⁰

⁴⁰ Curiosament, les noies afirmen tenir pares i mares catòlics en percentatges més alts que els nois.

Gràfic 120. Des del punt de vista religiós, com et consideres?
(comparació entrevistat, pare i mare)

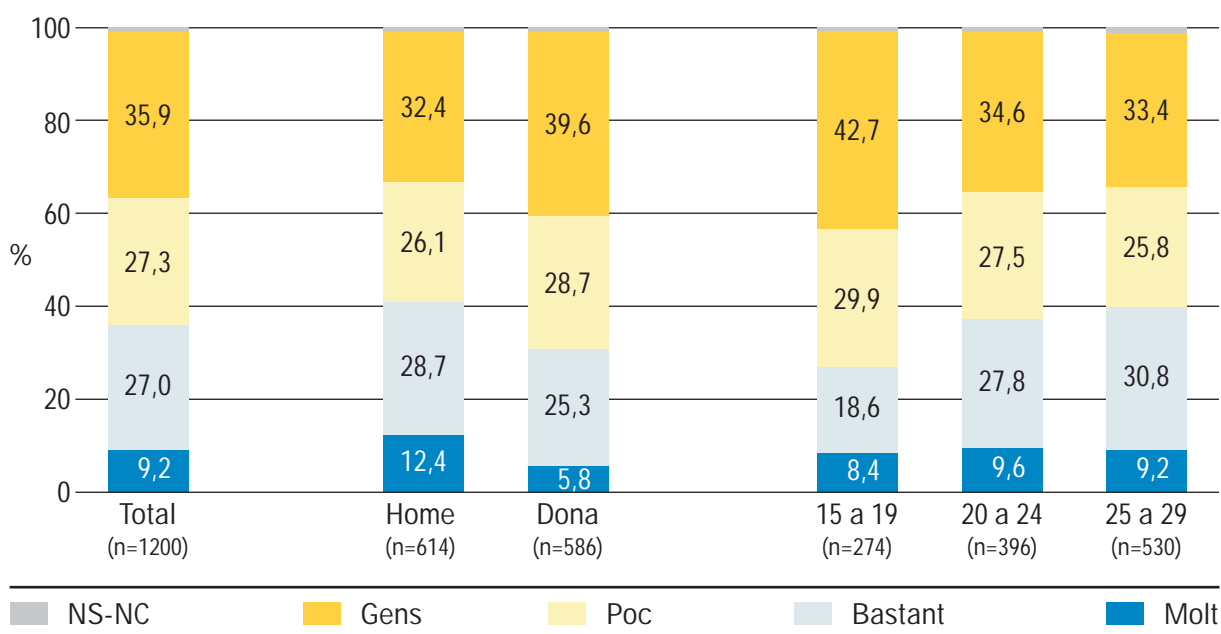

10. POLÍTICA

D'entrada, és evident que les formes polítiques tradicionals no desperten gran interès entre els joves. Només un 1,0% dels joves dedica part del seu temps lliure a assistir a activitats polítiques i associatives com ara manifestacions o reunions de partits o altres entitats. Un 1,3% dels joves entrevistats forma part actualment d'un partit polític, i el mateix percentatge està afiliat a un sindicat. D'altra banda, els conceptes polítics (comunisme, socialisme, autonomia, federalisme, independència de Catalunya) són els que desperten més indiferència entre els joves, i dos o més de cada deu entrevistats no es posicionen sobre aquests temes. Entre les noies, la indiferència és més acusada.

Només un 36,2% dels joves es manifesten molt o bastant interessats per la política, i a un 63,2% els interessa poc o gens. Les noies i els més joves són els menys motivats respecte a aquest tema.

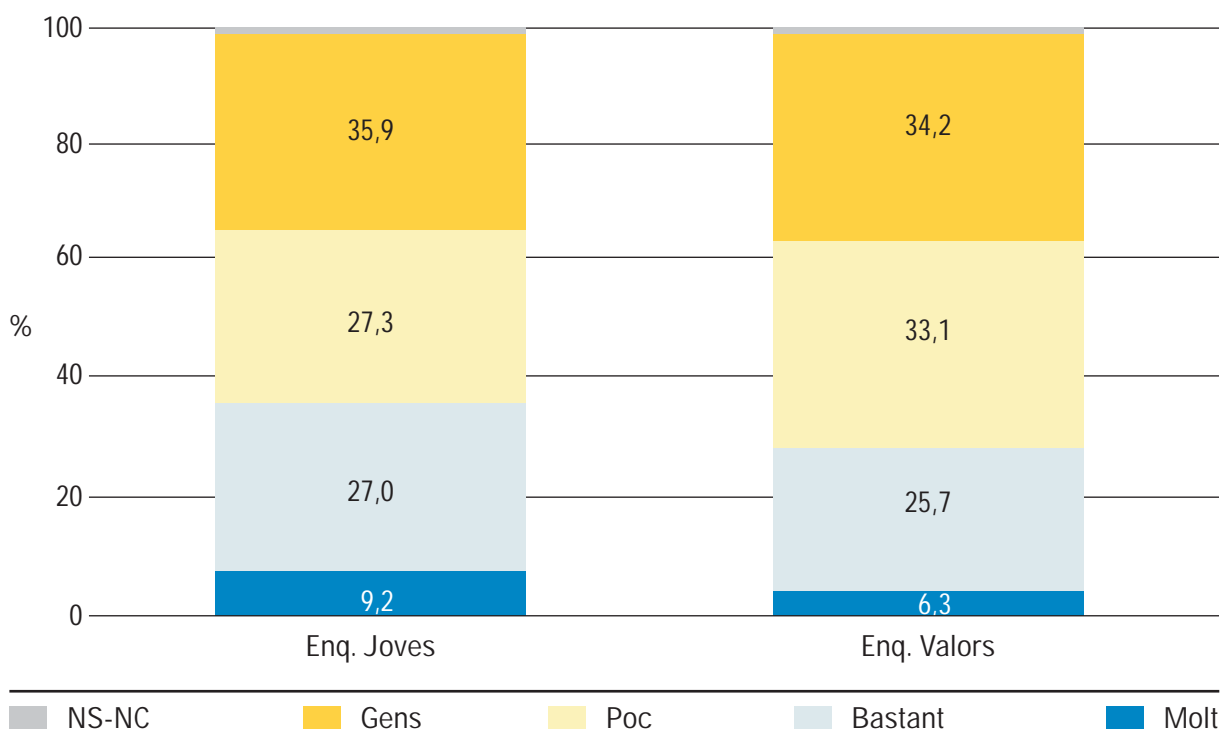
Gràfic 121. En general, la política t'interessa molt, bastant, poc o gens?
Segons sexe i edat

Els joves que es manifesten d'esquerres i els que se senten únicament catalans són els que es mostren més interessats en la política. En canvi, els apolítics i els que només se senten espanyols són els més desmotivats.

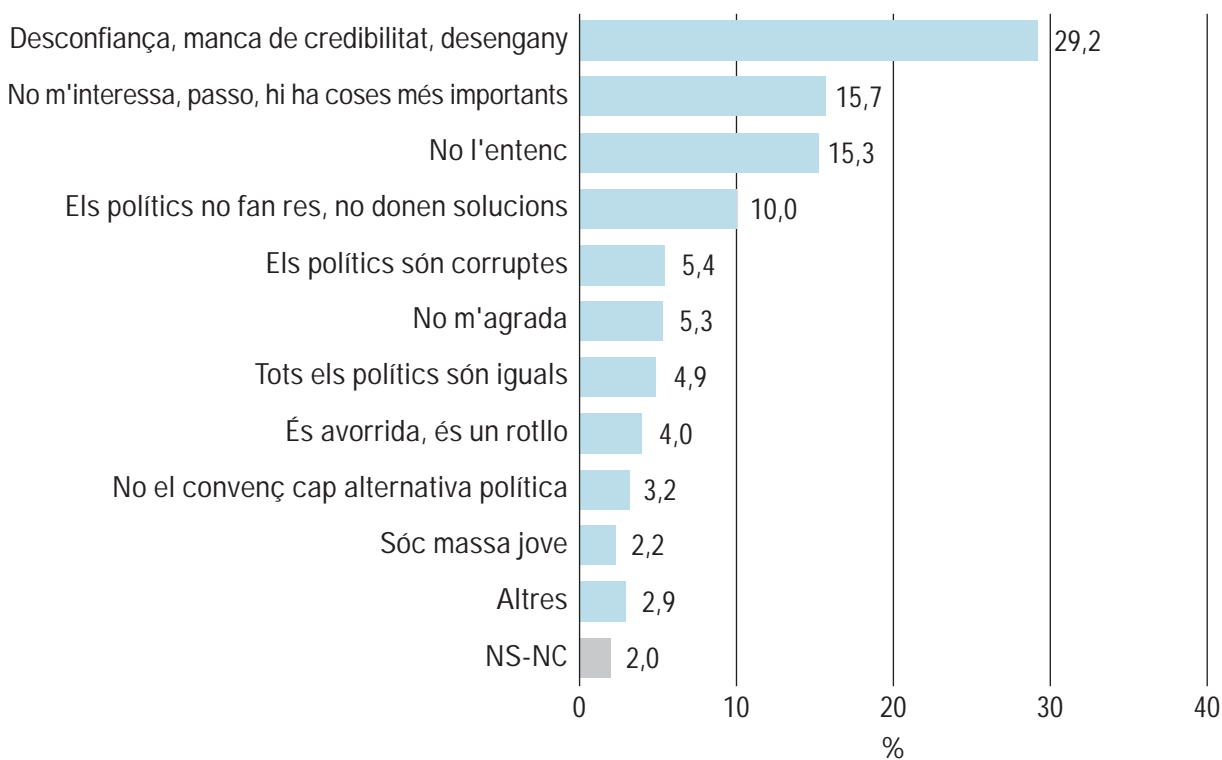
El desinterès per la política no és un fenomen generacional, ja que no és exclusiu dels joves, ans al contrari, és encara més alt entre el conjunt dels barcelonins.

Gràfic 122. En general, la política t'interessa molt, bastant, poc o gens?
(comparació amb *Enquesta Valors*)

La desconfiança i la pèrdua de credibilitat de la política és el motiu fonamental adduït per part dels qui no la segueixen. Abunden també els joves que afirmen no entendre-la i els que la consideren com un afer sense cap transcendència en la seva vida quotidiana, així com els que formulen acusacions directes als polítics («no fan res, no donen solucions, són corruptes»).

Gràfic 123. Raó principal per la que no estàs interessat per la política (espontània)
(només per als que estan poc o gens interessats per la política) (n=759)

Els joves de més de 20 anys són els que més acusen el desencís de la política, mentre que entre els més joves l'actitud és diferent i la majoria expressa manca de comprensió i una certa indiferència («hi ha coses més importants»), i també són més els que troben que la política és «un rotllo». D'altra banda, hi ha més noies que nois que afirmen no entendre la política.

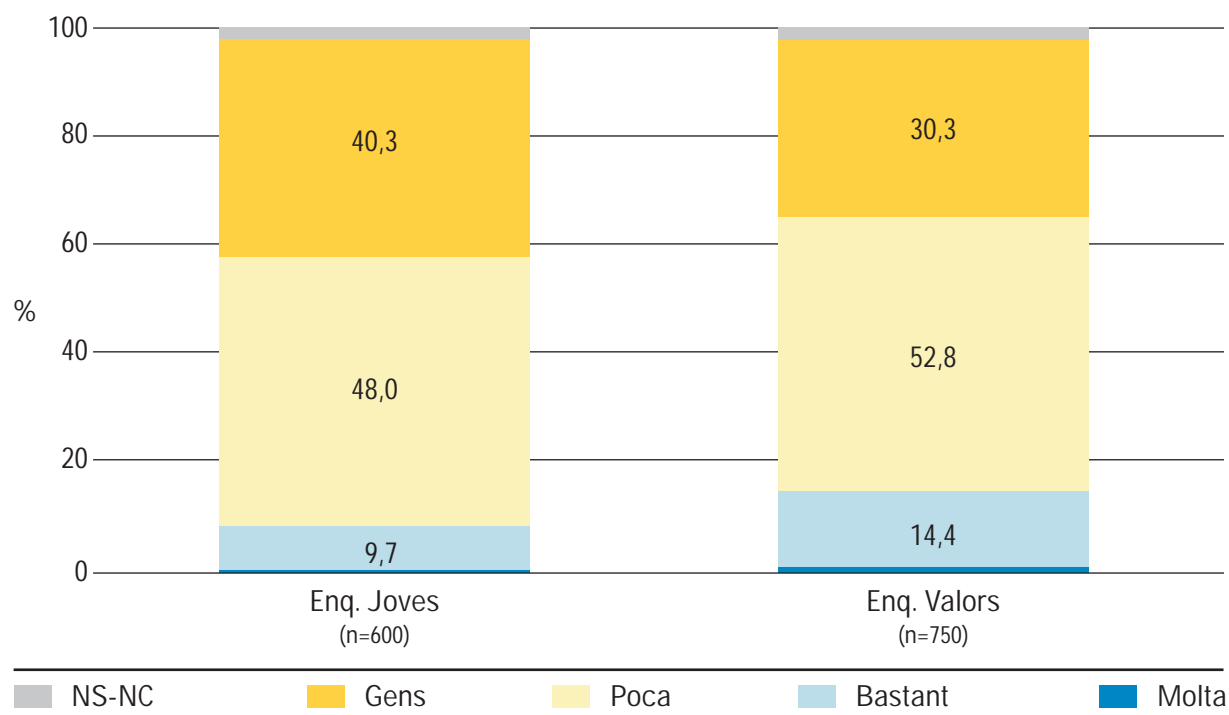
10.1. Els partits polítics

Paral·lelament al desinterès per la política, es dona entre els joves un clar descrèdit dels partits polítics tradicionals: només un de cada deu entrevistats declara tenir-hi molta o bastant confiança, de manera que els partits són, de totes les institucions proposades, una de les que mereix menor confiança als joves. Aquesta desconfiança no és exclusiva dels joves, ja que entre el conjunt dels barcelonins és només cinc punts menor.

Entre els joves que s'interessen per la política, la confiança en els partits polítics és més alta que entre els qui no mostren aquest interès. Tot i així, només el 19,0% dels joves interessats per la política declaren tenir confiança en els partits.

Aquest descrèdit fa que gairebé un de cada dos joves declari no identificar-se amb cap partit polític, una xifra –aquí sí– sensiblement més alta que la que es dona entre el conjunt de la població. En el cas de les noies i dels més joves, aquest percentatge supera el 50,0%.

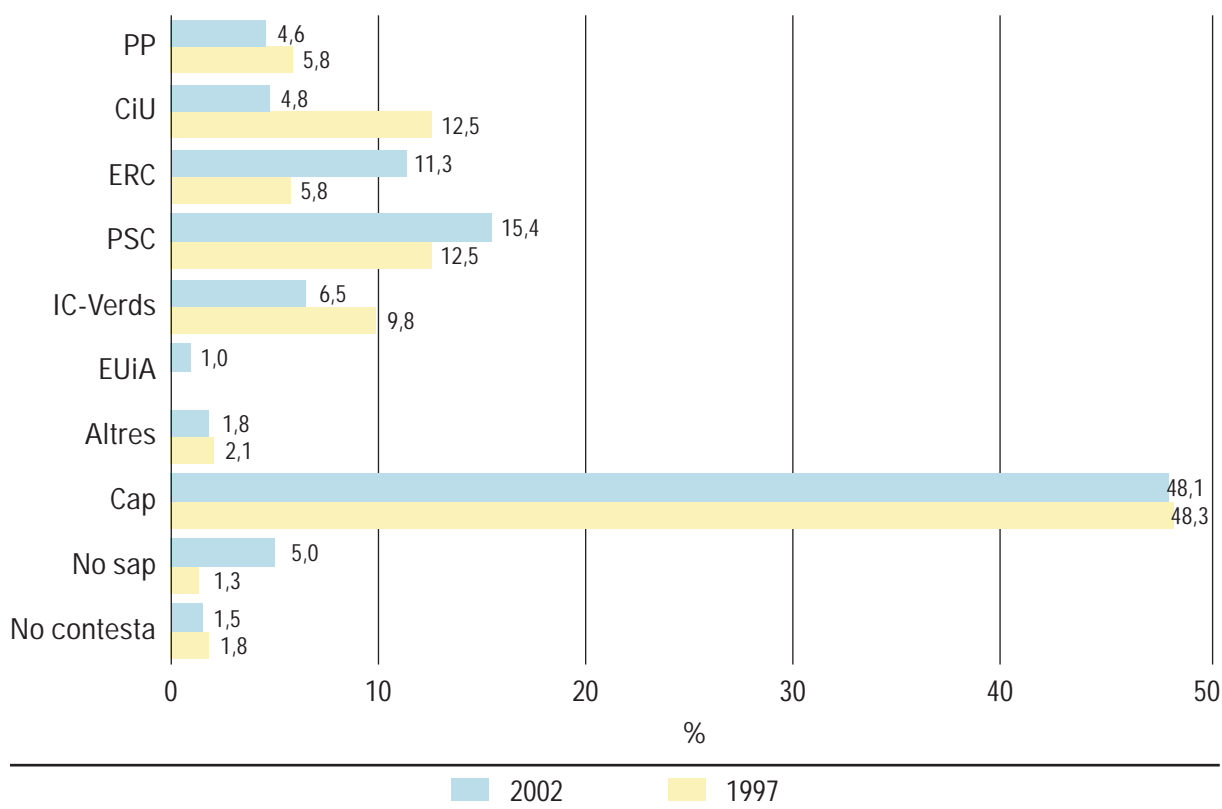
Gràfic 124. Els partits polítics t'inspiren molta, bastant, poca o gens confiança? (comparació amb *Enquesta de Valors*)

Entre els que sí que declaren sentir-se propers a algun partit, són majoria els que s'inclinen pel PSC (que, tot i així, suposen només el 15,4% dels entrevistats). Més enllà d'aquest primer lloc, les simpaties dels joves no es corresponen amb les del total poblacional, ja que, en el cas dels joves, ERC apareix en segon lloc, amb un 11,3% de les respostes, en perjudici de CiU, que queda relegada al quart lloc, darrere d'IC-Verds. En canvi, CiU és el segon partit en les simpaties dels barcelonins, amb un percentatge pràcticament idèntic al que obté ERC entre els joves.

Precisament l'augment de les simpaties cap a ERC i la caiguda del percentatge dels que s'identifiquen amb CiU és la tendència més destacada dels darrers cinc anys.

Gràfic 125. Per quin partit polític sents més simpatia o consideres més proper a les teves idees? (espontània) (evolució)

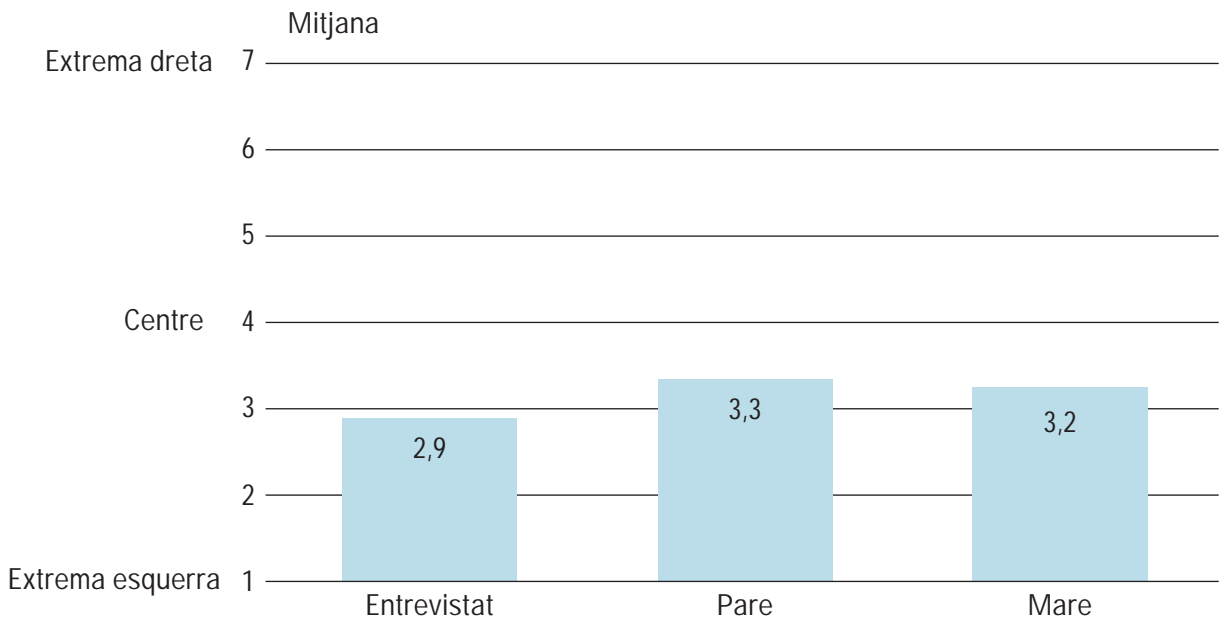

10.2. Escala ideològica

En una escala entre l'1 i el 7, en què l'1 és l'extrema esquerra i el 7 l'extrema dreta (i, per tant, el centre estaria situat en el 4), els joves barcelonins se situen com a mitjana en un 2,9. Els entrevistats s'ubiquen ells mateixos sensiblement més a l'esquerra que llurs pares.

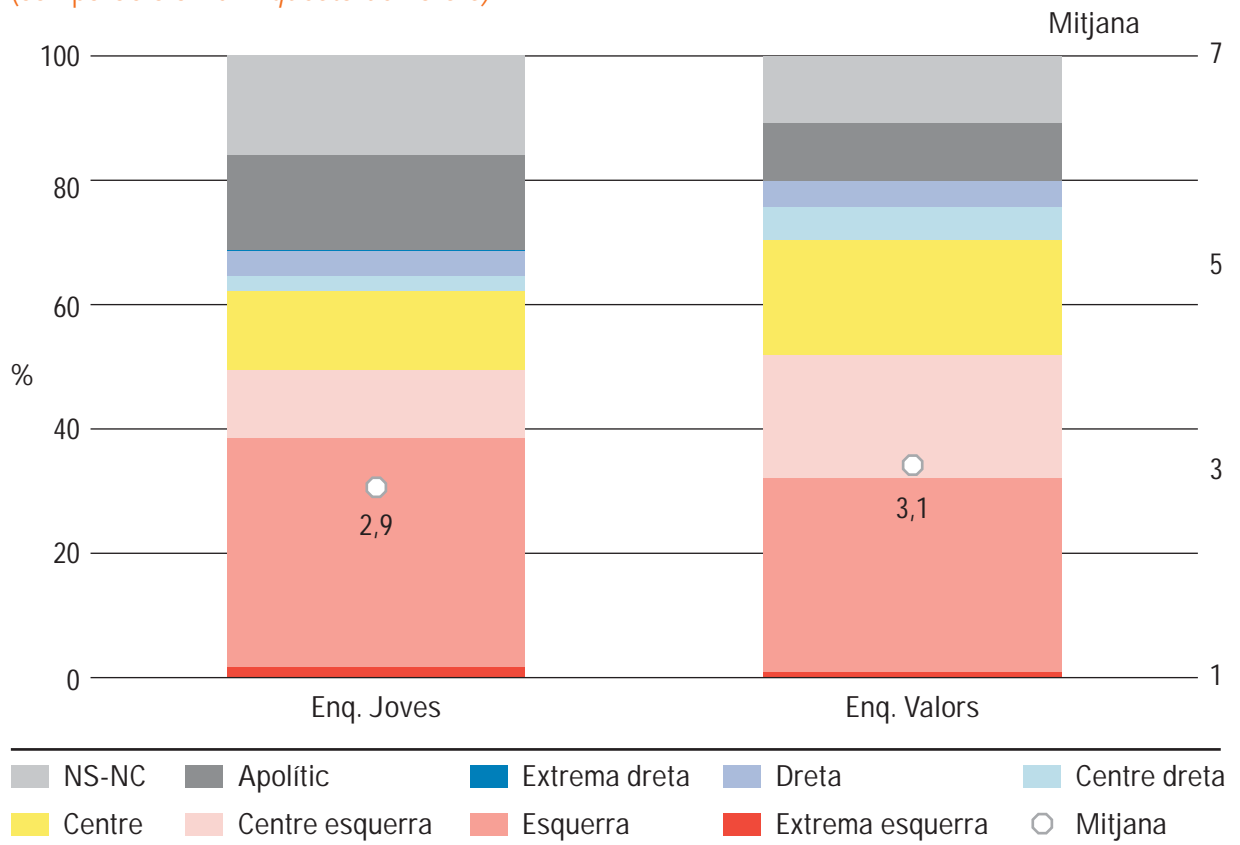

Gràfic 126. Escala ideològica (mitjana entrevistat, pare i mare)

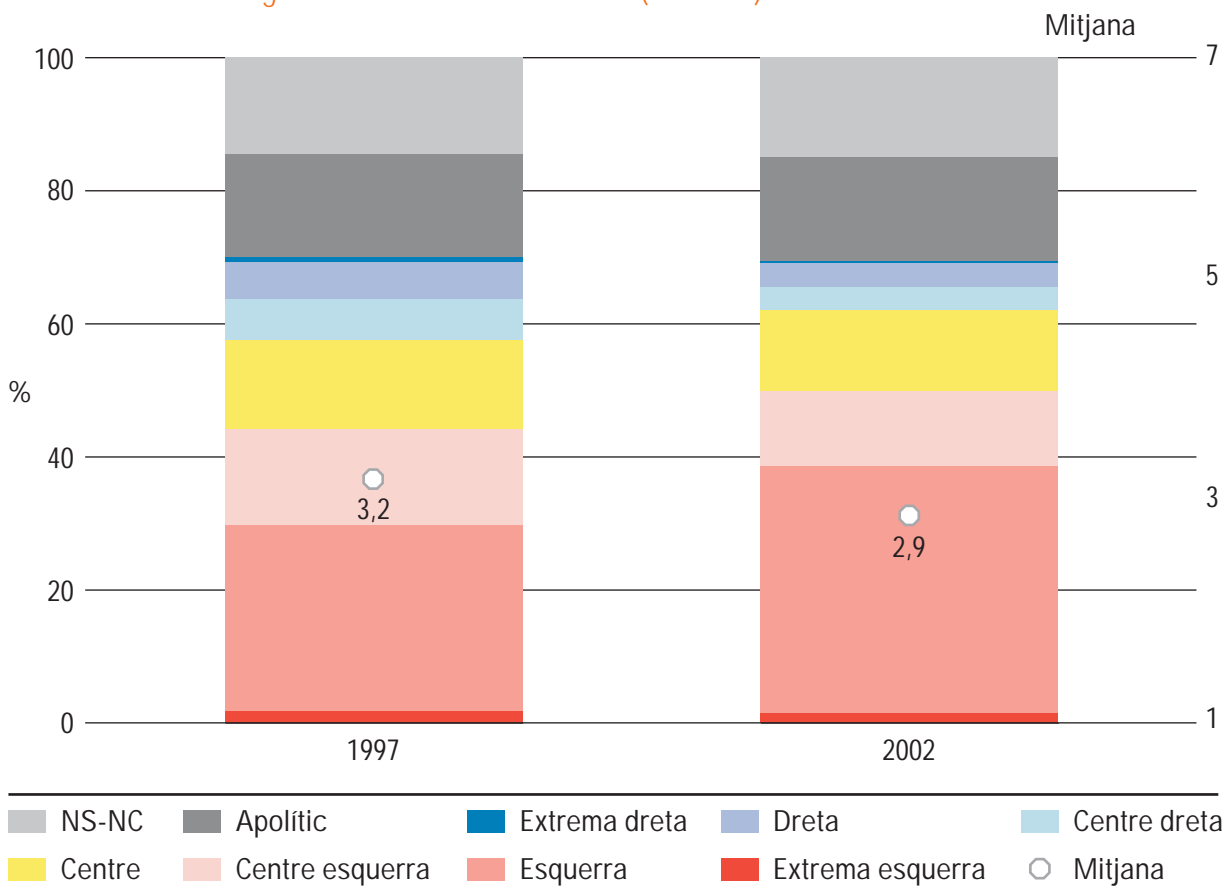
L'escorament cap a l'esquerra dels joves barcelonins es confirma quan se'ls demana que es defineixin políticament. La majoria relativa (37,7%) és d'esquerra, i, en conjunt, el 50,1% s'ubica a l'esquerra de l'espectre ideològic, mentre que un 7,4% ho fa a la dreta i un 12,1% al centre. Els joves s'ubiquen més a l'esquerra que el conjunt de la població.

Gràfic 127. De la següent escala on et situaries?
(comparació amb *Enquesta de Valors*)

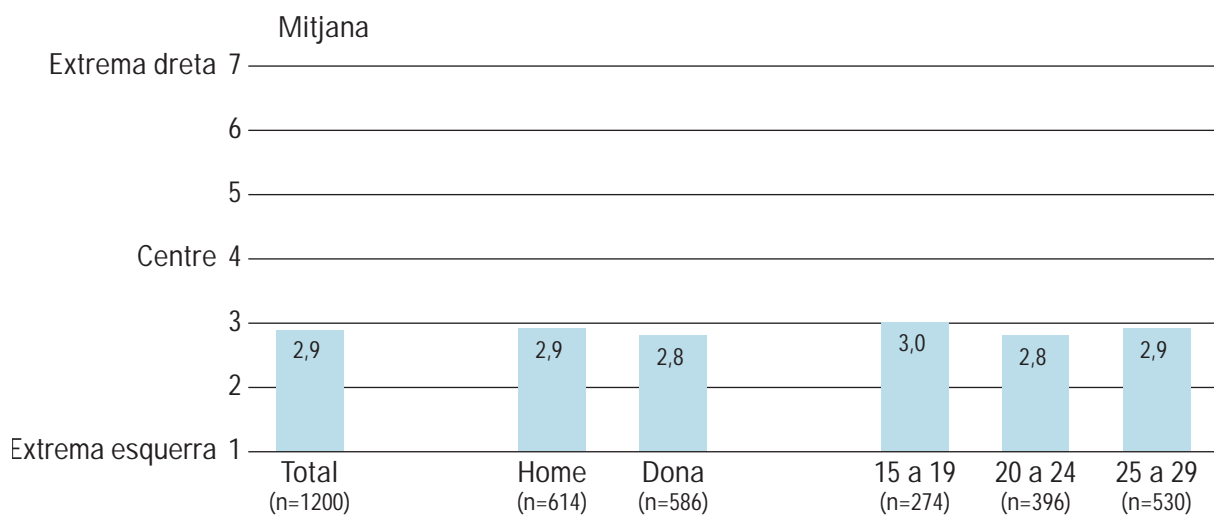
És, a més, una tendència que va en augment en els darrers cinc anys.

Gràfic 128. De la següent escala on et situaries? (evolució)

Les noies se situen lleugerament més a l'esquerra que els nois, i els més joves, una mica més cap a la dreta.

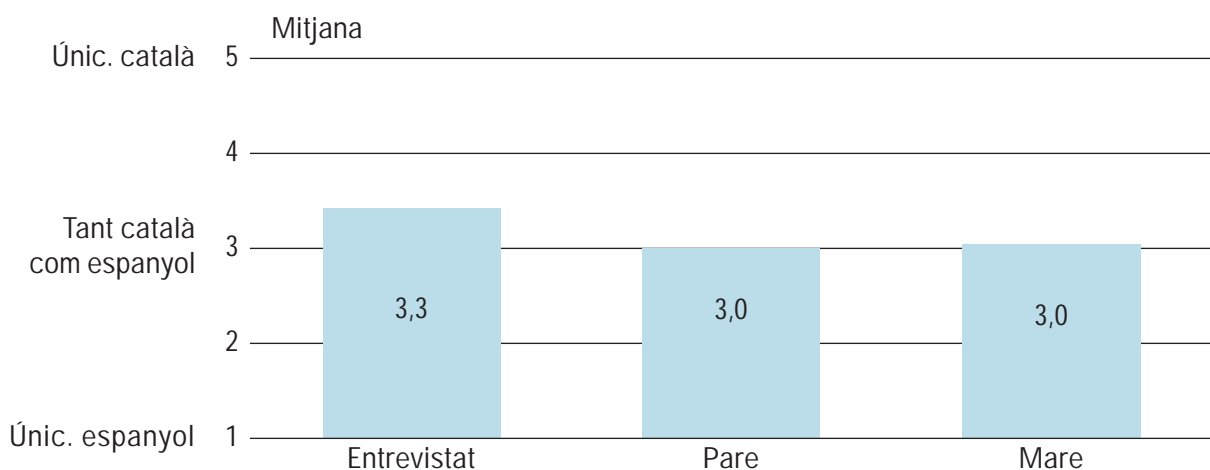
Gràfic 129. Escala ideològica mitjana segons sexe i edat

10.3. Sentiment de pertinença

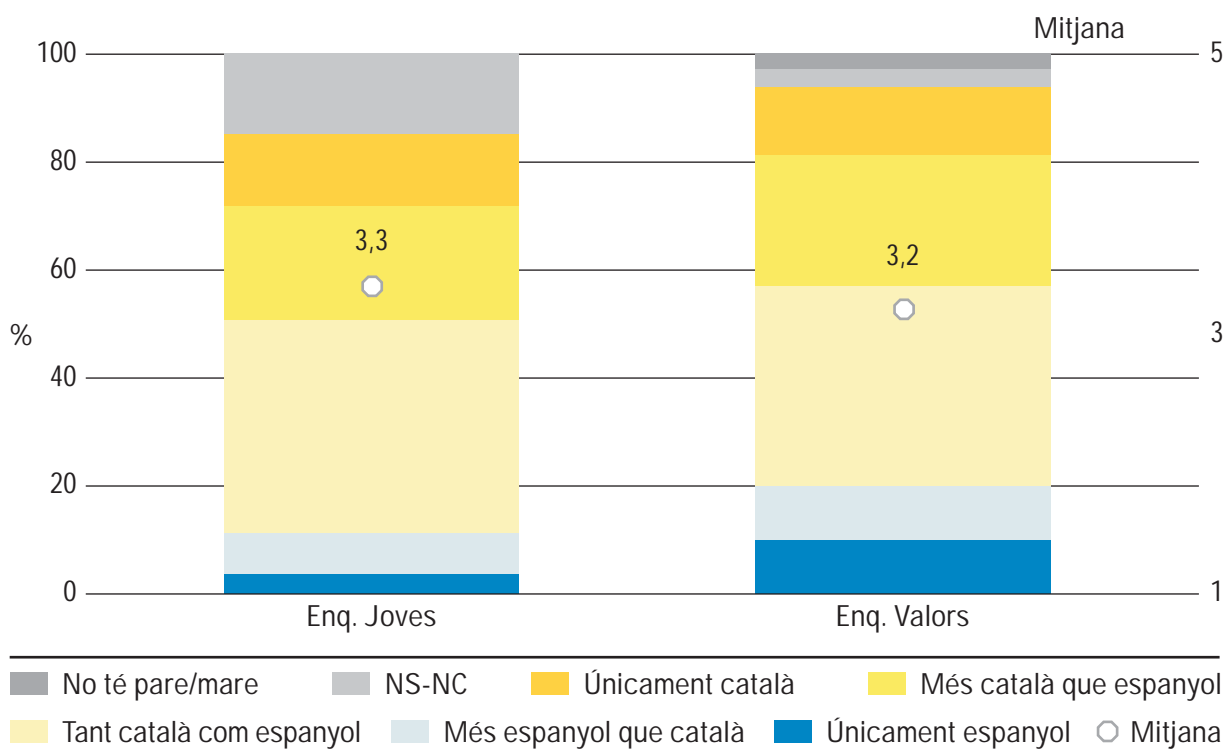
En una escala que en aquest cas se situa entre l'1 i el 5, i en què 1 equival a sentir-se només espanyol i 5 només català, els joves se situen com a mitjana en un 3,3, i presenten un sentiment més catalanista que el que ells mateixos atribueixen als seus pares.

Gràfic 130. Sentiment de pertinença (mitjana entrevistat, pare i mare)

La majoria relativa (el 39,5%) se sent tant català com espanyol, mentre que un 33,4% s'inclina cap al sentiment catalanista (el 20,8% se sent més català que espanyol, i el 12,6%, únicament català) i el 13,0% cap a l'espanyolista (el 6,2% se sent més espanyol que català, i el 6,8%, únicament espanyol). En el conjunt de la població de 18 i més anys, els percentatges estan més repartits i hi ha més persones que se senten espanyoles. D'altra banda, entre els joves és més alt el percentatge d'indiferents respecte a aquesta qüestió.

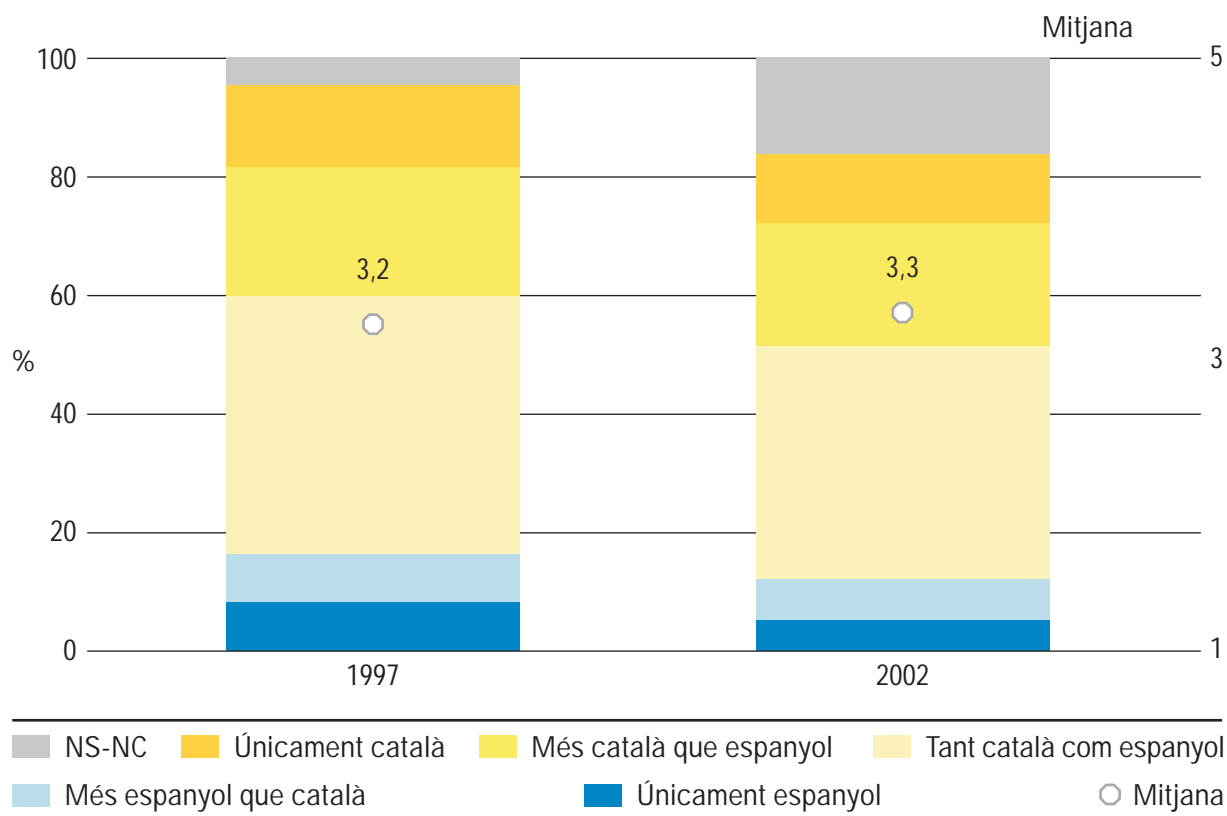
Gràfic 131. Sentiment de pertinença (comparació amb Enquesta de Valors)

S'observa, respecte a l'any 1997, una disminució de tots els ítems de resposta excepte el dels que només se senten catalans. Aquest fet és degut a l'increment de les persones que no es pronuncien (no saben o no contesten); al seu torn, aquest augment és atribuïble a la major presència de joves nascuts a l'estranger que, lògicament, no se senten ni catalans ni espanyols. De fet, més de vuit de cada deu joves que enguany no saben o no contesten aquesta pregunta són nascuts fora d'Espanya. Tot i així, com a mitjana els nois i les noies s'inclinen una mica més cap al sentiment català que el 1997 ⁴¹.

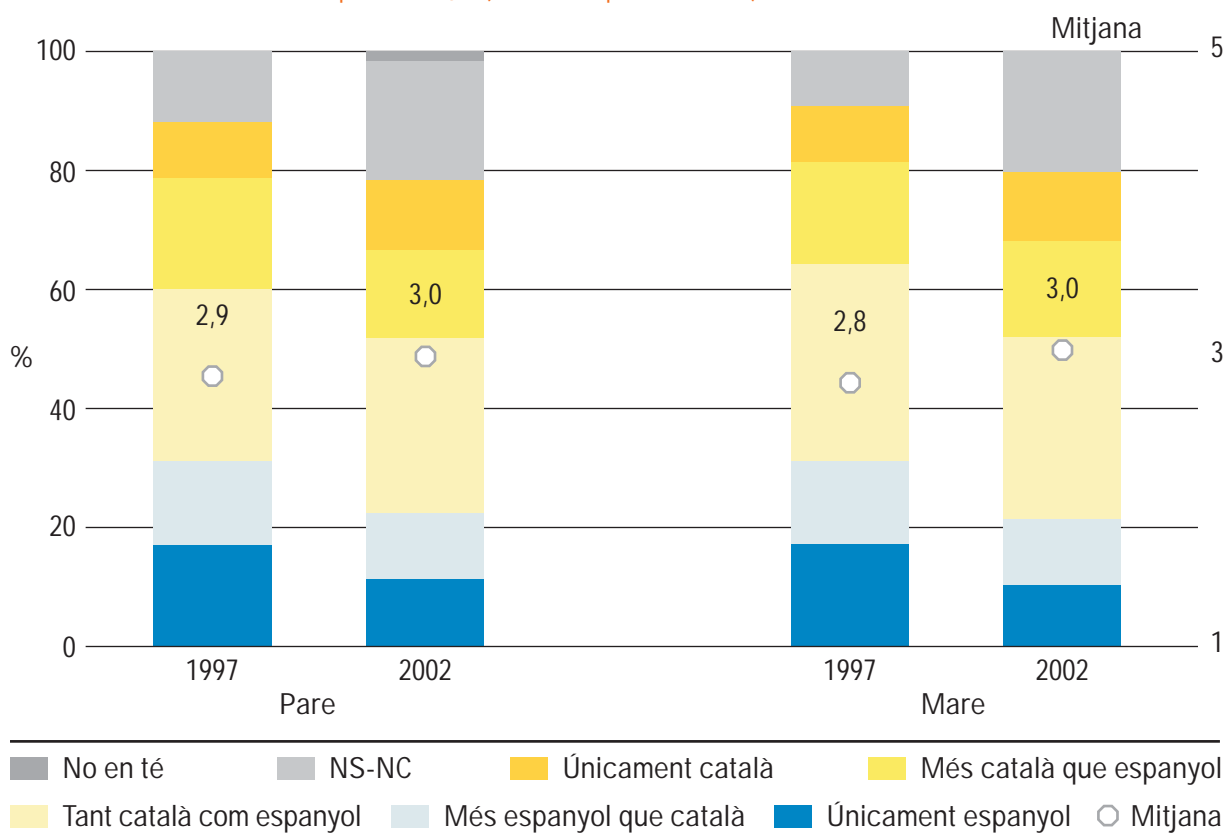
Aquest augment del sentiment catalanista no es dona només entre els joves sinó que, d'acord amb el que declaren els entrevistats, també es dona entre els pares dels nois i les noies.

Gràfic 132. Sentiment de pertinença (evolució)

⁴¹En aquest cas, la mitjana és un indicador més fiable, ja que els joves que se situen en l'eix són aquells que efectivament s'expressen sobre llur sentiment nacional (català o espanyol), i resten eliminats així els joves d'origen estranger o els indiferents a aquesta qüestió.

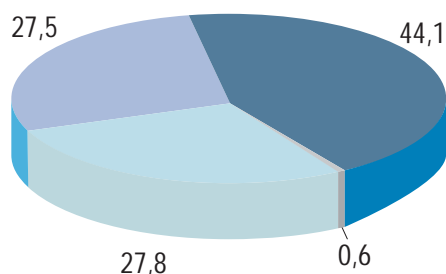
Gràfic 133. Sentiment de pertinença (evolució pare i mare)

10.4. L'abstenció

En coherència amb el desinterès mostrat per la política, menys de la meitat de joves entrevistats amb dret a vot afirmen exercir de manera regular aquest dret en les diverses eleccions celebrades, mentre que gairebé tres de cada deu s'abstenen sistemàticament.

Gràfic 134. En les diferents eleccions que s'han celebrat i que tu tenies dret a vot, t'has abtingut alguna vegada? (n=356)

■ Sempre m'he abtingut   ■ M'he abtingut alguna vegada
■ He votat sempre   ■ NS/No m'en recordo-NC

Les noies voten amb més regularitat que els nois. Igualment, entre els joves més grans hi ha més entrevistats que s'abstenen ocasionalment, i entre els que tenen de 20 a 24 anys hi ha més abstencionistes sistemàtics.

El perfil de jove abstencionista estaria constituït per joves amb estudis primaris, fills de pares provinents de fora de Catalunya i que tenen la feina com a activitat principal, o bé no estudien ni treballen.

Taula 40. En les diferents eleccions que s'han celebrat i què tu tenies dret a vot, t'has abstingut alguna vegada? Segons sexe, edat, nivell d'estudis, lloc de naixement seu i dels seus pares i activitat principal (només per als que poden votar)

	N	Sempre m'he abstingut	M'he abstingut alguna practlicant	He votat sempre	NS/No m'en recordo-NC
Total	(356)	27,8	27,5	44,1	0,6
Sexe					
Home	(182)	27,2	26,1	46,7	0,0
Dona	(172)	28,5	29,1	41,3	1,2
Edat					
20 a 24	(144)	33,3	20,1	45,1	1,4
25 a 29	(212)	24,1	32,5	43,4	0,0
Nivell d'estudis					
Primaris	(51)	39,2	27,5	31,4	2,0
Secundaris	(48)	35,4	22,9	41,7	0,0
Secundaris professionals	(165)	24,2	29,1	46,1	0,6
Universitaris	(92)	23,9	27,2	48,9	0,0
Lloc de naixement ell i pares					
eCAT pCAT	(123)	26,0	19,5	54,5	0,0
eCATpCAT/ESP	(95)	29,5	34,7	33,7	2,2
eCAT pESP	(81)	24,7	30,9	44,4	0,0
eESP	(30)	23,3	36,7	40,0	0,0
eUE	(5)	0,0	40,0	60,0	0,0
eMÓN	(17)	58,8	11,8	29,4	0,0
ALT	(5)	40,0	20,0	40,0	0,0
Activitat principal					
Estudia	(50)	20,0	22,0	58,0	0,0
Estudia i treballa	(70)	17,1	22,9	58,6	1,4
Treballa i estudia	(26)	30,8	19,2	50,0	0,0
Treballa	(149)	31,5	31,5	36,2	0,7
Ni estudia ni treballa	(61)	36,1	31,1	32,8	0,0

L'interès per la política també condiciona l'exercici del vot; així, el 77,8% dels joves que s'abstenen sistemàticament estan poc o gens interessats per la política, i en canvi més de la meitat dels que sempre voten estan molt o bastant interessats en aquest tema.

Taula 41. En les diferents eleccions que s'han celebrat i que tu tenies dret a vot, t'has abstingut alguna vegada? Segons interès per la política (només per als que poden votar)

	Total (n = 356)	Sempre m'he abstingut (n = 99)	M'he abstingut alguna vegada (n = 98)	He votat sempre (n = 157)	NS/No m'en recordo (n = 1)	NC (n = 1)
Molt/Bastant interès	36,2	22,2	32,7	54,1	0,0	0,0
Poc/Gens interès	63,3	77,8	66,3	45,9	100,0	100,0
NS-NC	0,6	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0

L'exercici del vot està força més estès entre els pares dels joves que entre els joves mateix. Tot i així, hi ha una correlació positiva entre l'hàbit de votar del pare i de la mare i el del jove entrevistat, tal com ho demostra el fet que voten habitualment el 52,5% dels pares dels joves abstencionistes i el 85,4% dels pares dels joves que sí que practiquen el vot.

Taula 42. En les diferents eleccions que s'han celebrat i que tu tenies dret a vot, t'has abstingut alguna vegada? Segons hàbit de vot del pare i la mare

	Total (n = 356)	Sempre m'he abstingut (n = 99)	M'he abstingut alguna vegada (n = 98)	He votat sempre (n = 157)	NS/No m'en recordo (n = 1)	NC (n = 1)
Pare						
Sempre vota	71,6	52,5	70,4	85,4	0,0	0,0
A vegades vota	12,4	19,2	16,3	5,7	0,0	0,0
Mai vota	4,5	12,1	4,1	0,0	0,0	0,0
Estranger	3,1	7,1	0,0	2,5	0,0	0,0
NS-NC	7,0	7,1	8,2	5,1	100,0	100,0
No té pare	1,2	2,0	1,0	1,3	0,0	0,0
Mare						
Sempre vota	72,5	49,5	69,4	89,2	100,0	0,0
A vegades vota	12,9	22,2	18,4	3,8	0,0	0,0
Mai vota	5,9	16,2	4,1	0,6	0,0	0,0
Estranger	2,2	5,1	1,0	1,3	0,0	0,0
NS-NC	6,2	7,1	7,1	4,5	0,0	100,0
No té mare	0,3	0,0	0,0	0,6	0,0	0,0

10.5. La democràcia i la confiança en les institucions

Vuit de cada deu joves opinen que la democràcia és, en qualsevol cas, el millor sistema de govern, i només un 7,5% creu que en alguns casos és oportú un govern autoritari, mentre que un altre 7,3% és indiferent a aquesta qüestió.

Entre els nois més grans són més fermes les conviccions democràtiques, mentre que un 11,0% dels que tenen entre 15 i 19 anys creuen en la conveniència ocasional d'un règim autoritari, un 10,3% és indiferent i un 5,9% no sap en quin sentit pronunciar-se.

Com més nivell d'estudis té el jove, més alta és la posició sobre aquest tema i més incondicional la creença en les formes democràtiques. En canvi, entre els que només tenen estudis primaris hi ha més indiferència i més partidaris d'opcions no democràtiques.

Per ideologia, els joves d'esquerres són més partidaris de la democràcia en qualsevol cas, mentre que tres de cada deu joves de dretes serien favorables a solucions autoritàries i dos de cada deu són indiferents a aquesta qüestió. Igualment, les conviccions democràtiques s'estenen a mesura que augmenta el sentiment catalanista.

Taula 43. De les següents frases, amb quina estàs més d'acord? Segons sexe i edat, nivell d'estudis, ideologia i sentiment de pertinença

Frase A.– La democràcia és sempre el millor sistema de govern

Frase B.– En algunes circumstàncies, un règim autoritari és millor que una democràcia

Frase C.– Per mi, és igual una cosa que l'altra

	N	Frase A	Frase B	Frase C	Altres	NS-NC
Total	(600)	80,5	7,5	7,3	1,2	3,5
Sexe						
Home	(307)	80,1	9,4	7,2	1,0	2,3
Dona	(293)	80,9	5,5	7,5	1,4	4,7
Edat						
15 a 19	(136)	71,3	11,0	10,3	1,5	5,9
20 a 24	(200)	78,5	7,0	8,5	2,0	4,0
25 a 29	(264)	86,7	6,1	4,9	0,4	1,9
Nivell d'estudis						
Primaris	(108)	62,0	10,2	17,6	0,9	9,2
Secundaris	(169)	80,5	7,7	5,9	3,0	3,0
Secundaris professionals	(202)	82,2	8,4	6,4	0,5	2,5
Universitaris	(121)	94,2	3,3	1,7	0,0	0,8
Ideologia						
Esquerra	(236)	89,8	3,0	3,8	1,7	1,7
Centre	(159)	79,9	6,9	10,1	1,3	1,9
Dreta	(24)	50,0	29,2	20,8	0,0	0,0
Apolític	(77)	76,6	10,4	3,9	1,3	7,8
NS-NC	(104)	70,2	11,5	10,6	0,0	7,7
Sentiment pertinença						
Únicament espanyol	(44)	68,2	15,9	9,1	0,0	6,8
Més espanyol que català	(43)	67,4	9,3	16,3	2,3	4,7
Tant català com espanyol	(241)	76,3	9,5	8,3	1,7	4,1
Més català que espanyol	(121)	90,9	5,0	3,3	0,8	0,0
Únicament català	(70)	92,9	2,9	1,4	0,0	2,9
NS	(48)	81,3	2,1	10,4	2,1	4,2
NC	(33)	78,8	6,1	9,1	0,0	6,1

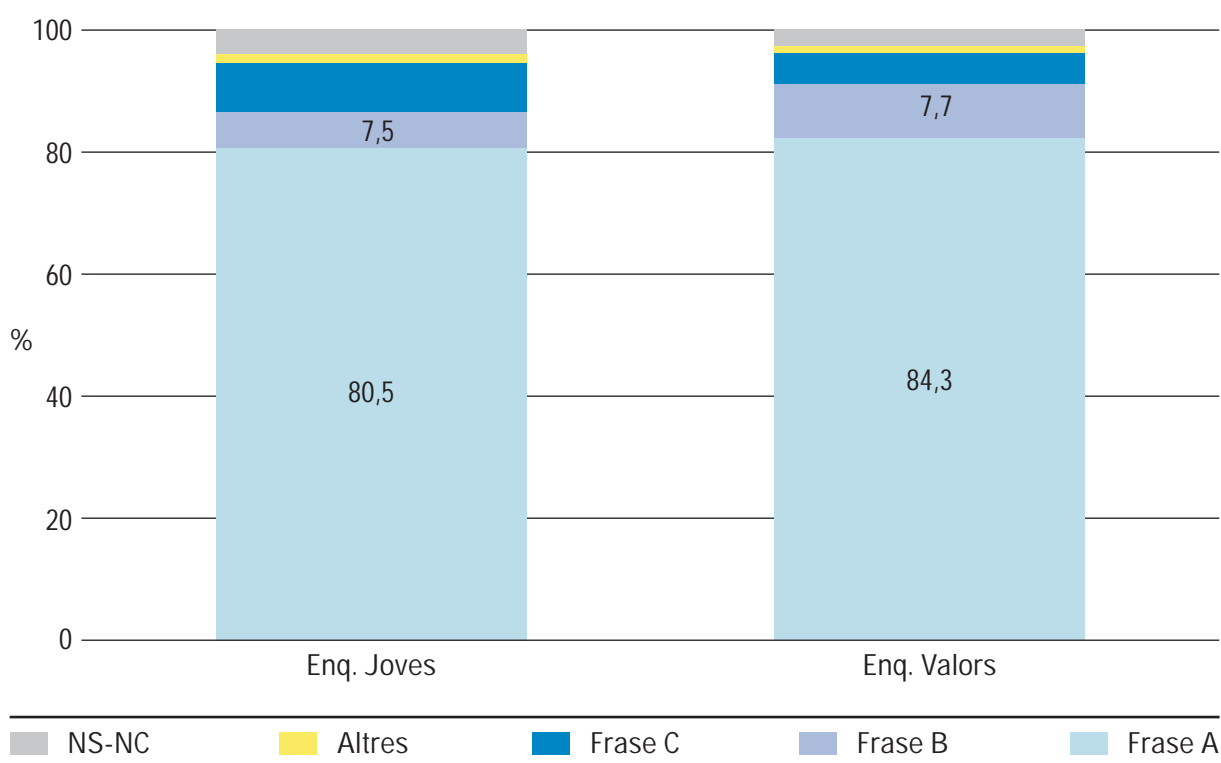
La posició dels joves barcelonins respecte a les formes de govern democràtiques és molt similar a la que es dona en el conjunt de la població. Podríem matisar, en qualsevol cas, que la presència lleugerament més alta de partidaris incondicionals de la democràcia en el total dels barcelonins és compensada pel major nombre d'indiferents existent entre els joves.

Gràfic 135. De les següents frases, amb quina està més d'acord?
(comparació amb *Enquesta de Valors*)

Frase A.- La democràcia és sempre el millor sistema de govern

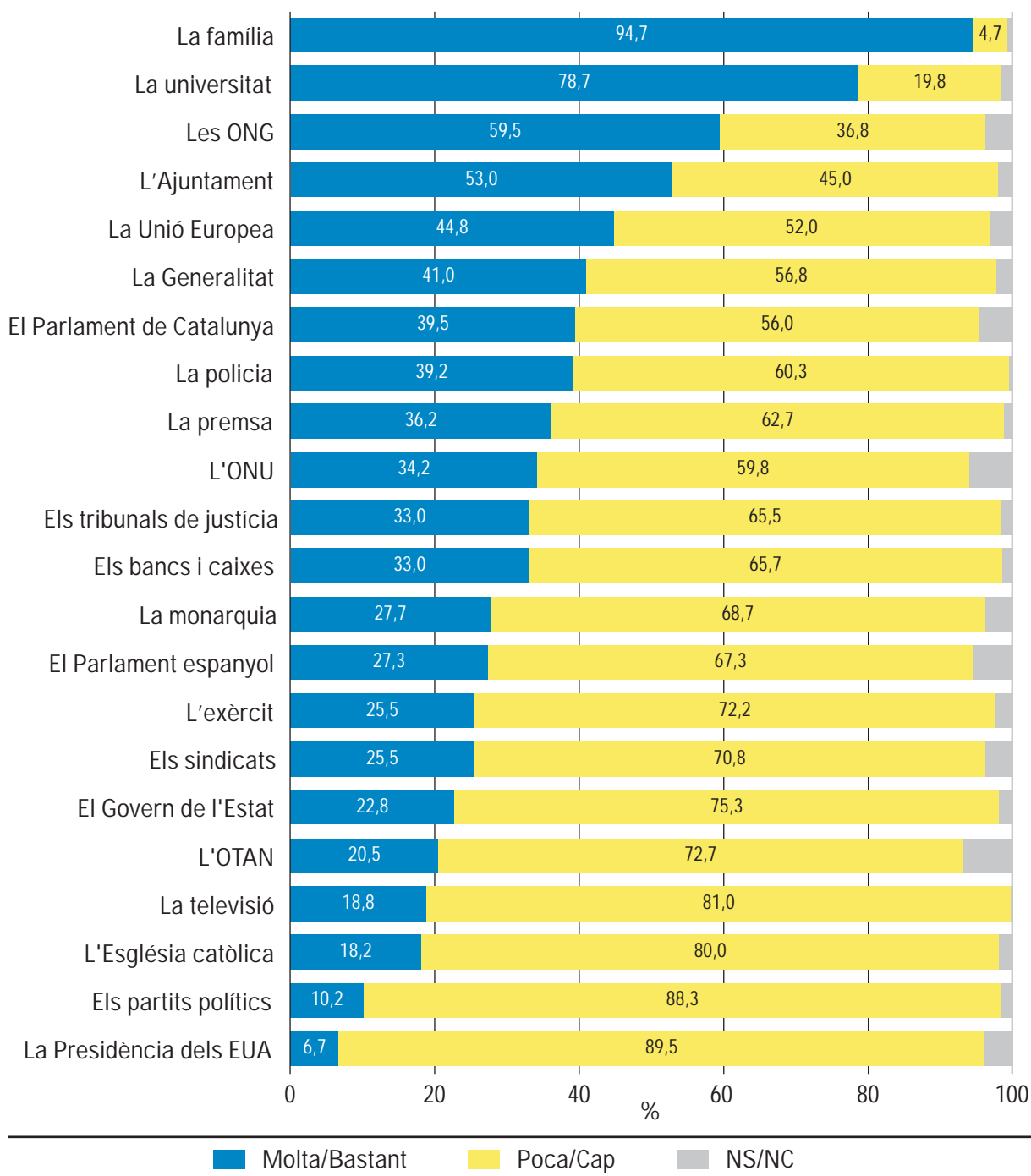
Frase B.- En algunes circumstàncies, un règim autoritari és millor que una democràcia

Frase C.- Per mi, és igual una cosa que l'altra

La confiança en les institucions es ressent del desencís cap a les formes de representació col·lectiva que veïem simbolitzada en el descrèdit de la política, i només quatre de les vint-i-dues institucions proposades (la família, la universitat, les ONG i l'Ajuntament) mereixen la confiança de més de la meitat dels entrevistats. Es confirma la força de la família com a valor sòlid entre els joves: aquesta és, de totes les institucions proposades, l'única que mereix la confiança d'una amplíssima majoria de joves (el 94,7%). En l'altre extrem, la Presidència dels EUA, els partits polítics i l'Església catòlica són les institucions més desacreditades. De les institucions polítiques, l'Ajuntament és la que conserva més prestigi i el Govern de l'Estat la més desacreditada. Pel que fa als mitjans de comunicació, cal destacar el desprestigi de la televisió –malgrat ser, tal com hem vist, el mitjà més utilitzat pels joves–, i també la manca de confiança en la premsa, tot i no ser tan acusada.

Gràfic 136. Quina confiança et mereixen les següents institucions?

Els nois tenen, en general, més confiança en les institucions polítiques, l'exèrcit i la justícia, mentre que entre els noies genera més credibilitat la universitat, l'Església catòlica, les ONG, la policia i els bancs i les caixes.

**Taula 44. Les següents institucions et mereixen molta o bastant confiança?
Segons sexe i ideologia**

	Total (n = 600)	Home (n = 307)	Dona (n = 293)	Esquerra (n = 236)	Centre (n = 159)	Dreta (n = 24)	Apolític (n = 77)	NS-NC (n = 104)
La família	94,7	93,5	95,9	93,6	95,6	95,8	93,5	96,2
La universitat	78,7	75,9	81,6	81,8	76,1	62,5	74,0	82,7
Les ONG	59,5	53,7	65,5	68,2	59,7	37,5	50,6	51,0
L'Ajuntament	53,0	52,8	53,2	50,0	57,9	54,2	40,3	61,5
La Unió Europea	44,8	45,9	43,7	39,8	54,7	54,2	37,7	44,2
La Generalitat	41,0	41,4	40,6	36,9	49,7	41,7	29,9	45,2
El Parlament de Catalunya	39,5	42,0	36,9	39,0	47,8	25,0	32,5	36,5
La policia	39,2	37,1	41,3	28,0	50,3	66,7	32,5	46,2
La premsa	36,2	34,9	37,5	33,1	44,7	37,5	36,4	29,8
L'ONU	34,2	35,2	33,1	32,2	36,5	41,7	37,7	30,8
Els tribunals de justícia	33,0	36,5	29,4	28,0	40,3	37,5	23,4	39,4
Els bancs i caixes	33,0	30,0	36,2	21,6	39,6	41,7	29,9	49,0
La monarquia	27,7	27,0	28,3	18,2	29,6	50,0	27,3	41,3
El parlament espanyol	27,3	30,6	23,9	23,3	35,8	58,3	19,5	22,1
L'exèrcit	25,5	28,7	22,2	15,3	30,8	62,5	20,8	35,6
Els sindicats	25,5	24,8	26,3	30,1	28,3	8,3	20,8	18,3
El Govern de l'Estat	22,8	24,1	21,5	13,6	29,6	58,3	15,6	30,8
L'OTAN	20,6	22,8	18,1	15,7	22,0	50,0	18,2	24,0
La televisió	18,8	18,2	19,5	14,4	17,6	33,3	23,4	24,0
L'Església catòlica	18,2	14,0	22,5	7,6	23,9	37,5	18,2	28,8
Els partits polítics	10,2	10,4	9,9	11,9	9,4	8,3	5,2	11,5
La Presidència dels EUA	6,7	6,8	6,5	3,4	8,8	29,2	2,6	8,7

Si comparem el nivell de confiança dipositat pels joves en les institucions amb el que declara el conjunt de la població barcelonina, s'observen dues tendències: per una banda, hi ha una homogeneïtat pel que fa a quines són les institucions millor i pitjor valorades; per l'altra, en general els joves denoten un menor nivell de confiança en les institucions proposades. Aquesta diferència és especialment sensible (superior als deu punts) en els casos de la monarquia, el Parlament espanyol, el Govern de l'Estat, la Generalitat i la policia.

**Taula 45. Les següents institucions et mereixen molta o bastant confiança?
(Comparació amb *Enquesta de Valors*)**

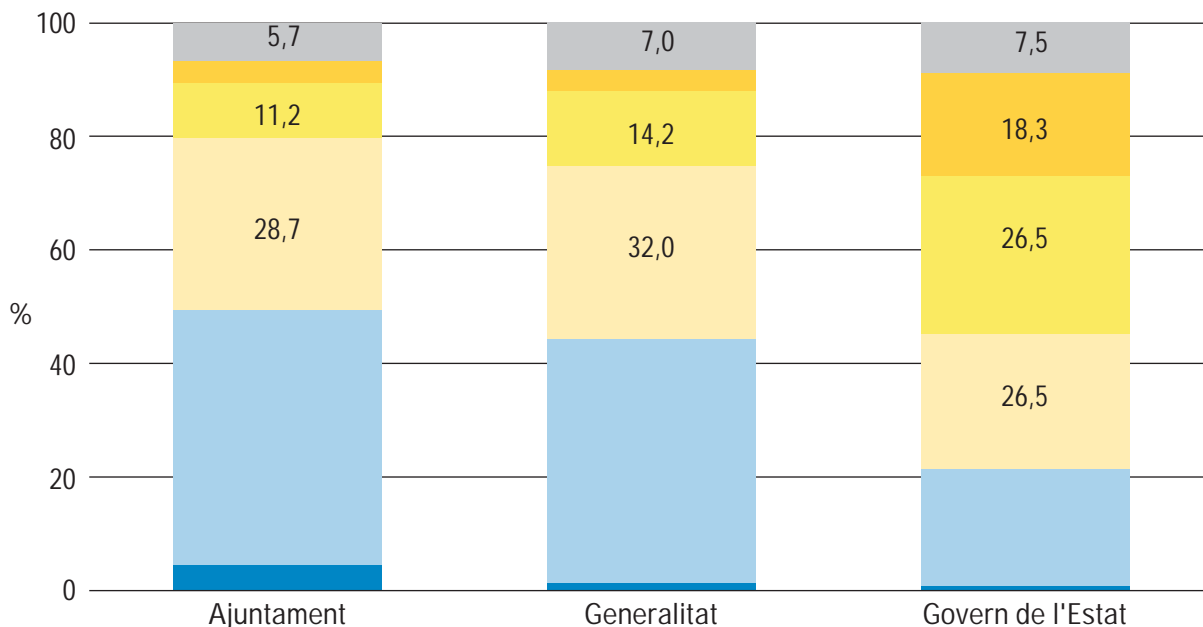
	Enq. Joves (n = 600)	Enq. Valors (n = 750)
La família	94,7	96,9
La universitat	78,7	83,6
Les ONG	59,5	66,4
L'Ajuntament	53,0	57,3
La Unió Europea	44,8	47,5
La Generalitat	41,0	51,5
El Parlament de Catalunya	39,5	49,1
La policia	39,2	53,5
La premsa	36,2	39,2
L'ONU	34,2	40,4
Els tribunals de justícia	33,0	40,0
Els bancs i caixes	33,0	28,4
La monarquia	27,7	38,4
El Parlament espanyol	27,3	37,7
L'exèrcit	25,5	29,1
Els sindicats	25,5	28,4
El Govern de l'Estat	22,8	34,5
L'OTAN	20,5	20,8
La televisió	18,8	25,9
L'Església catòlica	18,2	23,9
Els partits polítics	10,2	15,3
La Presidència dels EUA	6,7	9,2

10.6. Valoració de la gestió de les administracions

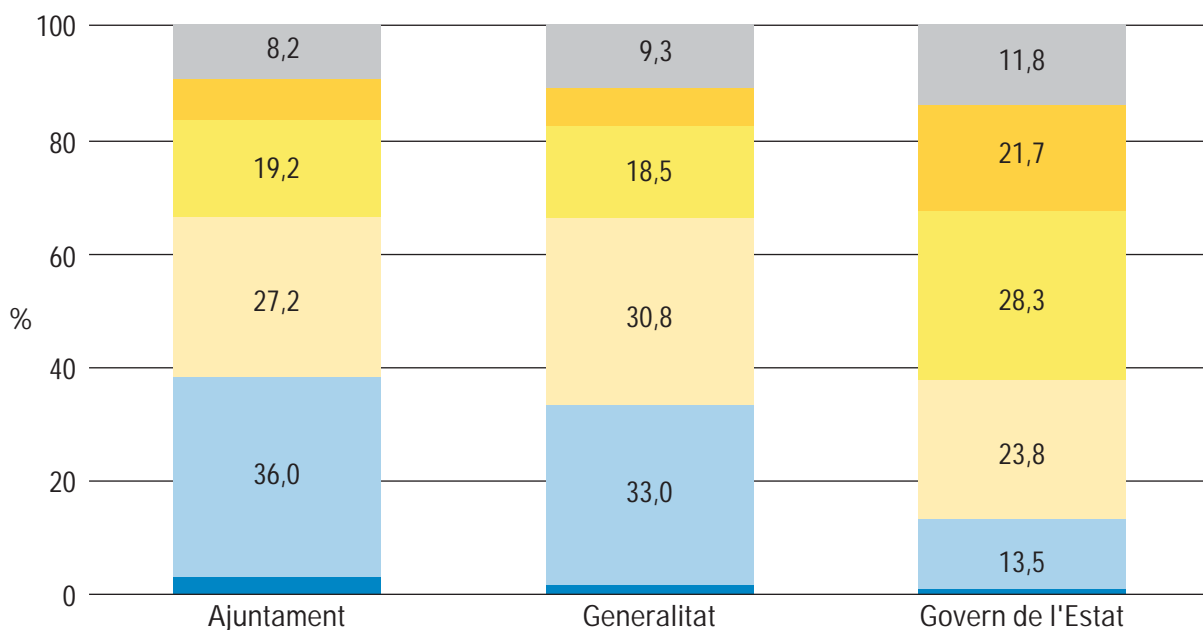
Quan es demana als joves llur valoració de la gestió de les diverses administracions en dos àmbits –gestió general i polítiques juvenils–, s'extreuen dues conclusions principals: d'una banda, que l'Ajuntament és la instància de govern més ben valorada, mentre que el Govern de l'Estat és la que obté pitjors resultats; i de l'altra, que els joves valoren més positivament la gestió general de les administracions que les polítiques específiques adreçades a ells. En efecte, l'Ajuntament és l'única administració la gestió general de la qual és valorada com a bona o molt bona per més de la meitat dels entrevistats. El 43,7% valora positivament la gestió de la Generalitat i el 21,2% opina el mateix de la del Govern de l'Estat. En canvi, cap organisme obté un aprovat per les seves polítiques juvenils, tot i que l'Ajuntament es manté com la institució relativament més ben valorada, molt a prop de la Generalitat i clarament per damunt del Govern estatal.

**Gràfic 137. En general, com valoreu la gestió de les següents administracions?
I com valoreu el conjunt d'actuacions adreçades als joves d'aquestes administracions?**

Gestió administracions

Actuacions adreçades als joves

NS-NC
  Molt malament
  Malament
  Regular
  Bé
  Molt bé

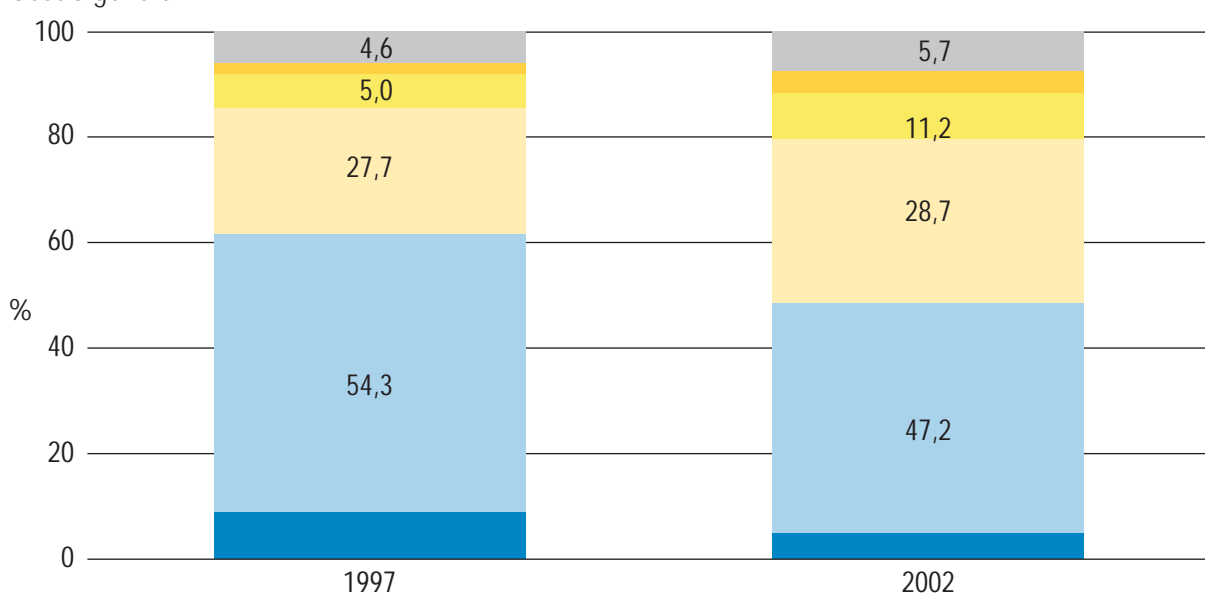
Els joves de centre i de dreta són els que tenen una opinió més favorable de la gestió de totes les administracions, inclosa la de l'Ajuntament. En tots els casos, els joves d'esquerra són els més crítics. Les diferències en la valoració de la gestió segons la ideologia de l'entrevistat són més acusades quan es fa referència a la Generalitat i, sobretot, al Govern de l'Estat.

Tot i ser la institució més ben valorada, els resultats obtinguts enguany per l'Ajuntament són pitjors que els de 1997, a causa bàsicament d'un increment de les opinions negatives. L'empitjorament és més alt en el cas de les valoracions de la gestió general.

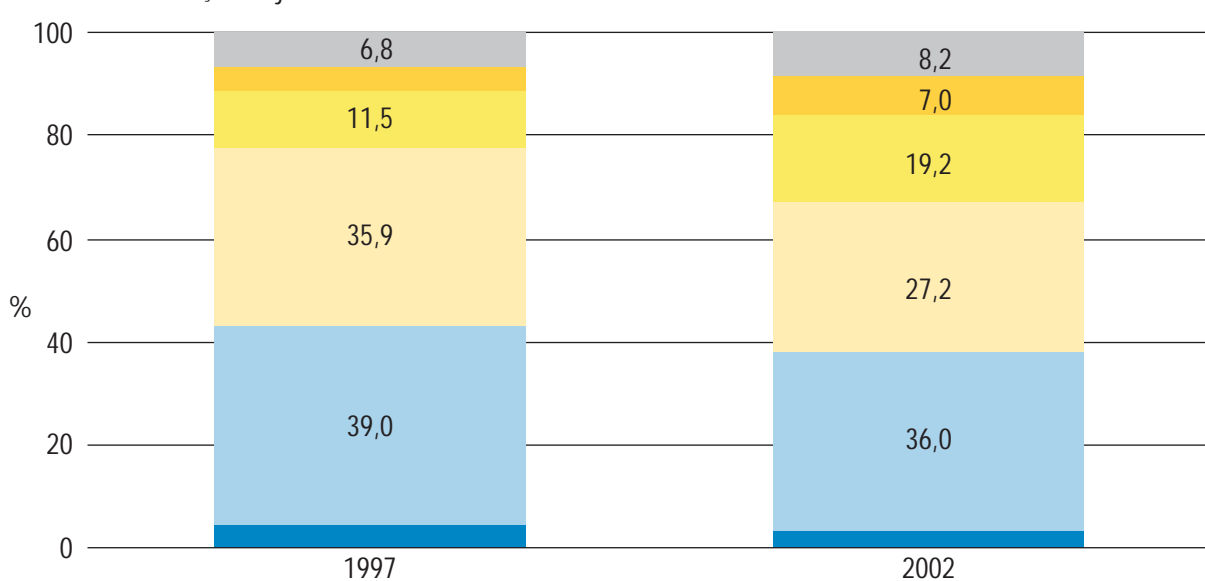
Les valoracions dels joves són lleugerament més crítiques que les del conjunt de la població barcelonina pel que fa a l'Ajuntament i la Generalitat i lleument més favorables quan es refereixen al Govern de l'Estat⁴².

Gràfic 138. En general, com valoreu la gestió del'Ajuntament? I com valoreu el conjunt d'actuacions de l'Ajuntament adreçades als joves? (evolució)

Gestió general

Actuacions adreçades joves

■ NS-NC   ■ Molt malament   ■ Malament
 ■ Regular   ■ Bé   ■ Molt bé

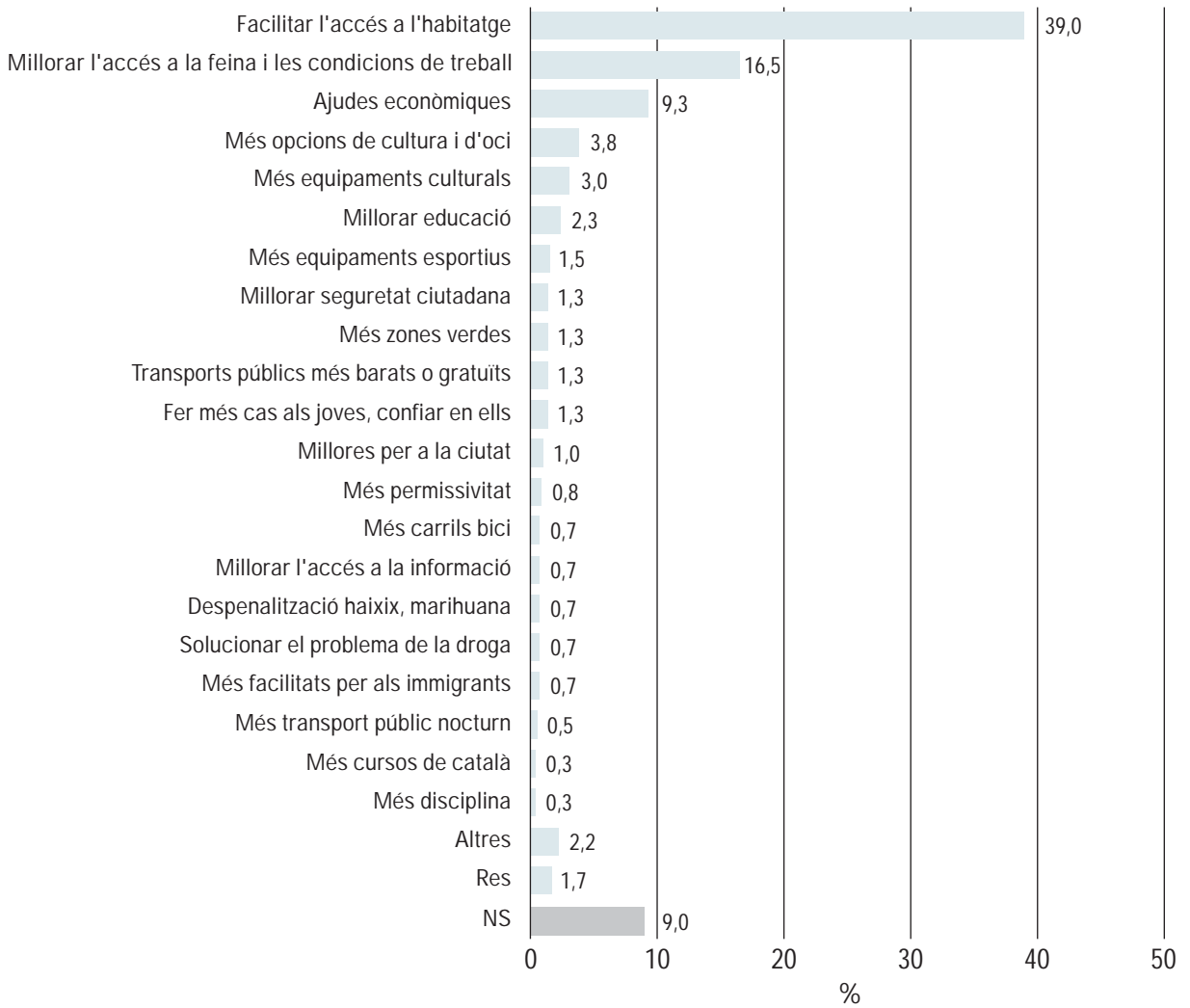
⁴²L'Enquesta de Serveis Municipals de 2003 va tenir lloc entre el 20 de febrer i el 27 d'abril de 2003, en plena crisi de la guerra de l'Iraq. Les valoracions dels ciutadans probablement tenien en compte la posició del Govern espanyol en aquest conflicte.

10.7. Demandes dels joves a l'Ajuntament

Facilitar l'accés dels joves a l'habitatge és la demanda majoritària que els entrevistats fan a l'Ajuntament, tant de manera espontània com suggerida. A continuació se situa la millora de l'accés a la feina i les condicions de treball i, quan la resposta és suggerida, els aspectes vinculats a l'educació: la informació sobre els estudis i les sortides professionals i l'ampliació de l'oferta de beques d'estudi.

Quatre de cada deu joves considera l'habitatge una prioritat, mentre que un 16,5% al·ludeix a temes vinculats a la millora de la feina i de les condicions de treball dels joves i un 9,3% demana ajudes econòmiques. Amb percentatges clarament inferiors apareix la demanda d'equipaments diversos (culturals, esportius, de cultura i oci, etc.).

Gràfic 139. Què demanaries a l'Ajuntament que fes per als joves com tu? (espontània)

La preocupació per l'habitatge s'incrementa a mesura que avança l'edat de l'entrevistat. Igualment, la inquietud per la feina també s'intensifica a partir dels 20 anys. Entre els més joves abunda més la demanda de millorar les opcions de cultura i oci i de millorar l'educació, i també hi ha més entrevistats que, o bé no demanen res, o bé no saben què demanar.

Les noies –que, tal com veïem, estan més afectades per la precarietat laboral– efectuen més sovint la demanda de millora de les condicions de treball i de foment de les ajudes econòmiques.

**Taula 46. Què demanaries a l'Ajuntament que fes per als joves com tu?
Segons sexe i edat (espontània)**

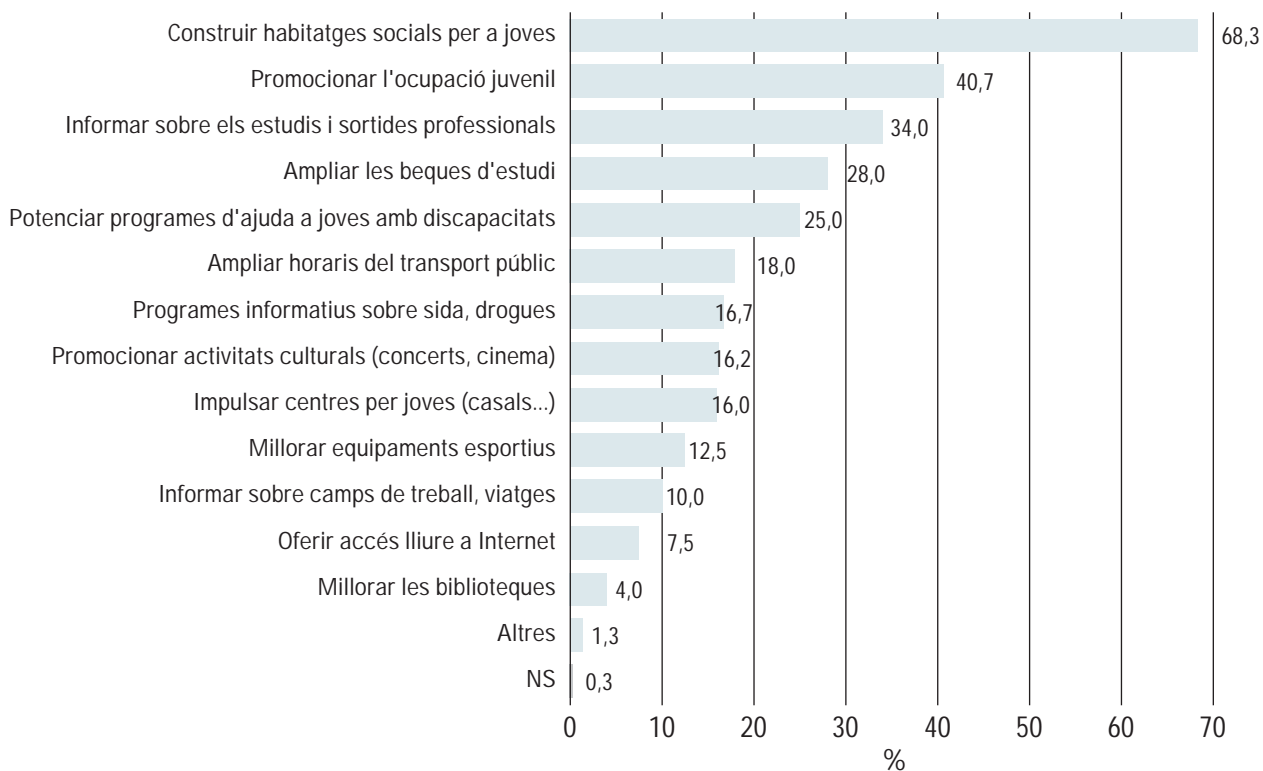
	Total (n = 600)	Home (n = 307)	Dona (n = 293)	15 a 19 (n = 136)	20 a 24 (n = 200)	25 a 29 (n = 264)
Facilitar l'accés a l'habitatge	39,0	39,7	38,2	21,3	38,5	48,5
Millorar l'accés a la feina i les condicions de treball	16,5	13,7	19,5	8,8	18,5	18,9
Ajudes econòmiques	9,3	7,2	11,6	10,3	8,5	9,5
Més opcions de cultura i d'oci	3,8	4,9	2,7	9,6	2,0	2,3
Més equipaments culturals	3,0	2,9	3,1	2,2	4,0	2,7
Millorar educació	2,3	2,3	2,4	5,1	0,0	2,7
Més equipaments esportius	1,5	2,0	1,0	2,2	2,0	0,8
Millorar seguretat ciutadana	1,3	1,3	1,4	2,2	1,0	1,1
Més zones verdes	1,3	1,6	1,0	3,7	0,5	0,8
Transports públics més barats o gratuïts	1,3	0,7	2,0	2,2	2,0	0,4
Fer més cas als joves, confiar en ells	1,3	1,0	1,7	1,5	2,0	0,8
Millores per a la ciutat	1,0	1,3	0,7	2,2	1,0	0,4
Més permissivitat	0,8	1,3	0,3	0,7	1,0	0,8
Més carrils bici	0,7	0,7	0,7	2,2	0,0	0,4
Millorar l'accés a la informació	0,7	0,3	1,0	0,7	1,5	0,0
Despenalització haixix, marihuana	0,7	1,0	0,3	1,5	1,0	0,0
Solucionar el problema de la droga	0,7	1,0	0,3	0,7	1,0	0,4
Més facilitats per als immigrants	0,7	1,0	0,3	0,0	1,0	0,8
Més transport públic nocturn	0,5	1,0	0,0	0,7	1,0	0,0
Més cursos de català	0,3	0,0	0,7	0,7	0,0	0,4
Més disciplina	0,3	0,0	0,7	1,5	0,0	0,0
Altres	2,2	3,3	1,0	1,5	1,5	3,0
Res	1,7	1,6	1,7	3,7	2,0	0,4
NS	9,0	10,4	7,5	14,7	10,0	5,3

La consolidació de l'habitatge com a tema emergent, en perjudici sobretot dels aspectes vinculats a la feina, és evident si analitzem l'evolució de les demandes espontànies dels joves a l'Ajuntament els darrers cinc anys. S'observa també una certa conscienciació sobre les limitacions de l'estat del benestar, ja que augmenten fins a més del doble (tot i suposar només un 9,3% del total) els joves que sol·liciten ajudes públiques.

Les tendències comentades es reproduïxen quan la resposta és suggerida als entrevistats: l'habitatge i la feina es mantenen com a demandes prioritàries, més intenses a mesura que avança l'edat de l'entrevistat. Quan s'indueix la resposta, apareixen també amb força els aspectes vinculats a l'educació: informació sobre estudis i sortides professionals, d'una banda, i ampliació de les beques d'estudi, d'una altra. Són demandes efectuades sobretot pels nois i les noies més joves i, en el cas de les beques, pels estudiants.

Gràfic 140. De les següents actuacions adreçades als joves, digue'm la que consideres prioritària i que l'Ajuntament hauria de portar a terme de forma més immediata (suma de les tres respostes)

11. ANÀLISI DES D'UNA PERSPECTIVA DE GÈNERE

L'anàlisi transversal de l'*Enquesta de Joves* des d'una perspectiva de gènere denota una contradicció evident entre el discurs explícit, que ha incorporat la idea de la igualtat –acceptada de manera gairebé unànime- i la realitat implícita en les respostes dels i les joves vinculades a llur vida quotidiana i a llur sistema de valors, de les quals es desprèn la persistència de la desigualtat en els rols, una persistència probablement inesperada entre generacions tan joves.

11.1. El discurs explícit

La presència de la dona al món laboral està acceptada de manera pràcticament unànime: el 95,8% dels i les joves creuen que la situació òptima és que l'home i la dona treballin fora de casa, i tan sols un 7,7% afirma que les dones han de treballar només si és necessari per a l'economia familiar. Només la meitat dels i les joves, però, creuen que l'accés de les dones al món laboral es produeix amb més dificultat que el dels homes. Sí que es troba més estesa, en canvi, la convicció que les condicions de treball de les dones són desiguals respecte a les dels homes, de manera que aquestes cobren, en general, sous inferiors per la mateixa feina (el 63,2% comparteixen aquesta opinió) i llurs possibilitats de promoció són inferiors (72,1%).

La consciència sobre les dificultats de la dona en el mercat laboral es troba més estesa entre les noies que entre els nois, especialment pel que fa a la inferioritat dels sous i la dificultat d'accedir a càrrecs directius.

Taula 47. Estàs d'acord amb les següents afirmacions? Segons sexe

	Total (n=1200)	Home (n=614)	Dona (n=586)
És millor home i dona treballin fora de casa	95,8	94,6	97,1
Homes ho tenen més fàcil per càrrec directiu	72,1	65,5	79,0
Dones cobren sous inferiors que homes	63,2	55,2	71,5
Dones ho tenen més difícil per aconseguir feina	49,3	45,4	53,4
Dones han de treballar si és necessari per economia familiar	7,7	9,0	6,3

Es tracta, a més, d'una consciència present de manera força homogènia entre els diversos segments dels i les joves entrevistats. Tan sols segments que s'han mostrat més conservadors en altres aspectes de l'*Enquesta* –els nois i noies nascuts fora de la Unió Europea, els de dretes i els apolítics- presenten un grau de convicció més baix.

Taula 48. Estàs d'acord amb le següents afirmacions? Segons lloc de naixement i ideologia

	Total (n=1200)	Barcelona (n=856)	Catalunya (n=41)	Espanya (n=76)	Unió Europea (n=19)	Món (n=208)	Esquerra (n=465)	Centre (n=321)	Dreta (n=49)	Apolitics (n=188)
És millor home i dona treballin fora de casa	95,8	95,8	100,0	94,7	94,7	95,7	96,6	96,0	91,8	95,7
Homes ho tenen més fàcil per càrrec directiu	72,1	73,6	65,9	68,4	73,7	68,3	75,5	72,9	67,3	59,6
Dones cobren sous inferiors que homes	63,2	64,1	56,1	68,4	63,2	58,7	68,0	62,6	59,2	52,1
Dones ho tene més difícil per aconseguir feina	49,3	53,2	36,6	51,3	36,8	36,5	57,0	49,5	49,0	41,0
Dones han de treballar si és necessari per economia familiar	7,7	6,5	2,4	9,2	10,5	12,5	3,9	7,2	18,4	8,0

Elements fonamentals per a l'emancipació femenina, com ara compartir les tasques de la llar i mantenir l'autonomia personal, són considerats pels i per les joves, després de la fidelitat, els aspectes més importants per al bon funcionament de la parella. Significativament, són les dones –i també els nois i noies de més edat- les que més valoren aquests aspectes.

Taula 49. Consideres que per al bon funcionament de la parella, els següents aspectes són molt o bastant importants segons sexe i edat (només per als enquestats que han respost el qüestionari A)

	Total (n=600)	Home (n=307)	Dona (n=293)	15 a 19 (n=136)	20 a 24 (n=200)	25 a 29 (n=264)
Compartir les tasques de la llar	92,7	89,3	96,2	86,0	94,0	95,1
Mantenir l'autonomia personal	92,3	90,6	94,2	88,2	93,0	93,9

En aparent contradicció amb aquestes conviccions, només un 53,6% dels i les joves entrevistats (47,4% dels nois i 60,1% de les noies) es manifesten d'acord amb el feminisme, un concepte que advoca pels postulats d'igualtat acceptats pel i per les joves. En canvi, més de tres quartes parts dels entrevistats (el 72,5% dels nois i el 82,9% de les noies) senten molta o bastant simpatia pels moviments de la dona, la qual cosa semblaria parlar, per una banda, d'una relativa desvalorització del concepte del feminisme (probablement considerat pels i per les joves com a obsolet o massa radicalitzat) i, per altra, d'una certa consciència sobre la no necessitat de moviments que reivindicarien fites que la gent jove considera ja assolides.

11.2. La realitat de les noies barcelonines: les bases de la desigualtat

Semblaria, d'entrada, que les noies barcelonines parteixen d'unes bases òptimes per a desenvolupar-se socialment en igualtat de condicions que els nois. En efecte, les noies barcelonines gaudeixen d'un nivell d'instrucció més alt que els nois (el 46,0% de les que tenen entre 25 i 29 anys posseeixen un títol universitari, per un 33,3% dels nois). A més, les noies cursen més estudis de formació complementària i dominen més llengües estrangeres. Tot i així, una aproximació més detallada permet matisar aquest aspecte, ja que la segmentació de les especialitats acadèmiques per gènere no és indiferent, amb tota probabilitat, a la inserció

desigual en el mercat laboral que s'observa posteriorment: l'atribució tradicional de les especialitats per gènere es manté plenament vigent en el camp de la formació professional, i, mentre que els nois són una majoria aclaparadora en l'electrònica o el manteniment de vehicles autopropulsats, per exemple, les noies s'adrecen cap a especialitats de serveis i atenció a les persones, com ara administració, sanitat o serveis socioculturals. En l'àmbit dels estudis universitaris, el fenomen més destacat és la subrepresentació de les noies en el camp de les tecnologies, un dels que garanteix una inserció professional en condicions més favorables.

El gènere també influeix en l'activitat dels i les joves, i entre els nois és més alt el percentatge dels que es dediquen a treballar a temps complet, mentre que les noies tendeixen més a comptabilitzar feina i estudis (sobretot, a estudiar i fer una feina d'acompanyament) i tenen una taxa d'inactivitat una mica més alta. Les diferències perduren entre els que es troben dins del mercat laboral: la temporalitat és més alta entre les noies (tenen contracte indefinit el 45,6% dels nois i el 34,6% de les noies). D'altra banda, les noies treballen, majoritàriament, en serveis administratius, comerç i hostaleria, mentre que els nois ho fan sobretot com a treballadors especialitzats en la construcció, indústria i transports, i són també majoria entre els treballadors no especialitzats. Hi ha una dada optimista, i és que entre els professionals, tècnics o similars –molts d'ells treballadors en pràctiques o com a becaris, en el marc dels currículums acadèmics- es dona la paritat entre ambdós sexes.

Si en l'àmbit públic perdura la desigualtat, l'esfera privada tampoc no és aliena a la reproducció dels rols tradicionals. Pel que fa a les relacions de parella, les noies s'aparellen abans que els nois i també situen abans l'edat òptima d'accés a la maternitat (28,4 anys els nois i 27,7 les noies). Les expectatives també són diferents; són més partidàries del matrimoni religiós que els nois (36,9% i 24,4% respectivament) i són més exigents en les relacions de parella, ja que atorguen més importància que els nois a tenir uns ingressos adequats, a compartir les mateixes afeccions i el mateix nivell cultural i a compartir les tasques de la llar.

És en el camp de les tasques domèstiques, però, allà on més evident és la persistència dels rols tradicionals: les noies –tant les que estan emancipades com les que conviuen encara amb la seva família d'origen- realitzen aquestes tasques amb una freqüència clarament superior a la dels nois, i a la majoria de les llars on viuen els i les joves és una dona l'encarregada principal de dur-les a terme: quan el o la jove conviu amb els pares, és la mare qui fa les feines de casa en un 64,1% dels casos, una dona de fer feines en el 3,8% i l'àvia en l'1,8%, una situació que canvia quan el o la jove passa a viure en parella. Aleshores, el 62,1% dels i les joves entrevistats afirma compartir les tasques de la llar: tot i així, entre els homes que viuen en parella, només un 7,9% diu que ell fa principalment les feines de la casa (31,6% entre les dones), mentre que un 23,7% dels homes afirma que és la seva parella qui se n'encarrega majoritàriament (7,0% entre les dones). Quan apareixen els fills, el repartiment de tasques torna a ser desigual i el vuit de cada deu noies entrevistades que viuen amb parella i fills afirmen ser elles mateixes les encarregades de les tasques domèstiques. A més, l'equitat manifestada en el repartiment de feines entre els i les joves que viuen en parella es manifesta com a part del discurs explícit, més que no pas de la realitat objectiva aportada per les dades, quan observem que també en les llars formades per una parella de joves, les noies afirmen fer les diverses tasques de la llar amb més freqüència que els nois⁴³.

Pel que fa a l'autonomia econòmica –un altre pilar fonamental de l'emancipació femenina-, no hi ha, en principi, grans diferències en el percentatge de nois i noies econòmicament independents; sí que s'observa un 7,3% de noies que depenen dels ingressos de la seva parella, un percentatge que en els nois és del 0,5%. Sí que hi ha, però, desigualtats, en els diners de què disposen uns i altres, ja que les noies compten amb 22,3 mensuals menys que els nois com a mitjana, i en el destí que donen a aquests diners més enllà de les necessitats bàsiques: les noies gasten més en roba i calçat, llibres, restaurants, viatges i cura de la seva imatge; en canvi, els nois orienten més la seva despesa cap a bars i discoteques, tabac, discos i CDs, esports, drogues toves, informàtica i videojocs.

Aquestes pautes de consum permeten intuir uns hàbits de lleure diferents. En efecte, les noies compten amb menys temps lliure que els nois (recordem que hi ha més noies que estudien i treballen que no pas nois), i dediquen més aquest temps a llegir, passejar i anar al cinema, mentre que els nois fan més esport i es dediquen més a la informàtica. L'hàbit de sortir de nit també es troba més estès entre els nois, que al seu torn es troben més exposats a comportaments de risc: beuen més i estan més en contacte amb les drogues.

El consum de mitjans de comunicació també presenta diferències: les noies llegeixen més premsa generalista, i també les publicacions específicament pensades per a aquest públic (revistes del cor, imatge i estil), mentre que els nois s'orienten més a la premsa esportiva i a les publicacions de motor, informàtica, jocs i còmics. Les noies veuen Tele5 més que els nois, i aquests escullen més TV3, TV2 i K33/EI 33. Finalment, l'ús de les tecnologies de la informació és més alt entre les noies.

Cal preguntar-se com interaccionen aquests rols desiguals amb el sistema de valors prevalent en cadascun dels gèneres. Més enllà de valors àmpliament compartits, com ara la família o els drets humans, i de tendències majoritàries, com la indiferència o el rebuig cap a la política i les diverses institucions, s'observen matisos que permeten dibuixar una concepció de la vida personal i social amb particularitats en funció del gènere. Així, les noies són encara més indiferents que els nois cap als aspectes polítics, però en canvi es manifesten més progressistes en aspectes socials com el suport als col·lectius homosexuals, als refugiats i immigrants i al mateix moviment feminista. Destaca especialment la major acceptació i integració del fenomen de l'homosexualitat entre les noies, que contrasta amb llur grau d'intolerància cap a actituds transgressores o socialment qüestionades (robar, utilitzar drogues, l'adulteri, la prostitució o el suïcidi) que és, en general, més alt que entre els nois. Tot i que el descens del nombre de joves amb conviccions religioses és general en tots dos gèneres, persisteix una major religiositat entre les noies: el 9,0% de les noies afirma ser catòlica practicant (5,5% dels nois) i el 49,8% no practicant (42,0% els nois). Les prioritats pel que fa a la vida personal també presenten matisos significatius que ratifiquen estereotips socialment encara prevalents, ja que els nois concedeixen més importància que les noies als amics, els diners i l'oci, i aquestes valoren més que ells la família, la parella, l'amor i els estudis.

12. CONCLUSIONS

D'entrada, es confirma la tendència a la disminució de la població jove de Barcelona, tant en termes absoluts com relatius. Entre 1991 i 2002, la població jove s'ha reduït en 92.991 efectius i ha passat de suposar el 23,2% de la població barcelonina a constituir-ne el 18,7%. Paral·lelament s'observa un increment de la proporció dels joves d'edat més gran (entre 25 i 29 anys) en el total de joves. Aquest augment de l'edat mitjana s'explica tant per la disminució absoluta del nombre d'efectius en les generacions més joves com per l'arribada a Barcelona de joves de nacionalitat estrangera, que el 2002 suposaven l'11,7% dels joves barcelonins, concentrats sobretot en la franja de més edat de 25 a 29 anys, en què representen el 14,7%.

El 71,3% dels joves entrevistats és originari de la ciutat de Barcelona, un 3,4%, de la resta de Catalunya, un 6,4%, d'altres comunitats autònomes i un 18,9% és nascut fora d'Espanya. D'aquests, l'1,6% va néixer en algun país de la Unió Europea, un 0,8%, a altres països europeus, i un 16,5%, a la resta del món. Un de cada dos nois entrevistats, aproximadament, és fill de pares nascuts a Catalunya, mentre que més o menys una tercera part dels joves entrevistats tenen com a mínim el pare o la mare nascuts a altres indrets d'Espanya. La majoria dels joves s'expressa habitualment en castellà, si bé hi ha un percentatge important (9,7%) que utilitza indistintament el castellà i el català. Si bé l'ús habitual del català no és majoritari entre els joves, sí que ho és el domini de la llengua. La comprensió del català és pràcticament universal, i l'escriu el 80,5% dels joves (el 96,0% dels nascuts a Barcelona).

Gairebé les dues terceres parts dels entrevistats es consideren de classe mitjana. A la majoria de les llars on viuen els joves, la persona que aporta més ingressos és un empleat o un treballador. Pel que fa a la tinença de béns de consum, és generalitzat el telèfon mòbil (nou de cada deu joves disposen de telèfon mòbil propi) i força estès l'ordinador (present al 76,7% de les llars), la tinença de més d'un televisor (65,9%) i la connexió a Internet (56,8%). L'ús de les tecnologies de la informació és majoritari entre els joves: el 87,3% dels entrevistats fa servir l'ordinador, el 80,7% es connecta habitualment a Internet i el 76,8% utilitza el correu electrònic.

12.1. Els estudis i la feina

El 29,0% dels joves entrevistats són estudiants a temps complet, mentre que un 24,9% compatibilitza feina i estudis: d'aquests, el 18,7% té els estudis com a activitat principal («estudio i a més treball») i un 6,2% els considera secundaris («treball i a més estudio»). Hi hauria, doncs, un 53,9% de joves que es trobarien, sigui quin sigui llur grau de dedicació, inserits en el sistema educatiu. Un altre 33,3% només treballa, i resta un 12,8% que ni estudia ni treballa, dels quals la majoria es troba en atur i a la recerca de feina. La majoria dels joves no considera la feina com una manera de realitzar-se com a persona, ja sigui de manera individual o com a membre d'un col·lectiu social, sinó simplement com una manera de guanyar diners per poder viure. En conseqüència amb aquesta visió utilitarista, el sou és l'aspecte més valorat en una feina, seguit de l'estabilitat laboral.

Entre els nois i les noies que tenen entre 25 i 29 anys –i que, per tant, teòricament ja han pogut completar la seva trajectòria acadèmica–, el 13,4% disposa únicament d'estudis primaris, el 47,2%, de secundaris, i el 39,4% ha acabat algun tipus d'estudi superior. El progressiu increment en les qualificacions dels joves barcelonins és manifest si tenim en compte que fa només cinc anys, el 1997, disposava d'estudis superiors finalitzats el 29,0% dels joves d'aquesta franja d'edat.

Les dades confirmen el major nivell d'instrucció de les noies barcelonines en relació amb els nois: el 45,9% de les noies i el 33,2% dels nois de 25 a 29 anys tenen estudis universitaris finalitzats. Aquest major nivell d'instrucció femenina es veu matisat, però, per una distribució desigual de les especialitats per gènere, en què destaca especialment la subrepresentació de les dones en les especialitats tècniques i la seva concentració en les branques vinculades als serveis i l'atenció a les persones.

El domini de llengües estrangeres dels joves barcelonins segueix essent minoritari i clarament per sota de les dades dels països de la UE. Només quatre de cada deu entrevistats tenen un bon domini d'alguna llengua estrangera, generalment l'anglès.

Pel que fa a la feina, majoritàriament els joves treballen o bé com a professionals, tècnics o similars –la major part contractats temporalment en el marc de les carreres universitàries–, o bé en el camp de l'hostaleria i els serveis personals de protecció i seguretat. Tampoc en l'àmbit laboral la distribució dels dos sexes no és homogènia: les dones dominen àmpliament en els serveis administratius, el comerç, l'hostaleria i les feines de cangur, mentre que els nois són una clara majoria entre els treballadors especialitzats de la construcció, la indústria i els transports i entre els peons i els treballadors no especialitzats. El camp dels tècnics i els professionals és l'únic que registra igualtat entre ambdós sexes.

El 46,1% dels joves que treballen disposa d'un contracte eventual i el 13,4% treballa sense contracte, i en la meitat dels casos fa menys d'un any que són a la feina actual. L'alt índex de temporalitat de l'ocupació juvenil es tradueix en el fet que el 42,1% dels joves entrevistats ocupats ha tingut més d'una feina amb contracte el darrer any, mentre que el 10,0% no han tingut cap feina amb contracte i el 35,3% ha treballat sense contracte com a mínim en una ocasió en el mateix període. La temporalitat afecta més les dones i, lògicament, els nois i les noies més joves.

12.2. Formes de convivència. Parella, família i emancipació

El 77,2% dels joves entrevistats són solters. Un 22,1% viu en parella; entre aquests, la majoria (13,1%) viuen junts sense estar casats, mentre que un 5,7% és casat per l'Església i un 3,3% pel civil. Resta, finalment, un 0,8% de separats i divorciats. Hi ha més noies aparellades que nois, la qual cosa fa pensar que les noies passen a viure en parella a edats més joves que els nois.

El 64,8% dels joves conviu amb la seva família d'origen i, del 35,2% de joves emancipats,

un 21,1% viu amb la seva parella (en un 5,3% dels casos acompanyats dels fills), un 2,9% viu sol, un 9,6%, amb amics, i la resta, en altres situacions. Les dades corroboren la idea que els joves barcelonins deixen de viure amb la seva família d'origen per passar a viure en parella: de fet, només un 13,0% dels joves no viu amb els seus pares, amb la seva parella o amb algun altre familiar.

A partir dels 25 anys, sis de cada quatre joves no emancipats es mostra molt o bastant preocupat per marxar a viure pel seu compte, i bàsicament al·leguen per no haver-ho fet encara motius econòmics. Els resultats de l'enquesta permeten aventurar dues hipòtesis: per una banda, la no-emancipació no implica una dependència econòmica total de la família d'origen (una mica més de la meitat dels joves que conviuen amb els seus pares fa algun tipus de feina), i, per l'altra, els joves treballadors no consideren que el seu accés al mercat de treball s'hagi produït en unes condicions que els permetin l'emancipació, ja que els joves que treballen són els que al·leguen la manca de mitjans econòmics per marxar de casa en un percentatge més alt.

El gènere apareix com un factor determinant en la distribució de les tasques domèstiques a les llars on viuen els joves, i les dones segueixen essent, en totes les situacions de convivència, les principals responsables de dur-les a terme. Quan el jove conviu amb els pares, és la mare qui fa les feines de casa en un 64,1% dels casos. La situació canvia quan el jove viu en parella, ja que aleshores sis de cada deu entrevistats afirmen compartir les tasques de la llar: tot i així, entre els homes que viuen en parella, només un 7,9% diu que ell fa principalment les feines de la casa (31,6% entre les dones), mentre que un 23,7% afirma que és la seva parella qui se n'encarrega majoritàriament (7,0% entre les dones). S'observa, a més, que el repartiment de tasques torna a ser més desigual quan apareixen els fills a la llar. En totes les situacions de convivència –inclosa la no-emancipació–, les noies col·laboren en les tasques domèstiques amb una freqüència sensiblement més alta que els nois.

Pel que fa a les expectatives dels joves respecte a la paternitat, gairebé sis de cada deu joves entrevistats opinen que el nombre ideal de fills són dos: com a mitjana, els joves voldrien tenir 2,2 fills i situen l'edat òptima d'accés a la maternitat en 28 anys, unes dades que contrasten radicalment amb el 7,3% d'entrevistats que tenen fills i amb l'edat mitjana d'arribada a la maternitat, que l'any 2000 era de 31,11 anys a la província de Barcelona.

El 80,3% dels joves entrevistats ha tingut relacions sexuals completes. La xifra no presenta diferències importants pel que fa al gènere però sí que està condicionada a l'edat: entre els menors de 19 anys ha mantingut relacions sexuals coitals el 46,3% dels entrevistats, mentre que a partir dels 25 anys n'ha mantingut el 94,7%. El preservatiu és el mètode més utilitzat i el fa servir habitualment el 58,5%. A continuació se situa la píndola anticonceptiva, amb un 26,1% d'usuaris, mentre que un 10,0% no fa servir cap mètode. El 22,6% dels joves enquestats que han tingut relacions sexuals han fet servir alguna vegada la píndola de l'endemà.

Si considerem l'autonomia econòmica, observem que el 28,0% dels enquestats viu exclusivament dels ingressos propis i un 32,1% complementa aquests ingressos amb ajudes

de la seva família. La resta presenta graus més alts de dependència econòmica: des del 14,3% que viu bàsicament dels ingressos de la seva família tot aportant alguns ingressos propis, fins al 25,5% que depèn exclusivament d'ingressos aliens. El relatiu grau d'autonomia econòmica dels joves barcelonins queda reflectit en el fet que la situació econòmica és, després del treball, l'aspecte de la seva vida de què menys joves se senten satisfets. A banda de les despeses bàsiques, els joves gasten els diners sobretot en roba i calçat, bars i discoteques, cinema i tabac. Les pautes de consum són molt diverses segons el sexe i l'edat; les noies gasten més en roba i calçat, llibres, restaurants, viatges i cura de la seva imatge; en canvi, els nois orienten més la seva despesa cap a bars i discoteques, tabac, discos i cedés, esports, drogues toves, informàtica i videojocs. Per edat, els més joves dediquen més diners a bars i discoteques, discos i cedés i videojocs, mentre que a mesura que augmenta l'edat inverteixen més diners en restaurants, viatges i llibres.

12.3. El lleure

Els joves tenen com a mitjana 4,9 hores lliures els dies feiners i 32,5 els caps de setmana (sumats dissabte i diumenge). Mirar la televisió, escoltar música i trobar-se amb familiars o amics són les activitats que els joves fan més habitualment en les hores de lleure dels dies feiners, mentre que el cap de setmana les activitats predilectes són, amb diferència, trobar-se amb familiars o amics i anar a bars, discoteques i restaurants. Pel que fa a l'assistència a les activitats culturals, el cinema és la més habitual (gairebé set de cada deu joves hi ha anat alguna vegada durant el darrer mes) i un 17,0% aproximadament ha anat tant a concerts com a museus o exposicions, mentre que el teatre és l'activitat més minoritària i només declara haver-hi assistit el darrer mes un 12,0% dels entrevistats.

Sortir de nit és un hàbit en expansió entre els joves barcelonins: tres de cada deu surten de nit amb alguna freqüència els dies feiners i nou de cada deu ho fan els caps de setmana. Ciutat Vella i Gràcia són les zones per on surten més entrevistats. Els nois i els joves entre 20 i 24 anys són els més noctàmbuls.

Si analitzem els comportaments de risc, el consum de tabac i l'alcohol és el més estès: fuma habitualment el 41,8% dels joves, mentre que dos de cada deu joves beuen com a mínim una copa els dies feiners i tres de cada quatre fan el mateix el cap de setmana. Pel que fa a les drogues il·legals, el cànnabis o l'haixix és la droga més estesa, ja que gairebé el 65,0% dels joves ha fumat algun porro alguna vegada i prop del 32,0% ho ha fet durant el darrer mes. A considerable distància se situa la cocaïna, amb un 4,8% d'usuaris habituals i un 18,2% que l'ha provat. Finalment, un 15,8% ha provat les drogues de disseny i un 3,5% n'ha consumit el darrer mes. Es tracta, en tots els casos, d'un consum associat a l'oci nocturn, de manera que, entre els joves que surten habitualment de nit, el nivell d'exposició i consum de drogues és més alt que entre els que surten només ocasionalment o bé no surten.

12.4. Societat i valors

S'apunten clarament una sèrie de tendències en el sistema de valors vigent entre els joves:

- A. El reforçament del valor de la família i dels valors vinculats a la vida personal. El benestar de la família és la causa per a la qual més joves creuen que pagaria la pena arriscar-se, seguida dels drets humans. Queden en llocs secundaris, i a certa distància, les idees vinculades a la justícia social, com ara el fet de cobrir les necessitats bàsiques de tothom i la igualtat social, així com la protecció de la natura.

Les prioritats personals dels joves són coherents amb la importància que atorguen al benestar de la família com a idea o causa prioritària; així, gairebé vuit de cada deu joves (el 79,2%, dels quals el 42,3% l'esmenta en primer lloc) inclouen la família com un dels tres aspectes més importants de la seva vida. A continuació se situen els amics (67,8%) i, ja a molta distància, la parella (35,0%) i la feina (31,8%).

El nivell de satisfacció respecte a aquests aspectes vinculats a la vida personal, d'importància creixent, és alt: és generalitzada la satisfacció respecte a la família, la salut i la situació afectiva, i majoritària la que fa referència a les relacions sexuals. La feina, en canvi, és l'aspecte que genera menys satisfacció, i se'n declaren contents un 47,3% dels entrevistats.

- B. El descrèdit de les formes de representació col·lectiva tradicionals, simbolitzades en la religió i la política. Precisament aquests dos aspectes ocupen els darrers llocs en la llista d'ítems importants en la vida dels joves, i els esmenta com a prioritats el 2,3% i l'1,8% dels entrevistats, respectivament. Només un 1,0% dels joves dedica bona part del seu temps lliure a assistir a activitats polítiques i associatives, un altre 1,3% forma part actualment d'un partit polític i el mateix percentatge està afiliat a un sindicat. Els conceptes polítics (comunisme, socialisme, autonomia, federalisme, independència de Catalunya) són els que desperten més indiferència entre els joves, i només un 36,2% dels joves es manifesten molt o bastant interessats per la política. El desinterès és degut bàsicament a la pèrdua de credibilitat dels polítics, a la incomprensió del fenomen polític i a la percepció d'aquest com a irrellevant en la vida quotidiana dels joves. En la mateixa línia, tan sols un de cada deu joves té molta o bastant confiança en els partits polítics, i gairebé un de cada dos joves declara no identificar-se amb cap partit. La indiferència envers la política és més acusada entre les noies i entre els més joves. En coherència amb el desinterès mostrat per la política, menys de la meitat de joves entrevistats amb dret a vot afirmen exercir de manera regular aquest dret en les diverses eleccions celebrades, mentre que gairebé tres de cada deu s'abstenen sistemàticament.

La confiança en les institucions es ressent d'aquest desencís, i la família –una vegada més– és, de totes les institucions proposades, l'única que mereix la confiança d'una amplíssima majoria de joves (el 94,7%). La universitat, les ONG i l'Ajuntament són les altres institucions en què confien més de la meitat dels entrevistats.

La vivència religiosa tampoc no juga un paper rellevant en la vida dels joves. Probablement la dissonància entre la doctrina de l'Església i els corrents d'opinió majoritaris en aspectes com la despenalització de l'avortament, la llibertat sexual,

l'homosexualitat o l'eutanàsia influeix en el fet que l'Església catòlica inspire molta o bastant confiança només al 18,2% dels entrevistats, mentre que un 80,0% hi té poca o gens de confiança. Tot i així, la majoria relativa de joves (el 45,8%) es considera catòlic no practicant, el 41,1%, no creient, i només un 7,3% es declara catòlic practicant. Aquestes dades semblen parlar d'una clara manca de connexió entre les creences personals i la institució que les representa i d'una religiositat privada que s'integraria en un sistema de valors virat cap a l'individualisme i cap a la desconfiança vers les institucions i les opcions col·lectives tradicionals.

Si bé l'associacionisme no genera en cap cas una desconfiança equiparable al de les institucions polítiques i religioses, és un fenomen minoritari entre els joves, i actualment es troben associats el 37,5% dels entrevistats. Entre els joves associats, són majoria els que formen part d'una associació o club esportiu (el 63,3% dels associats i el 23,8% del total de joves entrevistats). A continuació, però amb xifres clarament inferiors, hi ha les associacions d'ajut i voluntariat (3,6% sobre el total de joves), les culturals (3,3%) i les d'esplai o escoltes (2,3%).

Les formes d'associacionisme no tradicional (és a dir, aquelles formes de reunió més o menys espontànies, no formalitzades però continuades en el temps i originades per un interès comú) són també minoritàries, i les practiquen el 21,7% dels nois i noies entrevistats. També aquí són majoria els que es troben per practicar esport, seguits dels que es reuneixen per fer música.

- C. Paradoxalment, de forma paral·lela a la pèrdua de força de les formes tradicionals d'associació i representació, es dona entre els joves un clar avanç de postures progressistes –que aquelles havien abanderat– entorn de temes com la llibertat sexual, la inseminació artificial, el desarmament, l'homosexualitat, l'eutanàsia o la despenalització de l'avortament, que són aprovats per més del 70,0% dels entrevistats, i la pena de mort o l'energia nuclear, que són rebutjats per entre vuit i nou de cada deu entrevistats. Pel que fa a les drogues, els entrevistats fan una clara distinció entre l'haixix i la marihuana, la despenalització dels quals és aprovada pel 60,1% dels entrevistats, i la resta de drogues: en aquest cas, un 68,0% és contrari a la seva legalització.

Hi ha una sèrie d'idees motor que generen un amplíssim consens entre els joves, com ara l'ajuda humanitària, el pacifisme, els drets humans, l'antiracisme, l'ecologisme, l'ajuda als refugiats i immigrants i el feminisme. També hi ha una majoria d'entrevistats –si bé no tan àmplia com en els casos anteriors– que es mostra partidari dels moviments de gais i lesbianes o d'antiglobalització; en canvi, una mica més de la meitat dels joves entrevistats es declara contrari als moviments okupes i a les associacions de veïns.

L'escorament cap a l'esquerra dels joves barcelonins es confirma quan se'ls demana que es defineixin políticament. La majoria relativa (37,7%) és d'esquerra, i, en conjunt, el 50,1% s'ubica a l'esquerra de l'espectre ideològic (extrema esquerra, esquerra i centre esquerra), mentre que un 7,4% ho fa a la dreta, i un 12,1%, al centre. Els joves

es posicionen més a l'esquerra que el conjunt de la població. Tot i que, tal com hem vist, la identificació amb els partits polítics és minoritària, els que simpatitzen amb algun partit ho fan, en primer lloc, amb el PSC (15,4%), seguit d'ERC (11,3%) i IC-Verds (6,5%). També entre els joves és més present que en el total de la població el sentiment catalanista: el 20,8% se sent més català que espanyol, el 12,6%, únicament català, i la majoria relativa (el 39,5%), tant català com espanyol.

Les preocupacions dels joves respecte a la societat on viuen estan encapçalades per l'atur i les condicions de treball, seguit dels problemes associats a la immigració i el racisme, la dificultat d'accés a l'habitatge i la inseguretat ciutadana. Des d'una perspectiva evolutiva, es detecta una caiguda de les referències a l'atur i les condicions laborals i la consolidació de dos temes emergents: la inseguretat ciutadana i la dificultat d'accés a l'habitatge.

Davant de la problemàtica plantejada per la immigració, pràcticament la meitat dels joves entrevistats s'inclinen per solucions de compromís i creuen que el més adient és establir un conveni amb el país d'origen per tal de pactar l'arribada dels nous. Una quarta part és partidària de negociar individualment l'entrada amb cada persona que desitgi venir, mentre que les solucions extremes, ja sigui d'obertura o de tancament total de fronteres, tenen un suport minoritari (14,3% i 9,5%, respectivament). D'altra banda, el 6,4% dels entrevistats considera que els joves són molt racistes i el 37,2%, que ho són bastant, i a una quarta part els molestaria una mica o bastant tenir com a veí una persona immigrada. Pel que fa a la integració de les persones novingudes a la societat d'acollida, quatre de cada deu joves opinen que hi ha d'haver un esforç recíproc, tant dels immigrants com de les persones locals. Un de cada tres joves, però, creu que són els immigrants els únics que han d'aportar l'esforç d'integració i que han d'adoptar la cultura del país d'acollida.

Cal preguntar-se, finalment, com es veuen els joves a ells mateixos. Per damunt de tot, els joves se senten desorientats i, en conseqüència, són poc optimistes de cara al futur i es veuen ells mateixos com a persones competitives, si bé alhora es reconeixen com a crítics, idealistes i poc conservadors. Bona part dels entrevistats també ha desenvolupat una autoimatge força crítica: la majoria opina que els joves són poc estudiosos i poc respectuosos amb el medi ambient, i un de cada dos aproximadament també veu la joventut com a poc o gens tolerant i solidària.

13. BIBLIOGRAFIA

- *Anuari Estadístic de la Ciutat de Barcelona 2001*. Ajuntament de Barcelona.
- *Anuario Social de España 2003*. Fundació La Caixa.
- *Projeccions de Població*. Institut d'Estadística de Catalunya. www.idescat.es
- CASAL, J.; GARCIA, M.; MERINO, R., i QUESADA, M. *Enquesta als joves de Catalunya 2002. Avançament de resultats*. Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència, Secretaria General de Joventut.
- *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven 2002*. INJUVE, Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.
- *Enquesta de Serveis Municipals 2003*. Ajuntament de Barcelona
- *Les jeunes européens en 2001*. Eurobarometre 55.1. Direcció General d'Educació i Cultura, Comissió Europea.
- Instituto Nacional de Estadística. www.ine.es.
- INSTITUT DEP; TRILLA, Carme. *Els joves catalans i l'habitatge*. Secretaria General de Joventut, Generalitat de Catalunya, 1999.
- *Enquesta de Valors Socials 2002*. Ajuntament de Barcelona.
- SURÍS, J. C.; PARERA, N. *Enquesta de salut als adolescents escolaritzats de Catalunya 2001*. Barcelona: Fundació Santiago Dexeus, 2002.
- *Attitudes and Opinions of Young People in the European Union on Drugs*. Eurobarometer 57.2, octubre 2002.
- *Enquesta d'Hàbits Informatius*. Ajuntament de Barcelona, 2001.
- *Encuesta General de Medios*. Abril del 2002-març de 2003. Asociación para la Investigación de los Medios de Comunicación.
- *Òmnibus Municipal*. Ajuntament de Barcelona, desembre de 2002.
- *Enquesta a les Ilars sobre l'equipament i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a Catalunya. Desembre de 2002*. Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, Generalitat de Catalunya, 2003.

